Somnul intervine atunci când yang ki-ul e înfrânt și cuprins de către yin ki
Kundalini - the great Universal - Shabda brahman

Energetul capului = tutilinirea sushki - pairui - hai lui. Este punctul de reunire a tuturor canalelor yang din trup. E stearna polară micro cosmică - Pranda spre Nirvana
Fotirea celulei = energia W spre și prin glanda pituitară, masajul picioarelor
stimulează W yin sexuală.

Este așa o mare binecuvântare
Din partea lui Shri Ganesha
Ca tu să te bucuri
De propria ta castitate

It's such a great blessing
of Shri Ganesha
that you enjoy your own chastity

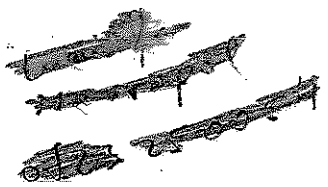

PRIMA CARTE A MAMEI SFINŢIA SA - SHRI MATAJI NIRMALA DEVI SRIVASTAVA-

(6-7)

1. Creaţia -pag.2

2. Încarnările-pag.32

3. Evoluţia-pag.39

4. Căutarea omului-pag.42

5. Subconştient si Subconştient colectiv-pag.46

6. Tantrism-pag.57

7. Hatha Yoga şi Raja Yoga-pag.68

8. Sahaja Yoga-pag.71

Sahaja Yoga - Ce este Realizarea Sinelui în raport cu ştiinţa şi religia

9. Calea de mijloc - calea susţinerii-pag.81

10. Chakre şi plexuri-pag.85

11. Mooladhara chakra-pag.88

12. Swadisthan chakra-pag.109

13. Dinamica Sahaja Yogăi

14. Viitorul Sahaja Yogăi

A-vyakta - Non-Manifested

CREAŢIA

JOCUL ETERN

Creaţia este jocul etern al Divinului, Totalitatea Cosmică (Parabrahma). Când Parabrahma este în starea trezită, în Creaţie are loc manifestarea Divină, iar când intră în stare de somn, non-manifestare, toate activităţile ei se dizolvă în Zero absolut (Shoonya). Aceasta este o stare completă de non-mişcare, ENTROPIE completă. Această stare sau stadiu este numită Parabrahma. În această stare, tot ce este creat, materie sau non-materie, se dizolvă într-o energie cosmică abstractă - Parabrahma. Aceasta este starea de existenţă, pur şi simplu starea de a existenţă. Toate fiinţele umane, sub-umane, super-umane, şi non-umane se dizolvă în Parabrahma atunci când Divinul îşi încheie drama pe scena Creaţiei. Astfel, ciclurile Creaţiei au loc de la starea de Parabrahma până la manifestările lui.

Secole în şir a predominat o controversă privind punctul de început al Creaţiei. Dacă se poate înţelege că natura lui Parabrahma este eternitatea, atunci controversa mult-dezbătută se poate rezolva. De exemplu, când o persoană este în starea de conştienţă, ea este activă, personalitatea ei se manifestă în munca ei şi îşi manifestă talentele, dar când ea este inactivă, când este în somn, personalitatea ei exprimată este în întregime retrasă în interiorul fiinţei sale.

Nemanifestat Deasupra Restu — Manifestării

Brahma şi starea Para

Parabrahma are Para şi Brahma ca non-Fiinţă şi Fiinţă. El există ca natură a lui Dumnezeu Atotputernic şi Aspectele Lui. Natura Lui este Fiinţa lui interioară care are trei straturi. Natura Lui este non-manifestată (Avyakta) şi nu poate fi atinsă de fiinţele umane. El se manifestă sub trei aspecte (Vyakta). Fiinţa manifestată există în două forme, una este subtilă (Sookshma), cealaltă este grosieră (Jada). Ambele sunt exprimate şi create prin Puterea lui Adi Shakti. Dincolo de formele Lui manifestat (Brahma) şi nemanifestat (Para), El există ca Originator.

Natura Para a lui Dumnezeu Atotputernic, non-fiinţa, nu se dizolvă cu disoluţia periodică a creaţiei în Parabrahma, pentru că El există ca originator suprem în acea natură.

(1) Natura Para a lui Dumnezeu Atotputernic are trei aure. Prima este cea a naturii sale eterne. Aceasta este dincolo de El, însemnând că este superincumbent în El. Dumnezeu Atotputernic, eternitatea Lui sau oricare din naturile lui, există pentru că aceasta aşa este. Fiinţele umane nu sunt autorizate să pună această întrebare. Ele trebuie să se pună de accord cu El, şi nu El cu fiinţele umane. El trebuie să fie acceptat aşa cum este. Fiinţele umane nu pot crea forma Lui şi nu-L pot modela cu ideile lor conceptuale despre El.

Manifestat

(2) A doua aură există în formă de calitate a Lui de infinit. Probabil, întucât fiinţele umane sunt finite, ele nu pot înţelege conceptul complet şi detaliat de infinit. Partea Brahma a Lui creează creaţia finită. El este infinit în natura lui Para. El este infinit în puterile Lui, El este infinit în expresia Lui. Infinit înseamnă că El nu poate fi concentrat într-un punct, linie, triunghi, sau cerc. El nu poate fi numărat (nenumărabil sau non-enumerabil) şi este nenumărabil.

(3) A treia aură exprimă supremaţia Lui. Excelenţa Lui nu poate fi excelată. Nimeni şi nimic nu Îl poate supune. Absolutul nu poate fi comparat şi perfecţiunea nu poate fi corectată. El are toate drepturile şi nu are îndatoriri. Astfel, scopul Lui este propria Lui treabă. El nu poate fi explicat. Toate aceste trei naturi sunt expresii ale stării de Para care Îl fac să fie originator.

Partea Brahma a lui Dumnezeu Atotputernic se transformă în Dumnezeu Atotputernic (Parameshwara) şi Puterea Lui (Parameshwari). El rămâne ca putere de martor (Purusha) şi Puterea Lui (Adi Shakti) manifestă formele Lui subtilă (Sookshma) şi grosieră (Jada). Ca Purusha, El este martorul jocului Ei (Leela).

Puterea de martor are trei aspecte. Parameshwara este puterea supremă de martor, cunoscut ca Sadashiva. Dar când El este exprimat de Adi Shakti, El este proiectat în trei aspecte: Creator, Distrugător, Susţinător. Astfel, el este exprimat, dar rămâne în singura Lui identitate. Chiar Adi Shakti rămâne în singura Ei identitate unită, deşi Ea se exprimă pe Sine şi Îşi exprimă puterea prin forme diferite. Puterile Ei sunt multiple şi le voi descrie în continuare. Dar şi Ea are o putere în virtutea propriei Sale naturi. Cealaltă, prin care Ea manifestă subtilul (Sookshma) şi grosierul (Jada) este

Martor Purusha — Puterea Lui Adi Shakti

Brahma (Manifestat) ⟹ Parameshwara + Parameshwari

Dzeu — Puterea Lui Dzeu

the concept. Such a thing unfortunately cannot be done in the material world. Thus the two identities of God (Parameshwara) and His Power (Maha Shakti) are formed. They exist as Supreme Being (Purusha) and as the Mother Power of Creation (Prakriti or Holy Ghost). They are the Primordial Father and the Primordial Mother, our Divine Parents.

In His seed form Parabrahma is dormant, lying in this condition for millions of years (*Kalpas*). The separation of the one from the other only takes place after the awakening of Parabrahma from His state of cosmic sleep. In *Figure I* 'S' represents the Divine Seed.

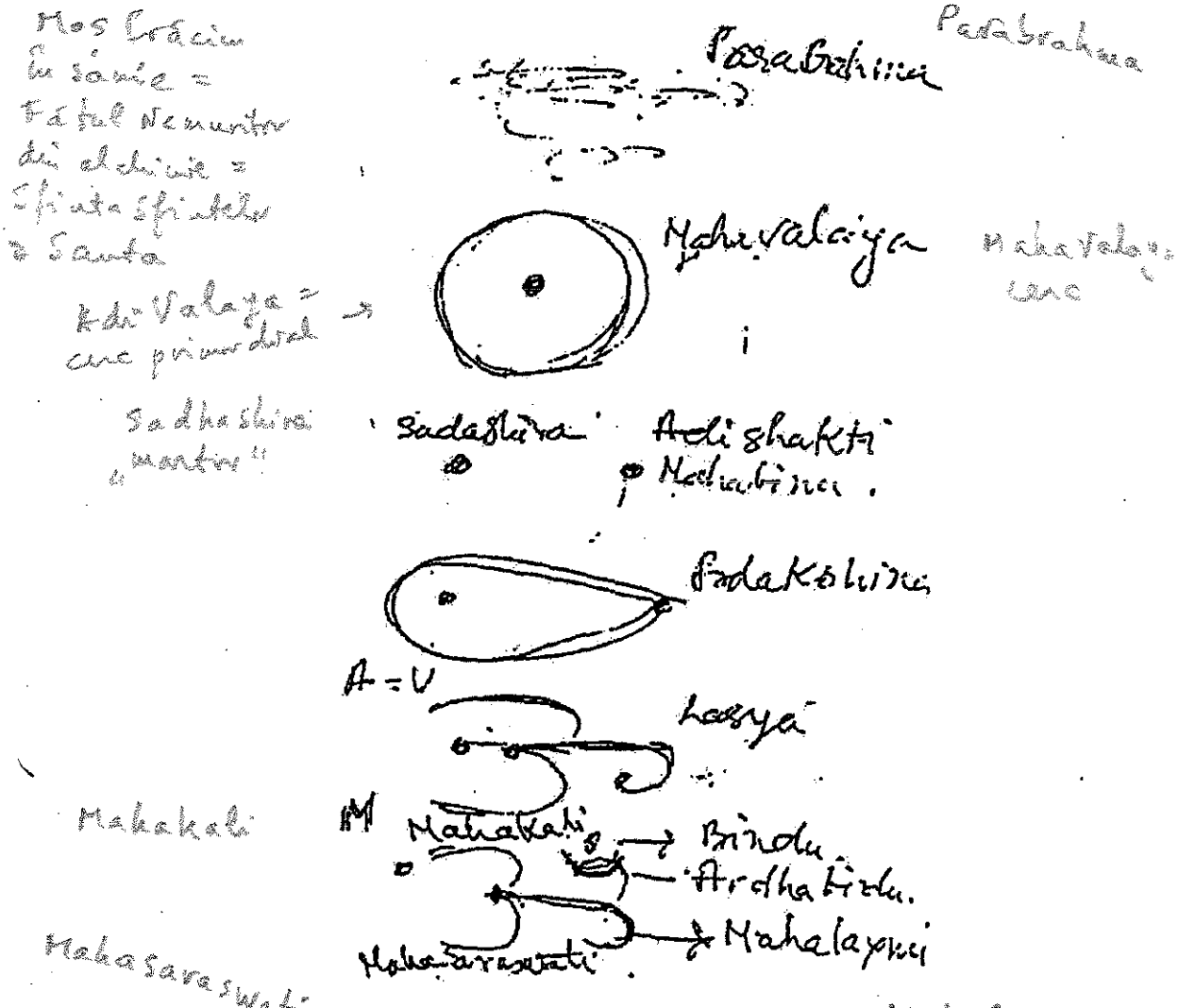

Figure I[1]

1 *Original drawing by Shri Mataji*

cunoscută ca puterea Iubirii Divine (Pranava). Ea creează universul şi în cele din urmă creează fiinţa umană. Ea îl evoluează ca instrument perfect dându-i eliberarea. Atenţia Lui care este în stare grosieră (Jada) se iluminează prin Sahaja Yoga. Astfel, mintea finită face saltul în infinit, aşa cum o picătură se dizolvă în ocean. Numai după aceea el simte starea de martor al lui Dumnezeu. Omul însuşi devine martor al Pranavei. El intră în starea de inconştienţă (Ritambara) şi descoperă că el nu este cel ce acţionează, ci este numai martor.

Puterea lui Adi Shakti creează astfel conştiinţa prin evoluţie şi în cele din urmă, după Realizarea Sinelui, fiinţa umană atinge conştiinţa colectivă (Ritambara), care este expresia lui Pranava. Lumina conştiinţei totale devine tot mai limpede până când fiinţa umană se identifică cu puterea de martor al lui Dumnezeu Atotputernic şi mărturiseşte minunile puterii Lui şi a lucrării Lui.

Singura putere pe care o pot dobândi fiinţele umane este puterea Lui de martor. Puterea Parameshwari a Lui se exprimă ca Puterea Iswari în corpul lui Virata. Această Putere există în fiinţele umane ca Spirit sau Atma. Prin Puterea Parameshwari, aceasta este ca şi cum Dumnezeu se minunează de Sine însuşi, de creaţia Lui, de puterile Lui şi de fiinţa Lui., "Realitatea." În această carte, noi ne ocupăm mai mult de natura Lui Brahma în general, şi de puterea lui de martor în special.

PRIMUL STADIU AL CREAŢIEI (UTPATTI)

În această carte, noi ne ocupăm mai mult de manifestarea lui "Brahma". Procesul de creaţie prin Brahma este comparabil cu răsărirea unui copac dintr-o sămânţă. La început, înainte de a-şi începe activitatea, Brahma devine o sămânţă (Brahma Beeja). Sămânţa lui Brama este asemeni unui cristal perfect cu toate faţetele complete.

Sămânţa Primordială (Brahma Beeja) se divide în două: una este sămânţa, iar cealaltă este puterea ei de germinare. În jocul creaţiei, sămânţa este spectator, iar puterea ei de germinare creează spectacolul. În felul acesta se formează cele două identităţi ale lui Dumnezeu (Parameshwara) şi Puterea Lui (Maha Shakti). Ele există ca 'Fiinţă' (Purusha) şi Mama -Puterea de creaţie (Prakriti - Sfântul Duh). Ele sunt Tatăl Primordial şi Mama Primordială.

Acum să vedem cum are loc separarea unul de celălalt după trezirea lui Parabrahma. În figura (a) "S" este sămânţa Divinului (Brahma Beeja). Sămânţa este în stare adormită şi stă în această stare timp de milioane de ani (Kalpas).

Când puterea de manifestare pulsează pentru a activa, ea trezeşte valuri de Iubire Divină în sămânţa Divinului (Brahma Beeja). Această pulsaţie creează sunetul Primordial care vibrează (Adi Brahma Nada). Cristalul Primordial se dizolvă în energia Divină care emite unde circulare în jurul nucleului. Aceste valuri se depun şi creează, pe toate părţile nucleului, cercul Primordial (Adi Valaya) şi, în cele din urmă, Puterea Divină Primordială se elimină complet în cerc (Adi Valaya). În felul acesta, germinarea seminţei în prima etapă se rupe în două forme. Cea din centru care rămâne ca martor, spectatorul, şi nucleul este Dumnezeu Atotputernic (Parameshwara). El este omnipotent şi omniprezent (Purusha). Cea de-a doua este puterea Lui, Maha Shakti, reprezentată ca cercul Primordial (Adi Valaya), care manifestă spectacolul.

DUMNEZEU ATOTPUTERNIC

Domnul întregii exsitenţe "Para" este Fiinţa Eternă şi chiar şi atunci când totul dispare, El există ca imperisabil chiar dincolo de Parabrahma. El este nemanifestat, neataşat şi indisolubil chiar în starea Parabrahma. Această stare nu se manifestă niciodată, numai Brahma se exprimă (Vyakta) atunci când sămânţa lui Brahma (Brahma Beeja) germinează. Prima stare este când Dumnezeu Atotputernic este exprimat ca martor, Sadashiva, şi ca Adi Shakti, puterea Lui.

În sămânţa Creaţiei (Brahma Beeja), punctul central, nucleul, reprezintă (în desen) pe Dumnezeu Atotputernic (Purusha), Parameshwara, Allah, Sadashiva, spectatorul manifestat (Vyakta); puterea Lui este cunoscută ca Maha Shakti, Prakriti (SuperNatura, Sfântul Duh). Pentru a se bucura de jocul creat de Ea, El se separă complet de Ea. Dumnezeu Atotputernic este cel care susţine jocul, pentru că El este doar spectator. În realitate, întregul joc este jucat doar pentru a-l face Lui pe plac şi pentru a-L exprima pe El. Aceasta este plăcerea Lui şi în momentul când Lui nu-l place ca jocul să continue, El opreşte jocul.

El are puterea de a-Şi schimba propria proiecţie distrăgându-şi atenţia cu care ei este martor. Astfel, Dumnezeu Atotputernic, Tatăl, Parameshwara, deşi martor, este sursa întregii puteri, a maiestuozităţii, a securităţii binecuvântate şi a protecţiei a tot ce este creat de El. Graţie Lui există totul, de aceea El este existenţa (Sthiti). Pentru că El susţine jocul, El devine susţinerea (religia, Dharma). Întrucât El este factorul de decizie, înţelepciunea Lui nu pooate fi sfidată, pentru că El este sursa întregii înţelepciuni. Înţelepciunea de susţinere (Dharma) este emisă din fiinţa Lui. El umple universul cu bunăvoinţa care curge din personalitatea Lui care umple universul cu joc. El este cel mai măreţ dintre cei măreţi, Gloria tuturor gloriilor. El este omnipotent şi omniprezent. El este gloria a toate. El este finitul în infinit şi infinitul în finit în calitate de încarnări (Avataruri). Pentru că El este atotpătrunzător şi totodată puterea de martor, El este, de asemenea, cel mai subtil din subtil. El se încarnează în formă umană. În formă umană El nu se manifestă complet (Vyakta). Unele dintre aspectele Lui sunt exprimate potrivit cu necesităţile momentului. Puterea Lui (Shakti) se încarnează, de asemenea, ca Dumnezeu personal (Avatar). Ea limitează natura Lui infinită. El se manifestă prin Ea, întrucât Ea creează manifestările masculine (Avataruri) ale diferitelor Lui aspecte pentru a-L reflecta pe El. El rămâne originea manifestărilor lor, ca sinteză şi fiinţa coordonată ca stadiu de non-fiinţă (Para).

În fiinţele umane El este exprimat ca Spirit (Atma). El este obiectul perfect, iar creaţia este reflecţia Lui. El creează sau îşi manifestă creaţia pentru a se reflecta pe Sine (prin Puterea Lui). Creaţia Lui infinită este reflectorul, asemeni unei oglinzi. Cel mai bun reflector al imaginii Lui pe care l-a creat El până acum este fiinţa umană. Aceasta a fost creată şi mai târziu evoluată de El cu mare compasiune prin Puterea Lui (Prakriti) pentru a da o reflecţie perfectă Imaginii Lui perfecte.

Modul cum a evoluat El creaţia folosind diferite reflectoare poate fi înţeleasă din următoarea analogie. Să presupunem că Dumnezeu (obiectul care conţine lumina adormită) stă într-o încăpere întunecată înconjurat de întuneric. Fără lumină, El nu va fi capabil să se reflecte. De aceea El îşi aprinde lumina. Această lumina este Puterea (Shakti, Prakriti) care se separă ca raze emise din el, obiectul. Lumina încă nu este capabilă să reflecte până când Ea nu creează reflectoarele. Deci Ea creează reflectoare asemeni ferestrelor de sticlă. Ea le plasează una după alta, faţă în faţă, reducând distanţa dintre ele şi obiect (Dumnezeu), adică evoluând şi ameliorând, până când reflectorul devine egalul obiectului perfect. Dumnezeu ar putea să nu se bucure şi să nu accepte continuarea acestui jos şi ar putea să-şi închidă lumina. În felul acesta El se scufundă din nou în întuneric şi non-mişcare, Atrofie, stare în care nimic nu rămâne aparent. În realitate, El există ca Parabrahma (El şi Totalitatea), forţa supremă abstractă. În felul acesta se poate înţelege de ce unii filozofi din vechime spuneau că Creaţia a apărut din nimic, adică Parameshwara este ceva care, aparent, echivalează cu nimic (Avyakta) în relaţie cu creaţia care se manifestă (Vyakta).

Când e cer senin şi priviţi la razele soarelui, pentru că ele sunt difuze, este imposibil să localizaţi vreun efect al existenţei razelor nevăzute. Dar dacă, prin câmpul vostru vizual, trece dintrodată un jet, voi constataţi o dungă de lumină strălucitoare, prin reflecţie, de-a lungul dârei de fum care rămâne în urmă. Aceasta arată că existenţa razelor soarelui este uşor perceptibilă când există o dâră de fum pentru a fi reflectate. În acelaşi fel Dumnezeu Atotputernic trebuie să folosească Creaţia (reflecţia Lui). Altfel, El nu are nicio identitate sau semn. El există ca un cuvânt fără înţeles. Mintea umană este singurul instrument capabil, creat de puterea Divină, care poate fi conştient de El şi care Îl reflectă. În felul acesta putem spune că Dumnezeu devine aproape conştient de sine însuşi numai la stadiu uman. Identitatea Lui prin creaţia Lui ca fiinţe umane este reflectată şi exprimată în conştiinţa umană. Nu El direct, ci Puterea Lui, Shakti, manifestă creaţia. Aceasta înseamnă, într-un fel, să spunem că Ea îi face cunoştinţă omului care evoluează cu Domnul Ei, Dumnezeu Atotputernic.

El este perfecţiunea şi este deopotrivă originea Fiinţei. De aceea aceasta nu poate exprima nimic material, sau cuvinte umane, sau analogii care sunt imperfecte. Sursa nu poate fi explicată prin intermediul manifestărilor ei. Limitările expresiei umane pot să descrie numai părţi ale Lui, în diferitele Lui aspecte care fac întregul frumos.

AL DOILEA STADIU AL CREAŢIEI

În cea de-a doua etapă, Creaţia se mişcă de la stadiul de cerc Primordial (Adi Valaya) la stadiul de punct Primordial (Adi Bindi) prin concentrarea în formă de punct a tuturor energiilor într-un punct, aşa cum se arată în figura A. La acest stadiu, Puterea Divină Primordială îşi asumă existenţa ca Ego al Ei (Aham Kara). Acesta este reprezentat ca cel de-al doilea punct (Bindu). Acum Ea generează al doilea cerc (Valaya) care reprezintă puterea Puterii Divine a lui Adi Shakti. Maha Shakti, reprezentată ca Adi Valaya,

se împarte în Bindu şi Valaya, Bindu reprezentând pe Adi Shakti, iar Valaya este propria Ei Putere (Puterea Divină). În felul acesta vin la existenţă cele două identităţi, marele cuplu Primordial: Dumnezeu Tatăl (Sadashiva) şi Adi Shakti. Ea este soţia Lui, iubita Lui, consoarta Lui, Puterea Iubirii Divine. Dumnezeu-Mama (Adi Shakti) este reprezentat prin identitatea Ei (Bindu) înconjurat de aura Puterii Ei (Valaya).

Cuplul Divin există în unison perfect; fiind Domnul Puterii Ei şi fiind una cu iubirea Ei, soţia Lui, Adi Shakti, mireasa Lui, Mama Primordială, El nu poate suporta nicio insultă la adresa Ei. Identificarea Lui cu iubita Lui soţie este completă şi delimitată în iubire reciprocă perfectă. Ei există în unitate completă, într-o înţelegere subtilă. Există armonia perfectă de echilibru egal şi armonie a iubirii. Nu există nicio curgere de iubire într-o direcţie, ci există un curent continuu, asemeni unui curent electric la conectarea a două puncte, unul pozitiv (activ) şi altul negativ (inactiv). Ei sunt separaţi, dar unisonul este complet, pentru că la orice ar crea Ea, El este martorul jocului Ei (Leela).

În separare, El o amăgeşte pe Ea pentru a-şi juca jocul (Leela) creaţiei. El îşi foloseşte autoritatea de spectator (energie Potenţială), soţia Lui fiind transformatorul (energia cinetică). Cu toate că El este cel mai măreţ dintre cei mai măreţi şi cel mai bun dintre cei mai buni, El este un Dumnezeu gelos; El distruge prin manifestările Ei masculine sau feminine, încarnările demonice sau satanice (Rakshasas) sau fiinţele umane depravate care manifestă forţe ale răului când ele încearcă să distrugă creaţia puterii Lui (cum a apărut forţa răului în creaţie vom discuta ulterior). Identificarea Lui cu Puterea Lui, soţia Lui iubită, este absolută. Natural, mânia Lui cade asupra tuturor celor care merg împotrivă sau care strică jocul soţiei Lui, aşa cum un tată îşi pedepseşte copiii care nu se supun voinţei Mamei lor. El ar putea să explodeze de mânie, ar putea să devasteze totul prin Tandava (dansul prin care Shiva aduce distrugerea completă).

AL TREILEA STADIU AL CREAŢIEI

Autoritatea completă a Tatălui Primordial descinde în Mama Primordială care, la rândul Ei, Îşi exprimă respectul complet faţă de Domnul Ei. În felul acesta, în cel de-al treilea stadiu al creaţiei, Ea, ca Bindu, se mişcă în jurul centrului în parabolă (Pinda Pradakshina). Această mişcare reflectă supunerea Mamei faţă de Tată din respect. Expresia este de identitate completă a Ei în abandonul iubirii. Este ca şi cum Adi Shakti, Mama, devine ghirlanda care Îl împodobeşte pe Stăpânul Ei, Domnul. Relaţia dintre cele două identităţi este cea de tată iubitor care acordă toate puterile Lui soţiei sale, Mama Primordială. În schimb, Mama exprimă abandonul complet faţă de Domnul Ei. Adorarea Lor reciprocă, sursa jocului Divin, este exprimată ca parabolă. În felul acesta, simbolul lui Adi Shakti este parabola. Parabola reprezintă iubirea Mamei pentru creaţie. Ea exprimă Puterea Ei, Divinul, Iubirea. Forma de flacără şi, de asemenea, forma aurei umane este o parabolă). Forma oului este ca o parabolă.

Mişcarea elipsoidală a Mamei Primordiale este prima mişcare a forţelor Primordiale. Acesta este simbolul lui Adi Shakti, însemnând oul lui Brahma. Oul, ca formaţie a creaţiei, este numit Pinda, iar atunci când s-a manifestat, este numit Brahmanda. În ou există doi factori - unul este gălbenuşul care este nucleul, iar celălalt este protoplasma, care este energia. Protoplasma sedimentează materia calcaroasă formând cochilia în jurul oului. În acelaşi fel, Shakti creează cochilia creaţiei în undă parabolică. În felul acesta se obţine consolidarea stadiului final, dar acesta nu este un stadiu static, ci un stadiu viu, asemeni unui ou în cochilie.

Mişcarea parabolică a Mamei Primordiale este prima mişcare a forţelor Primordiale. În fiinţă, prima expresie a forţeii vii a Iubirii Mamei Primordiale (Pranava), mişcarea de-a lungul parabolei (mişcarea Primordială) este cunoscută ca Adi Gati. De aici tot ce este creat se mişcă fundamental în linie parabolică (uneori Parabola ia forme diferite şi va fi descrisă în cele ce urmează.) Einstein, care era un suflet realizat, a putut descoperi acest adevăr, ca om de ştiinţă. În orice caz, dacă un punct trebuie să se mişte în jurul altui punct, pentru a veni la aceeaşi poziţie, cea mai scurtă distanţă poate să fie numai în mişcare parabolică. Puterea Divină se mişcă în acelaşi fel, chiar în manifestările Ei abstracte, în fiinţele noastre: când noi iubim pe cineva, valuri de iubire merg în jurul acelei persoane şi se întorc la noi în parabolă, dându-ne fericirea iubirii. Dar dacă urâm pe cineva, valuri de aură merg în jurul acelei persone şi se întorc la noi ca împunsături de ură.

Aşa cum se arată în figură, nucleul înconjurat de parabolă este stadiul de Zigot Primordial (Adi Pinda). În biologie, zigotul este stadiul în care sperma masculului intră în ovulul femelei. Aceasta fertilizează

ovulul care acum devine capabil să susţină viaţa. Adi Pinda este format din identificarea masculină şi feminină a Tatălui şi Mamei noastre. Acest stadiu fertilizat reprezintă celula vie a fiinţei Primordiale a creaţiei. Noi trebuie să înţelegem importanţa onorabilă în gradul cel mai înalt a lui Shiva Linga care reprezintă părinţii noştri Primordiali.

În acest Zigot Primordial (Adi Linga), sperma reprezintă pe Dumnezeu Atotputernic, Sadashiva, expresia Tatălui, care este înconjurat de ovul, iar ovulul este expresia lui Adi Shakti, Mama Primordială, puterea Lui. Zigotul (linga) fiind ca un ou, nu este distribuit uniform. Gălbenuşul, care este tatăl, este mai greu şi are o formă definită. Graţie lui, Adi Gati Linga primeşte o curbură în formă definită.

S-ar putea pune întrebarea cum are loc fertilizarea acestui ou. Acesta este un subiect foarte sacru şi copiii umani n-ar trebui să discute aspectul de sex al Părinţilor Primordiali, acesta fiind sanctuarul creaţiei. Pentru a păstra onoarea părinţilor noştri primordiali, acesta nu este destinat a fi dezvăluit. Este interzis, copiii netrebuid să deranjeze intimitatea părinţilor lor. Esenţa castităţii acoperite (Lajja) creează nectarul bucuriei şi conferă frumuseţe magică iubirii ascunse şi sacre a părinţilor Primordiali. În acelaşi fel, dulceaţa delicată a relaţiei dintre soţ şi soţie primeşte unicitatea ei de frumuseţe din faptul că ea nu este împărtăşită cu nimeni altcineva. Ataşamnetul intim profund al cuplului unul faţă de celălalt acoperă spontan expresia iubirii lor fizice. Nu este tolerată o expresie la vedere (Vulgar). Această înţelegere a fost dobândită şi agreată de fiinţele umane, nu de animale, pentru că fiinţele umane sunt superioare animalelor a căror conştiinţă nu este rafinată prin procesul evoluţiei. Există eforturi deliberate şi sinistre făcute de unii oameni pentru a-i induce în eroare pe membrii societăţii umane, care sunt ignoranţi în ceea ce priveşte semnificaţia profundă a castităţii. Cuplul ideal se bucură de un romantism perfect, sunt fideli unul faţă de celălalt pentru totdeauna. Bucurându-ne de orice poveste de dragoste (ca Romeo şi Julieta, noi n-o să discutăm aici aspectul sexual al iubirii lor, pentru că acest lucru strică frumuseţea valului sacralităţii. Din moment ce omul îşi pierde treptat susţinerea (Dharma), el îşi pierde totodată şi sensibilitatea umană de a se bucura de o astfel de idilă. Când îşi asumă conştiinţă de animal, toată această frumuseţe şi natură rafinată a omului devine mitică pentru el. (Aceasta va fi relatată ulterior în detaliu).

După stadiul de Parabolă, Adi Shakti se mişcă spre Sadashiva (Adi Bindu) într-o stare de spirit iubitoare şi indolentă (Lasya). Ea nu vrea sa creeze şi Îl imploră pe Domnul Ei să-i permită să se dizolve în personalitatea Lui. Dar El Îi dă un impuls persuasiv de iubire sugerând dorinţa Lui ca Ea să creeze (Lasya). Prima Ei mişcare lineară interioară deschide Zigotul, aşa cum se arată în desen. Lasya exprimă împingerea ei cu o presiune uşoară, în timp ce El O împinge astfel încât, după acea pauză (Adi Vilamba), Valaya se rupe. În cele din urmă, are loc formarea completă a lui "OM", aşa cum se arată în desen. Acest "OM" este scris şi pronunţat ca în scrierea Devanagari. Aceasta reprezintă Pranava, iubirea Divină sau puterea Mamei Primordiale (Adi Shakti).

Mama Primordială şi Tatăl Primordial, au între Ei cele mai delicate sentimente ale acelei iubiri perfecte pe care fiinţele umane le pot numi absolut ideale. Ei sunt simbolul soţului şi al soţiei. Ei sunt sursa iubirii umane. Dumnezeu Atotputernic este fiinţa umană cea mai măreaţă. Toate celelalte relaţii umane ca tata, mama, sora etc sunt şi ele exprimate prin Ea şi vor fi descrise mai departe. Întregul episod privind Lasya poate fi descris şi ca o opera poetică a unui act de iubire. Tatăl, foarte iubitor, o trage spre el, o amăgeşte şi apoi Îi dă un un impuls încurajator, fortifiant, care îi umple fiinţa cu exprimare de sine. Egoul Ei Îi înfrange timiditatea şi iubirea indolentă (Lasya). Ea îşi asumă personalitatea ei glorioasă. În felul acesta, Ea este foarte dulce ademenită să creeze singură, separându-se de iubitul ei.

Sunetul lui Pranava este cunoscut ca Anahata. El este generat atunci când celula Primordială se sparge, ca incubaţia unui ou. El se poate auzi când nucleul se îndepărtează de parabolă. În realitate, prima mişcare lineară a lui Adi Shakti produce sunetul Primordial 'A'. Presiunea lui Sadashiva este cauza celui de-al doilea sunet, 'OO', iar cel de-al treilea sunet, 'MA', este cauzat de stadiul de pauză care urmează după insipraţia şi expiraţia zigotului. Astfel, Pranava este puterea atotpătrunzătoare a lui Adi Shakti, iar Anahata este sunetul creat de ea fără percuţie. Putem înţelege aceasta spunând că Anahata este sunetul prin care se anunţă Pranava.

Aceste trei cuvinte 'A', 'OO', 'MA" reprezintă cele trei puteri ale Mamei Primordiale. 'A' reprezintă puterea existenţei şi puterea distrugătoare (Mahakali); 'OO' reprezintă puterea creativă (Mahasaraswati), iar 'MA' reprezintă puterea de susţinere, sau puterea de evoluţie (Mahalakshmi). Aceste trei sunete formează mai târziu cuvintele 'Am', 'Rhim', 'Klim'.

Acestea conţin împreună cuvintele fonetice ale scrierii Devanagari şi vor fi descrise în capitolul despre Chakre.

De fapt, cu mult înainte de incubaţia oului, celula Primordială (zigotul) atinge stadiul embrionic, începe să respire, creează sunetul Primordial (Anahata) care umple întregul embrion încercuind punctul central. Respiraţia lui Adi Shakti este Pranava sau Puterea Divină, în timp ce sunetul ei este numit Anahata. Acest sunet este un amestec din şapte silabe de bază (Nadabrahma) şi atunci când sunt auzite împreună, ele creează un sunet frumos ca 'OM' sau când se rupe, sună în principal ca 'A, OO, MA.' Sunetul este fără percuţie şi se aude în inimă ca pulsaţie, cunoscut ca Anahata. El este scris şi auzit ca OM (adică scrierea Devanagari pentru 'OM'), iar mai târziu urcând prin diferiţi centri subtili în calea lui Kundalini (puterea reziduală a lui Pranava) devine CUVÂNTUL.

Zigotul Primordial creşte exact ca Zigotul uman. Este adevărat că Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul şi imaginea Sa. În felul acesta, Zigotul Primordial se dezvoltă în fiinţa Primordială (Virata Purusha). Aceasta înseamnă ca El se dezvoltă în deplina Lui maturitate prin evoluţie până când El îşi asumă forma Lui completă cea mai măreaţă ca marea fiinţă Primordială (Virata).

Dumnezeu Atot puternic este cunoscut ca Parameshwara (Dumnezeu Suprem în Spirit). Puterea lui Dumnezeu Atotputernic (Parameshwara) este cunoscută ca Parameshwari. El rezidă în cea mai înaltă poziţie a capului marii fiinţe Primordiale. Dumnezeu Atotputernic nu se manifestă şi nu se încarnează, dar este fundamentul creaţiei. Starea fiinţei eterne supreme nu este finită asemeni spaţiului care acoperă totul. Realitatea fiinţei Lui este proiectată în toate, dar el nu este ataşat. Cuvintele umane nu pot exprima pe cel care nu este exprimat. El este sursa şi cele trei aspecte ale Lui curg în cele trei ramuri ale copacului. El este martorul a toate, fiinţa Primordială. Acestea sunt cuvintele care Îl descriu pe El. Putem spune Cel care este dincolo de El şi Cel care este înainte de El. Cel dinainte de El este dincolo de Parabrahma şi este supremaţia lui eternă; Cel care este înainte de El este Puterea Parameshwari care este puterea de Martor. Puterea Parameshwari este oceanul total al conştiinţei care cunoaşte totul. Puterea Parameshwi reflectă în inimă marea fiinţă Primordială (Virata) ca Ishvara (Dumnezeu în Spirit), a cărui putere este cunoscută ca Ishwari. Aceasta este puterea neataşată, nemanifestată a marelui martor (Sarva Sakshi). El există în neanimate şi în animate. El este reflectat ca Spirit (Atma) în inima fiinţelor umane. Lumina Spiritului este conştiinţa. Dumnezeu Atotputernic, dacă nu-l place jocul Puterii Sale, se retrage din inima fiinţei Primordiale şi lumina se stinge.

Aşa cum am văzut înainte, Adi Shakti merge în trei forme abstracte înainte de a începe creaţia.

1 - Valaya, 2 - Bindu, 3 - Ardha Bindu

Aceste trei forme există în stadiul Utpatti (Stadiul Incipient)

CELE TREI ASPECTE ALE LUI DUMNEZEU ATOTPUTERNIC (PARAMESHWARA)Cap 2

Acum să vedem cum exprimă Adi Shakti aspectele lui Dumnezeu Atotputernic în marea Fiinţă Primordială. Ea creează trei Zei personali,

1 - Sadashiva, 2 - Hiranya Garbha, 3 - Virata

SADASHIVA

Identitatea neschimbabilă a lui Dumnezeu se numeşte Sada Shiva, iar puterea Lui este Mahakali. Această putere a lui Dumnezeu reprezintă dorinţa Lui de expresie a creaţiei Sale prin Mahakali (Shakti). Aceasta trebuie înţeleasă că, deşi existenţa Lui este simţită în inima lui Virata ca Ishwara, dorinţa Lui de a exista este exprimată prin Sadashiva. Astfel, Sadashiva este numit Zeitatea existenţei. Negarea existenţei este distrugere, de aceea El este numit distrugătorul. Mahakali este răspunzătoare de existenţă, Ea distruge demonii care tulbură procesul evoluţiei.

În fiinţele umane, Shiva rezidă în partea stângă a centrului inimii (Ridhaya chakra), cu puterea lui Shivani, sau Parvati. Ea depozitează tot ce este mort, sau toate acele condiţionări ale minţii. În acest proces al existenţei, activitatea lui Virata creează mintea sub-conştientă a colectivităţii cosmice

(Mahamanusa). Aşa cum într-un factor în funcţiune se generează fum, în acelaşi fel în Virata fumul din activitatea existenţei este colectat în super-egoul cosmic.

Prin Sadashiva, în mintea sub-conştientă colectivă a lui Virata se creează un tărâm multistratificat al Spiritelor. Straturile inferioare au Spirite satanice şi foarte crude care cad în infern (relatat în continuare). Ele intră de multe ori în mintea conştientă a fiinţelor umane vii. Sadashiva protejează fiinţele umane de invazia sub-conştientului colectiv (Mahamanusa), precum şi de manifestarea crudă a spiritelor moarte din infern. În fiinţele umane, canalul care poartă această putere există ca Ida Nadi (psihic) care converteşte fiecare experienţă prezentă în experienţă trecută pentru a fi acumulată în mintea subconştientă. În fiinţele umane, Ea se manifestă în formă grosieră ca sistemul nervos simpatic stâng.

Shiva reprezintă existenţa şi puterea Lui este exprimată ca vibraţii electromagnetice în materia moartă (Jada) şi ca viaţă (Prana) în fiinţele vii. Aceste două puteri sunt manifestarea originarei Pranava. Pranava este o putere integrată asemeni aerului care manifestă şapte note în fluier. În acelaşi fel vibraţiile electromagnetice şi Prana sunt amândouă derivate din Pranava originară ca două note diferite ale fluierului. Când Parameshwara (Spiritul Suprem) vrea să închidă drama Creaţiei, El Îşi retrage din inimă reflecţia ca Spirit al lui Dumnezeu (Ishwara) în inima lui Virata. Retragerea Lui aduce distrugerea creaţiei prin Sadashiva care este tot timpul conştient de Ishwara. Shiva este astfel numit distrugătorul. În acelaşi fel, în fiinţele umane, când inima se opreşte, toate activităţile corpului încetează şi are loc moartea persoanei.

Aspectul de Sadashiva reprezintă starea de spirit a dorinţei (Tamoguna) lui Dumnezeu Atotputernic, pentru că El a dorit să existe şi manifestarea personalităţii Lui prinde viaţă. Puterea dorintei Lui, exprimată ca Mahakali, lucrează prin partea stângă a centrului inimii Fiinţei Primordiale. Ea menţine viaţa emoţională a creaţiei. Starea de spirit a dorinţei înconjoară şi acţionează organul inimii Fiinţei Primordiale prin Ishwara (Spiritul lui Dumnezeu) care rezidă în inimă, nu este legată de jocul părţii emoţionale a creaţiei. Partea emoţională a creaţiei exprimă dorinţa care este doar o emoţie, dat nu creaţie efectivă. Creaţia adevărată este înfăptuită prin aspectul creativ al lui Dumnezeu.

HIRANYA GARBHA (PRAJAPATI)

Acest aspect al lui Dumnezeu manifestă aspectul creator al lui Dumnezeu. El acţionează în stomacul Fiinţei Primordiale care este Vidul şi este cunoscut cel mai adesea ca ocean al iluziilor(Bhavasagara). (Vom arăta mai departe cum a fost creat acest Vid). Produsul acestei puteri este întreaga creaţie materială. Puterea Lui este puterea creativă cunoscută ca Hiranya Garbha, care se încarnează ca Mahasaraswati. Acest aspect al lui Dumnezeu creează tot ce este material, mase de galaxii, mase de stele şi planete, soarele, luna şi pământul. Această putere este deopotrivă exprimată ca putere de gândire a Fiinţei Primordiale. Procesul Lui de gândire generează egoul cosmic (Adi Aham Kara), aşa cum într-o combustie mecanică se generează fum. Canalul care poartă această putere este cunoscut ca Adi Pingala Nadi şi se exprimă ca minte cosmică preconştientă (Adi Chitta), acţionând ca un poştaş care duce mesaje la intelectul Atotputernicului.

În fiinţa umană, această putere este exprimată ca putere creativă. Ea este purtată de canalul lui Pingala Nadi în formă subtilă în măduva spinării. În formă grosieră, el este exprimat ca sistemul nervos simpatic drept. El creează egoul uman prin care fiinţele umane gândesc despre viitor. Astfel, toată planificarea umană este manifestarea acestei puteri. În fiinţele umane, aspectul de Hiranya Garbha al lui Dumnezeu Atotputernic este exprimat prin Brahmadeva (Creatorul). Brahmadeva nu joacă niciun rol în procesul de evoluţie, dar furnizează aspectul corporal fizic şi mental pentru manifestarea evoluţiei precum şi un ego care gândeşte (Aham Kara). Acest aspect al Marii Fiinţe Primordiale reprezintă Rajoguna, adică satrea de spirit activatoare a Fiinţei Primordiale.

VIRATA

Când Zigotul sau celula primordială îşi asumă maturitatea completă a corpului Fiinţei Primordiale, El este numit Virata. Aceasta este atunci când corpul (care este ca şi corpul uman) exprimă în întregime toate aspectele Lui şi tot ce conţine El. Conţinuturile sunt: neanimate, animate şi fiinte umane, zeităţi ca Zei şi Zeiţe şi manifestarea lui Kundalini-cosmică. Puterea lui Virata este cunoscută ca Viratangana care se

manifestă prin creierul cosmic şi acţionează prin zona limbică (Sahasrarara) a Fiinţei Primordiale. Viratnagana se încarnează ca Mahalakshmi care operează pe calea centrală, cea a canalului Adi Sushumna.

În fiinţele umane, această putere acţionează prin canalul nervos central, "Sushumna", în măduva spinării. El este exprimat în formă grosieră ca sistemul nervos parasimpatic. Marea Fiinţă Primordială Virata s-a încarnat pentru prima dată ca Vishnu în stomac (Void). Acest canal este calea de evoluţie a lui Virata şi ajută evoluţia prin cele zece încarnări ale Lui. El conduce animalele şi fiinţele umane în efortul lor de a evolua.

CELE ZECE INCARNĂRI ALE LUI VISHNU

1. Peştele (Matsya)
2. Ţestoasa (Kurma)
3. Mistreţul (Varaha)
4. Jumătate om-jumătate leu (Narasimha)
5. Vamana (Piticul)
6. Parasuram (Bărbatul puternic) — vezi supra F.D. Grau
7. Shri Rama (regele perfect-binevoitor)
8. Shri Krishna (identitatea jucăuşă cu atitudine de martor)
9. Isus Christos (Buddha), Maha Vishnu, care este fiul lui Virata.
10. Kalki (care călăreşte calul minţii)

Vishnu este creat în ombilicul lui Virata şi ombilicul este înconjurat de Vid (Bhavasagara). De aici El se încarnează pentru a conduce procesul de evoluţie în diferite perioade şi se mişcă pe calea centrală.

CALEA CENTRALĂ A LUI VISHNU

Vishnu protejează şi evoluează calea de evoluţie şi fiecare pas al Lui se dezvoltă printr-o nouă dimensiune de conştiinţă. El ajută la fiecare pas luând formă prin El însuşi. De exemplu, El ia formă de peşte pentru a conduce peştii afară din apă pentru a deveni reptile, apoi El vine ca ţestoasă care exprimă carapacea curbată şi puternică pentru protecţie. El le învaţă pe reptile să-şi dezvolte carapacea protectoare.

Mai întâi este asigurată dezvoltarea fiinţei fizice. Teama impulsivă de moarte generează începutul căutării protecţiei de către animale. Căutarea pentru supravieţuire marchează momentul de început în organizarea colectivă a animalelor. La acest nivel (stadiul Varaha, mistreţul sălbatic) dirijarea instinctuală pentru protecţie este exprimată prin multe modele de comportament sofisticat; sunt expuse măsurile de protecţie prin turmele de animale pe patru picioare.
În timpul lui Narasimha (jumătate om-jumătate leu - om în partea superioară), omul dobândeşte o dominaţie a conştiinţei de sine asupra animalelor şi asupra forţelor naturii. Piticul (Vamana) iluminează în mintea umană ideea că omul ar putea cuceri cele trei lumi (Triloka) - pământul, cerul şi lumea morţilor (patala). Ar trebui să se înţeleagă că linia de evoluţie a încarnărilor lui Vishnu conduce calea spre conştiinţa Spirituală mai înaltă, mai largă şi mai profundă, lucru care este indicele prin care poate fi evaluată dezvoltarea creaţiei. Mai întai a fost dobândită evoluţia individuală şi apoi a fost experimentată asimilarea colectivă.

În încarnarea Lui ca bărbat puternic (Parasurama), Vishnu a adus puterile dobândite prin auto-control (Tapobala). Fiinţele umane devin conştiente de puterea vieţii spirituale şi încep o nouă căutare - cea a vieţii interioare - în păduri. Căutarea a fost individuală şi căutătorul s-a izolat complet de societate. El a trăit în pădure pentru a-şi face căutarea zi şi noapte, ani în şir, vieţi după viei, până când şi-a atins scopul - Realizarea sinelui. Parasurama a fost fondatorul Hatha Yogăi sau Raja Yogăi care erau practicate sub îndrumarea unor Guru.

În Shri Rama, Vishnu a venit pentru a ilumina conştiinţa socială şi politică umană ca adevăratul model a ceea ce Plato a numit câteva milenii mai târziu, Regele filozof. El a stabilit în fiinţele umane reguli pentru acţiuni socio-politice corecte (Samaj Tatha Rajkaran Dharma). El a exprimat aspectul de maiestuozitate şi ordine al lui Dumnezeu în cadrul regatului şi instituţiilor. El a condus modelul de viaţă de Rege ideal (Maryada Purushottama). La acest lucru au fost martori mulţimi de oameni şi s-a

manifestetat pentru prima dată în fiinţele umane într-o conştiinţă de masă. Shri Rama a fost încarnarea Regelui ideal pentru toţi regii care au urmat şi Ram Raja, Regatul Său, a stabilit modelul de regat ideal.

Shri Krishna a fost cea mai mare dintre toate încarnările lui Vishnu-Dumnezeu Tatăl care a creat un alt orizont în înţelegerea umană a puterii Iubirii Divine. El a considerat toată creaţia ca joc al Iubirii Divine şi a urmărit jocul de martor. Prin încarnarea Lui, imaginaţia umană trebuia să devină conştientă de puterea de martor a lui Dumnezeu Atotputernic. Marea Fiinţă Primordială (Virata) a fost de fapt exprimată prin El. Arjuna, discipolul Său, a avut viziunea lui Virata. Pentru prima dată ochiul uman vedea viziunea Marii Fiinţe Primordiale şi de aceea poeţii şi filozofii au pătruns pe un tărâm al percepţiei metafizice. Ei cântau cântece despre imortalitatea Spiritului. El a folosit metoda Diplomaţiei Divine pentru a explica oamenilor adevărata natură a Realităţii. Viaţa lui Shri Krishna a fost în mijlocul maselor. El se juca cu oameni din familii obişnuite din Gokul şi a semănat în ei sămânţa Devoţiunii Spirituale sau Bhakti (Krishna înseamnă cel care seamănă). Modul cum a trezit El Kundalini prin Sahaja Yogaa în Rasa (dans) va fi explicat mai departe. În felul acesta încarnarea Lui a dat naştere unei mişcări spirituale de masă.

În viaţa lui Isus Christos (Încarnarea lui Maha Vishnu), a venit pe pământ cea mai înaltă expresie a esenţei spirituale, inocenţa, Fiul lui Dumnezeu (Shri Ganesha). Fiinţele umane sunt martore la sacrificiul, de dragul umanităţii, al celui mai iubit şi unicului fiu al Tatălui (Virata). Acest lucru a permis o percepţie umană mai profundă a extraordinarei iubiri a lui Dumnezeu pentru umanitate. Crucificarea lui Christos a avut loc în momentul când oamenii ştiau despre Dumnezeu Atotputernic Tatăl, dar nu ştiau cum să-şi cruicifice sinele lor uman pentru a face ca Sinele Spiritual să-şi manifeste imortalitatea. Aceasta este semnificaţia învierii lui Christos prin care oamenii au putut să fie martori fizici ai imortalităţii Spiritului care nu suferă şi nu dispare. Pentru prima dată conştiinţa umană a înregistrat adevărul imortalităţii Spiritului, adevăr pe care Krishna l-a predicat în timpul vieţii Sale, aşa cum este înregistrat în esenţă în Shrimad Bhagavat Geeta, aşa de minunat versificată de poetul Vyasa.

Venirile încărnarilor sunt puncte de referinţă în progresul conştiinţei spirituale, ele arată lumina străpungând întunericul ignoranţei. Ele au adăugat de fiecare dată o percepţie nelimitată nouă, un parfum nou, o culoare nouă la frumuseţea creaţiei.

Ultimul, dar nu cel din urmă, în Kali Yuga, Adi Shakti însăşi, cu toate puterile Ei, ia formă umană pentru a promova intrarea umanităţii în Satya Yuga, ciclul în care Împărăţia lui Dumnezeu vine pe Pământ. Prin acţiunea ei plină de compasiune în această lume, încarnarea (lui Kalki) care vine apare azi ca fiinţă colectivă formată din toate sufletele realizate care se contopesc în conştiinţa lui Dumnezeu. Puterea lui Kalki este cunoscută ca Mahamaya, pentru că Ea este marea iluzie. Ea este absolut umană, dar exprimă cele trei puteri integrate - a lui Mahakali, a lui Mahalakshmi, a lui Mahasaraswati. Ea se identifică cu masele dându-le realizarea sinelui. În felul acesta, oamenii intră pe tărâmul conştiintei colective. Se poate spune că acesta este cel mai însemnat eveniment al evoluţiei spirituale, conştiinţa universală, pentru că în el, sub îndrumarea iubirii Divine (Pranava), întreaga creaţie începe să se întoarcă la sursa ei, care este Iubirea Divină. Pentru prima dată fiinţele umane văd întradevăr lucrarea Iubirii Divine prin Sahaja Yoga.

Vishnu ia toate aceste încarnări pentru a fi conducătorul procesului de evoluţie în diferite etape. Puterea Lui, Mahalakshmi, se încarnează şi Ea cu El şi Îşi evoluează încarnările în diferite procese de evoluţie. Până la etapa de evoluţie umană, evoluţia are loc neştiută de subiecţi. Numai în ultima etapă, cea a lui Kalki, când se încarnează Adi Shakti însăşi, fiinţele umane fac saltul într-o conştiinţă superioară, conştiinta colectivă, în timpul vieţii lor, fiecare fiinţă fiind absolut coştientă de propria-i nouă naştere.

Puterea lui Adi Shakti

Cele trei aspecte ale lui Dumnezeu sunt exprimate prin puterea Lui, Adi Shakti. Ea se încarnează în aceste trei puteri. Ea se multiplică în trei forme (Trigunatmika). Acestea sunt: 1) Mahalakshmi, 2) Mahakali, 3) Mahasaraswati. Dar Mama Primordială, Adi Shakti, Sfântul Duh, a fost înzestrată şi cu putere de încarnare. Ea poate să ia forme umane (Avatar Shakti). Prin puterea Ei de încarnare, Ea se încarnează şi creează încarnări masculine şi feminine pentru a conduce procesul de evoluţie. De fapt, Puterea Parameshwari care rezidă cu Parameshwara în formă abstractă ca puterea de martor a lui Dumnezeu Atotputernic creează formele lui Adi Shakti.

De exemplu, să zicem că Dumnezeu este obiectul, iar Adi Shakti lumina, adică Puterea Lui, a cărei existenţă este realtivă pentru că, atunci când El Îşi opreşte creaţia, Ea se contopeşte în El. Creaţia este

ca o oglindă, un reflector. Când lumina este retrasă de El, reflecţia nu există. Puterea Ei de a comunica sau de a-L distra pe Dumnezeu Atotputernic se pierde şi ea. Adi Shakti evoluează forme în corpul Fiinţei Primordiale (Virata), în timp ce Dumnezeu Atotputernic rezidă în partea de sus a inimii Fiinţei Primordiale ca Parameshwara. El urmăreşte câmpul corpului Său ca martor prin reflecţie în inima lui Virata (Ishwara). Aşadar, trebuie să se înţeleagă încă o dată că acostarea încarnărilor Fiinţei Primordiale este în forma completă integrată a lui Parameshwara. Deci când pe acest pământ se încarnează Virata ca Shri Vishnu, El este proiecţia lui Purusha (Dumnezeu Atotputernic). În acelaşi fel Brahmadeva (Prajapati) şi Sadashiva (Maha Rudra) îşi au ancorările lor în Dumnezeu Atotputernic (Parameshwara). El este întruchiparea frumuseţii absolute, a cunoaşterii absolute (adevărul) şi a iubirii absolute. El este cunoscătorul câmpului (Kshetragnya). Acest câmp se dezvoltă prin puterea Lui (Adi Shakti), Mama Primordială. Puterea Lui (Adi Shakti) ca Mama Primordială nu creşte sau descreşte, ci se extinde în funcţie de spaţiul pe care Ea îl ocupă. El este reflectat în aceste trei aspecte ale Lui prin puterea Ei.

Chaitanya = Conștiința totală
Liberă Dumnezeu Conștiință
Conștiința pentru întreg

Alte puteri ale Mamei Primordiale

Puterile Mamei Primordiale, Adi Shakti, sunt: 1) Puterea Parameshwari; 2) Pranava

Puterea Parameshwari este puterea de martor a lui Dumnezeu Atotpouternic. Cu această putere Ea se încarnează ca fiinţă umană. Aceasta este puterea Ei de existenţă. Putem spune că această putere este asumarea Ei însăşi sau afirmarea identităţii Ei.

Pranava: Această putere este puterea atotpătrunzatoare, lumina lui Adi Shakti care emite prin Puterea Ishwari. O putem înţelege printr-o analogie: există o regină care este atotputernică şi astfel ea are o putere care este a ei proprie. Aceeaşi regină are o putere de a-i conduce pe alţii să-i creeze imperiul şi de a-i ameliora pe cei conduşi. Ea poate şi să acorde puterea de a conduce celor aleşi de ea. În acelaşi fel Adi Shakti are puterea Ei de a fi Ea însăşi, fiinţa Ei. Puterea Ei sau lumina Ei care este manifestată în exterior este cunoscută ca Pranava sau conştiinţă. Prin această putere îşi creează Ea creaţia şi o ameliorează. Ea creează fiinţe umane care primesc realizarea sinelui prin Harul Ei. În felul acesta Ea îi face şi pe unii subiecţi aleşi de Ea să devină conştienţi de acea putere a Pranavei, care este lumina Ei.

Când Pranava este adormită, ea se extinde în afară aşa cum acţionează Kundalini, dar când întâlneşte Spiritul (Ishwari), atunci Pranava devine iluminată şi complet integrată. Pranava acţionează sub controlul complet al lui Adi Shakti. Există trei moduri în care Pranava este transformată în trei forme (Swaroopa).

Prin prima Ei putere, ca Mahakali, Ea există în fiecare particulă de materie sau corp viu ca vibraţii electromagnetice. Această putere este o formă a Pranavei. În materie, această putere există în nucleul fiecărui atom şi emite vibraţii care conduc la forţele electromagnetice. În animatele inferioare, aşa cum sunt plantele, ea există ca forţă a vieţii, iar la animalele superioare şi la fiinţele umane, ea există în inimă ca pulsaţie a vieţii. Această putere arde ca un fitil într-o lumânare în fiecare particulă a creaţiei materiale. Ea este rezultatul stării ei de dorinţă (Tamoguna). De aceea ea reprezintă puterea existenţei. Negaţia existenţei este moartea, deci ea exprimă distrugerea şi totodată existenţa. Ea acţionează în canalul cosmic pe partea stângă a lui Virata şi este cunoscută ca Adi Ida Nadi. Prin acest canal, Ea depozitează tot ce este mort.

Prin cea de-a doua putere materială creativă, ca Mahasaraswati (Hiranya Garbha), Ea transformă Pranava în Putere materială care creează esenţele cauzale ale elementelor care, în cele din urmă, creează cele cinci elemente Primordiale. Acestea creează masele de materie ca Soarele, Luna, Pământul, Stelele şi Planetele. Această putere există în stomacul Fiinţei Primordiale. Ea acţionează prin centrul Primordial din măduva spinării (Adi Swadsthan chakra). Această putere este rezultatul stării ei creative activatoare (Rajaguna).

Lege

Cea de-a treia putere a Ei este cea a lui Mahalakshmi. Aceasta este puterea care dă susţinere (Dharma) creaţiei Ei. Ea acţionează pe calea centrală Primordială (Adi Sushumna). Prin această putere Ea generează procesul de evoluţie. Ea schimbă susţinerea prin această putere de a da caractere diferite formelor

diferite ale creaţiei. Pentru a conduce acest proces, Ea se încarnează pe acest canal (Adi Sushumna) în diferite chakre cu cea de-a patra putere a Ei, puterea Parameshawari

Aşa cum s-a descris mai sus, cea de-a patra putere, Parameshwari, reflectată ca Ishwari, este încarnarea în formă umană. Când Ea se încarnează singură, ca Jagadamba (Mama Universului), sau ca Adi Shakti (Mama Creaţiei). De asemenea, Ea se încarnează când cele trei aspecte diferite ale lui Dumnezeu se încarnează în formă umană. În plus, Ea Îl creează pe acest pământ pe fiul Ei fără jocul Tatălui şi creează un fiu al lui Dumnezeu care şi El se încarnează pe acest pământ. În toate situaţiile de acest fel Ea acţionează ca Mama latentă.

Cea de-a cincea putere a lui Adi Shakti este **conştiinţa totală (Pranava)** care este aura Puterii Ishwari a Ei, sau este respiraţia Iubirii Ei. Este Puterea Iubirii Divine (Chaitanya sau Pranava) Aceasta este puterea atotpătrunzătoare, atotintegratoare, atotcunoscătoare, atotorganizatoare, care este simţită după realizarea sinelui ca Vibraţii Divine (Chaintanya Lahari). Aceasta este puterea Spiritului din inima fiinţei umane. Această putere este prezentă în fiecare fiinţă umană şi în fiecare animat şi neanimat. Dar ea nu există în stare trezită, ca şi cum aura ar fi fără lumină (Prakash). Când evoluţia atinge apogeul, când fiinţele umane îşi asumă identitatea lor, cele trei puteri se integrează prin trezirea lui Kundalini (puterea reziduală) prin Sahaja Yoga (mântuire spontană) şi are lor întâlnirea (Yoga) între cele trei puteri ale fiinţei umane şi Spirit (realizarea sinelui). În acelaşi timp Pranava începe să emită vibraţii din fiinţă. Ele sunt emise cu o mare forţă din corpul lui Adi Shakti când Ea se încarnează şi sunt reflectate, de asemenea, din corpurile sufletelor realizate, pentru că ele devin părţi integrate ale Mamei lor (Adi Shakti) şi acţionează ca părţi ale fiinţei Ei, emiţând Puterea Iubirii Divine a Ei.

Când aceste trei puteri se combină, ele creează Pranava prin iluminarea Spiritului. Acest lucru se poate explica foarte clar folosind următoarea analogie cu arzătorul de gaz dintr-o casă. În fitilul unui arzător există o mică flacără care arde tot timpul (acesta se poate compara cu Puterea Ishwari). Acum aceste trei puteri se integrează pentru a forma puterea latentă a Pranavei ca putere a gazului. Când Pranava întâlneşte flacăra care arde (Puterea Ishwari), lumina creşte extraordinar graţie aprinderii. Această analogie poate să explice Puterea Iswari ca putere de aprindere, iar gazul ca Pranava latentă integrată (Puterea lui Kundalini). Când ea se aprinde, lumina este conştiinţa sau Pranava iluminată.

Cele patru stadii ale creaţiei

Acestea sunt patru stadii. Creaţia există în patru stadii de existenţă.

1. Utpatti (Geneza): Stadiul abstract până când este eliberată Pranava şi până când este creată Kundalini Primordială.

2. Vaikuntha: Stadiul după ce Zigotul a atins maturitatea completă a corpului lui Virata, cu Zeităţile existând în măduva spinării şi în creierul lui Virata. Aceasta înseamnă formarea completă a corpului lui Virata.

3. Kshirasagara: Când Fiinţa Primordială a atins stadiul final cu tot ce conţine ea.

4. Bhavasagara: Când sunt create fiinţele umane şi li se dă libaertatea. Aceasta este numită uneori Sansara. Aceasta este lumea creată de fiinţele umane pe pământ.

În primul strat de existenţă a creaţiei (Utpatti), Dumnezeu Atotputernic există ca Parameshwara şi Parameshwari (Adi Shakti) care exprimă trei apsecte în stadiul Vaikuntha al existenţei, după cum urmează:

Sadashiva şi Mahakali
Virata şi Viratangana sau Mahalakshmi
Hiranya Garbha şi Mahasaraswati (Prajapati)

Mai târziu, în stratul al treilea (Kshirsagara) ei sunt reprezentaţi ca:

Parameshwara ca Iswara
Parameshwari ca Ishwari

Sadashiva ca Shiva
Mahakali în calitate de Kali
Virata ca Vishnu
Mahalakshmi ca Lakshmi
Mahasaraswati ca Saraswati.

Al patrulea strat este Bahvasagara unde fiinţelor umane li se dă libertatea de a rezolva problemele vieţii. Ele creează lumea lor, Sansara, adică lumea pământească a fiinţelor umane până în timpurile moderne, Aceasta trece prin patru cicluri de timp (Yuga): Satya Yuga, Dwapara Yuga, Treta Yuga şi KaliYuga. Timpurile moderne sunt cunoscute drept Kaliyuga.

În felul acesta, trebuie să înţelegem că, indiferent care ar fi aspectul lui Adi Shakti care se încarnează separat, toate se dezvoltă dintr-o singură personalitate a lui Adi Shakti. Adi Shakti s-a încarnat de multe ori în Sansara în patru perioade din Satya Yuga, Dwapara Yuga, Treta Yuga şi Kali Yuga. În perioada Satya Yuga ea s-a încarnat ca putere a lui Vishnu cu el, în fiinţa Lui ca putere a Lui, ca Lakshmi (formă lui Mahalakshmi în Sansara umană).

Ea s-a mai încarnat, de asemenea, în perioada Satya Yuga ca Durga (forma lui Mahakali în Sansara umana) de o sută opt ori. Ele sunt încarnări umane, dar de fapt, Ea s-a încarnat de o mie de ori. Încarnările lui Durga (Kali), Lakshmi şi Saraswati sunt toate Manifestări Divine (Aloukik). Ele nu sunt absolut umane în natură sau înfăţişare.

În Dwapara Yuga, toate aceste aspecte s-au încarnat în trei personalităţi umane. În timpul lui Rama, Ea s-a încarnat ca soţia lui, Seeta, în această lume (Sansara). Seeta sau Janaki a fost fiica lui Janaka. Acesta a fost prima formă absolut umană (Loukika).

În Dwapara Yuga:

1. Seeta (formă lui Mahalakshmi)
2. Mandodari - soţia lui Ravana (Mahasaraswati în formă umană)
3. Sati Anasuya - soţia unui sfânt (Mahasaraswati în forma umană)

În Treta Yuga, în timpul lui Shri Krishna, Ea s-a încarnat ca trei personalităţi umane exprimând trei aspecte:

1. Radha (forma lui Mahalakshmi) care a creat mai târziu altă formă, Rukmini, care devine regina lui Shri Krishna.

2. Yashoda: Mama vitregă a lui Shri Krishna (Mahasaraswati în formă umană)

3. Vishnu Maya, sora lui Shri Krishna, care are o viaţă foarte scurtă şi care mai târziu se naşte ca Draupadi (soţia Pandavas-ilor)

CREAREA CELOR TREI PREDISPOZIŢII (GUNAS)

"OM" în Devanagari este scris în trei spire şi jumătate. Ea aranjează aceste trei spire în trei parabole, aşa cum se arată în desen. Prin prima mişcare, cea a lui 'A', Ea doreşte să aibă creaţia. Prin cea de-a doua 'OO', ea activează pentru a crea, iar prin cea de-a treia, mişcarea 'MA', Ea îşi revelează iubirea pentru copiii Ei (creaţie), creând astfel trei stări: de dorinţă (Tamoguna), de activare (Rajoguna), revelaţie (Satwaguna). Aceste trei mişcări în evantai se rotesc şi se îndoiesc în 360 de grade, creând permutaţii şi combinaţii de diferite lungimi de unde care creează o varietate în viaţă; în acest fel, în cele din urmă, sunt create elemente variate, fiinţe vii şi fiinţe umane de diferite temperamente. Aceste trei Gunas sunt expresia celor trei puteri ale lui Dumnezeu Atotputernic şi sunt exprimate prin puterile Lui ca Mahakali, Mahasraswati şi Mahalakshmi. Aceste trei puteri sunt integrate şi coordonate în Adi Shakti (Mama Primordială).
Puterea Ishwari care este cea de-a patra putere a lui Adi Shakti, este puterea de martor a lui Dumnezeu. Această putere este puterea de a judeca jocul lui Adi Shakti, deci este supremă. Putem înţelege acest aspect din analogia de mai jos:

Într-o piesă de teatru, spectatorul care urmăreşte drama trebuie să judece calitatea dramei şi el este puterea supremă. Dar cea care creează (Adi Shakti) drama are şi Ea acea putere de judecată de a judeca calitatea jocului. Altfel, cum să poate crea un joc care să fie de calitate acceptabilă pentru spectator (Dumnezeu Atotputernic)? În acelaşi fel Adi Shakti, când creează, ea evaluează şi schimbă modelul jocului. În acelaşi timp, Ea este coordonată cu Dumnezeu Atotputernic, Îi cunoaşte gusturile prin memoria Ei, prin puterea Ishwari. Este ca şi cum o soţie dedicată ştie exact care sunt gusturile soţului ei iubit. În felul acesta Adi Shakti are cele trei puteri pentru a crea şi propria Ei personalitate de a judeca şi de a decide în calitate de stăpână a creaţiei Sale, Ishwari Shakti, care rezidă în personalitatea lui Adi Shakti. Dumnezeu Atotputernic îi poate permite să ducă jocul până la punctul culminant prin aprinderea Pranavei şi/sau poate să întrerupă piesa. În primul caz, Ea poate ilumina fiinţele umane cu conştiinţă, sau le poate distruge dacă ele devin demoni (Rakshasas). Deci Ea este supremă. Adică, dacă Mama (Adi Shakti) este foarte mult taxată sau torturată de comportamnetul copiilor Ei.

CREAREA LUI VIRATA

Să înţelegem acum cum se dezvoltă Zigotul Primordial în Virata

Am văzut cum poate AdiShakti să-şi transforme puterea, o parabolă, în 'OM' (aşa cum este descris în Devanagari) şi apoi în trei spire şi jumatate.

Mama Primordială mai întâi transformă parabola în formă de inimă pentru a forma Inima Primordială (desen). Domnul Ei, Parameshwara (Domnul Cel mai Înalt al Spiritului) Îi binecuvântează inima care pulsează cu sunetul Pranava (Anahata) şi mişcă valuri în trei spire şi jumătate. În felul acesta, prin aceste valuri, sunt create spirele Primordiale. Litera 'OM' (Pranava) este scrisă în scrierea Devanagari folosind trei spire şi jumătate şi liniile în care se mişcă Adi Pranava sunt şi ele trei spire şi jumătate. Baza structurii creaţiei Ei este reprezentată ca trei spire şi jumătate. Timpul necesar pentru ca acest sunet să se mişte în trei spire şi jumătate de la inimă pentru a atinge capătul celor trei spire şi jumătate a creat timpul Primordial, iar circumferinţa creată de acesta a determinat spaţiul Primordial. Mişcarea spirelor Primordiale este în sens orar când Ea vrea să creeze şi în sens antiorar, când creaţia trebuie distrusă.

Puterea Ishwari (puterea de martor) a lui Dumnezeu Atotputernic care rezidă în inima lui Virata acţionează prin aceste spire Primodiale în trei feluri:

1. El urmăreşte jocul
2. El se bucură de joc
3. El distruge jocul.

Cele trei spire şi jumătate Primordiale trebuie să fie foarte clar înţelese, pentru că lucrarea completă a întregii creaţii în general şi a fiinţelor umane în special este condusă prin combinaţiile şi permutaţiile cu alte forţe verticale care sunt discutate mai târziu. Se poate pune întrebarea 'de ce sunt folosite trei spire şi jumătate ca denominare de bază?' Aceasta se poate explica matematic. Dacă trebuie trasă o spiră din centrul unui cerc până la circumferinţă, iar Pi = circumferinţa/diametru = 22/7 = sau 11/3 ½ şi raza este jumătate din circumferinţa 3 ½ , atunci trebuie să fie 3 ½ spire, aşa cum se arată în desen. Acesta este principiul utilizat la ceasurile noastre şi în multe alte instrumente care lucrează automat.

ADI KUNDALINI (FORŢELE VERTICALE)

În programul Ei secundar de creaţie, Ea creează maşinăria Primară (Adi Kundalini), pentru a da coordonare, varietate şi viteză creaţiei Sale. Ea acţionează ca o persoană care vrea să deschidă o afacere şi care mai întâi organizează maşinăria de birou cu managerii ei potrivit cu ideea Ei despre modul cum să conducă afacerea. Pentru a înfiinţa un birou, trebuie să se stabilească diferitele poziţii (Scaunele) oficialilor şi mai târziu oficialii trebuie plasaţi pe poziţiile lor; deci cu foarte mare grijă Adi Shakti creează scaunele sau poziţiile, precum şi oficialii (Zeităţile). Aşa cum s-a descris mai sus, după crearea inimii, Ea se mişcă în cele trei spire şi jumătate. La capătul lor, în cel mai de jos punct al spirei Primordiale, Ea creează lăcaşul Ei (Adi Mooladhara) transformând forma parabolică în triunghi. Ea fixează alt capăt al spirei Primordiale până în punctul sălaşului (Mooladhara).

Mai jos, în afara sălaşului Ei, Ea creează al şaptelea centru (Mooladhara chakra, care înseamnă centrul suportului rădăcinii). (În fiinţele umane, acest centru este plasat în afara coloanei vertebrale, în interiorul plexului pelvic, care este şi el controlat de acest centru). La acest prim şi cel mai de jos centru, Mama Primordială creează cea mai fantastică zeitate, cea a Zeului-elefant (Shri Ganesha).

Aceasta este prima zeitate care a fost creată. Stabilirea acestei zeități, prima și cea mai importantă, s-a făcut pentru a umple spațiul cu sfințenie și inocență, care sunt esența sfințeniei. Shri Ganesha este simbolul copilului etern creat din principiul inocenței, primul și cel mai important principiu care este emis prin trei spire și jumătate pentru a acoperi spațiul Primordial.

Mooladhara înseamnă suportul rădăcinii copacului creației, pentru că spira Primordială este fixată ca o rădăcină. Din această rădăcină apare ombilicul Lotusului chakrei Mooladhara, pe care este așezat Shri Ganesha. Adică această Mamă este rădăcina sau esența vieții din creație. Ea pătrunde exact așa cum seva este absorbită prin rădăcinile copacului. Când este provocată această relație sfântă a Mamei cu fiul Său, întreaga creație se prăbușește, pentru că Shri Ganesha rupe relația spirelor cu Mama prin tăierea lotusului ombilical.

Nașterea lui Shri Ganesha

Există o poveste foarte interesantă despre nașterea lui Shri Ganesha care se află în cel de-al șaptelea, ultimul și cel mai important centru (Mooladhara chakra).

Odată, Mama Primordială (ca Gauri) făcea baie și temându-se că ar putea intra cineva în baia Ei și să-I afecteze modestia castă (Lajja), Ea a creat un copil din praful (Kala) care-I acoperea corpul. Acest praf era încărcat cu vibrații de castitate, Ea fiind atunci fecioară (Kanya). Ea Îl aștepta pe Domnul Ei, Sadashiva, care urma s-o întâlnească pentru prima dată după nunta lor. Ea se pregătea să-L primească și încă era în baie când El a sosit la sălașul Ei. El a rămas surprins să vadă un copil la intrarea din spate către camera de baie a soției Sale. El s-a înfuriat pe copil când copilul l-a spus că era fiul lui Gauri (soția Sa). Soțul Ei știa că Ea este fecioară (Kanya) și, crezând că acest copil încearcă să întineze numele sfânt al soției Sale, reteză capul copilului. Când a descoperit că copilul Ei fusese ucis, Gauri L-a rugat pe Domnul Ei să-l aducă pe copilul Ei la viață. El a reușit să aducă capul unui pui de elefant pentru a-l transplata pe corpul copilului. În felul acesta a fost creat Shri Ganesha cu cap de elefant. Acesta este un simbol forte semnificativ și va fi discutat în capitolul despre Mooladhara chakra. După ce L-a creat pe Shri Ganesha, Ea L-a făcut Regele centrului Mooladhara, care se află mai jos de sălașul Ei. El domnește păzind respectarea protocolului castității El (la Adi Mooladhara chakra).

Fiecare centru Primordial este creat după milioane de ani. Aceasta este o pauză (Vilamba) după numirea fiecărei Zeități.

După numirea lui Shri Ganesha în acest post (Adi Mooladhara Chakra), Ea urcă cu El în linie verticală pentru a atinge partea cea mai de sus a spirei. În partea cea mai de sus, Ea creează creierul lui Virata transformând parabola în creier, de formă triunghiulară, al lui Virata. Prin prima Ei ascensiune, Ea creează canalul cunoscut ca Adi Ida Nadi care exprimă aspectul lui Dumnezeu de dorință de existență (Tamoguna) Această putere se încarnează ca Mahakali. Adi Shakti coboară din creierul lui Virata exprimând aspectul lui Dumnezeu de Creator. Acesta este Adi Pingala Nadi. Această putere se încarnează ca Mahasaraswati. Acum Ea urcă pe canalul central creând calea centrală, cea a lui Adi Sushumna Nadi. Această putere se încarnează ca Mahalakshmi. Aceste trei canale intersectează cele trei spire și jumatate în șapte puncte, creând șapte centri. Acești centri (chakre) sunt descriși mai târziu.

Cele trei puteri ale lui Adi Shakti se manifestă în creierul lui Virata prin trei încarnări ale Ei, fiecare cu două indentități. Ca scop practic, putem spune că ele sunt ca vlăstare sau copii ai acestor puteri, dar de fapt ele se reflectă în diferite stadii de existență. Acestea sunt:

Puterea lui Shiva fiind Kali, El se căsătorește cu Ea; puterea lui Vishnu fiind Lakshmi, El se căsătorește cu Ea; puterea lui Brahmadeva fiind Saraswati, Ea Îl însoțește. În felul acesta, cele trei aspecte ale lui Dumnezeu Atotputernic sunt cuplate cu puterile corespunzătoare prin căsătorie Divină.

Panteismul

Se iscă din nou controvera dacă există un singur Dumnezeu sau mai mulți (Pantheism). Aceasta poate fi rezolvată dacă înțelegem simpla analogie cu fluierul. În corpul fluierului există șapte găuri. Combinația și permutația lor creează muzica în melodii diferite. Fluierul manifestă jocul aerului în muzică. Dacă Dumnezeu trebuie să creeze melodia creației, El trebuie să folosească diferite note (centri). Diferitele zeități accentuează numai unul dintre numeroasele aspecte ale lui Dumnezeu. Ele sunt stabilite în centri diferiți pentru a-i guverna potrivit cu numirea în diferitele funcții. Sunt creați mulți zei (Devas), dar Zeitățile sunt Zei care trebuie venerați (Rajaniya). Daivatas sunt complet identificați în caracterul

(Dharma)lor. Ele sunt numite Daivata (masculini) şi Devta sau Devi (feminini). Zeităţile care guvernează sunt de fapt create potrivit cu numirea conform cu natura, funcţia şi susţinerea (Dharma) centrilor Primordiali (Adi chakras).

Trebuie să se înţeleagă că în fluier nu există muzică dacă avem doar un orificiu prin care se suflă aerul. Până când nu există şapte note pentru a da varietate, noi nu putem crea nicio muzică sau melodie. Aerul este unul şi acelaşi, şi chiar dacă iese prin orificii diferite, el rămâne unul şi acelaşi lucru. În acest caz, aerul este Pranava, dar la diferiţi centri (Adi chakrasa). El se manifestă diferit la fiecare centru. De aceea confuzia străveche creată de filozofi despre existenţa multiplă a lui Dumnezeu poate fi clarificată.

Mama Primordială plasează cele trei zeităţi nou-căsătorite pe ~~parabolă~~ elipsă, aşa cum se arată în desen. (Fig. II) Apoi Ea îndepărtează ~~parabola~~ elipsa. Brahmadeva cade în poziţia lui Shiva şi se stabileşte interconexiunea, în timp ce alte cupluri îşi pun amprenta pe linia paralelă a ~~Parabolei~~ Elipsei, aşa cum se arată în desen. Există şase locuri (Peetas). Acest proces este extrem de complicat şi extensiv şi nu poate fi explicat într-un paragraf aşa de mic. create pentru Zeităţi (Fig. III)

~~Parabola~~ Elipsa se deschide la bază. Vishnu îşi lasă amprenta pe linia paralelă, în punctul care indică locul pentru viitoarea şi cea mai înaltă formă umană a Lui (Shri Krishna), iar Shri Ganesha îşi lasă amprenta ca un punct pentru a demarca poziţia pentru cea mai evoluată formă umană a Lui (Isus Christos). În felul acesta se creează o pauză între forma Divină a lui Vishnu şi forma Sa umană de Shri Krishna, în care El trebuie să înflorească mai târziu pentru a manifesta forma completă a lui Virata. În acelaşi fel există o pauză între forma Divină a lui Shri Ganesha şi Isus Christos, forma Lui umană complet evoluată. El este Maha Vishnu, fiu al lui Virata. Ei sunt unul în faţa celuilalt, de o parte şi de alta a Parabolei.
În felul acesta, Adi Shakti aranjează Zeităţile în creier. Întregul proces este nesimultan, dar creşte treptat în ani fără număr aşa cum creierul lui Virata va creşte ca un organism viu.

Aceste locuri sunt complet unse de încarnările lor corespunzătoare în stadiul de existenţă Vaikunta. Adică crearea lui Shri Krishna şi a lui Isus Christos a fost făcută în milioane de ani înainte ca Ei să se încarneze în formă umană în stadiul Sansara.

Poziţia sus-menţionată în proces este de cea mai mare importanţă, pentru că modul cum Adi Shakti, Zeiţa, a stablit locurile Zeilor în creierul (zona limbică) lui Virata va determina locul zeităţilor (Peethas) în fiinţele umane, peethas cu care va lucra Sahaja Yoga.

Aşa cum s-a descris mai sus, punctele de intersecţie ale diferitelor canale în sens ascendent şi descendent au creat centrii Primordiali (Adi Chakras); aceştia sunt daţi mai jos.

Aceste Adi Chakre sunt create prin cele trei forţe ale lui Adi Shakti. Puterea materială contribuie la aspectul fizic şi mental, puterea existenţei dă viaţa care pulsează în ele, iar puterea centrală de evoluţie dă caracterele speciale pentru a le face un organism viu adecvat pentru zeităţile lor particulare numite. Ele sunt separat descrise în cele ce urmează.

Aşa cum s-a descris mai sus, există trei Canale deja create în Virata.

Canalul din partea dreaptă (al lui Mahasaraswati) îşi are originea în partea stângă a creierului lui Virata şi traversând Adi Agnya Chakra, trece pe partea dreaptă (Adi Pingala) şi răspunde de crearea maselor de materie cum sunt galaxiile, stelele, soarele, luna. Activitatea Fiinţei Primordiale în calitate de Creator (Brahmadeva) în acest canal creează pe partea stângă a creierului fumul minţii colective Primordiale supra-conştiente. Într-un factor în care are loc combustia pentru aprovizionare cu energie, se creează mult fum. Dacă acest fum nu are nicio gură de ieşire, el se acumulează în acelaşi fel în creierul lui Virata. Supra-conştiinţa Primordială este produsă pe partea stângă , în Adi Pingala Nadi.

În fiinţa Primordială, canalul stâng (al lui Mahakali) îşi are originea pe partea dreaptă a creierului şi trece prin Adi Agnya Chakra spre stânga. El este conectat cu inima Fiinţei Primordiale şi manifestă existenţa şi partea emoţională a universului. Negarea existenţei înseamnă moartea, deci această putere depozitează şi tot ce este mort. Acest depozit este cumoscut ca minte Primordială colectivă sub-conştientă a fiinţei Primordiale.

Calea centrală începe să formeze vârful din creierul lui Virata şi coboară în sălaş. El trece prin cei şase centri ai căii centrale (Adi Chakras). Aceste chakre, precum şi sediile (Peethas) corespunzătoare lor în

The controversial argument is often advanced whether there is one God (Monotheism) or many (Pantheism). By using again the simple analogy of our flute, this heavy myth can be set to rest for ever. There are only seven holes in the body of a flute, yet the combination of the seven notes and their multiple permutations create the melody of music, and the flute transforms air into music. To create the melody of creation God also uses different notes (Adi Chakras). The different Deities are like fingers placed on the flute to accentuate one or more aspects of the same God. It is impossible to play a musical melody on a flute that only has a mouthpiece to blow through, but lacks air holes to let the air out. Until there are seven holes giving seven notes to render variety, no music or melody can be created. The current of air entering the flute is singular and one. Even if it is let out of seven different holes, it remains one and the same current of air. In the case of creation, the air is Prana-Vayu which manifests differently at each subtle centre (Adi Chakra).

Many Gods were created, but the Deities are those Gods who are worshipped (Pujaniya), and who are completely identified with their characters (Dharma). The Deities are either male (Deva) or female (Devi). They were created according to the nature, functions and resonances of the Primordial Centres (Adi Chakras) which they rule, and on which, according to their different functions, they are bestowed as Presiding Deities.

The Primordial Mother places the three newly wed pairs of Deities on Her ellipse (as shown in the Figure II).

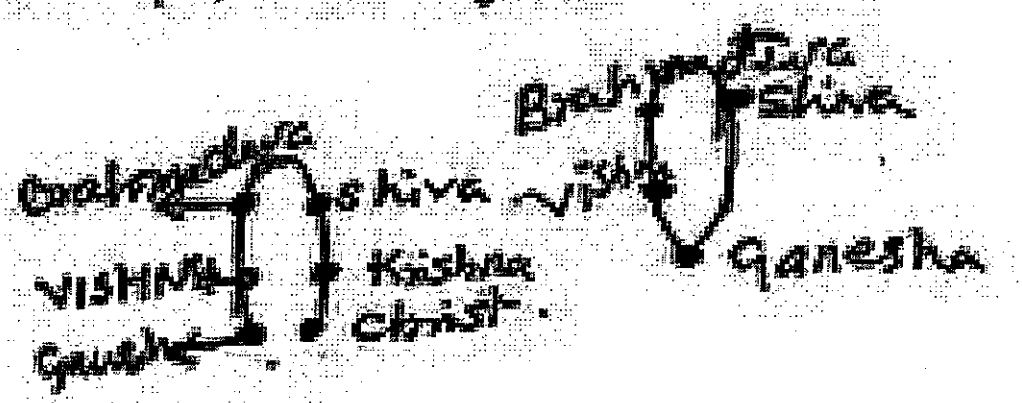

Figure II (Fig. II)

4 Original drawing by Shri Mataji (added by the Editor)

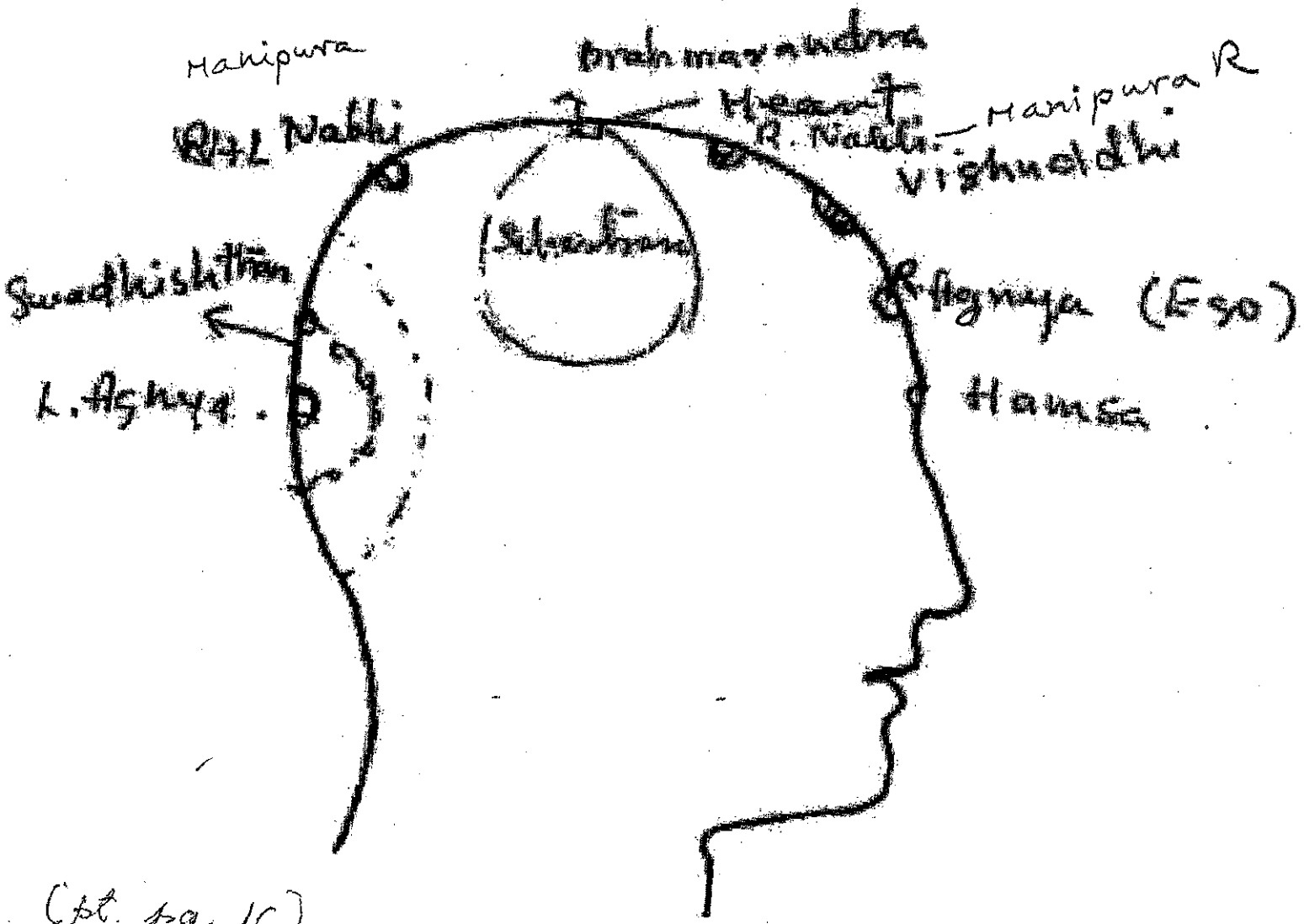

(Pt. fig. 16)

Fig. III

creierul lui Virata au fost create de Adi Shakti. Ele coboară din ale lor Peethas) în centrii corespunzători lor pe calea centrală. Ele coboară cu Adi Shakti pentru a ocupa chakrele în ordinea următoare:

1.Domnul Ganesha cu puterea Lui Gauri (Adi Shakti) stă în bode.
2.Domnul Vishnu cu puterea Lui Lakshmi (Adi Shakti) stă în Nabhi Chakra.
3. Shri Brahmadeva cu puterea Lui Saraswati stă în Adi Swadisthan Chakra.
4.Domnul Shiva cu puterea Lui Parvati (Adi Shakti) stă în partea stângă a Chakrei inimii
5. Domnul Krishna cu puterea Lui Radha (Adi Shakti) stă în Adi Vishuddhi Chakra.
6.Domnul Isus Christos cu puterea Lui Mama Maria stă în Adi Agnya Chakra.
7. Puterea Mahamaya a lui Kalki stă în Adi Sahasrara Chakra.

Ele sunt toate conectate cu scaunele lor (Peethas) în creier în zona limbică) a lui Virata. Aceste linii de fire dau o structură foarte complicată căii centrale. Aşa cum calea Sushumna are şapte fire de bază, în acelaşi fel cele două căi au şi ele şapte fire, fiecare conectată corespunzător cu mintea Primordială colectivă sub-conştientă a Fiinţei Primordiale. Cele două canale, stâng şi drept, se întâlnesc la Mooladhara Chakra, sub sălaşul lui Adi Shakti (Mooladhara). Aceste două canale înconjoară, de asemenea, şi fiecare chakră, prin intermediul forţelor parabolice.

CALEA CENTRALĂ - A LUI MAHALAKSHMI

Calea centrală poartă forma completă, forma integrată a lui Adi Shakti. Pe acest canal coboară cele trei puteri ale lui Adi Shakti în serii de 1)Mahalakshmi, 2) Mahasaraswati şi 3) Mahakali. Cea mai de jos este ce a lui Mahakali. Ea dispare în sălaşul triunghiular din Adi Mooladhara şi stă acolo în trei spire şi jumătate în calitate de Kundalini Primordială (puterea cosmică reziduală). Această dispariţie creează Vidul Primordial în Virata. Puterea Mahasaraswati este plasată în partea centrală a canalului drept, se scurge în afară în Vid, în timp ce cam o treime din partea superioară a acestui canal există ca putere a lui Mahalakshmi. Din cauza tensiunii în canal datorită elongaţiei, există o întrerupere care este mult deasupra centrului canalului central. După ce intră în sălaşul triunghiular (Mooladhara Chakra), Kundalini Primordială stă în sălaş (Mooladhara) ca Gauri (Puterea lui Mahakali). Ea există ca rezervă, ca putere reziduală pentru evoluţie, în sălaşul ei. Dispariţia celei mai mari părţi din canalul central se întâmplă când Kundalini creează Vidul Primordial sau pauza în stomacul lui Virata, care se află sub inima Primordială. Vidul este stadiul în care care loc crearea celor patru stadii - Vaikunta, Kshirasagara, Bhavasagara şi Sansara. În stadiul Bhavasagara crearea universului are loc prin puterea Mahasaraswati a lui Brahmadeva până când sunt create fiinţele umane care creează Sansara.

Prin coborârea căii centrale, Adi Shakti duce Zeităţile în linie pe calea centrală. Shri Ganesha este urmat de Brahmadeva şi Shri Vishnu. Deasupra Vidului (sau pauza) coboară Domnul Shiva, Domnul Krishna şi Domnul Isus Christos. Ei ocupă acum chakrele corespunzătoare Lor.

Domnul Ganesha	- Adi Mooladhara Chakra
Domnul Vishnu	- Adi Nabhi Chakra
Domnul Brahmadeva	- Adi Swadisthan Chkara
Domnul Shiva	- Partea stângă a lui Adi Ridhaya Chakra
Domnul Krishna	- Adi Vishuddhi Chakra
Domnul Isus Christos	- Adi Agnya Chakra

Ganesha, a cărui putere este Mama Sa, prezidează Chakra cea mai de jos, Mooladhara chakra, pentru a umple Vidul cu inocenţă şi sfinţenie.

Shri Vishnu, aspectul de susţinere al lui Dumnezeu, coboară la nivelul Ombilicului (Chakra Manipura). El este însoţit de puterea Lui, soţia Sa, Lakshmi.

Brahmadeva nu se încarnează şi nu ia parte la procesul de evoluţie. El, cu puterea Sa, consoarta Sa, Saraswati, coboară pentru a guverna centrul Adi Swadisthan Chakra. Acest centru îşi are originea în centrul ombilicului şi se mişcă în cerc în interiorul Vidului. El creează creaţiile materiale ca Soarele, Luna, Pământul, Galaxiile, stelele. El este Zeitatea minţii cosmice.

Aşa cum s-a descris mai sus, Domnul Shiva guvernează partea stângă a centrului inimii (Anahat Chakra) a lui Virata cu soţia Sa, Parvati. Ea intră singură în partea centrală a centrului cardiac (Anahat sau Ridhaya Chakra) care este plasat deasupra Vidului. Această parte este numită Inima secretă (ca în desen). Ea, ca

Durga, Bhavani, îşi asumă rolul de Mamă a lumii (Jagadamba). Ea se încarnează de 108 ori, în anumite momente, în realitate de o mie de ori, pentru a salva lumea din ghearele forţelor satanice. Pe partea dreaptă a acestui centru pe canalul drept, cel al lui Adi Pingala, se extinde o parte din centrul cardiac. În această parte rezidă zeitatea lui Rama şi Seeta care sunt forme evoluate ale lui Shri Vishnu. Apoi mai sus de chakra inimii, la Vishuddhi Chakra, rezidă forma complet evoluată a lui Vishnu, care se manifestă ca Shri Krishna.

Deasupra acestor chakre, în centrul creierului, la intersecţia dintre cele două canale, stâng şi drept, se află Adi Agnya Chakra. Mahalakshmi însăşi ca Maria rezidă în această chakră şi singurul Ei fiu, Isus Christos (Maha Vishnu) o guvernează. În cele din urmă, controlând toate zeităţile, în centrul Sahasrarei, rezidă Adi Shakti ca Mama creaţiei complete. Ea se încarnează ca Mahamaya (marea iluzie). Ea controlează toţi centrii şi puterea lui Kalki o singură fiinţă colectivă care va evolua în toţi oamenii care au realizarea sinelui.

Aceste trei canale reprezintă, pe acest pământ trei perioade ale acestei creaţii:

I Când există numai emisie de Pranava (OM). Ea se exprimă ca vibraţii electromagnetice în natură.

II Când Prana a fost exprimată ca viaţă

III Când încarnarea lui Vishnu a evoluat şi s-a încarnat pe acest pământ. Aceste încarnări au apărut în perioade diferite de evoluţie pentru a-i călăuzi pe căutători să evolueze.

Acum să vedem cum este condusă evoluţia de Vishnu şi de încarnările Lui pe acest pământ. Ele apar când El vede că creaturile create de El caută evoluţia şi nu-şi găsesc calea de a evolua. Când progresul este împiedicat de ignoranţa şi răutatea forţelor care induc în eroare sau care distrug, Fiinţa Primordială Vishnu apare din sediul Său din centrul Ombilicului (Nabhi) pentru a conduce evoluţia creaturilor care au fost create în Vid (Bhavasagara). Mai întâi El devine peşte (Matsya), apoi trece pragul apei şi traversează uscatul pentru a deveni reptilă. Apoi se încarnează din nou, după o perioadă, ca Ţestoasa (Kurma) pentru a conduce reptilele pentru a deveni animale târâtoare. Apoi devine mistreţul sălbatic (Varaha) care este animal cu patru picioare. În următoarele încarnari, El devine jumătate om-jumătate leu (Narasimha), apoi pitic (Vamana), apoi omul puternic (Parasurama). Aceste încarnări reprezintă perioada în care starea de evoluţie era în aşa fel că omul se lupta cu forţele naturii. După stabilirea regatelor prin societăţi umane, apare încarnarea lui Rama. El se luptă cu problemele create de om, puterea politică şi arată calea corectă a regalităţii (Maryada Purushottama). El atinge forma completă ca fiinţă Primordială (Virata) în încarnarea lui Shri Krishna, pentru care creaţia este un joc al iubirii Divine.

Shri Krihna şi puterea Sa, Radha, au zămislit un fiu, Maha Vishnu, care este creat ca salvator, esenţa Lui fiind Shri Ganesha. Kartikeya, fratele lui Shri Ganesha, devine corpul lui Maha Vishnu. Această esenţă puternică a sfinţeniei este născută în această lume ca Isus Christos. El este plasat la intersecţia celor două canale în Fiinţa Primordială. Astfel, El cotrolează egoul Primordial şi superegoul Primordial. Agnya chakra Primordială este plasată ca poartă de intrare în Sahasrara Primordială (Împărăţia Lui Dumnezeu). El controlează egoul şi superegoul omului şi este poarta de intrare în ultima chakră, Chakra Sahsrarei. El este numit şi încarnarea lui Buddha, cea de-a noua încarnare a lui Vishnu, pentru că El Îl reprezintă pe Tatăl lui, Virata, susţinătorul evoluţiei.

Calea centrală are trei manifestări: 1) Adi Kundalini în sălaşul triunghiular; 2) Zeităţile care prezidează Adi Chakrele; 3) Partea superioară a canalului din creier. Canalul central Primordial (Adi Sushumna Nadi) manifestă aspectul de susţinere al lui Dumnezeu Atotputernic.

Susţinerea (Dharma) în creaţie este esenţa care exprimă caracterul. De exemplu, aurul are susţinerea că el nu se impurifică. Nu tot ce este galben şi strălucitor este aur. În acelaşi fel, apa are calitatea de susţinere că ea curăţă şi dizolvă multe lucruri. Susţinerea omului este exprimată într-o cochilie ca Cele Zece Porunci din Vechiul Testament din Biblie. Timpul când ele au fost anunţate, mintea omului era la un nivel la care nu putea să le accepte fără ca ele să fie poruncile lui Dumnezeu. Mai târziu, acestea vor fi dscutate în detaliu în capitolul despre Manipura Chakra. Acest aspect al susţinerii dă lumina care iluminează calea evoluţiei. Deci, din punctul de vedere al evoluţiei umane, el este cel mai important aspect al lui Dumnezeu. Această încarnare a fost creată pentru a implementa în fiinţele umane susţinerea, chiar când li se dădea libertatea absolută pentru a alege între bine şi rău.

În afară de aceasta, mai este o încarnare unică, cea a maestrului Primordial (Adi Guru) în Vid (Bhavasagara). Cele trei esenţe ale lui Dumnezeu (Creator, Distrugător, Protector) au fost prefăcute în trei copii mici. Adică ei au fost binecuvântaţi cu esenţa inocenţei de către Maestrul Primordial. Ea creează un copil cu trei capete care a manifestat marele principiu al Maestrului Primordial (Dattatreya). El s-a încarnat de multe ori reprezentând Maestrul Primordial (Dattatreya) pentru a călăuzi umanitatea să traverseze Vidul, iluzia vieţii (Bhavasagara). În felul acesta, locul Lui este în Vid şi acolo El este activ.

Încarnările marelui principiu sunt: Abraham, Adinath, Moise, Raja Janaka, Tatăl Seetei (Adi Shakti) Confucius, primul Zoroastru, Socrate, Machindernath, Profetul Mohamad Saheb (Tatăl Fatimei) Guru Nanak, Shri Sai Baba din Shirdi şi multi alţii. Aceşti maeştri au evoluat personalităţi noi dotate cu principiul de discipol (Shishya Tattwa), care s-au manifestat ca mari discipoli ai acestor Adi Guru. Ei s-au încarnat pe acest pământ în opt alte personalităţi. Ei au apărut uneori în acelaşi timp:Solomon, David, Guru Vasihsta, Ioan Botezătorul, al doilea şi al treilea Zoroastru. Ei s-au încarnat ca cei nouă Nath, în afară de Machindranath. Mai târziu, Gorakhnat s-a născut ca Dhyaneshwara. Sora lui, Muktabai, a fost încarnarea lui Adi Shakti. În vremea lui Rama, ei s-au născut ca doi fii gemeni (Lava şi Kusha) ai lui Seeta, Adi Shakti. Gemenii s-au născut mai târziu ca Domnul Buddha şi Domnul Mahaveera. Ei s-au născut din nou ca Hussan şi Hussein, fiii Fatimei (re-încarnarea Seetei) care era fiica Profetului Mohammed Saheb (Raja Janaka). Discipolul principal s-a încarnat ca Markandeya, Vasishta, Vyasa, Adi Shankaracharya, Kabeerdas, Vallabhadas si Gagangadh Maharaj, care trăieşte în apropiere de Kolhapur. Mai există muţi alţii dintre ei care au trăit înainte şi care s-au născut în Kaliyuga şi care sunt încă în viaţă. Cei mai mulţi trăiesc în păduri ascunzându-se de agitaţia mulţimilor. Ei aşteaptă momentul potrivit pentru a apărea în lumină, când Sahaja Yoga va da lumină în masă. Ei vor veni din sălaşurile lor îndepărtate pentru a da mărturie lucrării Sahaja Yogăi.

Discipolii creaţi de Adi Guru au fost fiinţe umane, dar ei şi-au primit mântuirea cu ajutorul Gurului lor, sau prin propriul lor efort. Ei nu au fost încarnări Divine şi sunt cunoscuţi ca Avadhutas. Multe dintre aceste Suflete măreţe s-au născut în India şi în afara Indiei. S-au născut, de asemenea, şi multe suflete realizate din fiinţe umane obişnuite. Cele mai multe dintre ele s-au născut după 1970 şi sunt încă mici copii. Dintre ei, mlţi sunt suflete măreţe. Există oameni mult mai măreţi care s-au născut la sfârşitul anilor 1980.

În afară de aceste încarnări, există mulţi îngeri care sunt fiinţe celeste, care cuprind personalul Mamei Primordiale (Adi Shakti). Cei mai importanţi sunt Hanumana (Zeul-maimuţă), mesagerul, care este Sfântul Gabriel, iar celălalt este Bhairava (Ucigătorul demonului), care este Sfântul Michael. Există unii care sunt dotaţi cu corp etern (Chiranjeeva).

Monkey King

Există unele fiinţe celeste care sunt vehicole (Vahanas) ale diverselor zeităţi şi care se încarnează odată cu Încarnarea Zeităţii pe acest Pământ. În timpul marelui deluviu, ele au fost salvate şi păstrate de Abraham (ne vom ocupa de ele mai târziu).

Şarpele, Dragonul

Concluzie

Acum să vedem imginea completă privind modul cum este împodobită calea lui Kundalini Primordială cu Zeităţile care prezidează în marea Fiinţă Primordială (Virata). Shri Ganesha este în cel mai de jos centru (Adi Mooladhara Chakra). Puterea Lui este Mama Gauri manifestată ca putere reziduală Primordială (Adi Kundalini) într-o poziţie mai înaltă în sălaşul lui Adi Mooladhara). Adi Shakti apare ca Lakshmi, puterea lui Vishnu care rezidă în Chakra Primordială a Ombilicului (Adi Nabhi sau Adi Manipura Chakra). Din Ombilicul lui Vishnu este emis lotusul lui Adi Swadisthan Chakra care se roteşte în Vid, unde rezidă Brahmadeva, Creatorul, şi puterea Lui Saraswati, pentru a crea mase de materie ca Soarele, Luna şi stelele. Creatorul, după ce creează Soarele şi Luna prin puterea lui materială, le plasează câte una în fiecare canal, Soarele în canalul drept (Adi Pingala Nadi), iar Luna în canalul stâng (Adi Ida Nadi). De aici aceste canale sunt cunoscute sub numele de canalul solar şi, respectiv, canalul lunar, în timp ce pământul îşi are sălaşul în partea dorsală a Mooladharei. Creatorul Brahmadeva nu este implicat în evoluţie şi deci El nu se încarnează, dar foloseşte Pranava ca forţă creativă. În acelaşi fel este stabilit şi Shiva. El rezidă în partea stângă a chakrei inimii şi nu se încarnează. El doar emite Pranava din partea stângă a centrului inimii pentru a menţine existenţa creaţiei. El depozitează, de asemenea, tot ce este mort în sub-conştientul lui Virata.

De aceea, din cele trei cupluri, numai Vishnu şi Lakshmi se încarnează pentru a susţine Dharma, pentru a proteja fiinţele umane şi pentru a le evolua. Ei conduc fiinţele umane de la stadiul de animal la stadiul uman prin încarnari repetate pe acest pământ.

PUTERILE LUI ADI SHAKTI ŞI CELE TREI GUNAS

Adi Shakti este puterea lui Dumnezeu Atotputernic care este o singură putere şi este o putere integrată. Deşi există ca putere completă şi atotpătrunzătoare, ea se manifestă prin aceste trei puteri separate. Oricum, nu este posibil să separi complet cele trei puteri ale lui Adi Shakti, una de alta, pentru că aceste puteri aparţin unei personalităţi şi sunt expresia celor trei stări ale Ei (Gunas). În plus, este o sarcină foarte grea să explici manifestarea puterii Ei care este mult deasupra înţelegerii umane. Aceasta poate fi explicată prin analogia fluierului: aerul care trece prin instrument este un singur curent şi, totuşi, este capabil să formeze şapte note. În acelaşi fel, o putere a lui Adi Shakti se manifestă în trei forme, în timp ce cea de-a patra formă a Ei, forma integrată, este sursa celor trei puteri. Puterea lui Adi Shakti, forma completă integrată, este Pranava (Ruh, Anahalk, Rukh, Omkara sau Sfântul Duh). De aici putem înţelege cum OM (Pranava) este format din 'Aa', 'Oo' şi 'Ma.'

Aceste puteri sunt:

1) puterea materială; 2) puterea existenţei; 3) puterea de susţinere

PUTEREA MATERIALA

Aceasta este expresia stării activatoare a lui Adi Shakti, Rajoguna, în a spectul Ei ca Mahasaraswati. Ea acţionează prin Adi Pingala Nadi, iar Zeitatea care prezidează este Brahmadeva. Canalul îşi are originea în paretea stângă a creirului Fiinţei Primorddiale (Virata Sareera) şi trece prin Agnya Chakra pe partea

dreaptă a marii Fiinţe Primordiale. În Creierul Primordial el formează Mintea Universală care gândeşte, organizează şi creează partea materială a creaţiei. Hanumana, Zeitatea-Maimuţă se mişca pe acest canal şi reprezintă Mintea Pre-conştientă a lui Virata.
Canalul de pe partea dreaptă, cel al lui Mhasaraswati, este răspunzătorde creaţia materiei ca unversuri, galaxii şi stele, formează deşeuri de fum care se adună în Egoul Primordial. Acest lucru poate fi mai bine înţeles prin următoarea analogie: Într-un factor în care are loc combustia pentru alimentarea cu energie, se creează mult deşeu de fum. Dacă acest fum nu are nicio gură de evacuare, el se acumulează în interiorul factorului. Deci în Fiinţa Primordială, acest fum este luat prin Adi Pingala Nadi, de pe partea stângă a Creierului Primordial, în Egoul Primordial care a fost creat în scopul de a-l colecta. În acelaşi fel, Superegoul Primordial de pe partea dreaptă a Creierului Primordial drenează tot acest fum creat din activitatea lui Adi Ida Nadi.

PUTEREA LUI MAHASARASWATI

Prin această putere, Pranava este transformată ca o putere materială. Pentru a crea galaxii şi sisteme solare, Adi Shakti călătoreşte în parabolă şi creează o cale - fig.I .
Aşa cum se arată în figura I , ea se mişcă pe această cale parabolică şi se întoarce în acelaşi punct din nou şi din nou. Uneori, ea se mişcă în cerc (Valaya) şi înconjoară de multe ori acel cerc până când cercul devine consolidat cu Pranava. Când consolidarea atinge un punct de saturaţie şi cercul nu poate să suporte mai mult, el explodează. O masă solidă de formă circulară se sfărâmă atunci în fragmente cu unghiularităţi ciudate. Cu un impuls de mişcare a acestei forţe luminoase de rotire, fragmentele îşi asumă şi ele aceeaşi mişcare şi încep să se rotească cu impulsul forţei. Ughiularităţile fragmentelor se rup în bucăţi mai mici şi prin fricţiune şi rotire devin line şi rotunde. Mişcarea parabolică iniţială şi mişcarea circulară se combină pentru a forma o combinaţie a celor două. În acest fel aceste corpuri rotunde se rotesc în jurul corpului central al Soarelui în manieră eliptică. Soarele se roteşte, dar este fix în Adi Pingala Nadi. Calea Lactee a noastră a fost creată prin mişcarea în spirală a Pranavei. În felul acesta universurile au fost create şi distruse de multe ori în diferite planuri şi diferite perioade.

În sistemul nostru solar, Pământul a fost ales ca stadiu în care să fie create fiinţele umane. Modul în care a fost creat pământul şi poziţionat în sistemul solar a fost făcut în stil foarte uman. La început, ceea ce este acum Pământul, a fost rupt din Soare şi îndepărtat până la Lună care era plasată în Adi Ida Nadi. În această poziţie, Pământul s-a răcit foarte repede şi a îngheţat complet. Harul lui Maharaswati l-a scufundat în apă sau, putem spune că Ea a făcut acest lucru cu lacrimile Ei de iubire. Apoi a fost adus într-o poziţie mai aproape de Soare în aşa fel ca Soarele să poată dezgheţa planeta. Când a înghetat, Pământul s-a redus ca mărime şi a fost complet acoperit de gheaţă. Fiind adus mai aproape de Soare, gheaţa s-a topit şi apa a acoperit toată suprafaţa. Sub ape, lava din interiorul Pământului a format o suprafaţă curbă, asemeni carapacei de broască ţestoasă şi s-a propulsat în sus ieşind din ape. Când lava şi gazele fierbinţi au venit în contact cu apa rece, ele s-au răcit şi s-au întărit. Crusta Pământului s-a format ulterior, când lava s-a scurs şi s-au creat crevase. Lava a ieşit din crevase şi în felul acesta au fost creaţi munţii. Căldura Soarelui a ars şi a întărit Pământul. Lava acum exercita o nouă presiune şi a crăpat Pământul la ecuator şi emisfera mai joasă. Pământul a fost adus din nou aproape de lună şi crăpăturile mari şi noi au fost acoperite cu gheaţă. Acest proces de răcire şi încălzire a fost reluat de multe ori. În acest fel au fost create oceanele. Acela a fost momentul când Pământul a fost adus în poziţia corectă dintre Soare şi Lună în aşa fel ca să înceapă şi să susţină viaţa. Mai târziu, acelaşi proces de încălzire şi răcire a Pământului a dat naştere la amino-acizi, seminţele vieţii, în apa oceanului. În mod foarte clar, combinaţia vibraţiilor electromagnetice cu oxigenul din Soare a adus existenţa vietii. Vibraţiile electromagnetice au devenit pulsaţii ale vieţii (Prana) graţie razelor Soarelui. Pentru prima dată cele două puteri ale lui Adi Shakti - puterea materială şi puterea existenţei - au lucrat împreună într-un mod integrat.

Acesta a fost începutul vieţii (Prana) şi chiar după creaţia vieţii însăşi, Pământul a fost din nou ajustat până la poziţia perfectă numai bună pentru ca viaţa să existe şi să prospere aproape de Soare. Această frumoasă şi delicată ajustare a fost făcută cu toată iubirea Ei divină de către Adi Shakti, Mama Primordială. In capitolul despre Swadisthan Chakra se explică foarte clar cum Mama Primordială a creat Adi Swadisthan chakra care a crescut din Adi Nabhi Chakra. Din ombilicul lui Adi Vishnu a ieşit un lotus şi în acel lotus s-a născut Brahmadeva. El este Zeitatea care prezidează Adi Swadisthan chakra şi foloseşte Puterea Divină pentru rolul Său de creaţie. Această chakra descrie în Vid o mişcare circulară în sens orar. Adi Brahmadeva, Zeitatea care are grijă de aspectul material al vieţii, creează materia prin puterea lui Adi Shakti. În capitolul despre Swadisthana Chakra este descris şi El în detaliu. În fiinţele umane, El expune atât cunoaşterea materială (ştiinţa) cât şi estetica (Arta) care sunt fundamentul materiei şi al

creaţiei ei. El exprimă estetica lui Adi Shakti creând varietate şi armonie. Toată frumuseţea Naturii este creată prin El. Consoarta şi Puterea Lui este Adi Saraswati, un aspect al lui Adi Shakti, care este Zeiţa Învăţării şi a Cunoaşterii, precum şi a Artei şi Muzicii. Ea este întruchiparea esteticii absolute care aduce valuri de bucurie spirituală care aduc crearea de lucrări de artă delicate. Ea de asemenea, împărtăşeşte fiinţelor umane cunoaşterea, permiţându-le astfel să aprecieze estetica valorii creaţiei sale.

Această oscilaţie a Chakrei Adi Swadiisthana are loc în cerc în diferite planuri cu centrul în ombilic. Cercul descris este cunoscut ca Adi Void şi conţine Vidul universului fizic inclusiv Pământul şi restul sistemului nostru solar. Cercul intersectează şi cele două Adi Nadis: în punctul de intersecţie în care trece pentru prima dată peste Adi Pingala Nadi, este plasat Soarele; în punctul de intersecţie în care trece pentru prima dată peste Adi Ida Nadi, este plasată Luna. Din acest motiv Pingala Nadi este cunoscut sub numele de Canal Solar (Surya Nadi), iar Ida Nadi sub numele de Canal Lunar (Chandra Nadi). În stadiul Kshirasagara, ele s-au mişcat, de asemenea, vertical, dar în Bhavasagara ele par să se mişte numai concentric. Ha este Soarele, iar Tha este Luna, aşadar, Hatha Yoga înseamnă întâlnirea celor două canale. Aceasta este când centrele subtile, al Soarelui, al Lunii şi al Pământului, sunt plasate pe cele trei canale:

*Soarele este plasat în locul în care Centrul Ombilicului (Adi Nabhi Chakra) atinge Adi Pingala Chakra;
*Luna este plasată în Centrul Inimii Stângi (Adi Anahat Chakra) în Adi Ida Nadi;
*Pământul este plasat în spatele Sălaşului lui Kundalini (Mooladhara).

Partea stângă a Creierului Primordial reprezintă Egoul Primordial. Pe partea dreaptă a Fiinţei Primordiale se află Adi Pingala Nadi, which creivity. Acestea sunt acte ale unei minţi posedate şi entităţile care posedă sunt tot timpul conectate cu mintea subconştientă colectivă de unde curg multe alte spirite moarte în aşa-numite reuniuni de elite. Lovite de o prea mare invazie de astfel de entităţi care vor să se bucure pe seama subiecţilor, astfel de suflete rămân cel mai adesea în stare nenaturală de excitaţie şi agitaţie. Ochii fiinţelor umane n-au fost meniţi să simtă experienţe sexuale şi datorită perversiunii, oamenii care au fost prinşi în acest joc devin impotenţi prea timpuriu în viaţă. În timp, astfel de indivizi devin cel mai bun medium pentru intrarea şi posedarea de către spirite detaşate de corp depravate, ahtiate de sex şi impotente care sunt atrase şi care tot timpul abia aşteaptă să intre în astfel de fiinţe umane condiţionate, pentru a se juca cu dorinţele lor nerăsplătite. Cu cât o persoană se complace mai mult în sex şi în astfel de obiceiuri, grupuri de spirite se îngrămădesc să intre în el cu rezultate patetice. Acea persoană duce acest tip de posesiune din multe vieţi şi aşa se explică de ce aşa de mulţi oameni importanţi - regi, politicieni, administratori şi oameni de ştiinţă - sunt aşa de depravaţi din naştere.

Victima patetică a unei astfel de posesiuni se compromite mai întâi tăgăduind faţă de el însuşi că ar avea un astfel de obicei urât. Oricum, Shri Ganesha este Zeitatea veşnic-trează şi recunoaşte pe orice ipocrit, aşa că nu este înţelept să încerci să-l păcăleşti. Pentru Shri Ganesha este extrem de greu să recomande pentru realizarea sinelui pe cineva fără ca el să merite. O astfel de persoană îşi poate pierde vederea, sau poate să aiba vederea slabă. Există multe cazuri de orbire, dar acest obicei cauzează categoric irosirea ochilor sau pierderea vederii foarte timpuriu în viaţă. Pierderea memoriei este o altă boală care provine din acest obicei. În cele din urmă, aceşti oameni nu pot să se bucure altfel decât recurgând la perversiune sexuală prin ochi. Dacă ei se duc la un film, un concert muzical, o piesă şi orice spectacol public, ei sunt aşa de absorbiţi în năravul lor că nu se pot bucura de spectacol şi sfârşesc prin a fi aruncaţi din procesul evoluţiei. Există foarte puţini care sunt cu adevărat suflete măreţe (Siddhas). Sufletele realizate care au atins stadiul realizării lui Dumnezeu şi cărora Brahmadeva le-a acordat puterile Lui sunt foarte rare şi nu-şi expun niciodată trucurile, Siddhis ale lor, pentru că aceste puteri nu sunt importante pentru ei. Acestea includ Zeităţile şi Încarnările ca Hanumana şi Isus Christos. Aceste puteri vin la ei ca parte din natura lor şi prin ele Ei pot controla Soarele, ploaia şi alte elemente prin Harul lui Brahmadeva.

Puteri ca zborul prin aer, plutirea pe apă, îngroparea în pământ, oprirea răsăritului soarelui, înghiţirea oceanelor - pot fi de asemenea îndeplinite cu ajutorul spiritelor detaşate de corp. Este foarte uşor să faci deosebirea între Siddhas autentici şi impostori. Siddhas nu-şi folosesc niciodată puterile pentru binele lor, sau pentru renume, sau pentru bunăstrea materială. Cei care sunt nerealizaţi sunt impostori şi folosesc Siddhis ale spiritelor detaşate de corp pentru a-şi juca trucurile. Există unele soţii foarte puternice şi dedicate (Pativrata) care au dobândit şi ele astfel de puteri asupra manifestării materiale prin iubirea lor egoistă şi îndărătnică pentru soţii lor. Cu excepţia câtorva suflete realizate, toţi iau ajutorul entităţilor supraconştiente pentru a-şi atinge scopurile. Ele lucrează pe Pingala Nadi a lor şi folosesc toată energia lor pentru dezvoltarea egoului. Ei îşi pierd treptat natura emoţională, devenind aşa de uscaţi, încât sunt în stare să blesteme şi să-i prefacă pe ceilalţi în cenuşă (Bhasmisat). Ei sunt incapabili să înţeleagă iubirea Divină. Cu astfel de atitudie unilaterală inumană, este foarte greu să dobândeşti realizarea sinelui. Cei mai mulţi dintre ei devin în cele din urmă satanici în temperament. Dintre cei care practică cu înverşunare abstinenţa, foarte puţini îşi primesc salvarea. Numai cei care

menţin echilibrul abstinenţei prin iubire pot fi salvaţi. Astfel de cazuri sunt foarte puţine. Ei sunt yoghini adevăraţi, pentru că ei stau în păduri şi-şi păstrează energiile. Ei trăiesc aproape de Mama Natură şi urmează toate cele şase legi de aur ale Hatha Yogăi sub îndrumarea Gurului lor. Hatha Yoga şi Raja Yoga sunt interzise persoanelor căsătorie, pentru că discipolii trebuie să consacre toate energiile pentru a urma această cale grea. Ei trebuie să aibă instruire de la Guru care este un suflet realizat, duce o viaţă foarte pioasă şi plină de afecţiune şi nu ia bani de la discipoli. Yoghinii adevăraţi O venerează pe Adi Shakti în deiferite forme. Partea lor emoţională este hrănită şi îngrijită de Gurul lor care ei înşişi sunt suflete evoluate şi care îi tratează pe discipoli cu mare grijă şi iubie. Căutătorii pe această cale, cu toată dedicaţia lor, au căutat mii de ani. În cele din urmă, când au obosit, ei se abandonează spontan Sahaja Yogăi care, prin Harul lui Adi Shakti, toarnă în ei Pranava Puterii Atotpătrunzătoare. Acei yoghini care au dobândit realizarea sinelui purificându-se complet pe această cale sunt foarte rari, dar de cea mai înaltă calitate.

În Hatha Yoga, un căutător îşi curăţă corpul şi mintea prin abstinenţă strictă, pe când în Sahaja Yoga căutătorul este binecuvântat cu vibraţii care îl curăţă şi-i grăbesc purificarea. Este aceeaşi diferenţă ca, în loc să mergi pe jos o distanţă mare pentru a ajunge la destinaşie, mergi cu maşina pentru a parcurge călătoria într-o fracţiune de timp.

Spiritele supraconştiente se află pe partea dreaptă în Corpul lui Virata. Astfel de suflete se duc acolo după moarte şi sunt renăscute din nou şi din nou pe acest pământ. Unele dintre ele merg la cealalată extremă şi trec pe canalul stâng. Persoanele supraconştiente care continuă să lucreze pe acest canal capătă ulterior Siddhis care le folosesc pentru scopurile lor materiale. Toate aceste cazuri extreme cad din procesul evoluţiei în Infern. Pentru că ele nu au susţinere ca Zeităţi care să le guverneze chakrele, ele se nasc din nou ca monştri. Lucrând de capul lor, în afara planului lui Dumnezeu Atotputrenic, ei devin maligni şi aroganţi, uneori dându-se ca Oameni ai lui Dumnezeu. Ei fac false promisiuni şi nu-şi asumă responsabilităţi.

PUTEREA EXISTENTEI

Această putere este expresia stării de dorinţă a lui Adi Shakti, Tamoguna în aspectul Ei de Mahakali. Prin această putere, Pranava se transformă în putere de existenţă care este expresia dorinţei lui Adi Shakti de a crea. Dorinţa înseamnă că aceasta este născută fără o formă concretă în inima lui Adi Shakti. Se poate spune că aceasta încă nu vine în lumina expresiei, fapt pentru care aceasta este cunoscută şi ca starea de întuneric (Tamoguna). Dorinţa este emoţia Iubirii Divine a lui Adi Shakti care Îi dă sentimentul de a crea. Aceasta când este expresie emoţională a lui Adi Shakti şi este numită Puterea Mahakali. Aceasta este chronologic prima stare care intră în joc.

Canalul lui Mahakali (Adi Ida Nadi) porneşte din partea dreaptă a Creierului Primordial care traversează Adi Agnya Chakra) şi, trecând foarte aproape de Inima Primordială, ajunge în Mooladhara Chakra care în fiinţele umane controlează plexul pelvic. La om, unul din sub-plexuri controlează sexul. Acest canal reprezintă Mintea Primordială Colectivă Subconştientă a lui Virata. Zeitatea care îl prezidează este Domnul Shiva al cărui sediu este camera stângă a lui Adi Anahat Chakra şi care controlează canalul existenţei (Adi Ida Nadi). La fiinţele umane, această Anahat Chakra controlează plexul cardiac. Fumul din activitatea acestui canal se acumulează în Creierul lui Virata formând Superegoul Primordial. Tot ce moare pe acest pământ este colectat prin Superegoul Primordial în Mintea Primordială Subconştientă Colectivă care se află pe partea stângă a lui Virata. Toate fiinţele umane, animalele şi experienţele trec în acest tărâm când mor.

Domnul Shiva are controlul asupra organului inimii şi este conectat cu aspectul de martor al lui Dumnezeu Atotputernic ca Sadashiva. El este cmplet conştient de intenţiile Spiritului Suprem al lui Dumnezeu (Paramatma). În Corpul lui Virata, inima fiinţei Primordiale este o parabolă vie care emite, în trei spire şi jumatate, valuri de putere 'Eu-care sunt martor' (Iswari). Creaţia care rămâne în existenţă atâta timp cât inima continuă să pulseze cu prezenţa lui Dumnezeu Atotputernic. Când Dumnezeu vrea să încheie jocul creaţiei, este rolul Domnului Shiva să-l distrugă oprind pulsaţia în Inima Primordială. Shiva poate să distrugă creaţia prin dansul furios (Tandava) care exprimă mânia Lui. Prin mânia Lui, El emite valuri în sens antiorar şi când se întâmpla aceasta, Corpul lui Virata se dizolvă.

PUTEREA LUI MAHAKALI

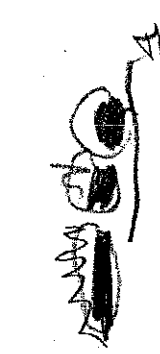

Domnul Shiva guvernează organul inimii şi protejează lumea vie (Sansara) de invazia spiritelor lipsite de corp. Consoarta şi Puterea Lui, Parvati, intră uneori în Camera Centrală a lui Adi Anahat Chakra. Ea s-a încarnat adesea în Vidul din Bhavasagara pentru a-i distruge pe demonii care îi deranjează sau îi distrug pe sfinţi. Mintea Subconştientă Colectivă Primordială este alcătuită din câteva canale care merg orizontal. Ele creează şapte straturi ale tărâmului morţilor (Pretlokas) în care există spirite moarte până când ele se nasc din nou pe pământ. Ele sunt plasate în acest strat potrivit cu Karma lor. Acest canal are şi câteva sub-canale paralele cunsocute ca Husthi, Dakini, Rakini, Shakini etc. Aşadar, există o reţea vastă de vieţi trecute şi de exeperienţe trecute depozitate acolo.

Activitatea Fiinţei Primordiale reprezintată de Domnul Shiva ca distrugător pe acest canal creează fum care se colectează în Superegoul Primordial pe partea dreaptă a Creierului Primodial. Acesta este conectat cu Mintea Subconştientă Colectivă Primordială de pe partea dreaptă a Corpului lui Virata. În felul acesta Creierul Primordial are acoperită partea stângă cu Mintea Supraconştientă Primordială care reprezintă Egoul Primordial; pe când partea dreaptă a Creierului Primordial este acoperită cu Mintea Subconştientă Primordială, care reprezintă Superegoul lui Virata.

Mintea Subconştientă Colectivă Primordială conţine toate spiritele fără corp care au murit pe acest pământ şi care se complac în lene şi letargie. Cei care se complac în obiceiuri de sex pervertit, în droguri şi alcool, la moarte, sunt aruncaţi de Sfântul Michael (Bhairava) pe partea extremă stângă a lui Adi Ida Nadi. El este asistentul Domnului Shiva şi răspunde de acest Canal Lunar. Aceşti oameni rătăcitori se nasc din nou şi din nou şi li se dă şansa să se amelioreze pentru a înceta să mai fie sclavii propriilor lor plăceri. Dar sufletele care continuă cu activităţile lor anti-Dumnezeu se scufundă tot mai adânc în noroi. În cele din urmă, ele sunt aruncate în iad şi devin maligne, lucrând independent de planul lui Dumnezeu şi independent de legătura lor cu Fiinţa Universală. Ei se nasc în cele din urmă ca personalităţi satanice şi depravate. Ei o pierd pe Kundalini a lor şi nu au Spirit (Atma) în ei. Ei sunt aroganţi şi mândri de personalităţile lor dacă sunt de origine egiostă; dar dacă sunt din tărâmul Sobconştientului Cosmic, ele sunt foarte viclene şi prefăcute. Ei intră în psihicul altora şi posedă oameni care se delectează în acelaşi fel de indulgenţă ca şi ei. Ei sunt şi competenţi în ştiinţele artelor negre şi practicilor oculte. În Kali Yuga s-au născut multe din aceste entităţi depravate şi satanice (Raksahsas) care demonstrează miracolele lor materiale pentru a-i atrage pe oameni să-i facă să intre în câmpurile lor. Deşi ei pozează ca sfinţi şi Oameni ai lui Dumnezeu, preocuparea lor principală este cu femei şi bani. Ei folosesc deschis şi pledează pentru promiscuitate sexuală printre discipolii lor. Ei au venit pe acest pământ pentru a stabili împărăţia demonilor. Ei ocupă egoul şi superegoul celor pe care-i posedă. Ei îşi fac loc pe trei căi:

1). prin sex, în Mooladhara chakra
2). prin mâncare sau băutură, în Nabhi chakra
3). prin flirtul ochilor, în Agnya chakra

Ei se pot stabili în oricare dintre centri şi pot aduce daune fizice şi mentale. Persoana afectată devine extremistă într-o anume privinţă. În aceste timpuri moderne, efectul influenţei lor poate fi văzut clar: în prăbuşirea societăţilor şi a valorilor umane care au fost aruncate în vânt.

Pentru astfel de persoane a fost creat iadul de către Dattatreya, trinitatea Brahma-Vishnu-Mahesha (Shiva). Această zonă a fost proiectată în afara Corpului lui Virata, în regiunea inferioară trompei lui Shri Ganesha. Iadul are şapte straturi şi şapte nivele la fiecare strat. Ele sunt descrise în detaliu în scripturile multor religii. Unii dintre demonii care există acolo au încercat să-l facă pe plac lui Shiva sau lui Brahmadeva şi au obţinut anumite favoruri. Aceste favoruri le-au dat anumite puteri. Paraloka este situat dincolo de canalul Adi Ida Nadi, dar iadul însuşi (Narak Loka) este în centrul imediat de sub Mooladhara Chakra. Receptaculii Iadului se înfruntă cu Mintea Cosmică Subconştientă Colectivă (Pretaloka) şi cu Mintea Cosmică Pre-conştientă Colectivă (Paraloka). Suflând cu trompa Lui, Shri Ganesha îi împinge pe toţi demonii egoişti sau vicleni în Iad. Puterea Suflului Său determină nivelul pe care trebuie să-l ocupe fiecare demon.

PUTEREA DE SUSŢINERE

Puterea de susţinere este expresia predispoziţiei revelatoare a lui Adi Shakti, Sattwaguna, în aspectul Ei de Mahalakshmi. Ea dă caracter şi formă materiei prin iubire, grijă şi afecţiune. Este ca şi cum iubirea Ei sigură susţine materia pentru a păstra toate aspectele împreună prin existenţa Ei, ca o pepită de aur care este galbenă şi străluceşte şi are un anumit caracter propriu numai ei. Tot ce este galben sau strălucitor trebuie să fie aur, dar aurul adevărat este aur pentru că este galben la culoare, străluceşte şi nu se pătează. Calitatea lui de a nu se impurifica este susţinerea (Dharma) aurului.

PUTEREA LUI MAHALAKSHMI

Calea centrală (Adi Sushumna Nadi) sau calea lui Mahalakshmi este cea în care este exprimată predispoziţia de revelaţie (Adi Sattwa Guna) a lui Adi Shakti. Ea acţionează prin acest centru de gravitaţie al tuturor maselor materiale, în timp ce forţa atotintegratoare a Pranavei acţionează prin axa manifestărilor materiale. În fiinţele animate, susţinerea acţionează şi prin axa centrală a corpului. În corpul lui Virata, ea acţionează prin centrul ombilicului (Adi Nabhi Chakra).

Aspectul material este partea grosieră (Jada) a materiei. Pranava, Puterea Divină, este o singură putere integrată a lui Adi Shakti. Toate cele trei puteri ale Ei există în toate lucrurile animate şi neanimate, dar cu toate acestea, energia sintetizatoare de susţinere rămâne ascunsă. Prin Pranava se manifestă capacitatea ei activatoare şi este expusă (Vyakta) numai ca putere materială în materie, două alte aspecte de Pranava rezidă şi în stare latentă în fiecare particulă de materie - ca existenţă şi susţinere. Existenţa este simţită ca putere electro-magnetică şi este exprimată în toate fiinţele vii ca viaţă (Prana); susţinerea este exprimată în imprimarea caracterului individual fiecărui element. Sursa puterii integrate (Pranava) este plasată în centrul de gravitaţie sau de-a lungul liniei de gravitaţie în fiecare particulă de materie. Partea subtilă (Sukshma) a materiei este puterea care există ca martor al Spiritului din materie, plasat chiar în centru. Prin evoluţie, subtilul devine treptat evident şi activ. Numai în fiinţele umane subtilul este exprimat în întregime ca Spirit. El este localizat în inimă, dar este simţit numai atunci când căutătorul îşi obţine realizarea sinelui.

Acestea sunt cele trei aspecte ale lui Dumnezeu care sunt reprezentate în Fiinta Primordială.

Al patrulea aspect este Puterea integrată a lui Dumnezeu Atotputernic (Parameshwara), plasat în partea cea mai de sus a Marii Fiinţe Primordiale (Virata). Fiinţa Primordială este proiecţia lui Dumnezeu care nu se încarnează, dar există ca Putere a Lui (Adi Shakti) - atotputernică, omniprezentă, omnipotentă, observator de joc - şi există în stadiul Vaikuntha.

CREAREA ELEMENTELOR

Materia este creată din elemente care, la rândul lor, sunt create din esenţe cauzale. Esenţele cauzale sunt expresia organelor de percepţie ale lui Adi Shakti.:
-parfumul corpului Ei a creat pământul
-gustul Ei a creat apa
- vederea sau viziunea Ei a creat lumina sau focul
- respiraţia Ei a creat aerul
-glasul Ei a creat cerul sau bolta cerească numită eter
Parfumul Ei, gustul, vederea, respiraţia şi glasul sunt cele cinci esenţe cauzale (Tanmatras), care au format elementele prin care este exprimată puterea materială. Aceste elemente sunt acţionate mai târziu de Gunas prin elemente umane care sunt şi ele create de Adi Shakti. Aceste elemente umane aduc sinteza acestor trei tendinţe aşa cum este detaliat mai jos. Din aceasta se vede clar importanţa mare a vieţii umane în jocul lui Adi Shakti.

1). PĂMÂNTUL

Elementul pământ este creat din esenţa cauzala a mirosului. Corpul pământului este manifestarea puterii materiei. Forţele de răsucire, de rotaţie şi forţa gravitaţională a pământului sunt cauzate de influenţa tendinţei activatoare sau Rajoguna, în timp ce puterea de susţinere (Sattwaguna) a Pământului este exprimată ca susţinere a tuturor lucuitorilor Lui, manifestată prin axa magnetică. De aici, în sanskrită, Mama Pământ este numită Dhara. Puterile magnetice sunt exprimate într-un mod aşa de subtil, încât numai poeţii le pot descrie. Puterea atotintegratoare a Pranavei este exprimată ca parfum al Pământului. În timp ce Mama Pământ se exprimă pe ea însăşi în toate formele de vegetaţie, Pranava este exprimată ca parfum în toate florile. Esenţa cauzală a parfumului este în cele din urmă exprimată prin Mama Pământ, în special în flori care atrag albinele. Albinele iubesc florile şi acordă mare grijă şi gingăşie în sarcina lor de a aduna polen.
Parfumul este cel mai important element care atrage persoanele între ele şi este folosit pentru a exprima şi a atrage iubirea. Acest lucru este de obicei făcut artificial de fiinţele umane prin folosirea de parfum, colonie şi buchete de flori, dar o persoană care este un suflet realizat care emite Iubirea Divină nu are nevoie să se coboare la aşa ceva.
Prin puterea Ei magnetică, Adi Shakti aranjează atomii diferitelor elemente. Materia poate fi convertită în putere materială ca: magnetism, lumină, electricitate şi viceversa, de către fiinţele umane. Dar electricitatea nu poate fi convertită în iubire. Oricum, Sahaja Yoga poate crea această sinteză atunci când este trezită Kundalini. Atunci când are loc acest eveniment, se simte de la căutător un parfum frumos de flori şi parfum al corpului. Această sinteză manifestă esenţa cauzală a parfumului (Sugandha) a elementului pământ care există în interiorul finţelor şi din care este formată Chakra Mooladhara.

2) APA

Apa, al doilea eelement creat, este format din esenţa cauzală a gustului lui Adi Shakti, cunoscută ca Rasa. Ca toate elementele, şi acesta acţionează asupra celorlalte. De exemplu, lumina acţionează asupra

lui pentru a da caracteristici noi - o strălucire. Atunci când tendinţa de dorinţă a lui Tamoguna acţionează asupra acestui element, el se manifestă ca apă obişnuită în oceane, râuri, fântâni. Dar când asupra lui acţionează tendinţa activatoare a lui Rajoguna, El se transformă în forme diferite cum ar fi ploaia şi zăpada din apa evaporată. Din combinaţia altor activităţi, cum ar fi încălzirea sau îngheţul, apa se transformă în vapori sau gheaţă. Când susţinerea puterii lui Sattwaguna acţionează asupra ei, apei i se conferă viaţă ca gust pe limbă, sistemul de sucuri digestive, gustul sărat al sângelui, calitatea materialului seminal, transpiraţia corpului care menţine corpul rece şi catifelat, flexibil, bine proporţionat şi frumos. Atributul principal de susţinere al apei este calitatea ei de a curăţa. Când Pranava acţionează asupra ei, apei obişnuite i se dă o nouă dimensiune. Atunci când apa este binecuvântată prin prezenţa vibraţiilor Divine, aceeaşi apă poate aduce sfinţenie unei persoane. Fluviul Gange, care curge ca apă Divină şi care este expresia iubirii dintre Radha şi Krishna, are astfel de vibraţii divine. Dacă luaţi într-o sticlă apă din Gange şi o lăsaţi aşa luni întregi, veţi fi surprinşi că în ea nu se formează organisme vii aşa cum se întâmplă cu altă apă, oricare ar fi. Apa rămâne curată precum cristalul. Atunci când este vibrată de un suflet realizat, apa are proprietăţi curative. Ea curăţă cele mai multe afecţiuni cauzate de superactivitatea din Nabhi Chakra care controlează plexul solar. Toate problemele de stomac pot fi vindecate cu această apă, Nabhi Chakra fiind ea însăşi creată din elementul apă. Apa a fost utilizată de Ioan Botezătorul pentru botez. El fiind cu adevărat un mare suflet realizat, apa Jordanului s-a vibrat când el a atins-o cu picioarele şi a folosit această apă vibrată pentru a trezi Kundalini celor care veneau la el pentru a fi botezaţi

Din cascade se pot capta sarcini electrice prin separarea celor doi atomi care formează molecula apei H2O în gaze - oxigen şi hidrogen. De fapt, sarcina electrică care leagă oxigenul şi hidrogenul se manifestă ca putere electrică. În timp ce apa creează electricitate, electricitatea poate transforma oxigenul şi hidrogenul în apă. Dar electricitatea nu se poate transforma în Pranava care gândeşte şi iubeşte. Dacă apa este vibrată prin vibraţiile Divine ale unui suflet realizat, ea poate să gândească şi să iubească. Dacă o astfel de apă este înghiţită de o personalitate satanică, ea o va voma. Dacă este înghiţită de un sfânt, se va vindeca de orice boală pe care ar avea-o acela. Când se trezeşte Kundalini, atenţia căutătorului intră într-un proces de sinteză, devenind tot mai subtilă. Ea devine acea putere subtilă (Sukshma) care exprimă lumina, electricitatea, sunetul, magnetismul sau puterea hidraulică.

3) LUMINA/FOCUL

Elementul lumină sau foc a fost creat prin esenţa cauzală a vederii Mamei Primordiale. Aşadar, viziunea lui Adi Shakti este esenţa cauzală a focului. Când este influenţat de dorinţa din tendinţa lui Tamoguna, focul devine energie care arde şi poate arde lemn sau carbon până la cenuşă. Focul în corpul Pământului este şi el sub influeunţa lui Tamoguna şi cauzează cutremure. Sub tendinţa activatoare a lui Rajoguna, focul poate fi utilizat pentru activităţi umane - pentru gătit sau încălzire de la cuptoare. Focul influenţat de tendinţa revelatoare a lui Sattwaguna este exprimat ca energie în corpul fiinţelor vii - ca temperatură sau febră. Când Pranava binecuvântează elementul foc, el devine foc sfânt. Astfel de focuri sunt lumânările în biserică, tămâia în moscheie, Focul sacru venerat în Templele Focului la perşi, sau lumina. Focul într-un templu în care se întâlnesc şi meditează sufletele realizate - acea lumină are vibraţii extraordinare. Aceste focuri şi lumini emit vibraţii Divine. Focul Divin a fost folosit, prin diferite arme (Agni Baan), pentru a-i ucide pe demoni în vechime. Focul care arde în camerele de meditaţie sau în bucătăriile caselor în care trăiesc suflete realizate (Atmajas) sunt şi ele focuri sfinte, din moment ce vibraţiile negative ale acestor yoghini sunt absorbite de astfel de focuri care au potenţialul de a ucide forţele demonice. Ceremonia focului la hinduşi (Yagna) poate absorbi vibraţiile sufletelor realizate (yoghini) şi le poate acorda acestora binecuvântări potrivit cu rugăciunile rostite pentru săvârşirea acelei ceremonii de Yagna. Totuşi, este necesar ca Yagna să fie ţinută de brahmini autentici (cei care Îl cunosc pe Brahma).

Ei trebuie să fie născuţi a doua oară (Dwijas), ceea ce înseamnă yoghini sau suflete realizate. Numai Sufletul realizat este un adevărat Brahmin, creştin, parsee, sikh sau musulman. În rest, toţi ceilalţi încă nu sunt autorizaţi să profeseze nicio religie, pentru că ei încă nu sunt conectaţi cu forţa vieţii a lui Dumnezeu. Deci orice ritualuri săvârşit de sufletele nerealizate în numele realigiei sunt artificiale şi lipsite de sens. Cineva trebuie să aibă autoritatea să le săvârşească şi această sutoritate este dată numai de Dumnezeu şi numai sufletelor realizate.

Când un căutător îşi primeşte realizarea sinelul, Pranava manifestă existenţa celor cinci elemente. Un sahaja yoghin simte o energie ca o electricitate care curge din extremităţile lui (Chaitanya Lahari). Acestea sunt vibraţiile Divine ale Pranavei, dar ele exprimă şi partea electrică a naturii sale. Aceste vibraţii sunt deopotrivă magnetice şi emit radiaţie sau lumină. Când se întâmplă acest lucru, se pot auzi sunetele inimii şi se pot vedea diferite forme de lumină şi culori

deux fois né

Acestea sunt două căi extreme de căutare: prima este când căutătorul se abţine cu îndârjire şi se disciplinează fără niciun pic de iubire şi în mod rigid. A doua cale este când un căutător se complace în pasiune şi-şi îndestulează dorinţele. În prima cale, el fuge de sex şi dorinţe; la a doua cale, el se complace în pasiune şi-şi îndestulează dorinţele. Prin niciuna din cele două căi căutătorul nu va afla Împărăţia lui Dumnezeu. Mişcarea extremă de la calea centrală, fie pe dreapta (abstinenţă şi disciplină) sau pe stânga (autoindulgenţă) îl deviază pe căutător de la calea de susţinere a Dharmei şi persoana va evolua într-o personalitate fără susţinere (Adharma).Când susţinerea se retrage din materie, materia devine non-materie. În acelaşi fel, fiinţele umane devin inumane când existenţa este retrasă. Prin ruperea susţinerii moleculei de hidrogen, fiinţele umane au creat bomba cu hidrogen. În acelaşi fel, când susţinerea este retrasă din fiinţele umane, persoana devine o personalitate malignă, acţionând de sine stătător, fără consideraţie faţă de ceilalţi. O astfel de persoană este total alienată de sursa integrării şi se naşte din nou şi din nou alienându-se singură de realitate şi de tot ce este colectiv, de forţa universală a Iubirii Divine însăşi. Imediat ce a fost stabilit canalul pentru forţele satanice, e de ajuns o personalitate demonica pentru a atrage intrarea unui mare număr de oameni inocenţi. Aceasta explică comportamentul satanic al lui Hitler şi al acoliţilor lui. Hitler era o astfel de personalitate demonica care a acţionat ca o cunductă pentru un număr imens de spirite fără corp să fie aduse pe acest pământ şi să posede oameni inocenţi.

4) AERUL

Aerul este creat ca rezultat al respiraţiei lui Adi Shakti şi este esenţa cauzală a atingerii (pipăitului) Mamei Divine. Aerul (Vayu) este o combinaţie de oxigen, hidrogen, nitrogen, dioxid de carbon şi alte gaze şi este rezultatul influenţei lui Tamoguna. Aerul care este utilizat pentru activităţile umane este sub influenţa lui Rajoguna. Aerul pe care-l respiră cineva este numit Prana (forţa vieţii) şi este influenţat de Sattwaguna. Acest tip de aer are trei forme: Apana, Samana, Udana. Apana există în partea cea mai de jos a abdomenului ca gaze. Aerul din jurul unui suflet realizat este sfânt când este respirat de suflet, pentru că el absoarbe vibraţii din fiinţa lui şi deci devine sfânt. Ţările în care s-au născut mari încarnări (Avatar Bhoomi) au aerul foarte putenic vibrat. În astfel de ţări, oamenii duc o viaţă satisfăcută. Ei pot să nu fie prosperi material, dar nu se plâng. Frustrările lor nu sfârşesc în revoluţii şi ei nu recurg la metode revoluţionare nebuneşti. Aerul dă viaţă şi lumină corpului. Când în fiinţa uamană se ridică (energia) Kundalini, se simte o mişcare asemănătoare ridicării aerului. Pentru că (energia) Kundalini este puterea existenţei (Gauri fiind Puterea lui Mahakali) şi poartă Prana, suflul vieţii, Prana în Kundalini este atenţia umană reziduală sau mintea conştientă cu forţa vieţii (Prana). În plus, după realizarea sinelui, un căutător, chiar cu aceeaşi greutate a corpului, se simte foarte uşor. Creştetul capului se deschide şi Prana se integrează cu atenţia umană (Chitta) şi se conectează cu Puterea Atotpătrunzătoare Divină. Mai târziu, atenţia individuală se contopeşte cu Puterea Divină şi fiinţa devine conştientă colectiv. O astfel de persoană poate transmite conştiinţa ei celorlalţi şi poate simţi conştiinţa celolalţi în sistemul nervos central al ei. Acesta este apogeul expresiei Puterii Divine prin elementul aer. Partea Prana a Pranavei atinge stadiul în care el se extinde ca aerul în întreaga conştiinţă umană. Mai târziu, aceeaşi Pranava cu atenţia umană penetrează toate lucrurile animate şi neanimate.

5) ETERUL

Elementul eter sau cerul a fost creat din esenţa cauzală a glasului lui Adi Shakti. Toate sunetele din lume sunt create prin percuţie şi sunetele cascadelor, susurul râurilor, undurea munţilor - sunt influenţate de starea de dorinţă a lui Tamoguna. Mişcarea sunetului Pranavei prin Kundalini Prmordială creează două tipuri de sunete: primul care urcă prin chakre; al doilea care iese în afară prin diferite petale ale chakrelor, creând sunete. Cel care urcă este sunetul Pranavei sintetizate, celălalt este Pranava analizată. Sunetele care sunt folosite de fiinţele umane, aşa cum sunt cele cu instrumente muzicale şi sunetele create de vocile umane pentru muzică sunt sub influenţa lui Rajoguna. Energia materială a sunetelor devine absolut Divină numai când un suflet realizat îl creează prin percuţie sau prin intermediul vocii. De exemplu, rostirea de mantre, sau nume de Zeităţi de către sufletele nerealizate creează bariere pentru comunicarea lor cu aceste Zeităţi şi Ele devin foarte mânioase faţă de astfel de practici neautorizate. Fiinţele umane trebuie să înţeleagă că există un protocol pentru abordarea Divinului; ignoranţa în această privinţă nu este o scuză. De exemplu, dacă un suflet nerealizat rosteşte întruna numele lui Shri Krishna, el poate să aibă necazutri cu gâtul şi în cele din urmă chiar cancer. Sunetele care sunt folosite pentru invocarea Zeităţilor în temple sau în venerarea lui Dumnezeu de către suflete realizate sau yoghini sunt sunete care poartă sau reflectă vibraţiile Divine. Mantrele sunt sunete Divine şi limbajul poetic din scripturi este bazat pe expresia Divină completă a elementului sunet.

Rugăciunea 'Tatăl Nostru' şi Namas sunt mantre pure. Scripturile Avestha ale perşilor (adepţii lui Zoroastru) şi Shlokas sanskrite ale hinduşilor - toate sunt cuvinte Divine care poartă vibraţiile Divine. Dacă aceste cuvinte sunt rostite de persoane nerealizate, ele nu au înţeles şi nu fac nicio conexiune cu Dumnezeu. Dacă ele sun rostite de persoane nesfinte, ei pot cădea victime mâniei Zeităţilor. Astfel de indivizi pot cădea în tărâmul subconştientului sau cel al supraconştientului. Puterea Divină, energia integrată, este exprimată în calitate de Cuvânt, cunoscut şi ca OM, Logos, sau Anahalk.

Este foarte greu pentru un om de ştiinţă care lucrează numai cu puterea materială să înţeleagă Puterea Divină. El ar trebui să înţeleagă că jocul creaţiei nu este numai în puterea materială, ci include şi Puterea Divină şi puterea de încarnare şi că el conţine şi un aspect de iubire, un aspect de înţelegere, un aspect creativ şi, ultimul, un aspect material. Creaţia are toate stările de iubire ale fiinţelor umane măreţe. Adi Shakti a creat Natura (Prakriti) ca expresie romantică a lubirii Ei pentru Domnul Ei, Dumnezeu Atotputernic şi lubirea Ei pentru copiii Ei şi creaţia însăşi. Creaţia nu este compusă numai din materia uscată, insipidă, intens materială, materie moartă, sau energie materială aşa cum este electricitatea.

Toate încărnările lui Adi Shakti în diferite etape ale istotoriei au fost însoţite de Zeităţile respective. Aceste Zeităţi s-au exprimat şi Ele în Încarnări umane. Prin folosirea diferitelor Zeităţi şi a difertelor Încarnări, Adi Shakti a transformat Puterea Atotpătrunzătoare a Ei în diferite dispoziţii. Este ca atunci când seva trece prin Copacul Vieţii formând rădăcini, ramuri, flori, seminţe şi spini. Diferitele Zeităţi sunt responsabile cu transformarea Puterii Divine în diferite tipuri de activitate.

Creaţia acestei lumi a avut loc în Vid (Bhavasagara) care înconjoară Adi Nabhi Chakra sau centrul ombilicului în corpul Fiinţei Primordiale (Virata). Acolo rezidă Adi Vishnu, Susţinătorul şi Protectorul evoluţiei. Tot acolo, în corpul lui Virata, Şi-a început creaţia Adi Brahmadeva. Tot ce se naşte trebuie să moară şi trebuie să se înmagazineze în Canalul Lunar (Adi Ida Nadi) al Fiinţei Primordiale, numit Paraloka. Acesta este Subconştientul Colectiv al Fiinţei Primordiale exprimat în fiinţele umane ca minte subconştientă. În acelaşi fel a fost creat Supraconştientul Colectiv pe Canalul Solar (Adi Pingala Nadi) pentru a-i aşeza pe morţii care căutaseră bucuria prin ambiţii egoiste.

După ce au murit, animalele au intrat în acest paraloka. Ele s-au născut din nou pe acest pământ unde au învăţat prin experienţă. Şi ele sunt conduse spre evoluţie de diferite Încarnări (Avataruri). Când evoluţia a atins stadiul uman, în timpul lui Adam şi Eva, fiinţelor umane li s-a acordat libertatea să aleagă între procesul evoluţiei şi distrugere, procesul anti-viaţă. Să aleagă evoluţia ar fi fost singura cale prin care indivizii s-ar fi putut maturiza în suflete evoluate şi realizate. Ele vin din Subconştientul Colectiv şi din Supraconştientul Colectiv din nou şi din nou pe acest pământ pentru a conduce activităţile anti-viaţă şi anti-Divin. Ele au dat naştere creaţiei de forţe negative şi ură şi
când au venit pe acest pământ, au devenit maligni şi au fost aruncaţi în iad. Aceste forţe au ieşit din iad şi au urcat în Vid. Porţile iadului sunt situate în faţa Chakrei Mooladhara, unde trompa lui Shri Ganesha trâmbiţează mânios valuri de mânie. Trâmbiţându-şi mânia, El aruncă aceste spirite demonice înapoi în iad. Le aruncă la nivelul desemnat lor în iad, unde ele rămân timp de veacuri. Ele trec prin pedepse şi se nasc din nou pe acest pământ, unde-şi continuă aventura distrugerii.

Mulţi au fost ucişi de Durga, Avatarul feroce al lui Adi Shakti şi unii au fost blestemaţi să rămână ca animale inferioare în iad. Iadul are şapte straturi care au fost descrise în multe scripturi străvechi. Deşi mulţi din aceşti demoni au fost distruşi fizic, de foarte multe ori unii dintre ei s-au născut din nou înainte de venirea fiecărei Încarnări. Deci în acest timp, Kali Yuga, ei sunt din nou în carne şi oase, dar de această dată, au venit în haina religiei ca falşi guru şi falşi yoghini. Ei vor fi expuşi unul câte unul prin propriile lor fapte de care Adi Shakti însăşi care s-a încarnat ca Mahamaya (Marea iluzie).

ÎNCARNĂRILE LUI VISHNU

Adi Vishnu protejează şi evoluează calea evoluţiei. Încarnările Lui sunt puncte de reper în progresul conştiinţei spirituale şi dezvoltă, una dupa una, o nouă dimensiune a percepţiei umane. Ele arată lumina în întunerciul ignoranţei şi fiecare Avatar adaugă frumuseţii creaţiei o nouă percepţie nelimitată, un nou parfum şi o nouă culoare.

Viaţa a pornit prima dată în apă care s-a format prin diferite combinaţii şi permutaţii ale diferitelor esenţe cosmice (Tanmatras) ale creaţiei. Ea a început ca animale unicelulare şi a evoluat mai târziu în peşti multi-celulari. Paraziţii multicelulari care trăiesc pe tipurile superioare de peşti s-au încarnat ca peşti mari cu conştiinţă de tip inferior. Ei au devenit sursa forţei satanice. Întrucât ei au crescut tot mai mari, au fost mâncaţi de alţi peşti mai mari şi mai mari. Ei au fost în special distructivi pentru peştii care încercau să facă tranziţia evolutivă de la apă la uscat. Pentru a distruge aceste încarnări demonince, Adi Shakti a luat forma unui peşte, pentru a conduce peştii care voiau să vină la ţărm.
Aceasta a fost prima Lui Încarnare cunoscută ca Avatarul Matsya (Încarnarea în peşte). El ajută la fiecare pas luând El însuşi forma necesară. De exemplu, El ia formă de peşte pentru a conduce peştii din apa Oceanului Iluziilor pentru a deveni reptile. Venind pe ţărm, El a salvat fiecare tip de animal. De coada Lui a fost legată o arcă, în timp ce partea tare din spate a fost folosită pentru a cerne Kshirasagara (Samudra Manthan) care a adus umanităţii 14 daruri.

Venind pe ţărm şi simţind uscatul sub ei, aceşti peşti au început să se târască pe pământ, creând reptile. În acest moment, Adi Vishnu a luat cea de-a doua Încarnare devenind reptilă, ţestoasa (Kurmavadhara), pentru a-i distruge pe demonii care împiedicau progresul evoluţiei. Această Încarnare a ajutat mai târziu arca lui Noe (Manu) să treacă prin marele potop în timpul Marelui Potop (Maha Pralaya). Ţestoasa cu carapacea ei curbată ca protecţie reprezintă curbura pământului. Ea le învaţă pe reptile să dezvolte o carapace protectorate. Pentru că veneau din mare, nu era nevoie de altă protecţie pentru a supravieţui. Aceasta a fost cea mai potrivită formă de animal care să existe la acel nivel de conştiinţă.

Mai întâi este asigurată dezvoltarea fiinţei fizice. Frica impulsivă de moarte creează începutul căutării de protecţie de către animale - prima lor căutare. Căutarea pentru supravieţuire marchează punctul iniţial de organizare colectivă în rândul animalelor. Stadiul de mamifer în cea de-a treia Lui Încarnare, cea de mistreţ sălbatic (Varaha Avatara), conducerea instinctuală pentru protecţie se exprimă în multe tipare sofisticate de comportament. La acest stadiu, au fost manifestate măsuri de protecţie prin turme de animale pe patru picioare. Mistreţul sugerează şi el stadiul următor de evoluţie, cel de animale cu patru piciore (patrupede) din reptile.
Shri Vishnu a trecut la cea de-a patra Încarnare a Lui, ca Narasimha, jumatate om în partea de sus şi jumătate leu. În acest punct al evoluţiei, omul dobândeşte o dominaţie a conştiinţei de sine asupra animalelor şi asupra forţelor naturii. Această Încarnare exprimă totodată şi un pas intermediar în evoluţie între cele două stadii, animal şi uman. Rolul lui Narasimha a fost de a ucide un demon major numit Hiranya Kashyapu.
Înainte de venirea omului ca fiinţă, el a existat în stadiul de maimuţă. Maimuţele au avut şi ele de trecut un proces de evoluţie. Pentru a le asista, însăşi Mintea Preconştientă Primordială a lui Virata a luat Încarnarea lui Hanumana, Zeul-Maimuţă, devotul lui Shri Vishnu. Hanumana a condus maimuţele care erau jumătate umane - numite 'veriga lipsă' cum a numit-o Darwin în evoluţia umană. În felul acesta maimuţele au fost ajutate să evolueze în fiinţe umane.

În a cincea Lui Încarnare, Shri Vishnu a apărut pentru prima dată ca fiinţă umană. El a luat forma Piticului (Vamana Avatara) care a venit pe acest pământ pentru a-i conduce pe oamenii care-L căutau pe Dumnezeu. Vamana este iluminat de ideea că el putea să cucerească cele trei lumi (Triloka) alcătuite din pământ, Cer, infern. Aşadar, în concluzie, această Încarnare a adus în mintea omului ideea că omul poate să stăpânească cele trei lumi. Ar trebui să se înţeleagă că Încarnările lui Adi Vishnu, pe linia evoluţiei, conduc calea spre o conştiinţă spirituală mai înaltă, mai profundă şi mai largă care este adevăratul indiciu prin care se poate măsura dezvoltarea Creaţiei. Mai întâi este dobândită evoluţia individuală şi apoi este experimentată asimilarea colectivă de către mase.

Cea de-a şasea formă a Sa a fost Omul Puternic (Parasurama). El a adus puterile dobândite prin auto-control (Tapobala). Când au fost complet evoluate, fiinţele umane şi-au dezvoltat eul şi au simţit nevoia de a căuta necunoscutul în interiorul lor. Ei au început să se gândească la Dumnezeu şi au devenit conştiente de puterile vieţii spirituale şi au început o căutare nouă, cea a vieţii interioare. Căutarea a fost una individuală şi căutătorul absolut izolat de societate. Mulţi au renunţat la lume şi au intrat într-o retragere completă în păduri şi jungle în căutarea realităţii ultime, adesea urmându-şi căutarea zi şi noapte ani în şir şi adesea vieţi în şir. Parasurama a fost fondatorul Hatha Yogăi şi al Raja Yogăi care se practică numai sub îndrumarea unui Guru.
Această conştiinţă spirituală în om a crescut foarte puternic şi a fost din nou sfidată de forţele răului care au coborât în Încarnare pentru a le perturba căutarea prin penitenţă (Yagonya). În acest timp, mult înainte de a şasea Încarnare a Domnului Vishnu ca Domnul Rama, Mama Primordială S-a încarnat ca Zeiţa Durga, Mama Universului. Ea s-a încarnat din Inima Centru Primordială (Adi Anahata Chakra) numită Inima Sacră în Virata. Au existat 108 Încarnări ale Zeiţei Durga pentru a-i salva pe căutători de răul forţelor satanice.

Mahesha (Shiva), Vishnu şi Brahmadeva formează trinitatea care s-a încarnat ca Dumnezeu-învăţător, Maestrul Primordial Dattatreya. El a venit pe acest pământ pentru a-i învăţa pe oameni secretele Divinului, pentru a-L revela pe Dumnezeu şi pentru a-i ajuta să treacă singuri Oceanul Iluziilor în propria lor identitate. Evoluţia nu putea fi lăsată în continuare în mâinile fiinţelor umane care erau limitate de ignoranţă, aşa ca le-a fost dată o îndrumare prin această încarnare a Maestrului Primordial (Adi Guru) din nou şi din nou în diferite vieţi. El a fost creat în forma unui copil cu trei capete, Dattatreya, de către Adi Shakti care a apărut pe pământ în Treta Yuga ca Sati Anusuya, soţia Înţeleptului Atreya. El s-a născut ca Adi Nath care a fondat Jainismul - una din cele mai vechi religii. Apoi El s-a născut ca Raja Janaka, tatăl lui Janaki, numită şi Sita, soţia lui Rama. Ea a fost una din Încarnările lui Adi Shakti.

El s-a născut şi ca Macchinder Nath şi din nou ca Zoroastru care era venerat de anticii perşi şi care încă este venerat de parsee. Mai înainte, El s-a născut ca Abraham şi mai târziu ca Moise, părinţii Iudaismului. În China El s-a născut ca (înţeleptul) Confucius şi ca Lao Tse, iar în Grecia ca Socrate. El a luat Încarnarea foarte însemnată a lui Mohammed Sahib, Mesageul (Palgamber) şi fondatorul Islamului, a cărei fiică, Fatima, a fost Sita născută din nou, Încarnare a lui Adi Shakti. Şi încă o dată S-a născut ca Guru Nanak, fondatorul religiei Sikh, a cărei soră a fost Nanaki (Janaki, Sita, Fatima). Mult mai recent s-a născut ca Shri Sai Baba din Shirdi în statul indian Maharashtra unde a murit cam cu 60 de ani în urmă. În total au fost 10 Avataruri ale lui Dattatreya.

Este foarte important să înţelegem că la stadiu animal, nu era nevoie ca animalele să rezove problema vieţii, întrucât animalele au fost sub completa conducere a lui Dumnezeu. La stadiu uman oricum, aşa cum învăţăm din istorie, lui Adam şi Evei li s-a dat şansa libertăţii de a-şi rezolva problema singuri. Acesta a fost modul în care evoluţia trebuia să meargă mai departe. Fără o asemenea libertate, fiinţele umane n-ar fi putut fi echipate să înveţe secretele Puterii Divine.

Adi Vishnu însuşi şi-a luat cea de-a cincea Încarnare în perioada Treta Yuga ca Domnul Rama, fiinţa umană care a trecut Oceanul Iluziilor şi care a atins o dimensiune nouă de conştiinţă. Ca Shri Rama, Domnul Vishnu a venit să ilumineze conştiinţa socială şi politică a fiinţelor umane în calitate de model al 'Regelui filozof ' după cum L-a numit Plato mii de ani mai târziu. El a stabilit pentru fiinţele umane reguli de acţiune socio-politică corectă (Samaj Tatha Rajkaran Dharma). El a exprimat totodată aspectul lui Dumnezeu ca maiestuzitate şi ordine în cadrul regatului şi al instituţiilor şi a dus o viaţă de rege uman ideal (Maryada Purushottama). Mulţimile au fost martore la acest lucru care s-a repercutat pentru prima dată în rândul fiinţelor umane în conştiinţa de masă. Shri Rama a fost Regele ideal al tuturor regilor, iar Ramraja, regatul Său, a fost regatul ideal.

El a atins un punct în Chakra Inimii Primordiale traversând Vidul de-a lungul căii centrale (Adi Sushumna Nadi). Soţia Lui, Sita, a fost o Încarnare a lui Adi Shakti. "Ramayana", epopeea despre faptele eroice ale Domnului Rama, scrisă de Valmiki, vorbeşte despre modul în care Domnul Rama a fost făcut să uite intenţionat că era Încarnare Divină mult timp în viaţa Sa. S-a decis că El trebuia să acţioneze absolut ca fiinţă umană pentru a le face pe fiinţele umane să-l urmeze pe căile Lui umane. Mai târziu, când Sita a dispărut înapoi în Mama Pământ, Domnul Rama Şi-a amintit de Divinitatea Sa.

În timpul Încarnării lui Shri Rama, Adi Shakti exsita în trei persoane: * în Sita, soţia Lui, ca Mahalakshmi; * în Sati Anusuya care L-a recreat pe Dattatreya, Maestrul Primordial, ca Mahasartaswati; * ca Mandodari, soţia lui Ravana, inamicul Domnului Rama, ca Mahakali.

Cea de-a opta formă a lui Adi Vishnu a fost ca Shri Krishna, în perioada Dwapara Yuga şi din nou Adi Shakti a luat trei forme: 1) Mahakali pentru o perioadă scurtă ca Vishnumaya, sora-copil a lui Shri Krishna. Ea se născuse de fapt ca fiică a lui Yeshoda, mama vitregă a lui Shri Krishna şi a fost ucisă de demonul Khamsa. Mai târziu, Ea s-a născuit ca Draupadi, soţia Pandavas-ilor; 2) Yashoda însăşi a fost Încarnarea lui Mahasaraswati; 3) ca Mahalakshmi, Ea a luat două forme: ca Radha şi ca Rukmini. 'R' înseamnă putere sau energie; 'dha' înseamnă susţinere, deci 'Radha'înseamnă cea care susţinea puterea. Ca Rukmini, Ea a devenit Regina Regelui Shri Krishna.

Shri Krishna a fost cea mai mare expresie a lui Dumnezeu-Tatăl, încarnat pentru a deschide în fiinţele umane un orizont nou de înţelegere a puterii Iubirii Divine - de a privi jocul lui Dumnezeu ca martor. Prin încarnarea Sa, imaginaţia fiinţelor umane trebuia să devină conştientă de puterea de martor a lui Dumnezeu Atotputernic. Marea Fiinţă Primordială (Virata) a fost de fapt exprimată prin El şi venirea Lui i-a făcut capabili pe poeţi şi filozofi să intre pe tărâmul intuitiv al percepţiei metafizice. El a folosit metoda - ca rege şi diplomat - diplomaţiei Divine pentru a explica oamenilor adevărata natură a realităţii. Frumuseţea Diplomaţiei Divine este de a obţine bunăstarea spirituală a oamenilor. Esenţa ei este de a-i conduce pe oamenii ignoranţi şi proşti pe calea corectă şi religioasă, pe căi diplomatice, manipulându-i cu rafinament sau cu iluzie; pe scurt, astfel de oameni trebuie aduşi cu orice preţ pe tărâmul Iubirii Divine. Viaţa lui Shri Krishna a fost în mijlocul maselor şi în felul acesta, Încarnarea Lui a dat naştere unei mişcari de masă. El a apărut în fata lui Arjuna ca Virata şi ochii umani au avut pentru prima dată o viziune a Fiinţei Primordiale Însăşi.

În vechime se spunea că ar trebui spus adevărul (Satyam) care este plăcut (Priyam). Deşi adesea să spui adevărul poate să rănească sentimentele cuiva. Această afirmaţie contradictorie a fost ulterior contestată de mulţi intelectuali. Shri Krishna a explicat că, dacă obiectul bunăstării spirituale (Hita) este inserat între a spune adevărul şi a face plăcere sau a fi amabil, atunci este posibil să spui adevărul fără să deranjezi. El voia să spună că, dacă adevărul se spune pentru ameliorarea sau ridicarea în spirit, în cele din urmă, el devine alintare şi încântă spiritul. În prima parte a vieţii Lor, Radha şi Krishna jucau un joc numit Rasa (Ra + Sa - înseamnă 'cu energie'). Rasa este jocul care manifestă identificare cu puterea lui Dumnezeu. Era jocul Sahaja Yogăi, al circuitului Divin al vibraţiilor. Toţi partenerii de joacă ai lui Shri Krishna erau inocenţi, erau simpli păstori de vite (Gopis şi Gopas). Ei nu ştiau că el încerca să manifeste munca Sahaja Yogăi (creştere spontană a Sinelui interior) prin jocul (Leela) Rasa. Acesta este un joc foarte simplu similar cu 'Inel-inel-de-trandafiri."

Când Radha umplea ulcioarele cu apă din râulYamuna, ea automat vibra acea apă cu Pranava, din moment ce Ea era Adi Shakti şi căra apă pe cap. Când Shri Krishna spărgea ulcioarele, apa vibrată era menită să curgă pe pământ şi în felul acesta a fost vibrat Brandavan, unde trăiau Krishna şi Radha. La fel şi când Radha intra cu picioarele în Yamuna, apele râului erau vibrate. Aşadar, când Gopis şi soţii lor, oameni simpli din Brandavan, cărau apă din râu în ulcioare de lut, Krishna le spărgea ulcioarele pentru ca apa vibrată să curgă de pe cap pe spinare; în felul acesta Kundalini a lor se trezea şi se ridica şi ei primeau realizarea sinelui prin trezirea spontană - Sahaja Yoga. Era botez în zburdălnicie şi joacă, dar toate aceste şmecherii sau intenţii ale lui Krishna n-au făcut complet şi imediat întreaga manifestare a Sahaja Yogăi. El a putut doar să sădească sămânţa Sahaja Yogăi, numele Său însemnând 'Cel care seamănă' (Krishi). Gopis şi gopas au avut trezirea lui Kundalini şi acest lucru a fost o mare realizare. Starea trezită a lui Kundalini a lor a făcut iluminată natura limitată a fiinţelor umane şi a lărgit conştiinţa lor, dar ei încă nu au putut să penetreze în infinit. Acest lucru a fost lăsat să fie făcut după timpul lui Krishna şi în felul acesta, Kundalini trezită a lor a avut nevoie de mulţi ani de efort sau de experienţa multor vieţi pentru a deveni receptivă la Sahaja Yoga.

În timp ce Încarnarea lui Dattatreya a fost creată în Vid, Încarnarea lui Shri Krishna a fost la un nivel mai înalt, mai înalt decat Chakra Inimii Primordiale la care se încarnase Domnul Rama. Sediul lui Shri Krishna în corpul lui Virata este Adi Vishuddhi Chakra şi este plasat la baza gâtului în măduva spinării. Shri Krishna a fost de fapt încarnarea completă a lui Virata, a cărei formă (Swarupa) El a arătat-o în viziunea discipolului Său, Arjuna. Învăţăturile Lui sunt compilate în "Shri Bhagad Gita." Ca întruchipare a stării de martor, El a ucis multe genii ale răului masculine şi feminine (Rakshasas şi Rakshasis), aşa cum a făcut Domnul Rama. Aceste entităţi trebuiau să fie ucise şi distruse din nou şi din nou, de fiecare dată când apăreau pe calea evoluţiei umane. Încarnările lui Adi Shakti sunt în principal pentru a-i ucide pe demoni. Încarnarea lui Radha arată cum s-au schimbat treptat ideile fiinţelor umane. Viaţa lui Radha a fost cu siguranţă o treaptă superioară în evoluţia socială, în gândirea dogmatică a societăţii încă din timpul Sitei. Faptul ca Ea nu s-a căsătorit cu Shri Krishna este o cale umană formală. (Lowkika). Căsătoria Lor a fost Divină (Alowkika) şi a fost îndeplinită de Brahmadeva spiritual şi social în prezenţa multor persoane. Mai înainte, pentru că Sita, deşi s-a căsătorit formal cu Rama într-o ceremoinie de căsătorie care a avut confirmare colectivă, Ea tot a fost condamnată de societate. Iubirea şi adoraţia lui Krishna au adus glorie Radhei fără căsătorie, în timp ce Sitei I-a fost refuzată acea acceptare publică chiar dacă era legal soţia lui Rama.

Rakshasa, Satan deghizat ca ascet, a apărut în faţa Ei şi a dus-O în capitala regatului Lanka. Rama a dus un război cu Ravana pentru a-Şi salva soţia care era izolată de Ravana în inima regatului său. Rama Şi-a învins inamicul şi a adus-O pe Sita înapoi în regatuil Său, Ayodhya. Deşi Sita era puritatea absolută şi sfinţenia absolută, Ea a fost tratată cu suspiciune de către cetăţenii din Ayodhya cetatea-capitală a lui Rama. Ei nu au acceptat-O ca regină, acuzând-O pe Ea ca a fost răpită cu forţa de către Ravana. Cetăţenii suspicioşi au ridicat problema castităţii Ei şi au comis un păcat colectiv respingând-O. Deşi Ea era însărcinată, Rama a fost obligat s-O părăsească. Ea a trăit în sălaşul sfântului Valmiki, în junglă, în statul Bihar, unde a născut doi gemeni, Lava şi Kush. Ei au fost personalităţi absolut umane, dar au avut o moştenire spirituală măreaţă din vieţile anterioare. Sita i-a învăţat calea Divină a Vieţii. Ei s-au născut din nou în Bihar ca Gautama, cunsocut ca Domnul Buddha şi ca Mahavira, liderul marii religii - Jainismul. Aceasta s-a întâmplat cu 500 de ani înainte de naşterea lui Christos. Ei au atins în interior o înălţime foarte mare prin aceste naşteri. Ei au propovăduit doctrina non-violenţei (Ahimsa) care mai târziu s-a dezvoltat în forma extremistă de vegetarianism. Ei s-au născut mai degrabă în Casta războinicilor (Kshatrya). decât ca brahmini fanatici, pentru a se menţine la distanţă de extremele abstinenţelor vegetariene şi pentru a fi mai echilibraţi. Ei au confundat ascetismul interior (Sanyasa) cu instituţiile organizate de ascetism şi non-violenţa cu vegetarianismul. Shri Krishna a fost foarte criticat mai târziu de către adepţii aşa-zis vegetarieni ai lui Buddha şi Mahavira.

Mai târziu ei s-au născut în Arabia ca Hassan şi Hussein, cei doi fii ai Fatimei, fiica lui Mohammed Sahib. Ei au fost ucişi în război, la Karbala într-un mod foarte violent. Moartea lor semnifică un sacrificiu extraordinar în numele religiei. Acesta este un indiciu al modului în care oamenii care sunt extremi în natură trec la fanatism şi, în orbirea lor, ucid însăşi esenţa religiei care s-a născut în carne şi oase ca Încarnare. Această trezire a produs un şoc amar maselor de fiinţe umane religioase ale locului şi a rezultat într-un fenomen de pocăinţă în masă. În acest fel oamenii au fost făcuţi să înteleagă că pentru un suflet realizat nu există niciun ataşament pentru război. Violenţa şi non-violenţa sunt atribute ale minţii, dar conştiinţa este dincolo de aceste extreme. Trebuie să te duci la război pentru apărarea dreptăţii, dar

Guan Yin

când devii martor, atunci poţi să vezi jocul războiului fără să te fălești că faci din asta un merit sau discredit, fără să fii deranjat de agresiunea lui.

După Fatima, reîncarnarea Sitei a murit, iar războiul sectarian i-a scindat pe musulmani. De o parte secta Shiya, fondată de Ea - în dialectal indian Sita se pronunţă Shiya. Ei sunt cunoscuţi ca shiiţi. Femeile Shiite sunt considerate ca sincere, inocente şi frumoase graţie expresiei lor materne; în acelaşi fel, femeile din Janakapur, locul natal al Sitei în India, sunt similar binecuvântate de Mahalakshmi.

După încarnarea Ei ca Sita, Ea s-a născut şi a trăit în China ca Kuan Yin, Mama Compasiunii, ca fecioară. Adi Shakti S-a încarnat prima dată în Nepal, unde şi azi Zeiţa prezidează ca Zeitate naţională. Cele mai multe naşteri ale Ei au fost în Himalaya, în apropiere de Nepal, unde fizionomia oamenilor îmbină trăsăturile indiene cu cele chinezeşti. Femeile din Nepal, cele mai multe au pielea albă şi catifelată şi sunt cunoscute ca foarte senine şi frumoase. Graţie pometilor înalţi, ele arată mult timp foarte tinere. Expresia facială a lui Adi Shakti este foarte mult în acest tipar; la drept vorbind, Ea arată a nepaleză.

Cea de-a patra naştere umană a lui Adi Shakti a fost ca Fecioara Maria, Mama lui Christos. Ea S-a încarnat în Orientul Mijlociu, în regatul Iudeea. În acea viaţă, Ea nu S-a căsătorit şi nu a trăit ca Radha care nu a dat naştere singurului Său fiu, Maha Vishnu, pe acest pământ, deşi Ea L-a creat în corpul lui Virata în stadiul Vaikuntha. Maria, ca fecioară, L-a conceput pe Isus Christos, cea de-a noua încarnare alui Adi Vishnu. Măreţia acestei încarnări nu poate fi descrisă adecvat în cuvinte, dar în "Devi Bhagawad", există un pasaj despre Christos. Acolo se spune că El a fost născut în Ceruri Radei ca Maha Vishnu, singurul Fiu al lui Virata. El nu este nimeni altul decât Shri Ganesha, simbolul copilului etern. Corpul Său era alcătuit din corpul lui Shri Kartikeya, singurul frate al lui Shri Ganesha. Corpul a fost creat de Brahma însuşi şi a fost conceput din a şaispezecea parte a lui Shri Krishna, Virata, care era Tatăl Lui. Ca Maha Vishnu, El era susţinătorul (Ashraya) întregii lumi. Un tată vrea întotdeauna ca fiul lui să fie mai presus de el, deci Shri Krishna l-a dat fiului Său un favor făcându-L Maha Vishnu, cu un million de ori deasupra Lui însuşi şi promiţându-l că-L va plasa chiar mai sus de El. Fiinţa Lui va conţine un număr nelimitat de Brahma, Vishnu, Mahesha (Shiva) şi din fruntea Sa vor fi create 11 Puthras (discipolii lui Christos).
Radha, în Încarnarea Mariei, a vrut să dea Fiului Său numele Domnului Ei, Krishna. Krishna vine de la 'krishi' + 'na'; 'Krishi' înseamnă agricultură, iar 'na' înseamnă cel care poartă. Deci numele 'Christos' vine de la 'Krishi' din Krishna. Numele de Isus este derivat din Iasoda, o variantă de la Yeshoda, mama vitregă a lui Shri Krishna. Radha a vrut şi Ea să-l dea Fiului Său numele de Yeshoda, graţie devoţiunii şi venerării Yeshodei în Brindavan şi Gokul. Abrevierea de la Yeshoda era Jesus au Yesu, deci Radha/Maria L-a numit Isus Christos pe fiul Său.

În viaţa lui Isus Christos, a venit pe pământ cea mai înaltă expresie a esenţei inocenţei spirituale ca Dumnezeu-Fiul. Fiinţele umane au fost martore la sacrificiul celui mai iubit şi unicului Fiu al Tatălui (Virata) de dragul umanităţii. Acest lucru a permis în rasa umană o perceptie umană mai profundă a iubirii lui Dumnezeu. Crucificarea lui Isus a avut loc în timpul când oamenii ştiau despre Dumnezeu-Tatăl, dar nu ştiau cum să-şi crucifice sinele lor uman pentru a permite sinelui spiritual să se exprime pe sine. Acesta este înţelesul real al învierii lui Christos: că omul ar putea fi martor fizic al imortalităţii Spiritului, care nu suferă şi nu piere niciodată. Conştiinţa umană a înregistrat pentru prima dată adevărul despre imortalitatea Spiritului, adevăr pe care l-a propovăduit Shri Krishna în timpul vieţii Sale şi care este înregistrat în 'Bhagavad Gita' scrisă de poetul Vyasa.
Când se spune numele lui Shri Krishna, trebuie să se spună mai întâi numele Radhei, în felul acesta căutătorul rosteşte mantra Radha- Krishna pentru Virata. În acelaşi fel, numele Sitei trebuie spus înainte de numele lui Rama pentru mantra Sita-Rama. Chiar Fecioara Maria (Kanya) care a fost aşa de calmă şi potenţială în timpul lui Christos, a fost recunoscută mai târziu de către discipolii Săi ca puterea din spatele Lui. Ea a fost venerată mult timp după moartea Sa de către primii creştini. În timpurile moderne, fiinţele umane care sunt personalităţi satanice contestă validitatea virginităţii Mamei Primordiale şi a Naşterii din Fecioară în special. Maria a arătat clar puterea virginităţii care poate să ridice o mamă la o poziţie aşa de puternic exaltată încât ea poate să conceapă singură un copil prin dorinţă. Ea a atins acel stadiu înalt de evoluţie când, prin Dorinţă Divină, a putut concepe imaculat. Există un alt exemplu identic în litertura puranică hindusă cand Kunti, prin dorinţa Mantrei, a dat naştere Pandavas-ilor şi lui Kama prin concepţie imaculată.

Radha L-a creat pe singurul Său Fiu, Maha Vishnu, în stadiul Vaikuntha, dar ca Radha, Ea nu a putut să conceapă un copil, pentru că Ea nu era căsătorită. Ca Maria, Ea Şi-a conceput copilul în deplină virginitate, în afara căsătoriei. Aceasta este o expresie a puterii virginităţii - Concepţia Imaculată fără de

păcat. În viaţa Mariei a apărut cel mai mare progres în conştiinţă, cel privind puterea castităţii şi societatea a trecut prin altă evoluţie. Deşi fecioară, Ea S-a ridicat la o poziţie aşa de exaltată prin naşterea lui Christos, încât Ea a fost acceptată de opinia publică ca Mama lui Dumnezeu, nu numai atunci, ci chiar şi azi.

Prin înţelegerea mai profundă a Sahaja Yogăi, cititorul va prinde simplitatea Concepţiei Imaculate. Maria, concepând copilul în Inima Ei Sacră (Chakra Inimii Primordiale), a dovedit prin aceasta că Ea era Mama Primordială. Inima Sacră este plasată în locul în care există Mama Universului (Jagadamba). În acelaşi fel în care a conceput universul, Ea L-a conceput şi pe Isus Christos şi L-a mutat prin Adi Sushumna Nadi în Adi Swadisthan Chakra care controlează Uterul Primordial (Kumha) pentru a da naştere copilului uman în forma copilului. În acel paradis divin de creativitate, Concepţia Imaculată a luat forma unui ou-zigot (Andam). El a rămas în acea stare multe ere (Kalpas) până când Adi Shakti S-a născut ca Maria. Apoi Ea L-a manifestat ca Isus Christos. Acest lucru n-a fost greu de făcut pentru Adi Shakti. Din păcate, măreţia puterilor Ei a fos recunoscută abia după ce Ea a plecat de pe Pământ.

Un căutător îşi primeşte în acelaşi fel re-naşterea prin Sahaja Yoga. Adi Shakti vrea să dea a doua naştere tuturor căutătorilor. Ea concepe corpul subtil (Sukshma Sharira) al căutătorului în inima Sa. Atenţia Ei o ridică pe Kundalini în corpul subtil al căutătorului. Ea binecuvântează sufletul lui (Jeevatma) care a fost ridicat în inima Ei şi aduce sufletul în zona limbică a creierului prin atenţia Sa. Acolo Ea îl face să treacă prin toate cele şapte chakre din creier până când el este născut prin Brahmarandra, orificiul din osul fontanelei din creştetul capului. Acesta este modul în care fiecare suflet se renaşte ca sahaja yoghin.
Cea de-a zecea şi ultima încarnare a lui Adi Vishnu va fi creată în Creierul Primordial (Sahastrara) şi va fi cunoscută ca Shri Kalki. Aceasta va fi Fiinţa Colectivă creată prin Sahaja Yoga în perioada Kali Yuga prin încarnarea lui Adi Shakti ca Marea Iluzie (Mahamaya). Ea Se va naşte în formă umană cu toate puterile Ei pentru a promova intrarea umanităţii în Era de Aur sau Era Vărsătorului (Satya Yoga). Era în care Împărăţia lui Dumnezeu trebuie stabilită pe Pământ. Prin acţiunea Ei plină de compasiune în această lume, Fiinţa Colectivă a început deja să se manifeste azi, formată din toate sufletele realizate care se contopesc în mod colectiv cu conştiinţa lui Dumnezeu. Puterea lui Kalki este cunoscută ca Mahamaya, pentru că Ea este marea iluzie. Ea este absolut umană, dar exprimă cele trei puteri integrate - a lui Mahakali, a lui Mahalakshmi şi a lui Mahasaraswati.

Ea îşi manifestă puterile maselor dându-le realizarea sinelui prin care cautătorii intră pe tărâmul conştiinţei colective. Se poate spune că acesta este cel mai semnificativ eveniment din istoria evoluţiei spirituale, pentru că prin el întreaga creaţie sub îndrumarea Iubirii Divine începe să se întoarcă la sursa ei, care este Iubirea Divină. Trezirea lui Kalki a început în ziua când Încarnarea lui Adi Shakti a luat formă umană. Indvizii au fost turnaţi pe pământ ca suflete în căutarea realităţii: oamenii care erau afluenţi au început să abandoneze materialismul; mulţi au renunţat la vechile idei de lux şi confort şi au trecut la un mod simplu de viaţă. Cei care şi-au primit realizarea sinelui în această Eră vor fi călăreţii pe calul alb care vor intra în Împărăţia lui Dumnezeu, aşa cum s-a prezis în scripturile multor credinţe. Ceilalţi vor fi distruşi. În felul acesta se va naşte o lume nouă, cea a conştiinţei colective vii.

Domnul Vishnu a luat toate aceste Încarnări pentru a conduce procesul de evoluţie în diferite stadii. Puterea lui, Mahalakshmi, Se încarnează şi Ea odată cu El, şi Îşi evoluează Încarnările în diferitele procese de evoluţie. Până la stadiu uman, evoluţia are loc fără ca subiectii să fie conştienţi de ea. Numai în ultimul stadiu, cel al lui Kalki, când Se încarnează Adi Shakti Însăşi, fiinţele umane fac saltul într-o conştiinţă superioară, conştiinţa colectivă şi sunt complet conştienţi de 'noua lor naştere' în timpul vieţii lor.

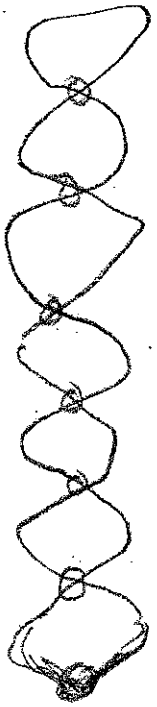

EVOLUŢIA (Cap.3)

Evoluţia este acţiunea Divinului care mai întâi se manifestă în stadiul Vikuntha şi mai târziu apare în creierul lui Virata. Valurile se mişcă în model ondulatoriu şi se intersectează între ele în şapte puncte. Aceste sapte puncte sunt cele şapte chakre Primodiale (Adi Chakras). La Nabhi Chakra este generat un alt val, cel al Puterii lui Mahalakshmi. Puterea lui Mahalakshmi dă susţinere tuturor lucrurilor moarte şi vii. Calitatea sau chiar valenţele sunt susţinute prin puterea Ei.
Adi Vishnu rezidă în Adi Nabhi Chakra şi El este cel care trimite mai departe puterea Lui de susţinere Soarelui, pe partea dreaptă (Adi Pingala Nadi) şi Lunii, pe partea stângă (Adi Ida Nadi) şi în cele din urmă Pământului. Adi Brahmadeva creează Soarele, Luna şi Pământul, dar calităţile lor de susţinere sunt date de Adi Vishnu Însuşi.
Susţinerea le dă acestora domeniul lor de activitate. Conştiinţa acţionează prin ele şi creează diferite tipare de lucruri moarte şi vii. Aceste modele sunt periodice şi repetate prin cele şapte cicluri în materie şi nouă cicluri în fiinţele umane. Materia moartă este manifestată până la cele patru braţe ale lui Shri Ganesha.

CREAREA MATERIEI

Cu puterea de susţinere a lui Adi Vishnu, materia este împărţită în multe elemente. El le creează într-un tipar periodic. Adi Ganesha stabilizează carbonul pentru procesele vitale. Cele patru braţe ale Lui sunt patru valenţe ale elementelor stabile asemenătoare carbonului. Carbonul formează baza elementelor organice şi este elementul saturat echilibrat. Celelalte sunt fie 1,2,3 mai mult, sau mai puţin de capătul evoluţiei anorganice.
Carbonul, sub Puterea lui Mahalakshmi, se combină cu razele Soarelui şi ale Lunii care emit oxigen şi hidrogen. Viaţa pulsează în apă care este o combinaţie dintre puterea Soarelui şi puterea Lunii în Adi Nabhi Chakra. Prima pulsaţie este produsă de Adi Shakti care respiră în elementul apă.
Acesta este acum un fapt accepatat de mulţi biologi - faptul că evoluţia omului din materie nu poate să aibă loc sub nicio formă. Ei au aplicat legea şansei pentru a descoperi cât timp ar fi fost necesar ca omul să evolueze din materie. Ei au calculat că nici măcar amoeba unicelulară n-ar fi putut fi creată într-un timp aşa de scurt al creaţiei. Ei au simţit chiar că există un prestidigitator care trebuie să fi făcut acest miracol.
Când eram copil, în acea generaţie era peste putinţă să ne imaginăm că omul ar putea ajunge pe lună în timpul vieţii noastre. Acum vedem că el a atins acel imposibil pas prin stăpânirea şi aplicarea ştiinţei energiei explozive. În acelaşi fel evoluţia omului a fost grăbită prin aceeaşi metodă folosită pentru călătoria în spatiu.

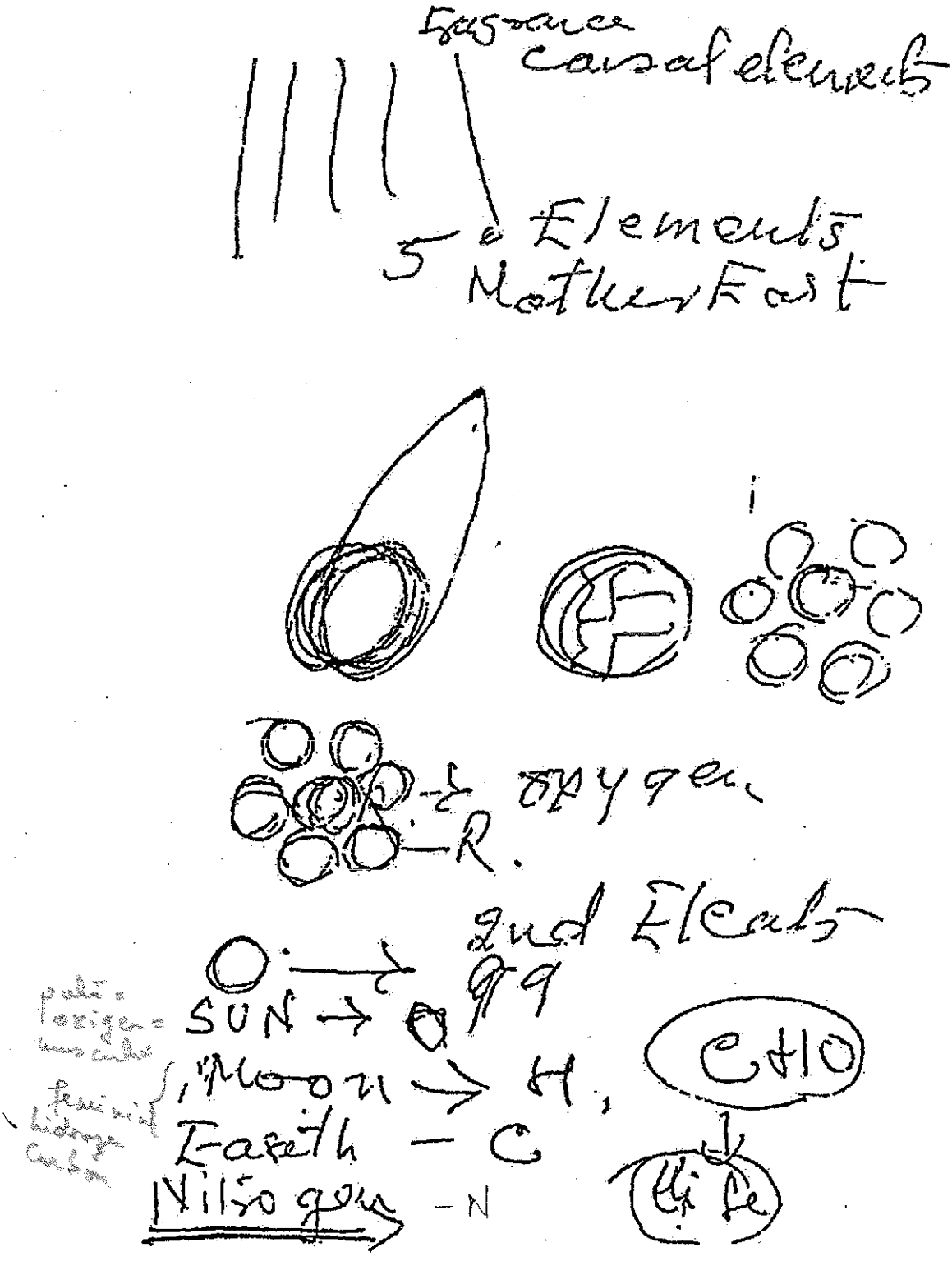

Figure IV[7] (pt. pg. 36)

7 *Original drawing by Shri Mataji (added by the Editor)*

Un vehicol spaţial este construit cu patru sau cinci moduluri unite între ele. Fiecare modul are exploziv programat să explodeze la anumite etape de zbor. Vehicolul începe cu o viteză obişnuită, s-o numim viteza X şi se ridică la un punct în care explodează primul modul. Cu acea explozie, vehicolul este aruncat într-o viteză mult superioară, s-o nimim Xn. În acest fel viteza continuă să se acclelereze şi în momentul când explodează cel de-al patrulea modul, viteza a atins Xn4. Nava spaţială face saltul în spaţiu. Timpul necesar pentru a acoperi o asemenea distanţă este foarte scurt în comparaţie cu cel necesitat de un avion supersonic. Exact în acelaşi fel un sistem de explozii a fost făcut responsabil pentru crearea acceleraţiei evoluţiei.

Iniţial, când a explodat viaţa, primul modul a fost cel al sinelui fizic. El a explodat şi a exprimat sinele fizic în regnul vegetal şi în animalele uni- şi multi- celulare. Apoi, a doua explozie a avut loc pentru a crea sinele mental. Prin aceste animale avansate care erau dăruite cu inteligenţă. Animalele ale căror corpuri fizice deveniseră uriaşe au fost înlocuite de animale mai mici cu inteligenţă mai mare. Cu a treia explozie, a fost stabilit sinele emoţional. Acest grup include animale precum câinii, maimuţele, vacile, caii şi delfinii. Ultima şi cea din urmă explozie a avut loc atunci când a fost stabilit sinele uman. În fiinţele umane există un sine fizic, un sine mental, un sine emoţional şi un sine uman. Fiinţa umană a înregistrat toate experienţele prin care a trecut pentru a atinge stadiul prezent şi Inconştientul este cel care conduce evoluţia.

Toate animalele care sunt sacre sunt pe calea centrală, Sushumna Nadi. Explozia fizică a creat animale care sunt puternice fizic. Extrema realizare fizică au fost animale precum mamuţii care au fost aruncaţi din procesul evoluţiei. Dintre cele care au rămas, au fost alese ca Vahanas Divine după cum urmează:

*Elefantul a rămas pe acest pământ pentru că este mai aproape de calea centrală a evoluţiei decât celelalte. Este un animal maiestuos şi este sacru în calitate de vehicol (Vahana) al lui Shri Lakshmi.

*În rândul peştilor, de asemenea, peştii care au crescut foarte mult au ieşit din procesul evoluţiei, în timp ce cei mai mici, mai inteligenţi au supravieţuit. Dintre aceştia, delfinul, foarte uman şi sacru, a fost mai apropiat de calea centrală.

*Dintre animalele puternice fizic, leii şi tigrii au fost reţinuţi în procesul evoluţiei. Ei sunt inteligenţi şi maiestuoşi, deci sacri şi sunt vehicolul lui Adi Shakti (Mama Primordială, Sfântul Duh).

*Dintre animalele inteligente, şoarecele a fost ales să fie pe calea centrală şi el este vehicolul modest al lui Shri Ganesha.

*Dintre păsări, Garuda (vulturul) a fost considerat cea mi înaltă manifestere din specia lui şi cea mai evoluată pasăre. El este vehicolul lui Shri Vishnu.

*Dintre reptile, şarpele a fost cea mai evoluată şi Shesha este sediul lui Shri Vishnu în Bhavasagara sau Vid.

*Vulpile erau extreme de inteligente în rândul animalelor şi foarte viclene. Ele au devenit demoni (Rakshasas), aşa cum a fost Kolhasura. Aceste tipuri de demoni sunt din belşug în Kaliyuga. Ei s-au încarnat, se autointitulează guru şi cu viclenia lor fac ca păcatul să pară evlavie (Punya).

*Animalele emoţionale au fost multe dintre cele care au venit în contact cu fiinţele umane cum sunt caii şi câinii. Ele au fost animale create din integrarea sinelui fizic cu sinele emoţional. Vacile sunt venerate în India, pentru că AdiShakti a avut o încarnare importantă, în forma unei vaci, numită Surabi. În plus, vaca este mama fiecărei familii indiene. Ea dă lapte pentru copii, deci unui indian i-ar fi foarte greu să mănânce vaca care îi este ca o mamă. Vaca este simbolul sinelui emoţional.

*Singurul animal pe calea lui Ida Nadi este Nandi (taurul).

*Animalul emoţional extrem este bivolul, folosit de Yama, Zeul Morţii, ca vehicol. Bivolul a fost un animal extrem de crud şi a fost aruncat din procesul evoluţiei pentru a deveni demoni satanici ca Mahishasura.

*Maimuţele au evoluat ca animale integrate. Ele şi-au ridicat capul şi s-au ridicat pe picioarele lor din spate. Acest lucru a creat o dimensiune nouă în evoluţia animalelor. Ele sunt aşa-numita verigă lipsă dintre maimuţe şi om pe acest pământ. Ele au evoluat şi au devenit identităţi angelice ca Hanumana (Sf. Gabriel) şi Bhairava (Sf. Michael).

Toate elementele sunt considerate semi-Zei (Devas). Mulţi dintre sfinţii măreti au devenit Devas. Personalitatea lor este de aşa natură că ei nu intră în stadiul Sansara de evoluţie (existenţa fiinţei umane). Ei rămân în stadiul Bhavasagara. Dintre ei, Narada este singurul care se mişcă în fiecare stadiu de creaţie. Devas nu se nasc ca fiinţe umane, ci rămân în zona supraconştientului. Ei sunt cei care nu au evoluat mai departe. Până acum evoluţia a avut loc fără cunoaşterea celor evoluaţi. Fiinţa umană a fost creat după stadiul de maimuţă. Ea învaţă despre viaţă născându-se şi mişcându-se în căutări diferite. Omul este foarte diferit de animale, dar poate fi un barbar sălbatic în funcţie de evoluţia lui.

OMUL - FIINŢA FIZICĂ

*Omul are simţul posesiunii

*Omul are simţul esteticii

*Omul poate să schimbe materia moartă şi s-o folosească pentru confortul lui. Ulterior el devine

sclavul materiei.

*Omul are simţul căsătoriei. El nu este poliandric sau poligam când evoluează. Personalităţile barbare au această tendinţă.

*Omul trăieşte cu mituri precum - numele, naţionalitatea sau rasa.

*Omul ia medicamente, droguri şi sedative

*Omul nu poate să înoate sau să zboare din naştere.

*Omul nu poate să vadă, să simtă sau să miroasă spirite moarte aşa cum fac animalele.

*Omul trebuie să-şi construiască o casă pentru a se proteja.

*Omul îşi găteşte hrana şi are un simţ al curăţeniei.

*Omul gândeşte despre viitor şi trecut. El face planuri şi organizează.

*Omul are instincte şi intenţii foarte sărace în comparaţie cu animalele. El este îndrumat prin intuiţie care vine din ID.

*Omul are o familie şi un simţ al castităţii. El are legături sublime precum sora, mama, fratele, învăţătorul.

*Omul crede în Dumnezeu pentru că Îl simte ca spirit şi înţelege raţional existenţa Inconştientului.

*Omul are ca cel mai mare atribut faptul că el este raţional şi potenţial înţelept.

*Omul este singura creatură cu simţul sfinţeniei.

*Omul are simţul devoţiunii (Shraddha).

*Omul primeşte comunicarea din Inconştient în manieră inteligibilă, în timp ce animalele primesc îndrumare prin instinct.

*Omul înregistrează toate experienţele lui ca cunoaştere.

*Omul are sentimente familiale ca fiinţă emoţională pentru că el este instrument delicat şi complex.

*Omul este ataşat emotional de idei abstracte pe care numai oamul le poate concepe.

Forma conică a creierului indicând un vârf creează egoul şi superegoul aşa cum a fost prezentat în Sahaja Yoga. Spiritul (Atma) se manifestă numai la fiinţele umane. Kundalini este în stare latentă la animale, dar poate fi trezită numai în fiinţele umane. De asemeena, numai la fiinţele umane toate Zeităţile sunt complet separate, iar Pranava este complet împărţită în 21 de mii de puteri diferite.

CĂUTAREA OMULUI

Căutarea omului se face pe trei dimensiuni: 1) fiinţa lui fizică; 2) fiinţa lui mentală; 3) fiinţa lui emoţională.
Prima şi cea mai importantă problemă a omului a fost sfera existenţei lui fizice. Atât în trecut, cât şi azi, forţe crude ale naturii îl ţin preocupat de modul cum să-şi conserve propria-i existenţă. După un aumit timp, toate efortrile umane pentru conservarea vieţii umane devin inamici de moarte ai vieţii omului. De exemplu, omul a creat bomba atomică şi bomba cu hidrogen, iar acum ele au devenit adevăraţi monştri mortali. El a creat multe instituţii cum sunt regatele şi statele, pentru a se elibera de teama distrugerii întregii umanităţi. Toate eforturile lui au fost în zadar. Se poate înţelege teama lui de forţe care nu erau umane, dar azi omul se înfruntă cu teama de distrugere din partea semenilor lui umani. Deci el experimentează singur teama şi aceasta este creată de el însuşi. Toate eforturile de a stabili securitatea pentru viaţa umană au creat potenţial insecurităţile unei naturi explozive.

Nevoia omului de bucurie fizică l-a condus la o altă extremă a poziţiei în care el a învăţat că bucuria fizică, în nicio cantitate, nu aduce bucurie (Ananda). Dimpotrivă, viaţa umană este plină de tensiuni imposibil de suportat şi de frustrări. Aşa-numitele ţări bogate au cel mai mare număr de fiinţe umane frustrate, disperate, bolnave. Acest lucru nu înseamnă că cele mai puţin bogate sunt scutite de pericole. Aceeaşi problemă vor înfrunta şi cei care încă nu sunt expuşi la tentaţii fizice, sau cei care încă nu sunt suprimaţi sub teama de a fi controlaţi de alţii. Toţi se vor înfrunta într-o bună zi cu aceeaşi problemă când sunt îndepărtate astfel de controale.

Economic, teoria se bazează pe principiul că ceea ce vor fiinţele umane este insaţiabil în general. Cineva care tânjeşte să aibă o casă pentru propria lui satisfacţie şi întreţinere îşi construieşte casa cu mare grijă. Când îşi ia casa în primire, el constată că, oricum, nu s-a stabilit simţul lui de securitate şi nici nu are vreo bucurie sau pace din eforturile lui de a-şi pune un acoperiş deasupra capului. Aşadar, el începe să dorească o maşină sau alte obiecte de lux cum ar fi o vacanţă, un yacht, un avion, dar nu găsim nicio fiinţă umană care să fie satisfăcută cu soarta ei sau care să fie tot timpul fericită. Dorinţa pentru posesiuni noi şi mai mari este aceeaşi.

O altă zonă în care fiinţele umane caută pentru fiinţa lor fizică este în domeniul simţului frumuseţii, în latura fizică a creaţiei. Prin artă, omul îşi exprimă bucuria esteticii pe care a simţit-o şi a experimentat-o el personal. Expresiile de acest tip, oricât de multe ar fi, nu-l satisfac pe creatorul de acest gen de artă, cel care a generat o asemenea estetică. Am putea spune, totuşi, că un astfel de om devine mai subtil în înţelegerea lui pentru bucurie atunci când îşi exprimă natura fizică prin artă, mai degrabă decât încercând să posede şi să achiziţioneze materie moartă. Pe de altă parte, schimbările în forma materiei care sunt pentru utilitate şi confortul fiinţelor umane nu dau sentimentul de existenţă fericită şi liniştită; pe de altă parte, omul în cele din urmă vede că este legat de acele lucruri moarte şi dezvoltă obiceiul de a le folosi. Următorul stadiu este pentru că el vrea să renunţe la toate obiceiurile lui şi să devină ascet. El anunţă lumea că renunţă la achiziţiile şi posesiunile materiale şi pleacă departe de tentaţiile materiei înrobitoare pentru a-şi căuta libertatea în sălbăticie, în păduri, departe de tumultul mulţimilor. Acest tip de evadare nu-l poate duce la salvare, pentru că el poartă cu sine sclavia materială de care fuge.

Ideea că o fiinţă umană poate poseda materia în orice formă este un mit. El îşi poate înregistra aşa-numitele posesiuni cum ar fi casa, maşina, avionul, sau yachtul la o organizaţie înfiinţată în acest scop, dar nu-şi poate asuma posesiunile atunci când moare. Şi nici nu poate să ia cu el aşa-numitele posesiuni, pe care crede că le deţine, atunci când moare. Acest lucru este un fapt pe care îl recunoaştem cu toţii şi totuşi ne identificăm mai de grabă cu acest mit al posesiunii, decât cu adevărul că noi nu suntem posesori. În mod similar, în renunţarea la posesiunile noastre materiale, noi acceptăm ca fapt mitul că suntem posesori. De aici pretenţia noastră de a renunţa la stăpânire este la fel de absurdă. Acestei

înţelegeri nebune i se dă crezare de către organizaţii precum băncile, companiile de asigurări sau Burse de valori, ele însele creaţii umane mitice care sfidează realitatea că noi nu posedăm şi nu putem renunţa. Cei care trăiesc cu idei false de renunţare cred că ei sunt superiori celorlalţi, dar de fapt astfel de oameni sunt anormali. Bolnavul internat la un spital de nebuni acţionează în acelaşi fel când crede că el este cea mai înţeleaptă persoană care s-a născut vreodată. Doar priviţi natura: ce posedă un copac? Sau o rază de soare? Ce posedă pământul? Ele nu trăiesc cu mituri, pentru că ele sunt una cu realitatea. Fiinţele umane, pe de altă parte, trăiesc cu iluzii (Maya). Mirajul iluziei este intenţionat creat pentru ca ei să se piardă şi în felul acesta ei se pot dezvolta singuri şi fiinţele lor ca instrumente perfecte pentru a primi cunoaşterea absolută şi iubirea absolută şi s-o radieze.

Căutarea umană se mută de la nevoi materiele în domeniul puterii. Insituţiile politice care au fost create sunt rezultatul căutării puterii de către om. Ei au început cu ideea stăpânirii forţelor externe care ameninţau fiinţele umane. Spre mirarea creatorilor lor, oricum tocmai instituţiile sunt cele care pretutindeni îl ameninţă acum pe om. Mai întâi omul se supune şi se pleacă în faţa puterii, dar când el însuşi îmbracă mantia puterii, el vrea ca ceilalţi să i se supună şi să se plece în faţa lui. În această sete de putere, omul vrea să fie stăpân peste semenii lui umani. El crede că stăpânindu-i pe alţii poate găsi bucuria pe care o caută. Căutarea puterii a creat instituţii care nu înţeleg că ele au devenit monştri care proferează soluţii extreme pentru problemele de gestionare a fiinţelor umane.

Aceste instituţii fără îndoială au creat o atmosferă pentru a permite omului să ştie ce puteri fizice şi mentale pot face celorlalte fiinţe umane. De exemplu, prin diferite căutări în domeniul ştiinţei şi exploatarea puterii materiale prin descoperiri ştiinţifice, omul a fost capabil să stabilească o societate care să pună capăt problemelor vieţii de zi-cu-zi. Oricum, puterea de care se bucură el prin aceste decoperiri n-a adus Bucurie, Fericire şi Pace acelui căutător. Ce se poate face pentru oamenii care se îndrăgostesc de succesul lor aparent? Cei care se gândesc tot timpul la ei şi la ideologiile lor? Cum să-i convingi că ei au eşuat în atingerea scopului în care au căutat toată viaţa lor? În aceasta eră-jet, am putea duce un om pe lună dar n-am fi capabili să vedem de ce există aşa de multă nefericire peste tot în jurul nostru. Noi ar trebui în schimb să examinăm fiinţele umane, să ne înfruntăm aşa cum suntem, înţelegând că am făcut greşeli concentrându-ne pe diversificare aleasă de noi. Cum ne-am pierdut cu adevărat scopul în viaţă.

Prin studiul ştiinţific, căutarea omului l-a condus să înţeleagă adevăruri despre materie şi despre puterile care există în plan material. El a fost deja ajutat prin umanistică, cum ar fi economia şi politica, să înţeleagă cum se comportă fiinţele umane sau cum răspund ele în diferite medii şi de asemenea de ce ele au nevoie să fie conduse. Dar cei avansaţi ştiinţific au uitat de eistenţa lui Dumnezeu, Superputerea. Ei au descris sursa Inconştientului dar n-au acordat atenţie avertizărilor lui. Acum a sosit timpul ca fiinţele umane să dialogheze cu Dumnezeu şi să înţeleagă că tot ce au cunsocut ei, oricât de puţin, aceasta este din binecuvântarea inconştientului care este Puterea lui Dumnezeu. Până acum lor li s-a permis doar o mică viziune din oceanul cunoaşterii.

Au mai existat mari descoperiri în ştiinţa mentalului - cea a psihologiei. Toată cunoaşterea spicuită l-a convins pe om că noi putem doar afirma adevărurile aşa cum există ele, dar nu motivul pentru care ele există sau apar. Se poate spune, de exemplu, că există o forţă de gravitaţie care acţionează asupra pământului, dar omul nu poate da explicaţia de ce aceasta există. Sau este clar că în fiinţele umane există o dorinţă de a fi organizate, dar există şi dorinţa de a-i distruge pe alţii care intră în joc când izbucnesc războaie. Prin psihologie, noi am fost capabili să descoperim că omul este alcătuit nu numai din mintea lui pre-conştientă, prin care el îşi afirmă voinţa, ci, în mod egal, şi din minte subconştientă prin care el se construieşte şi care intră în joc când apare o urgenţă. Noi nu putem spune cum va reacţiona omul în circumstanţe diferite. El este chiar incapabil să identifice şi acele elemente de cunoaştere care nu au valoare în descoperirea propriei lui fiinţe.

Căutarea emoţională a omului l-a condus să creeze o familie pe care el o numeşte a lui şi să se exprime pe sine ca membru al acestei familii. Iubirea limitată a omului în orice direcţie particulară cauzează moartea Iubirii Divine. Iubirea Divină este asemeni sevei din copac - ea urcă pentru a da viaţă şi energie tuturor florilor, frunzelor, trunchiului şi rădăcinilor copacului. Ea nu se opreşte în mod expres la o anumită floare sau frunză. Dacă face acest lucru, moartea acelui copac este inevitabilă şi floarea care are o asemena atenţie eclusivă va muri şi ea, ca parte a copacului osândit. În timpurile moderne, instituţia familiei este o forţă irosită. Ceea ce a fost o forţă de legătură şi-a pierdut acum influenţa asupra fiinţelor umane şi asupra societăţilor lor. Pierderea ei n-a realizat nimic altceva decât dislocaţie. Fiinţele umane trăiesc în extreme: fie au familii extreme egocentrice, fie nu au deloc familii. Căutarea în

extreme acţionează ca un balansoar. Umanitatea trebuie să înţeleagă nu numai că familia este foarte necesară pentru creşterea delicată a copiilor umani, ci şi că familia este o parte a unei comunităţi mai mari şi a unei unităţi mai mari - familia întregii lumi. În loc să ofere o familie sigură şi în condiţii de siguranţă drept cuib pentru tinerele vlăstare, fiinţele umane au creat relaţii anormale, licenţioase şi permisive în care îşi cresc copiii. Acestea au erupt din stabilirea de către om a unei societăţi foarte libere. Rezultatul evident este că acum copiii trăiesc de când se nasc cu sentimentul insecurităţii, lipsa iubirii unei mame şi protecţia unui tată. Acei adulţi care şi-au părăsit familiile şi fug de responsabilitea de tată sau de mamă devin şi ei personalităţi extrem de uscate şi oameni egoişti. Ei formează grupuri în care frustările ating proporţii masive.

Cuplurile care prin alegere nu au copii devin sunias şi excentrice. Dacă copiii sunt încarnări ale iubirii lor, atunci caracteristicile distructive ale părinţilor lor pot fi atenuate prin evoluţia lor. Dar în loc de aceasta, în numele libertăţii, ei formează grupuri în care frustrările cresc căpătând forţă vulcanică. Astfel de oameni condamnă tradiţiile învechite ale părinţilor şi legile sociale copleşitoare, dar ei nu pot obţine nimic schimbând faţa exterioară a societăţii. În cele din urmă, aceşti oameni nu ajung nicăieri.

Religiile adevărate s-au manifestat asemeni florilor pe Copacul Vieţii după fiecare Încarnare Divină. Încarnările au venit în perioade diferite pentru a crea florile religiei. Aceste flori au fost smulse de pe Copacul Vieţii de grupuri de oameni şi în scurt timp s-au uscat, s-au ofilit şi s -au urâţit exact aşa cum florile adevărate care sunt tăiate şi care se poartă la butonieră. Toate aceste grupuri au pretins că ele erau adevăraţii interperţi ai Încarnărilor Divine. Toate religiile de acest fel au sfârşit învăţând o versiune fosilizată a mesajului fondatorului lor şi s-au împărţit în nenumărate secte şi facţiuni care se luptă între ele în numele lui Dumnezeu. Este îngrozitor să citeşti cum oameni aşa-numiţi religioşi se autointitulează 'cei aleşi', 'cei salvaţi' şi chiar 'cei mai înalţi.' Ei trăiesc în propriul lor paradis de nebunie. Ei sunt dogmatici şi-şi autocertifică superioritatea. Ei vor să-şi răspândească religia lor sau să stabilească propria lor credinţă prin metodele lor nereligioase.

Noi ar trebui să acceptăm cu umilinţă că fiinţele umane, în căutarea lor, nu au abordat deloc pacea, libertatea şi nici n-au experimentat existenţa fericită, aşa cum au promis religiile. A venit timpul să aibă loc realizarea sinelui în masă, dar aşa de mulţi nu vor s-o accepte. Când un copac încearcă să iasă din resursele lui, el trebuie să găsească o sursă pentru existenţa lui, altfel va fi distrus. În mod similar civilizaţia umană a crescut aşa de mult în exterior ca expresie şi experienţe şi este absolut în afara proporţiei. Concentrându-se numai pe creştere a expresiei extrovertite a naturii lui, el trebuie să se întoarcă acum la natura introvertită şi internă a existenţei sale. El trebuie să-şi studieze rădăcinile. Dacă este să existe, el trebuie să caute sursa existenţei sale. În acest moment precar descoperirea Sahaja Yogăi este binecuvântarea Iubirii Atotpătrunzătoare a Divinului. Este expunerea de către Dumnezeu a tehnicii care va rezolva salvarea întregii umanităţi, căci Creatorul Suprem nu va permite ca creaţia Sa să fie distrusă de niciuna din creaturile Lui.

Sahaja Yoga este tehnica salvării spontane, aparţine naturii şi este certificată numai de Dumnezeu Însuşi. Înainte de a studia tehnicile complicate pe care le foloseşte natura pentru a crea fiinţe umane şi a le da salvarea, haideţi să ne recunoaştem limitările. Odată ce înţelegem că limitările umane ne-au condus la această existenţă mitică, este mai uşor să ne abandonăm ideii că, până acum, omul a fost capabil să facă foarte puţin pentru salvarea lui.

Întradevăr îi este foarte greu să accepte că el nu poate să facă nimic pentru salvarea lui. Probabil el n-a realizat niciodată că n-ar putea să facă nimic în această privinţă. El nu s-a creat singur şi nici n-a fost propriul său proiectant. Prin urmare, viitorul trebuie să fie lucrat de către Cel care a făcut aceste treburi. Se poate înţelege raţional că eforturile umane nu pot da îndrumare forţelor lui vitale. Un om nu poate să germineze nici măcar o sămânţă. Ea poate să crească numai de la sine. Orice giumbuşlucuri ar putea să încerce pentru a germina sămânţa, el nu poate să facă miracolul vieţii. Totuşi, dacă se vorbeşte despre realizarea sinelui şi de salvare fără efort, egoul omului se simte imediat provocat. În el apare un val neaşteptat de rezistenţă şi este incapabil să accepte astfel de declaraţii. Omul trebuie să se plece în faţa adevărului că Cel care germinează miliarde de seminţe şi creează milioane de fiinţe umane trebuie să fie Cel care aduce salvarea şi expune mitul înţelegerii umane. Să sperăm că o asemenea realizare va veni înainte ca noi, ca rasă, să ne găsim dincolo de salvare. Omul se înfruntă cu o criză foarte serioasă care este o criza internă. El plesneşte la cusături sub presiunea identificării eronate cu irealitatea şi efectele ei supărătoare. Imediat ce el acceptă că salvarea trebuie să fie fără efort, noi vom deveni din nou fiinţe umane normale.

Un alt punct important de ţinut minte este că, pentru fiinţele umane, evoluţia trebuie să fie foarte uşoară - exact ca respiraţia. Fiinţele umane găsesc dificil să fie aşa de uşor. Ei au creat fără să fie nevoie de complicaţii artificiale pentru multe lucruri. Dacă ar fi trebuit să înveţe arta de a respira şi tehnica pulsaţiei inimii, ei n-ar fi putut exista mult timp. Ei trebuie să ştie că toate lucrurile importante din viaţă sunt cele mai simple. În acelaşi fel salvarea noastră spontană trebuie să fie lucrul cel mai simplu pentru noi. Înţelegerea artei respiraţiei este o procedură foarte complicată dacă nu eşti medic de specialitate. Chiar dacă întrebaţi un medic despre această funcţie simplă, el nu este capabil să explice toate detaliile ei tehnice într-o singură carte. În acelaşi fel, dacă vreţi să aprindeţi lumina, doar apăsaţi pe buton şi s-a aprins. Dar ingineria din spatele acestei acţiuni simple este foarte complicată şi poate fi explicată şi înţeleasă complet numai de un inginer. Noi luăm de bună cunoaşterea unei astfel de activităţi inginereşti complexe, ca şi cum am respira sau am aprinde lumina. Atunci de ce să ne batem capul despre modul în care lucrează salvarea în om?
Haideţi mai întâi să experimentăm iluminarea şi în acea lumină vom înţelege ingineria complicată care face ca lumina să lucreze. Este mult mai uşor să explici electricitatea unui inginer electrotehnist decât unui nepriceput. În mâinile unui suflet realizat, inginerul lui Dumnezeu, Puterea Divină, curge fără efort şi sistematic asemeni curentului electric. Prin urmare, numai el poate s-o folosească şi s-o experimenteze.

Căutarea omului a fost făcută pentru a atinge capete extreme moarte fără întoarcere. Ea a dezintegrat realizările din lipsa de speranţă pură. Se poate ajunge la periferie, dar este necesar să atingi punctul central originar. Căutarea a fost în afara ariei obiectului şi obiectivă în natură, dar căutarea trebuie să fie pentru subiect, nu pentru obiect. Aceasta este căutarea subiectivă. Tot acest efort a fost în căutarea a ceva fără să i se înţeleagă adevărata natură, adevărata substanţă, originalul. Dar acum persoana trebuie să devină subiectivă. Doar vorbind pur şi simplu despre aceasta, nu poţi deveni subiectiv. Aceasta este o stare, starea de a fi subiectiv, care trebuie să fie comutată în conştiinţa umană. Această stare devine parte integrantă a fiinţei umane când ea simte Divinul curgând din fiinţa sa ca vibraţii. El devine fluierul gol pe care Dumnezeu Atotputernic îl alege pentru a-şi cânta melodiile. Dacă cineva se autointitulează preşedinte al unei ţări, el nu devine preşedinte. Dacă cineva se proclamă numindu-se singur într-o astfel de poziţie şi crede că acest lucru este adevărat, numai proştii ar putea să-i recunoască pretenţia.

Dobândirea subiectivităţii este un eveniment şi când are loc, dorinţa de căutare exterioară dispare din personalitatea umană. Omul descoperă că el este o picătura în Oceanul Inconştientului care este Iubirea Divină. Siguranţa lui este stabilită automat şi responsabilitatea este preluată de către Creatorul Însuşi. Egoul lui dispare în voinţa Egoului Suprem şi el devine martorul tăcut la jocul (Leela) lui Dumnezeu Atotputernic.

SUBCONŞTIENTUL ŞI SUBCONŞTIENTUL COLECTIV

Calea lui Adi Ida Nadi îşi are orginea în partea dreaptă a creierului lui Virata (Macrocosmosul Fiinţei Primordiale) şi trece prin Adi Agnya Chakra pe partea stângă a coloanei vertebrale. Acest canal este reflectat în fiinţa umană (Microcosmosul şi celula acelei Fiinţe Primordiale) ca Ida Nadi. Adi Ida Nadi susţine subconştientul colectiv care este conectat prin reflecţie cu mintea subconştientă din fiinţele umane şi reprezintă partea emoţională a lui Virata. Inima Primordială a Marii Fiinţe în care Domnul Shiva

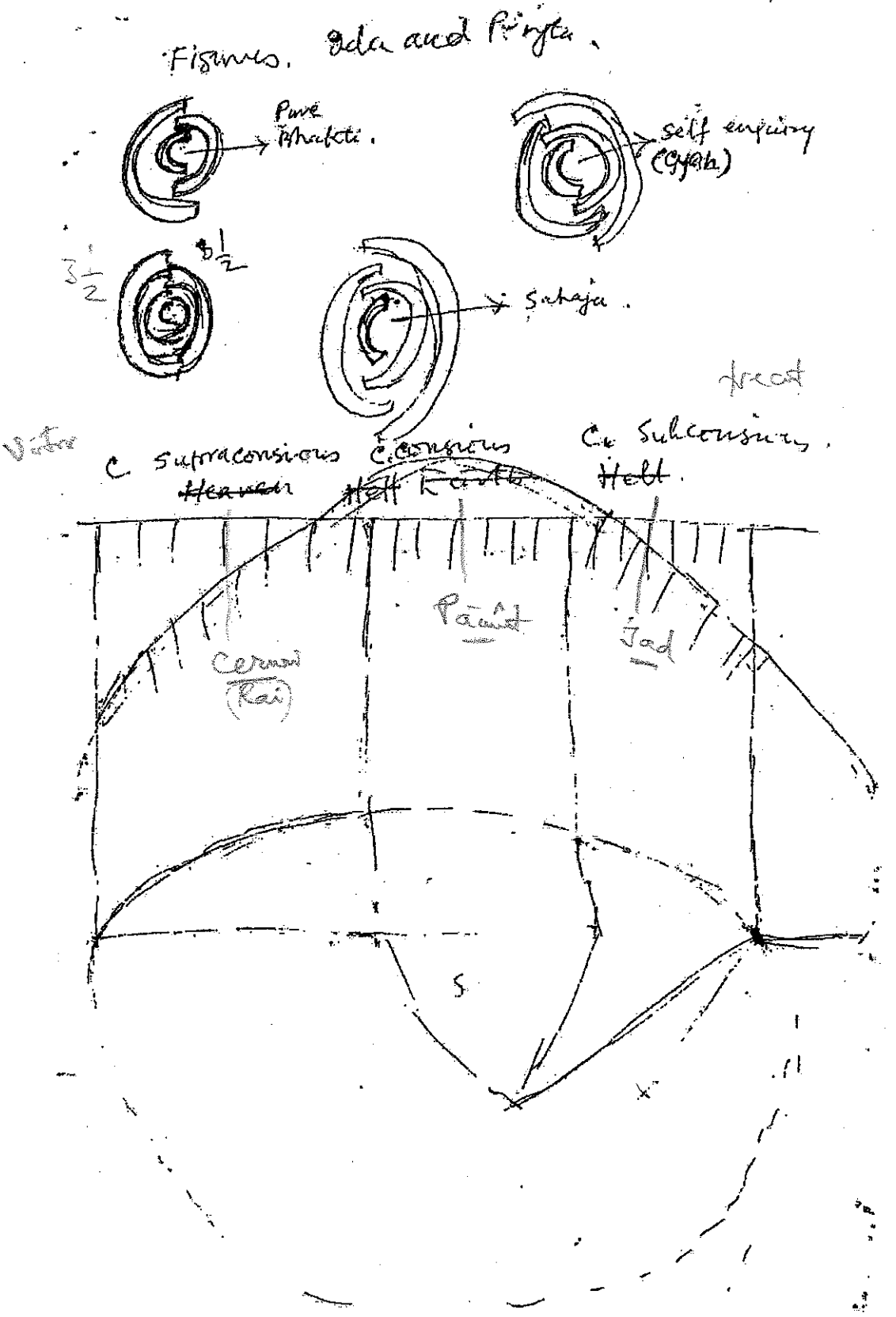
Pure Shakti.
self enquiry (Gyan)
Sahaja.
Heart
Subconscious.
Jad

Figure V

rezidă ca Zeitate care prezidează, este îngrijită şi ea de acest canal. Adi Ida Nadi a fost primul canal creat de către aspectul Mahakali al lui Adi Shakti şi reprezintă existenţa fiinţei.

Acest lucru poate fi înţeles printr-o analogie. În fiinţele umane apare dorinţa de a se exprima pe sine. Dorinţa doar există, dar nu este materializată, deci ea nu este aparentă. În acelaşi fel acest Adi Ida Nadi a fost creat pentru a exprima dorinţa lui Adi Shakti de a crea, iar Adi Pingala Nadi a fost creat pentru a da experesie materială dorinţei Ei. Dorinţa este o emoţie, dar nu manifestarea materială. La un poet, emoţia apare prin Ida Nadi, dar el îşi compune poemul ajutat de puterea lui Mahasaraswati, care este Pingala Nadi de pe partea dreaptă. Subconştientul colectiv creează dorinţe şi emoţii şi este puternic conectat cu Adi Shri Ganesha din Corpul lui Virata. Prin urmare, emoţiile care apar din subconştient sunt profund conectate cu inocenţa.

O altă funcţie a lui Adi Ida Nadi este de a colecta tot ce moare în creaţie. El colectează în subconştientul colectiv tot ce se aruncă din procesul evoluţiei. Adi Ida Nadi are şapte canale concentrice care se deschid unul din altul, aşa cum se arată în figura V. După moartea fiinţei umane, corpul ei pierde elementul pământ. În rest, ce rămâne din corp rămâne în jurul spiritului. El există ca suflet în atmosferă timp de cel puţin 13 zile, apoi trece în mintea subconştientă a lui Virata (Paraloka). El se odihneşte în diferite straturi ale acestui Paraloka.

Oamenii buni formează suflete bune, dar la moarte, întrucât Kundalini iese şi Zeităţile dispar, toate puterile lui Kundalini ies şi ele din corpul sufletului. Kundalini rămâne aproape de suflet şi urmăreşte faptele lui, dar nu are puterea să-l controleze. Sufletele oamenilor răi comit tot felul de păcate. Cineva nu poate evolua în stare subconştientă, dar poate continua să coboare comiţând păcate. Suflete de tip foarte jos care plutesc în jur, sau intră în fiinţele umane sunt părăsite de Kundalini a lor care se usucă şi dispare în Pranava. Astfel de entităţi oribile devin independente faţă de procesul evoluţiei. Ele sunt satanice şi aduc jocul demonic al răului pe acest pământ. Ele sunt aruncate de Shri Ganesha în subconştientul colectiv şi mai târziu în infern. Dar cei care nu sunt complet distruşi se încarnează din nou şi din nou. Ei vor fi în cele din urmă distruşi la sfârşitul ciclului creaţiei, când cele 11 puteri distrugătoare (Ekadesha Rudras) vor fi emise din fruntea lui Kalki (Isus Christos), cea de-a zecea şi ultima Încarnare a lui Adi Vishnu.

vezi Caseuda

În mare, oamenii pot fi împărţiţi în patru categorii. Nu există o regulă inflexibilă pentru aceste categorii, pentru că sufletele pot să se înalţe sau să coboare, în funcţie de Karma lor. Totuşi, categoriile sunt:

I. OAMENI RĂI
i. Rakshasas
ii. oameni foarte răi şi depravaţi
iii. oameni foarte egoişti
iv. oameni foarte suprimaţi

II. OAMENI OBIŞNUIŢI
i. oameni normali
ii. oameni foarte buni
iii. oameni care caută
iv. oameni inocenţi
v. oameni treziţi
vi. oameni religioşi

III.OAMENI SUPERIORI
i. suflete realizate
ii. suflete complet realizate
iii. suflete care L-au realizat pe Dumnezeu
iv. ÎNCARNĂRILE

Inconştientul nu este interesat de prima categorie de oameni. Când animalele mor, pot să intre şi ele în ovul uman, deci unele forme umane se pot naşte cu personalitate de animal. Dacă atmosfera umană este mai apropiată de animale, atunci ele iau naştere ca fiinţe umane. Acest lucru poate explica de ce există problema suprapopulaţiei pe pământ în aceste timpuri moderne din Kali Yuga.

Inconştientul este foarte preocupat de cea de-a doua categorie. Munca lui în această zonă este foarte delicată. El aranjează întâlnirea ovulului cu sperma în aşa fel ca cele două jumătăţi ale aceleaşi personalităţi să fie re-formată. Dacă oamenii au un bun sistem de căsătorii, aceasta facilitează mult alegerea respectivilor mamă şi tată. Un sistem de căsătorii ar trebui să se bazeze pe înţelegerea lucrării Inconştientului. Astfel de căsătorii furnizează mediul în care se poate naşte această categorie. Ei se nasc în mare parte cu acelaşi corp şi acelaşi suflet pe care le-au avut înainte.

Celei de-a treia categorii de suflete i se acordă cea mai mare importanţă din partea Inconştientului. Părinţii lor sunt aleşi cu mare grijă. Ei au acelaşi corp şi acelaşi suflet ca şi în vieţile trecute, dar li se alege momentul de naştere şi de moarte. Ei se nasc cel mai adesea când se naşte o Încarnare. Ele sunt născute cu un coeficient subtil potrivit cu corpul lor. Ei îşi aleg viaţa şi moartea. Ei sunt manifestări ale aspectelor lui Dumnezeu şi poartă chakrele lui Virata în Sushumna Nadi a lor.

Un suflet se naşte astfel din nou şi din nou. În uterul mamei sperma conţine sufletul (alcătuit din cele cinci elemente, mai puţin pământul); spiritul intră în ovul, care este elementul pământ, şi se formează feotusul. Când feotusul se fixează de peretele uterului, Kundalini intră prin osul fontanalei (Brahmarandra) din creştetul capului. Feotusul începe să crească. De fapt, intrarea lui Kundalni este aceea care fixează feotusul de peretele uterin. Spus mai simplu, sufetul poate fi numit spirit. Spiritul (Atma) este de fapt latent şi îşi manifestă lumina numai după ce are loc realizarea sinelui.

Când sufeltele realizate mor, Kundalini a lor stă în suflet, întrucât spiritul devine una cu Kundalini. Chiar şi în această categorie există trei sau patru tipuri distincte de suflete care se nasc potrivit cu realizările lor.

Sufletele realizate sunt capabile să vadă Kundalini ca identităţi răsucite, înfăşurate, în atmosferă. Ele pot să vadă şi sufletele bune sau rele din jurul corpurilor, coloritul lor exprimând calităţile lor. Ele nu văd corpul sufletelor, dar oamenii posedaţi pot să vadă astfel de corpuri, întrucât ei înşişi aparţin stratului subconştient.

Sufletele care L-au realizat pe Dumnezeu ştiu când se naşte o Încarnare, pentru că ele văd semnele în atmosferă. Aceasta este una din multele metode folosite de Inconştient pentru a-i informa despre astfel de naşteri importante. Acele spirite care sunt suflete nesatisfăcute (Atripta Atma) coboară în atmosfera pamântului şi plutesc acolo înainte de a intra în fiinţa umană potrivită. Corpurile-gazdă se împart în câteva categorii:

1) Pot fi sclavi ai sexului
2) Chiar unor oameni suprimaţi le place să se bucure de emoţiile unui egoist
3) Unul sau mai mulţi egoişti pot intra într-un despot şi pot să-l posede
4) Alte posesiuni sunt purtate de artişti, doctori, muzicieni, poeţi sau politicieni, posesiuni care încearcă să-şi reînvie talentele şi experienţele lor într-o personalitate vie. Ele vor să se bucure de existenţa umană, dar fără problemele unei vieţi umane concrete. Întrucât spiritele sunt subtile, ele pot să intre în personalităţile umane şi să le părăsească după voia lor. Fiind minuscule, multe dintre ele pot să invadeze o singură fiinţă umană vie. Subconştientul colectiv (Paraloka) al lui Virata este locul unde spiritele moarte sunt păstrate în multe straturi conform cu dorinţele lor de acţiune. În acest Paraloka, spiritele fiinţelor umane moarte recent iau decizia ascensiunii lor potrivit cu propria lor cale de căutare. Zeitatea Mahadeva (Shiva) decide naşterea următoare pentru ei. Cei care au dus o viaţă de tip extrem sunt de obicei aruncaţi la celălalt tip extrem, într-un efect de pendul. De exemplu, dacă cineva a avut mulţi copii şi a murit cu o experienţă proastă privind copiii, el poate să nu aibă copii deloc în următoarea viaţă; sau, dacă cineva a dus o viaţă de celibat, el se naşte în următoarea viaţă ca persoană extrem de licenţioasă. Treptat, aceste suflete se mişcă mai aproape de calea centrală, dar cei care merg constant la extrem sunt aruncaţi din procesul evoluţiei. Ulterior, ei ocupă iadul.

Intrarea spiritelor posesive poate avea loc pe câteva căi:

1) Când cineva se află într-o tensiune mentală sau emoţională, o mica spărtură în ego sau superego poate furniza un coridor pentru a intra o entitate deranjantă.
2) Prin inducerea în eroare a unei persoane care-şi concentrează atenţia pe centrii lui subtili, în special Agnya chakra sau Nabhi chakra. Aceşti doi centri sunt cei mai periculos-expuşi posesiunilor, dacă cineva se concentrează pe centrul de la sprâncene sau excită zona ombilicului prin tot felul de metode neautorizate. Din acest motiv doamnele din India îşi acoperă Agnya cu un semn roşu de kum-kum pe frunte.

3) Cea mai rea formă de posesiune are loc atunci când un fals guru introduce un spirit mort în discipolul lui pentru a-l controla. Există chiar unii tantrikas şi mantrikas care pot introduce în alţii spirite moarte care sunt în controlul lor.
4) Există şi altă cale prin care o persoană poate deveni posedată de orice personalitate care o domină pe una mai slabă.
Psihilogii şi psihiatrii, inconştienţi că folosesc puterea spiritelor moarte, uşor şi liber prestate, sunt bune exemple ale acestei metode de intrare. Hipnotizatorii nu sunt probabil nici ei conştienţi că ei sunt în contact cu subconştientul colectiv, au acces la multe spirite moarte care le dirijează şi le trag atenţia de la starea conştientă în starea subconştientă. Atenţia se mişcă mai întâi în trecutul vieţii prezente şi mintea subiectului experimentează încă o dată copilăria. Iată de ce, în timpul hipnozei, un pacient mai întâi simte securitatea şi căldura uterului mamei. Hipnotizatorul îl poate duce pe subiect în stare de somn sau îi poate porunci să intre în experienţele din trecutul sau din copilăria lui. Acest lucru este realizat complet prin prezenţa unui spirit mort. Treptat, spiritul, lucrând în subconştient, devine aşa de puternic încât personalitatea conştientă devine neajutorată şi complet dominată. Întreaga atenţie a minţii conştiente alunecă în starea subconştientă. Acum hipnotizatorul poate sugera spiritului mort să fie supus. Doar prin sugestie subiectul va rămâne suspendat între două scaune ca un butuc. Ceilalţi nu pot să vadă spiritul care susţine corpul subiectului care apare rigid ca o scândură. Chiar dacă subiectul este înţepat cu o furculiţă, el nu va simţi nimic, pentru că mintea lui conştientă este adormită. Întreaga lui personalitate devine una cu acest spirt mort şi hipnotizatorul ar putea chiar să-l facă pe subiect să fie purtătorul propriilor lui dorinţe. Oamenii pot fi hipnotizaţi să simtă o dependenţă ca de copilaş şi supunere completă faţă de hipnotizator. Este posibil şi să fie sondate anxietăţile şi complexele trecute din mintea subiecţilor, precum şi fobiile şi depenedenţele lor. Spiritele moarte sunt foarte subtile în natură. Ele au acelaşi corp pe care l-au avut în formă umană vie, singura diferenţă fiind faptul că ele nu pot fi văzute sau simţite de finţele umane vii. Oamenii posedaţi care sunt conectaţi cu subconştientul, aşa cum sunt clarvăzătorii, psihicii sau medium-urile pot să le vadă clar. În cele mai multe cazuri, hipnotizatorii sunt ajutaţi de spiritele moarte ale indivizilor care au murit subit, sau care au comis recent suicid. Percepţia extrasenzorială (ESP) este de fapt puterile unei extra-personalităţi. Ele sunt puteri foarte periculoase, pentru că spiritele manifestă ESP fără cunoştinţa gazdei lor, chiar şi când hipnotizatorul este absent. Un soldat luptând în război poate să sufere un şoc în timpul luptei. În astfel de circumstanţe, în el poate să intre spiritul unui doctor. Acest doctor 'mort' vrea să-şi arate sau să-şi demonstreze iscusinţa sau să-şi termine o lucrare nefinalizată. El alege o persoană puternică psihic care să poarte spiritul doctorului. În timp de război, au fost numerase cazuri de soldaţi care au putut opera şi vindeca oameni fără să fi trecut vreun examen medical. Unii oameni cu ESP sunt născuţi cu aceste spirite, dar cei mai mulţi sunt posedaţi când ei experimentează o starea de tensiune nervoasă. Astfel de oameni pot să şi simtă prezenţa spiritelor în jurul lor, pentru că şi ei trăiesc pe tărâmul subconştientului. Unii dintre ei pot fi posedaţi de entităţi care le şoptesc informaţii la ureche (Kama Pishacha). Prin astfel de posesiuni-spirite, aceşti indivizi pot prezice evenimente viitoare, sau pot spune evenimente din trecut. Ei sunt capabili să dea nume şi adrese ale unor persoane complet străine, precum şi de rude, de organizaţii politice şi sociale de care aparţin ele. Ei pot sugera chiar şi remedii pentru vindecarea de boli a subiecţilor lor. Astfel de practicanţi ESP cred că ei sunt implicaţi în citirea minţii şi mulţi dintre ei îşi duc viaţa ca psihici auto-certificaţi, fără să înţeleagă că ei sunt pur şi simplu posedaţi. Odată, la Poona am întâlnit un mantrika (cineva care rosteşte mantre pentru a chema spirite moarte) foarte cunscut. El m-a rugat să-i dau binecuvântarea şi realizarea sinelui. Mi-a mărturisit că practica lui a fost pentru a excita Ida Nadi a altora şi a făcut mulţi bani din asta. Chiar poliţia se folosea de srviciile lui pentru ajutor în investigarea de crime. Membrii din public îl reţineau pentru a le localiza averi de familie şi comori ascunse de strămoşii lor. Eu i-am spus de multe ori să renunţe la toate puterile dacă voia realizarea sinelui. El m-a asigurat că era întradevăr foarte nerăbdător să scape de ele. I-am ridicat Kundalini şi el a fost uimit să descopere că, după realizarea sinelui, îşi pierduse cu adevărat toate puterile ESP. A încercat să-şi spună mantrele, dar fără niciun folos. Acele spirite care fuseseră ajutoarele lui şi care-l torturau şi pe el şi cei care folosesc astfel de entităţi au parte de obicei de o moarte mizerabilă.

La acea dată nu întâlnisem niciun vindecător spiritual care să nu folosească spirite în munca lui. În cele mai multe cazuri, oamenii care folosesc aceste spirite nu sunt conştienţi de prezenţa lor un timp sau poate niciodată. Ele rămân absolut ascunse şi acţionează neştiute de gazda lor. Oamenii cărora le place să flirteze cu ochii lor devin gazde pentru alte spirite care, în viaţa lor trecută au fost impotente sau nesatisfăcute cu viaţa lor sexuală. Astfel de spirite se manifestă întotdeauna prin oameni cu aceleaşi slăbiciuni. Cel mai rău dintre ele acţionează prin Agnya Chakra folosind ochii gazdei pentru a intra în altă persoană privind-o insistent. Societatea modernă nu consideră flirtul ca fiind viciu, dar nimic nu este atât de dăunător decât acest obicei. O persoană care se complace în acest obicei îşi pierde interesul pentru alte forme de bucurie. Plăcerea înşelătoare din bucuria flirtului este calea sofisticată prin care unele

spirite depravate se manifestă pe pământ. Prin aceasta, ele distrug la om sentimentul de plăcere sublimă. Acest lucru este dăunător nu numai individului care se angajează în flirt, ci acţionează şi ca un canal prin care un şuvoi de suflete nesatisfăcute să intre în societatea umană. Aceste suflete se revarsă din subconştientul colectiv cu o viteză înfricoşătoare printr-un flirt care-şi dezvoltă abilitatea de a-şi controla spontan privirea hipnotică sau privire fixă. El îşi plimbă privirea de la o persoană la alta implementând în ele spirite în numele atracţiei pentru sexul opus. Toţi cei atraşi încep acelaşi joc şi devin sclavii acestor spirite fără să ştie. O doamnă tânără a recunoscut în faţa mea că preluase acest oboicei de la un bărbat în vârstă de 50 de ani care i-a dominat toată viaţa. Mulţi tineri mă întreabă cum să scape de acest obicei murdar şi fără rost pe care ei îl simt că se răspândeşte ca un virus. Ei constată că pierd multă energie prin această înrobire care-i privează de bucuria reală din sentimente sexuale sincere. De fiecare dată când se răspândeşte această boală, se dezvoltă societăţi care devin foarte artificiale. Răsplata pentru practicanţii de flirt este impotenţa timpurie şi începe un cerc vicios: femeile vor să-şi expună corpurile şi dorinţa flirtului creşte. O doamnă bogată pe care o cunosc tânjea să arate ca un bărbat şi voia să se căsătorească cu o femeie. De fapt, ea era posedată de un spirit masculin şi când a scăpat de acel spirit, a devenit din nou femeie normală. Unele spirite intră pentru un timp scurt şi fac o presonalitate foarte temperamentală din gazda lor. Se spune că hipnoza îi ajută pe oameni să suporte durerea în timpul unei operaţii. S-ar putea să aibă şi efect relaxant din moment ce funcţia minţii conştiente este preluată de o altă personalitate. Dar aceasta este un avantaj pe termen foarte scurt. Cu timpul, pacientul suferă din alte simptome, datorită supraactivităţii sistemului nervos simpatic, adăpostind unul sau mai multe spirite străine neinvitate. Ele asanează energia şi resursele sistemului nervos simpatic şi o astfel de persoană nu poate să-şi primească realizarea sinelui.

Puterea hipnozei, prin sediţie mentală, poate fi exploatată pentru a ţine sub control mii de oameni în acelaşi timp prin hipnoza de masă. Astfel de genii ale răului pot chiar să facă acest lucru prin discursurile lor. Pornind de la manipularea prin hipnoză a câtorva oameni, pot fi duşi în hipnoză mii. Cei câţiva de la început sunt făcuţi canale primare de către spiritele primite. Fanatismul politic, mania religioasă, cruzimea iraţională în comportamentul maselor umane sunt adesea rezultatul dominaţiei exercitate de personalitatea copleşitoare a unui singur individ care cunoaşte arta hipnozei în masă. Există o şcoală de gândire (cele cinci Ma'kars) care crede în autoindulgenţă. Ei cred că realizarea sinelui se poate obţine prin indulgenţa în cele cinci acte ale plăcerii. Ei cred de asemenea că aceasta vă vindecă de toate bolile. Astfel de credinţe, ca şi experimentele în care individul ar trebui să vomite condiţionarea lui subconştientă (Rechaka), sunt absolut induceri în eroare. Mai degrabă astfel de oameni sunt aruncaţi permanent în sclavia entităţilor subconştiente. Este virtual imposibil să dai realizarea sinelui unor astfel de autoinititulaţi 'oameni curaţi.' Totuşi, alţii sugerează că, dacă încercaţi să vă suprimaţi slăbiciunile, ele vă vor birui. După ei, cea mai bună cale de a vă dizolva slăbiciunile este de a vă complăcea în ele. Dacă îmbrăcămintea voastră este murdară, o târâţi în noroi pentru a o curăţa? A sosit timpul ca fiinţele umane să înţeleagă că aceasta este calea descendentă către osândă. Dacă este ca umanitatea să supravieţuiască, dominaţia subconştientului trebuie evitată, detestată şi condamnată.

Isus Christos a fost învăţătorul-pionier împotriva spiritelor. El le-a scos din oamenii afectaţi şi le-a introdus în porci care au pierit în mare. Este uimitor totuşi că multe naţii creştine se ocupă de exploatarea puterilor minţii subconştiente. Oameni mai vechi au făcut chiar eforturi de a stabili biserici spiritualiste şi temple 'Maeştrilor morţi.' Mulţi dintre ei se cred în mod special binecuvântaţi de Sfântul Duh când sunt posedaţi. Când pogoară harul Sfântului Duh, acela simte pace, bucurie şi puterea de a-şi schimba viaţa. Adevărul este evident, pentru că un căutător simte fiinţa interioară a celorlalţi prin conştiinţa colectivă. În conştiinţa fără gânduri se dezvoltă o stare de martor, şi nu în transă cu vreo expresie externă. Dimpotrivă, experienţa realizării sinelui este aşa de puternică încât persoana devine foarte liniştită şi simte vibraţiile lubirii Divine (Pranava) emiţându-se din fiinţa lui. Între timp, oamenii mai tineri sunt atraşi de maeştri care au cunoaştere expertă a artelor negre.

Aceşti maeştri ai artelor negre lucrează cu spirite în locuri cum sunt cimitirele şi casele dărăpanate în care bântuie aceste spirite. Ei cunsoc arta de a captura astfel de spirite şi să le aducă sub controlul lor. De exemplu, când moare un geniu al răului, vânătorii de puteri spirituale urmează corpul mort al acestuia până la mormântul lui sau până la locul de incinerare şi noaptea dezgroapă corpuil sau îi caută scalpul, oase sau rămăşiţe din corp. Spiritul mortului ştie că acea parte a corpului său este la acei oameni. Dacă-i lipseşte o parte din corp, spiritul nu se poate naşte din nou, pentru că acea parte va lipsi din corpul său nou. Aceasta explică de ce unii copii se nasc cu diformităţi sau cu membre lipsă. Cei care au pus stăpânire pe corp îşi lucrează magia zile în şir pe părţile din corpul fizic ale spiritului geniului rău până când el intră complet în controlul lor. Când se întâmplă acest lucru, ei încearcă, prin el, să controleze multe astfel de spirite. În unele părţi ale Indiei a fost dezvoltată o ştiinţă a subconştientului (Bhootavidya) care este transmisă din generaţie în generaţie. Unii maeştri ai acestei arte negre devin

treptat demoni (Rakshasas) care se încarnează din nou şi din nou în această lume de fiecare dată când se naşte o Încarnare. Aceşti practicanţi se încarnează şi ei pentru a distruge lucrarea pentru care a venit acea Personalitate Divină.

La începutul dezvoltării stadiului uman, Încarnările descindeau pe acest pământ numai pentru a-i distruge pa demoni. Mama Primordială S-a născut de multe ori pentru a-i distruge pe aceşti demoni. În timpurile moderne (Kali Yuga), s-au născut din nou mulţi dintre ei. Lor le repugnă să-şi arate identitatea adevarată ca demoni, aşa că poartă haina religiei şi se autointitulează guru. Ei emit căldură foarte puternică din corpurile lor, căldură pe care sahaja yoghinii o pot simţi. O asemenea căldură poate da usturime în degetele unui suflet realizat. Ei săvârşesc tot felul de trucuri magice de materializare şi oamenii care încă jinduiesc după posesiuni materiale sunt foarte impresinonaţi de giumbuşlucurile lor. Un indian foarte bogat pe care-l cunosc mi-a spus că fusese la unul dintre aceşti falsi guru. Gurul i-a dat un inel cu diamant pe care pur şi simplu îl materializase aparent din aer. Bogătaşul a fost foarte impresionat de acest lucru şi a lăsat o contribuţie substanţială în caseta gurului. Când eu am întrebat-o pe cunoştinţa mea cea bogată câte inele cu diamant are deja, el mi-a spus că le pierduse numărul. În continuare, l-am întrebat de ce s-a dus la un astfel de om pentru un inel, când el îşi putea permite să cumpere oricâte inele de la giuvaergiu, pe alese. El a răspuns că a simţit că gurul lui este un minunat om al lui Dumnezeu. A trebuit să-i spun că Dumnezeu nu poate fi cumpărat la piaţă. Dacă gurul era o persoană aşa de generoasă - am întrebat eu - de ce nu materializează inele pentru oamenii săraci din India şi să rezolve problemele economice ale ţării? La acest punct, soţia bogătaşului a izbucnit în lacrimi. Ea mi-a mărturisit că intenţionase să vină la mine ca să-mi ceară ajutor pentru a o scăpa din ghearele acestui 'lider religios.' Problema reală cu el era că el descoperise că îi lipseau din casă diamantele şi soţia lui mi-a mărturisit.. (fragment lipsă din poveste). Când am întrebat-o pe acea doamnă de ce ar accepta el diamantele care pentru o personalitate spirituală nu sunt nimic altceva decât pietre lipsite de valoare. Fiind doctor, ea a văzut jocul din sptele schemei. După ce a practicat un timp Sahaja Yoga, ea a scăpat complet de sclavia faţă de acel spirit. Ea mi-a spus că multe femei-discipoli ai acestui guru îşi pierduseră soţii care au făcut la o vârstă tânără atac de cord. Chiar soţul ei făcuse deja un atac de cord. Discipolele văduve îi dăduseră gurului toate averile lor şi locuiau cu el în ashramul lui. Ele îndeplineau servicii (Seva) pentru el, îi făceau baie şi-l îmbrăcau. Ea mi-a mai spus că lui îi placea foarte mult şi whisky de bună calitate. Un exemplu spiritual anevoie de urmat! Un alt guru, acum mort, a găsit o mişcare care a crecut foarte mult şi a adunat multe femei care erau neglijate de soţii lor şi pe care le-a adus în ashramul sau haremul lui. Discipolii lui nu se căsătoreau, dar în comunitatea lui era încurajat sexul. Alt ipocrit! Fiecare păcat din carte este comis în numele penitenţei. Azi, aşa citiţi şi inteligenţi cum suntem, n-ar trebui să fie greu să distingi între un guru real şi unul fals.

Aceşti demoni sunt foarte subtili şi pot imprima propriile vibraţii asupra multor obiecte materiale cum ar fi inele, coliere, sau amulete. Mulţi dintre ei le dau adepţilor să mănânce cenuşă sau să materializeze cenuşă din fotografiile lor. Din câte ştiu, niciunul nu dă cenuşă sfântă, ci mai degrabă dau cenuşă luată de la locul de incinerare. Un discipol care mănâncă această cenuşă este posedat de spirite moarte care intră în corpul lui odată cu cenuşa şi îşi stabilesc reşedinţa în stomacul lui. În cele din urmă, ajunge la cancer sau la o gravă tulburare mentală.

Există multe raritäţi, retardaţi mental, dar cu abilitatea de a rezolva ecuaţii mtematice fără să facă niciun fel de calcul. Şi ei sunt indivizi posedaţi. Multe genii sunt nesatisfăcute când mor. Spiritele lor vor să iasă în evidenţă şi atunci posedă un copil, adesea din familia lui. Ei pot să pară la început foarte normali, dar pe măsură ce cresc, sunt găsiţi ca fiind retardaţi. Dacă astfel de fenomene sunt împiedicate să-şi arate public 'darurile'lor, ei pot fi salvaţi. Spiritul care îi posedă nu va mai fi interesat de ei dacă ei nu sunt expuşi. Părinţi ai unor astfel de raritäţi au venit la mine nerăbdători ca ai lor copii să-şi primească realizarea sinelui. Eu am descoperit că ei erau înconjuraţi de grupuri de spirite şi mi-am dat seama că ar fi fost foarte greu să le ridic Kundalini. Într-un astfel de caz, un bărbat cu intelect strălucit a început să scrie poezii frumoase despre mine când m-a întâlnit. Şi el era tot posedat. Eu am încercat să-l sfătuiesc pe spiritul-poet să-l părăsească pe acel om, dar el a rezistat. El mi-a argumentat că i-ar fi luat prea mult timp de la re-naştere până la maturitate înainte de a putea să pună viaţa mea anterioară în versuri. Mie mi-a fost teamă că el ar fi putut uita de viaţa mea anterioară când s-ar fi născut şi că orice ar fi cunoscut în starea subtilă de spirit s-ar fi pierdut încarnându-se din nou. Oricum, prin lucrarea Sahaja Yogăi spiritul-poet a plecat şi, spre uimirea gazdei lui, abilitatea de a compune poezii rafinate a plecat cu el.

În cărţile antice de filozofie indiană, puterile subconştientului au fost menţionate în mod special. Ele au fost numie Paraloka Siddhi. Cu toată avertizarea făcută căutătorilor adevărului de către marile suflete ale Indiei - de a evita să jinduiască după aceste puteri (Siddhis), este regretabil că adepţii lor şi-au pierdut

calea în pustietatea puterii subconştientului. Marii înţelepţi care au trăit în jungle sau în grotele unor munţi îndepărtaţi şi inaccesibili mi-au spus că ei au fost tentaţi adesea de puterile subconştientului. Unul dintre ei a avut o bancnotă de o sută de rupii şi una de o mie de rupii care căzuseră pe el în timp ce era în meditaţie. Chair când bancotele se prefăcuseră în monezi de aur care cădeau în jurul lui, el ştia că aceste forţe satanice încercau să-l ispitească.

Până şi pe Christos care postea în deşert Satan L-a ispitit oferindu-I regatul lumii. Toate Încarnările Divine au vorbit clar, din nou şi din nou, despre pericolele artelor negre şi despre puterile lor demonice. Fondatorul Sikhismului, Guru Nanak, una din încarnările Maestrului Primordial, a vorbit clar despre pericolul spiritelor. Este greu de înţeles cum oameni inteligenţi şi educaţi nu-şi folosesc creierul pentru a face o discrimnare în această privinţă. Falşii guru vicleni, depravaţi, adună inele de la căutători occidentali inocenţi şi duc o viaţă de lux pe veniturile lor. Aceşti guru sunt evident imorali şi cu toate acestea, occidentalii sunt aşa de fascinaţi şi de atraşi de ei, încât sunt gata să comită şi desfrâu la cererea lor. Ei vor comite şi alte păcate sub soare pentru a le face pe plac acestor guru şi guruwis. Eu personal cunsoc un băiat de 19 ani care a fost pus de către unul dintre aceşti guru să doarmă cu o doamnă în vârstă de 60 de ani şi el a făcat aşa! Venise la mine într-o stare foarte gravă de boală şi debilitate. Un alt caz pe care-l cunosc personal este cu un american tânăr care a plecat în India să mă caute. Negăsindu-mă acolo, a dat de mine în cele din urmă la Londra. Era un bărbat tânăr şi foarte inteligent, urma un curs post-universitar la o universitate americană de prestigiu. El mi-a spus cum a participat la lecţiile de meditaţie ţinute de unul dintre aceşti guru şi a învăţat acolo arta de a intra în transă. Din educaţia lui foarte religioasă, el a simţit că mintea sa se relaxa prin această formă de tehnică de meditaţie. Această relaxare, i-am spus eu, apare, pentru că, în transă, responsabilitatea se transferă asupra spiritului. Dacă un doctor a examinat o persoană în transă, el va vedea că există o încetinire a activităţii simpaticului, pentru că egoul subiectului este preluat de altă entitate. Acest lucru nu este nimic altceva decât înrobire. Când a ieşit din transă, el a simţit dorinţa de a-şi ucide părinţii, rudele apropiate sau pe orcine întâlnea în calea lui. Acest lucru natural că i-a provocat o mare supărare şi el a început să se întrebe ce fel de meditaţie era cea pe care o urma. A încercat să-şi abată mintea de la astfel de gânduri oribile, dar a început, în schimb, să aibă gânduri de suicid. A simţit că el era o persoană cu adevărat rea dacă avea gânduri aşa de urâte şi depresia provocată de astfel de gânduri se înrăutăţise aşa de mult, încât a încercat să se sinucidă de patru ori. De fiecare dată a fost salvat de părinţii săi. Când am stat de vorbă cu el, am constatat că acest guru îi dăduse un cuvant-mantră pentru a intra în transă. Cuvântul era 'Shringa', cuvânt care la suprafaţă înseamnă 'vârf de munte.' În realitate, cuvântul era totodată şi numele unui Maestru Guru din vechime. La început, eu n-am putut să pricep de ce un astfel de Maestru, un suflet realizat, ar fi fost interesat de puterile subconştientului, de arta morţilor. L-am rugat pe acel tânăr să intre în transă pentru mine şi imediat am văzut că el era posedat de o entitate oribilă la vedere care avea formă de unicorn cu un corn răsucit în centrul capului. Aceasta era o entitate extrem de satanică. Apoi am înţeles că în sanskrită cuvântul 'Shringa' înseamnă 'corn.' A fost dificil să despart acest spirit de băiat. Am luat spiritul la întrebări şi l-am întrebat cine era şi el mi-a spus că era unul dintre şefii de scalvi ai acestui fals guru, profesorul de meditaţie, care era în realitate o încarnare satanică. Mi-a mai spus că maestrul lui era un Rakshasa care în viaţa anterioară fusese ucis de însăşi Adi Shakti. Spiritul Shringa mi-a spus că acest băiat şi multi ca el era posedat în această manieră în Statele Unite. Scopul recrutării lor este de a-i distruge pe sfinţii care se nasc în Statele Unite pentru ascensiunea lor. Mi-a spus şi că nu este posibil ca toatele spiritele satanice să intre în psihicul fiinţelor umane. Nu toţi demonii au dobândit această putere de transformare, aşa că ei au nevoie de mai multe spirite umane sub cotrolul lor. Cele mai multe spirite controlate de acest guru erau satanice. Scopul lui era să controleze fiinţele umane în timpul vieţii lor, astfel ca, la moarte, ele să devină spirite înrobite. Această invazie subconştientă ar fi putut fi produsă efectiv chiar cu sprijinul statului, a adăugat şi a prezis că va fi o epidemie de criminalitate în toată lumea occidentală. Diferiţi indivizi cu puteri satanice s-au născut deja şi ei lucrează pentru a-i atrage pe ceilalţi pe aceeaşi cale. Mai târziu, i-am spus treptat acestui tânăr ce descoperisem şi el a foarte şocat. Acest guru dădea fiecăruia o 'mantra' care trebuia ţinută secretă. Oamenilor li se spunea că devenea ineficientă dacă o divulgau. Tânărul a desoperit că în principal erau date ca mantre patru nume: 'Aim', 'Rhim', 'Klim' şi 'Shringa.' El a simţit că a fost înşelat când a aflat înţelesul mantrei lui. Mi-a spus că mii de tineri americani îl urmează pe acest fals guru care ia sute de dolari la cursurile de iniţire în tehnicile lui de meditaţie şi mii de dolari la cursurile de avansaţi. Acest guru este un nume cunoscut în Occident şi metodele lui sunt pentru a atrage tineri flatându-le egoul. Bărbaţi şi femei simpli, inocenţi, se îndrăgostesc de discursurile lui care folosesc termeni ştiinţifici şi jargonul din cercetare şi sfârşesc căpătând spirite la un cost ridicat. Din păcate, cei care caută sunt cei care cad în capcanele acestor maeştri ai artelor negre. Cei care nu sunt interesaţi de ascensiune sunt neatinşi pe stânga de către aceste genii ale răului. Aşadar, în timpurile moderne, căutătorii care merită (Sadhakas) sunt cei care sunt atacaţi de astfel de metode înşelătoare din dominaţia subconştientului. Oamenii ar trebui să se ferească de vânzătorii de astfel de false mărfuri care se pretind a fi religioşi, dar

care sunt demoni. Numai prin experienţa realizării sinelui puteţi să simţiţi puterea de a fi una cu ceilalţi, prin conştiinţa vibratorie şi pe tărâmul conştiinţei colective. Nu vă risipiţi inteligenţa şi energia în căutări orbeşti. Complăcându-vă în astfel de experienţe, voi vă pierdeţi propria personalitate şi ajungeţi să fiţi dominaţi de alte entităţi nu numai în această viaţă, ci şi în multe altele care vor urma. Aceste personalităţi nu vă vor părăsi până când voi veţi fi aruncaţi în iad (Naraka Loka). Iadul este descris clar în scripturile jainiste. Există multe niveluri diferite şi nivelul ajunge să depindă de entitatea satanică pe care cineva a achiziţionat-o în mintea subconştientă. Cei care au contemplat suicidul trebuie să ştie că fugind de viaţă, nu ies din ea. Nu există moarte. Comiţând suicid la blestemul unei posesiuni satanice înseamnă ca voi să fiţi folosiţi pentru scopurile lor şi vă veţi naşte din nou ca persoană păcătoasă în viaţa voastră următoare. Prin lucrarea Sahaja Yogăi, au fost vindecaţi oameni posedaţi şi tentaţi să facă suicid. Un astfel de caz, o doamnă complet oarbă, care a venit la mine în Delhi să mă vadă, a început să vadă totul în primele cinci minute de cum o tratasem. Fratele ei, ofiţer de poliţie, a rămas uimit de cum am putut eu s-o ajut să vadă aşa de clar după o aşa de îndelungată magie a orbirii. În realitate era un spirit care stătea în Agnya chakra ei, centrul subtil care se află în punctul de trecere din chiasma optică care controlează nervii optici şi care controlează ochii. Imediat ce spiritul a dispărut, ea a început să vadă. Mulţi oameni care nu sunt realizaţi pretind că au putere de exorcism, arta de a alunga spiritele. În experienţa mea, aceşti oameni de obicei alungă un spirit şi-l înlocuiesc cu altul. Probabil se întâmplă automat. Astfel de oameni sunt conectaţi cu nivelul subconştientului la care conving cu forţa un spirit să plece şi introduc în suferind un alt spirit. În acest fel ei controlează individul şi cred că acela este vindecat. Ei se autointitulează tantrikas (însemnând cei care controlează mecanismul mistic) şi mantrikas (cei care rostesc anumite cuvinte pentru a invoca puteri). Adevăratul mecanism mistic (Tantra) este Kundalini care îngheaţă atunci când aceşti maeştri auto-certificaţi lucrează supra Ei. Zeitatea Divină în corpul subiectului se retrage în somn şi bietul subiect devine victimă a spiritelor satanice. Mantrikas recită mantre care şi ele induc somnul în Zeităţi. Fără protecţia Lor, spiritele demonice pot fi introduse în subiect de către mantrikas. Toţi tantrikas şi mantrikas iau bani sub false pretenţii, vătămarea ireparabilă a clienţilor lor şi duc o viaţă deosebit de păcătoasă din câştigurile obţinute necinstit. Venise la mine o doamnă al cărei soţ suferea din influenţa teribilă a unor spirite introduse de o femeie-guru. Acea doamnă îmi spusese că se dusese la acea guru pentru că soţul ei devenise un alcoolic înrăit. Gurul îi îndepărtase spiritul care-i cauzase alcoolismul, dar în acelaşi timp a introdus în om alt spirit. Acela nu mai era atras de băutură, ci de jocuri de noroc. Atunci s-a dus din nou la guru, care a pus-o să plătească o sumă substanţială. Spiritul cu jocurile de noroc a fost înlocuit de această dată cu un spirit căruia-i plăcea cruzimea şi violenţa. Într-o zi, acest spirit l-a pus pe soţul ei să ia un cuţit şi s-o atace pe ea şi pe mama ei. Acest lucru le-a înfricoşat şi au încetat s-o mai plătească pe guru pentru serviciile ei. Imediat ce cele trei spirite s-au întors în soţul ei, el s-a îmbolnăvit foarte rău. Eu l-am vindecat pe soţul ei scoţând din el spiritele care-l deranjau şi, desigur, nu am taxat-o cu nimic pentru practica mea. Doamna a fost foarte surprinsă că n-a costat-o niciun bănuţ pentru vindecarea soţului ei, pe când acea doamnă făcuse mii de rupii pentru a-l îmbolnăvi. Femeia-guru era o femeie foarte bogată care se bucura de o viaţă în lux pe cheltuiala altora. Ducea o viaţă în promiscuitate sexuală şi era o personalitate foarte imorală. Mai târziu a fost arestată de poliţie şi întemniţată pentru activitatea ei. Cu inteligenţa noastră umană, noi ar trebui să ştim că o persoană cu adevărat religioasă nu poate să ducă o viaţă imorală. Sfinţenia este expresia, iar inocenţa este esenţa religiei. Viclenia, oportunitatea, cruzimea, dorinţele trupeşti, lăcomia sunt instincte josnice de viaţă care nu pot atinge o persoană evlavioasă. O inimă pură nu are loc pentru a astfel de atribute. Oamenii cu adevărat evlavioşi sunt foarte diferiţi de falşii guru şi duc o existenţă spontană, frumoasă, religioasă. Dacă cineva face bani în numele religiei pentru a se complăcea în plăceri personale, acea persoană ar trebui recunoscută ca fiind categoric demonică. Era un om foarte bogat din Bombay care murise într-un accident de maşină venind de la gurul său. Gurul era un alt fals guru care reuşise să fure toată averea acelui bogătaş. Şoferul era şi el un adept al aceluiaşi guru şi aranjase cu viclenie şi mare grijă moartea angajatorului său. Soţia bogătaşului, şi ea mare devot al aceluiaşi guru, a fost şocată de moartea soţului ei. Era absolut inconştientă de acest joc. Nici măcar poliţia nu suspectase nimic, aşa de bine fusese regizată crima. Văduva a descoperit ulterior că toata averea soţului fusese ipotecată şi nici urmă de banii din ipotecă! Fiecare bănuţ ajunsese la guru. Acesta este adevăratul motiv pentru care Christos a luat biciul în mână şi i-a alungat pe cămătari din templu. Dumnezeu şi făcătorii de bani sunt absolut incompatibili. Având în vedere acest fapt, este demn de reţinut că cele mai multe religii au fost reduse la cluburi socio-economice, în timp ce cultele şi sectele sunt conduse de indivizi satanici, păcătoşi şi înşelători. Ei trec la contrabandă, sunt afemeiaţi şi comit crime de-a dreptul pentru a-şi atinge scopurile. O prea mare condţionare a minţii excită Ida Nadi şi creează acest superego. Egoul supra-condiţionat sau superegoul se vor sparge apoi în fragmente şi spaţiul creat atrage un spirit nerăbdător să se manifeste din zona supraconştientului sau din cea a subconştientului. Intrarea lor se face prin Agnya chakra, cunoscută ca 'cel de-al treilea ochi.' Acesta este centrul pe care din tradiţie, doamnele din India îl acoperă cu tilak de vermilion sau bindi. Mulţi englezi râd de acest semn, unii chiar fac glume de

indienii care-l poartă. Acest semn ţine la distanţă spiritele şi le împiedică să intre şi este semnul lui Adi Shakti. Fecioara Maria Şi-a sacrificat sângele, singurul Ei copil, pentru a salva umanitatea. Ea a purtat semnul Sângelui Preţios în corpul fiului Său, Isus Christos. El este Cel care păzeşte centrul subtil al Agnyei şi-l protejează ca spiritele să nu intre pe acolo. Spiritele pot să intre şi prin Nabhi chakra sau centrul ombilicului. Cu excepţia chakrei Agnya, toţi ceilalţi centri subtili sunt acoperiţi. Spiritele mai pot intra şi prin Pingala Nadi prin ingestia hranei şi se pot stabili în superego pentru a controla mintea acelei persoane. Hrana poate fi contaminată de gândurile satanice ale persoanei care o găteşte şi astfel de oameni demonici folosesc hrana pentru a-şi atrage inamicii. Un om influent pe care-l cunosc mi-a spus de un şantajist care-l deranjase aşa de mult, încât apelase la un mantrika să pună asupra lui o magie. Şantajistul s-a îmbolnăvit de sughiţ şi a murit după câteva zile. Dar acel om influent şi-a pierdut şi el influenţa şi a devenit aşa de neurotic încât corpul îi tremura întruna. Şantajistul îl chinuia chiar din mormânt. Un alt discipol al meu, un doctor din Isfahan, din Iran, mi-a spus că el a refuzat să se căsătorească cu o doamnă aleasă de familia lui. Mama miresei a folosit o magie asupra lui făcându-l posedat. El a paralizat şi şi-a pierdut abilitatea de chirurg. Când a venit să mă vadă, el n-a putut să se oprească din tremurat, dar prin trezirea lui Kundalini şi cu practica Sahaja Yogăi, acum el este vindecat complet. Aceste posesiuni de către spirite în ego sau superego pot fi permanente sau temporare. Uneori ele doar îi ocupă pe subiecţii lor un timp scurt. Ele îşi schimbă locurile cu alte spirite invadatoare, sau invită şi mai multe spirite din stratul subconştientului. Un spirit-doctor, de exemplu, care vindecă oameni prin posesiune poate să invite mulţi alţi doctori sau infirmiere în formă de spirit pentru a-l ajuta să-şi facă munca. Uneori ele apar în anumite momente, la anumite date ciclice şi stau doar un timp scurt înainte de a pleca. Dacă un spirit se ataşează de un obiect solid, el poate de asemenea să-şi ascundă transparenţa prin hipnoză. În felul acesta, chiar un obiect opac în mâinile lor pare transparent. Spiritele sunt de diferte culori, ranguri, de la negru-jet la negru-fumuriu, sau auriu neuniform dacă sunt egoiste. Prin contrast, sufletele realizate arată curate precum cristalul şi uneori strălucesc precum stelele. Feţele si corpurile lor au aceeaşi aparenţă ca şi corpurile în viaţă. Dacă ele stau în Paraloka, acest spirit-corp se micşorează tot mai mult. Când se nasc ca foetus uman, ele se separă în două indentităţi distincte, în calitate de componente 'masculin' şi 'feminin.' Apoi ele intră în corpurile părinţilor, prin hrană, praf atmosferic sau orice alte organe.

Având deja părinţii aleşi, ele se dezvoltă în tată ca spermă şi în mamă ca ovul. De aici se spune că căsătoriile se fac în ceruri. Când cineva este foarte nerăbdător să se căsătorească cu o anumită persoană, trebuie să se înţeleagă că Divinul a ales acel cuplu pentru a fi soţ şi soţie. Această decizie este finală şi nu ar trebui falsificată. Când o astfel de căsătorie a fost acceptată de părinţi şi de ceilalti, acest act aprobat colectiv are loc în primul rând pentru ca viitorul copil să se nască prin această uniune. În India oamenii consultă horoscoape pentru a potrivi miresele cu mirii şi dacă astrologul este un suflet realizat, aceasta este cea mai bună consultaţie posibilă. Inconştientul Colectiv este responsabil de astfel de perechi de oameni care respectă iubirea mai presus de toate, care are loc în prezenţa multor oameni şi care sunt sancţionate de societate. Există o festivitate unică şi bucurie la astfel de nunţi şi oamenii îşi aduc aminte de eveniment mult timp cu amintiri plăcute. Numai cei care vor să se căsătorească ar trebui să aibă copii. Infatuarea, dorinţa temporară sau alte consideraţii artificiale precum atracţia fizică, averea sau poziţia sunt motivele cele mai şubrede de a alege un partener de viaţă. Toate căsătoriile alese pe această baza în cele din urmă eşuează şi creează copii-problemă. Preponderenţa promiscuităţii sexuale şi lipsa de fidelitate în cuplurile din Occident se interferează cu planul Divin. Cele două jumătăţi originare, mascul şi femelă, ale sufletului intrat se amestecă şi nu se re-combină unul cu celălalt aşa cum era planificat. Vlăstarele din astfel de uniuni sunt personalităţi dezintagrate şi întotdeauna în criză. Ele sunt incapabile să facă un compromis cu ele însele şi uneori duc o viaţă dublă. Adesea acest lucru este aşa de acut, încât există unii care nu ştiu ce fac cealaltă jumătate a lor. Ei pot fi soţi foarte buni, dar cetăţeni foarte răi, sau invers. În India, sunt folosite şi spirite moarte care nu au Kundalini.... (rând lipsă) .... Şi Spiritul Divin (Atma). Ele intră în foetus în acelaşi timp. În momentul intrării, este posibil ca mama să simtă pulsaţia foetusului. Sufletele realizate le pot vedea în atmosferă. Nu în formă umană, sau colorate, ci numai ca (energie) Kundalini sau Spirit înghţit de suflet. Uneori se pot vedea ciorchini, sau uneori bucle de Kundalini, precum şi în formă de puncte negre sau albe. Aceste suflete poartă Spiritul şi corpul Spiritului ca structuri înfăşurate. Acestea sunt chakrele şi sunt vizibile pentru unii ca varietăţi de lumină diferite. Numai cel care este una cu Kundalini este Spiritul (Atma) care este lumina din inimă. Ar trebui să fie foarte clar ce vrem să spunem prin cuvântul 'suflet.' Sufletul este corpul subtil (Sukshma Shareera), forma subtilă a corpului subiectului fără elementul apă şi fără elementul pământ. Sufletul este alcătuit din cinci învelişuri şi ele formează cromozomii. Ce rămâne din corpuri (Shareera) pleacă în subconştientul colectiv. Acest corp-suflet poate varia în culoare de la negru, la negru-violet, la verde, albastru-deschis, auriu cristal, până la alb. Aceste corpuri plutesc în atmosferă în jurul individului potrivit cu dorinţele lui neîmplinite. Spiritele care şi-au aruncat spontan toate dorinţele materiale se ridică fără efort la înălţimi măreţe, dincolo de tărâmul atmospferic şi de viziunea ~~umană~~. Ele pot coborî uneori pe pământ pentru a

Fig. 11 (Sec. 2.9.51)

apărea într-o înfăţişare sau pentru a comunica anumite revelaţii. Pentru căutătorii puri ai adevărului care şi-au pierdut calea, sufletele eterne numite îngeri (Chiran Jeevas) îi veghează şi-i păzesc ca pa nişte copii. Aceşti Mari Maeştri, numiţi Avadhutas, sunt cunoscuţi ca 'îngeri păzitori.' Ei le protejează în special pe sufletele realizate de accidente şi de oameni demonici. Sistemul nervos simpatic stâng este expresia lui Ida Nadi în plan fizic grosier. Când există vreo condiţionare a minţii, subconştientul o primeşte prin Ida Nadi care devine excitată şi începe să pulseze. În realitate, aceasta este Puterea Divină care lucrează prin Ida Nadi care creează valuri electromagnetice pentru a neutraliza efectul condiţionării. Când condiţionarea este foarte puternică, forţele electomagnetice n-o pot neutraliza complet. Oamenii care trăiesc în trecut sunt predispuşi la condiţionări grele, aşa cum sunt oamenii nebuni care Îl venerează pe Dumnezeu fără să-şi primească realizarea sinelui. Cei care-şi abandonează inteligenţa sau egoul invocând continuu numele sau (Japa) fără realizarea sinelui devin la fel de puternic-condiţionaţi cum sunt cei care se controlează singuri cu forţa. Condiţionarea este stocată în mintea subconştientă şi apare, fără cunoştinţa noastră, din prima copilărie. De-a lungul vieţilor noastre, noi stocăm continuu experienţele trecute în subcoştient. Atât Pingala Nadi, cât şi Ida Nadi, sunt interconectate cu centrii subtili (vezi fig. VI). Prin cele două canale, Zeităţile Divine primesc impulsuri de condiţionare din ego şi superego şi reacţionează furnizând vibraţii sau putere creativă în răspuns. Acestea sunt emise ca impulsuri (Pranava) care trec prin fibrele pre-ganglionice la fiecare ganglion şi mai târziu în fibrele post-ganglionice cu sediul în organ. În felul acesta mai multe forţe electromagnetice curg acolo unde sunt solicitate să furnizeze energie. Sistemele nervoase simpatic drept şi stâng sunt excitate de ego şi, respectiv, de superego. Ele lucrează pe energiile din Pingala şi Ida Nadi. În urgenţe, Zeităţile eliberează mai multă Pranava pentru a umple canalele Pingala şi Ida epuizate. Aceste două canale acţionează aşa cum se arată în diagramă. Ida şi Pingala Nadi trec în jurul chakrei preluând ordine de la Zeitatea rezidentă privind modul de acţiune şi generează impulsuri electromagnetice în ganglioni creând adrenalina. Influenţa excitaţiei din cele două canale este aşa de interdependentă şi se influenţează între ele aşa de mult, de parcă ambele ar lucra pentru excitarea fizică şi mentală. Prea multă activitate secătuieşte Puterea Divină şi creează o situaţie de faliment. Pe partea stângă, orice activitate care creează depresie în conştiinţă este cauzată de indulgenţe în indolenţă, în droguri, sau condiţionări, sau introducerea deliberată de forţe negative de către oameni demonici care cunosc arta neagră sau prin excitaţia lui Ida Nadi. Puterea Divină din Pingala Nadi este folosită mai rapid când canalul este artificial excitat prin introducerea de spirite. Din diagramă putem vedea că cele două, Ida şi Pingala Nadi, merg în jurul centrilor. Unul din ele, Mooladhara chakra, controlează plexul pelvic şi de aici funcţia sexuală. Ambele canale sunt în felul acesta conectate foarte puternic cu sexul. Cei care urmează calea Hatha Yoga clasică sau orice cale care prescrie o atitudine nenaturală şi forţată încearcă să fuga de sex în acte artificiale de renunţare sau abstinenţă. Această atitudine ascetică excită Pingala Nadi. Acest lucru îi face reci şi insensibili la iubire. Oamenii care se complac excesiv în acte sexuale, pe de altă parte, îşi excită Ida Nadi. În realitate, este acelaşi lucru, fie că fug de sex, fie că aleargă după sex, astfel de activităţi acordă prea mare importanţă sexului. Sexul nu este deloc o energie, ci expresia Puterii Divine prin care, într-o fracţiune de secundă, iese din Pingala sau din Ida Nadi şi din Kundalini însăşi. Cei care sunt implicaţi în alte activităţi automat îşi pierd interesul pentru sex. Le putem numi activităţi sexuale sublimate pentru că ele se manifestă în chakrele superioare. Aceste implicări superioare creează un ego mai subtil şi un temperament mai uscat. A scăpa de aceste implicări directe sau sublimate este o problemă elementară. Sahaja Yoga este soluţia, întrucât menţine atenţia pe centru, în momentul prezent. Din acest punct, persoana observă activitatea sexuală ca martor şi nici nu se implică, nici nu se detaşează de ea. În acelaşi timp, când indulgenţa în sex mişcă atenţia în Ida Nadi, subiectul începe să se bucure de sex prin sâni sau ochi, flirtând cu ochii, aşa cum am văzut, este o activitate obişnuită în prezent. Unii se pot bucura de sex mental citind despre sex. Toate acestea sunt perversiuni şi conduc la o redusă bucurie din sex şi, în cele din urmă, la impotenţă.

CANALUL SUPRACONŞTIENT

Adi Pingala Nadi este canalul prin care energia părţii drepte a lui Virata ia naştere prima dată în partea stângă a creierului Fiinţei Primordiale. El trece prin punctul de intersecţie din Adi Agnya Chakra şi merge până la Adi Swadisthan Chakra. El creează canalul supraconştientului în Virata. Dumnezeu Atotputernic gândeşte şi planifică prin acest canal şi creează prin el universuri după universuri. Shri Brahmadeva este Zeitatea care Prezidează. Prin activitatea lui, în Virata se formează Egoul Suprem (Mahatahamkara).

Tentaţia principală a supraconştientului ia forma 'autorităţii prin înţelegere intelectuală.' Făcând aşa, orice fenomen de viaţă este pus într-o schemă mecanică de disecţie analitică. Rezultatul acestui proces întrebător, este în cele din urmă, o cunoaştere moartă, pentru că dimensiunea vie şi organică a fenomenului este îndepărtată din această cale prosteasca de examinare a realităţii. Dar când viul este îndepărtat, nu poate fi percepută conexiunea vie între obiectele cunoaşterii şi cunoaşterea conduce mai degrabă la dezintegrare, decât la integrare. Acest lucru se întâmplă în universităţi unde studenţii nu pot să facă legătura dintre studiile lor şi unitatea vie sau realitatea. Nu există nicio legătură între cunoscător, cunoscut şi cel care cunoaşte.

Spiritele care murmură acţionează implacabil în procesul mental.

Când subiectul este posedat de o entitate supraconştientă, el se simte despicat între cel care acţionează şi cel care observă (Spiritul), analizează şi critică. Aceasta este moartea spontană a unei fericiri simple şi pline de bucurie.

TANTRISMUL

Dacă Tantra înseamnă tehnica de a manipula mecanismul, iar Yantra este mecanismul însuşi, atunci Tantrismul ar trebui să însemne de fapt Kundalini Yoga. Kundalini este mecanismul pentru unirea atenţiei umane cu Dumnezeu şi este trezită şi ridicată printr-un act spontan (sahaj).

Kundalini, fiind conştiinţa reziduală, este foarte înrudită cu primula (Ankura) dintr-o sămânţă şi este plasată în osul sacru. Germinarea acestei 'seminţe' poate avea loc numai când ea este gata de germinare. Numai un Guru adevărat sau un sahaja yoghin poate trezi Kundalini din starea ei adormită, un yoghin fiind cineva care este iluminat sau un suflet realizat; un sahaja yoghin fiind un yoghin care cunoaşte arta trezirii lui Kundalini. Asemeni unui grădinar care-şi udă plantele pentru a le germina şi a le creşte, un Satguru sau un sahaja yoghin doar revarsă în căutator (Sadhaka) 'apa' vibraţiilor care curg prin personalitatea lui Divină.

Fiecare fiinţă umană are o Kundalini individuală care este mama acelui individ şi el este singurul Ei fiu. Întrucât Kundalini este o parte a Iubirii Divine Atotpătrunzătoare, numai un Satguru sau un suflet realizat, autorizat de Dumnezeu, poate s-o pună în mişcare pe Kundalini. Pentru a o pune în mişcare, el trebuie să fie o personalitate virtuoasă şi Divină, căci ea ştie instinctiv şi înţelege calitatea lui ca fiinţă spirituală.

Numai o astfel de persoană o cunoaşte în detaliu pe Kundalini a fiecărei persoane. El poate imediat să spună dacă există o obstrucţie în calea lui Kundalini şi cu degetele lui o poate ridica şi poate da realizarea sinelui. Trebuie înţeles clar că o astfel de persoană trebuie să fie un model de virtute. Aşa-numiţii Tantrikas sunt exact opusul.

Când un Satguru sau un sahaja yoghin trezeşte o Kundalini, căutătorul nu are efecte exterioare, gesticulaţii fizice sau experienţe dureroase. Este posibil să se vadă cu ochii ridicarea lui Kundalini când aceasta are loc în coloana vertebrală. Când ea se lipeşte de un centru subtil, este posibil să se vadă clar pulsaţia lui Kundalini în osul sacru, unde rezidă Ea. Când se ridică complet prin toţi centrii, Ea străpunge osul fontanelei (Brahmarandra) în creştetul capului şi stabileşte unirea cu puterea atotpătrunzătoare a Iubirii Divine. Cineva cu abilitatea de îndeplini o astfel de 'cea de-a doua naştere' este un adevărat Tantrika, pentru că el manipulează mecanismul lui Kundalini cu această tehincă (Tantra) a Iubirii Divine pure şi caste.

De la bun început trebuie să fie foarte clar că termenul 'Tantrism' a apărut pentru a denota exact opusul trezirii lui Kundalini. El a apărut pentru a însemna metoda prin care Kundalini este maltratată şi acum există o şcoală sinistră îmbrăţişată de mari grupuri de oameni, prin care sunt ucise toate şansele de trezire a lui Kundalini. Ca urmare, evoluţia spirituală a multor indivizi este strivită în faşă.

Din cei şapte centri subtili, cel mai de jos este Mooladhara chakra. Domnul Ganesha, simbolul inocenţei, rezidă acolo ca Zeitatate care prezidează. Fiind ultima chakră, ea este plasată mult mai jos decât Kundalini şi în faţa ei, în glanda prostată. Acest centru important se află în afara coloanei vertebrale şi controlează cele patrru subplexuri ale plexului pelvic. Acestea, la rândul lor, în om controlează sexul. Din chakra Mooladhara, Domnul Ganesha păzeşte protocolul Mamei Sale Kundalini. Este important de reţinut că nu există nicio intrare spre Kundalini prin sex, Ea fiind plasată mult mai sus decât Shri Ganesha, în osul triunghiular numit Mooladhara. Deci trezirea lui Kundalini şi sexul nu au nicio legătură între ele.

Când cineva încearcă un asemenea act păcătos, Domnul Ganesha se supără şi aruncă valuri de mânie în formă de căldură în corp. În realitate, mânia lui excită fie sistemul nervos simpatic stâng, fie sistemul nervos simpatic drept, fie pe amândouă împreună. Aceste două sisteme sunt situate în afara coloanei vertebrale şi sunt expresia grosieră a lui Ida şi Pingala Nadi din corpul subtil, care există în interiorul coloanei vertebrale. Întrucât ultimul centru, cel al chakrei Mooladhara, este conectat cu amândouă sistemele, stâng şi drept, sistemul nervos simpatic este excitat şi înregistrează supraactivitate când Domnul Ganesha se mânie. Sistemul nervos parasimpatic este expresia grosieră a canalului subtil central (Sushsumna Nadi) şi nu poate fi activat prin eforturile proprii ale căutătorului. De câte ori face vreun efort, atenţia lui se mişcă imediat spre sistemul nervos simpatic, niciodată spre parasimpatic.

Efectele mâniei Domnului Ganesha faţă de astfel de persoane, eronat excitate, îi fac pe unii să intre în transă, încep să sară şi să strige necontrolat, sau experienţe de căldură îngrozitoare. Unii dintre ei fac blistere pe corp, alţii suferă aşa de mult încât se simt de parcă ar fi fost înţepaţi de zeci de viespi, sau de parcă corpurile lor ar fi fost arse în foc. Aceste simptome sunt adesea similare cu cele experimentate de pacienţi cu cancer galopant, pentru că şi acesta este cauzat de supraactivitatea sistemului nervos simpatic. Aceste lucruri apar NUMAI atunci când începători sau când persoane neautorizate încearcă s-o trezească pe Kundalini şi sunt manifestarea mâniei Domnului Ganesha, nu adevărata trezire a lui Kundalini. Ca Mamă a căutătorului, Ea aşteaptă răbdătoare toate vieţile lui momentul salvării spontane. În realitate, Kundalini nu şi-ar tortura niciodată unicul copil şi nu se va ridica decât atunci când căutătorul întâlneşte un Satguru sau un sahaja yoghin. Numai aceste persoane auotorizate ca instrumente alese de Dumnezeu, îl pot binecuvânta cu adevărat pe căutător prin prezenţa harului lor (Shaktipat). Atunci Kundalini se ridică spontan prin canalul subtil central (Sushumna Nadi) din coloana vetebrală dându-i realizarea sinelui.

În munca mea cu Sahaja Yoga în India şi în Occident, zeci de mii de oameni au văzut ridicarea lui Kundalini şi au obţinut realizarea sinelui fără efort. Până acum n-a fost niciun caz de neplăceri sau de alte simptome dureroase ca cele descrise mai sus. Dimpotrivă, ridicarea lui Kundalini a vindecat mii de pacienţi suferinzi de boli incurabile precum cancer, diabet, leucemie şi chiar Sida.

După realizarea sinelui, oamenii experimentează conştiinţa fără gânduri (Nirvichar Samadi) în care ei simt răcoarea, vibraţiile alinătoare ale Iubirii Divine (Chaitnaya Lahari). În virtutea faptului că devin conştienţi colectiv, sahaja yoghinii învaţă treptat să decodifice vibraţiile şi s-o stăpânească pe Kundalini a lor. Mai târziu, ei dezvoltă capacitatea de a da altora realizarea sinelui prin trezirea lui Kundalini. Mulţi sahaja yoghini au vindecat ei înşişi mii de suferinzi cronici de boli incurabile precum cancerul. Vindecarea este un produs secundar al realizării sinelui, şi nu un scop în sine. Ea nu ar trebui amestecată cu vindecarea spirituală practicată de vindecători nerealizaţi.

Mulţi alţii pretind că dau realizarea sinelui prin trezirea lui Kundalini. Am cunoscut mulţi dintre ei şi i-am cunoscut şi pe discipolii lor intimi. Ei îşi numesc tehnica 'Transa Shaktipat', chiar Sahaja Yoga, dar nu există trezirea lui Kundalini. Dimpotrivă, întregul corp se încălzeşte şi subiecţii lor încep să sară şi să strige. Unele dintre aceste fraude pretind chiar că deschid 'al treilea ochi', lucrând pe Mooladhara chakra, suscitând sexul (sex point), sau pe Agnya chakra care este plasată în centrul talamusului optic. Fereastra acestui centru subtil este plasată în centrul frunţii şi aşa-numiţii tantrikas pot introduce un spirit în egoul sau în superegoul căutătorului prin această chakra.

Când ei fac acest lucru, căutătorul vede o scânteie sau un punct de lumină pentru un timp scurt. În acest fel, atenţia căutătorului este scurt-circuitată de zona subconştiinţei colective şi se poate simţi plin de pace asemeni cuiva care este beat sau drogat. El crede că este fericit cu el însuşi, dar este incapabil să transmită celorlalţi această fericire. Conştiinţa lui umană este cufundată până la nivelul de conştiinţă de animal şi, pentru că responsabilitatea lui alunecă din mintea conştientă în mintea subconştientă, el evadează din realitate. La acest punct, el se opreşte din gândit, dar este incapabil să se schimbe sau să se transforme pe el însuşi. Nici măcar unul dintre ei nu cunoaşte realitatea 'adevăratului sine' care este inactiv în interiorul lor.

Când este trezit, acest adevărat 'sine' se exprimă pe sine şi persoana simte vibraţiile răcoroase din realizarea sinelui. Vibraţiile încep să curgă în special din degetele persoanei. Aceasta este puterea Iubirii Divine care gândeşte, planifică, organizează şi iubeşte. Păşind în această putere atotpătrunzătoare, persoana intră pe tărâmul conştiinţei fără gânduri. Decodificând vibraţiile, persoana renaşte şi evoluează. Starea de actualizare a Sinelui trebuie să fie simţită cu adevărat de către căutător şi el trebuie să-şi simtă realizarea ca experienţă personală. Un sahaja yoghin devine liniştit, sănătos şi înţelept. El este înzestrat cu certitudinea că el are cunoaşterea realităţii. Aceasta înseamnă că el cunoaşte problemele lui Kundalini a lui şi pe cele ale celorlalţi căutători. El îi simte spontan ca senzaţii de căldură şi răcoare în degetele lui. În acest fel, cu degetele lui el poate identifica bolile, problemele emoţionale, sau impedimentele spirituale şi blocajele cauzate de guru novici şi de Tantrikas slabi. Din învăţăturile mele de Sahaja Yoga, el ştie de asemenea cum să îndepărteze obstacolele şi cum să decodifice diferite semnale care vin din Cunoaşterea Divină despre principiile Spiritului (Atmatattwa) şi Dumnezeu Atotputernic, de asemenea, coboară asupra lui conştiinţa pe măsură ce el se identifică cu această stare de pace interioară. Treptat, el simte cu adevărat prezenţa lui Dumnezeu Atotputernic ca formă abstractă a puterii atotpătrunzătoare a Iubirii Divine. El simte curgerea vibraţiilor şi le vede lucrând în calitate de martor. În Sahaja Yoga, acela

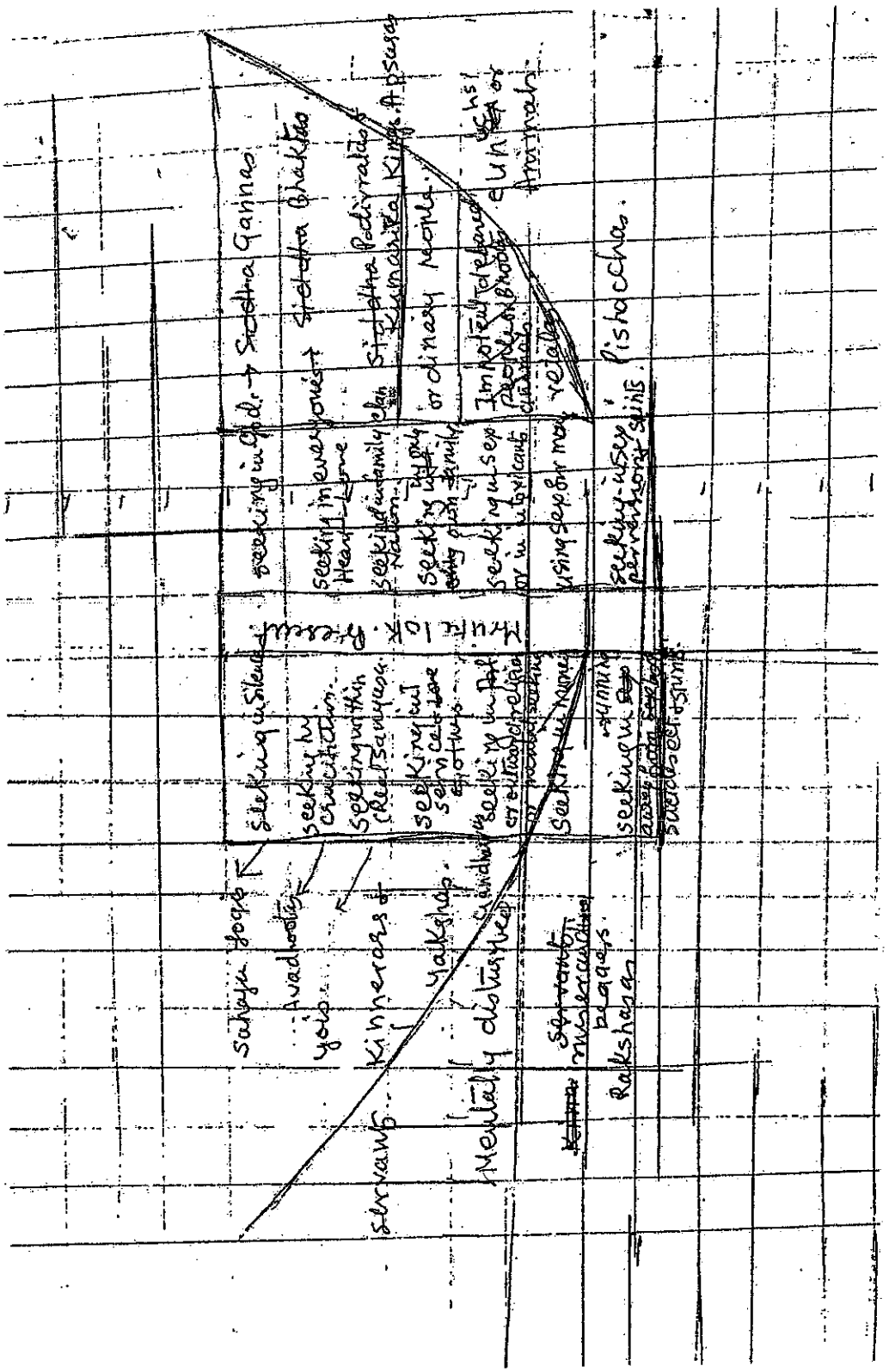

Figure VII[14]

14 *Original drawing by Shri Mataji (added by the Editor).*

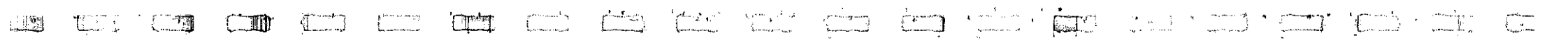

Figure VII [15]

15 *Original drawing by Shri Mataji (added by the Editor).*

pt. / pag. 55

rămâne în stare de martor(sakshi sawroop) şi urmăreşte lumea ca spectator la desfăşurarea unei piese de teatru.

Cel mai semnifcativ obstacol în realizarea sinelui vine din maltratarea lui Kundalini şi a centrilor subtili de către viclenii Tantrikas, sau prin metode nebuneşti încercate de către căutătorul însuşi. Vătămarea lui Kundalini şi punerea în pericol a ascensiunii este, în ochii lui Dumnezeu Atotputernic, cel mai rău păcat pe care cineva îl poate comite. Un căutător care se pleacă în faţa vreunuia dintre aceşti indivizi neautorizaţi este cel mai dificil caz pentru realizarea sinelui dacă mai târziu acela trece la Sahaja Yoga. Aceasta pentru că Dumnezeu iartă uşor toate păcatele în afară de una: ca fiinţe umane, apogeul creaţiei Sale, noi n-ar trebui niciodată să ne plecăm capetele în faţa indivizilor nelegiuiţi care se opun planului Său. Chiar când noi facem aceasta fără să ştim, Dumnezeu nu iartă uşor acest păcat. Când astfel de indivizi vin în faţa mea, ei tremură incontrolabil şi emit căldură îngrozitoare care poate fi simţită de orice suflet realizat. Interesant, bolnavii din spitalele de boli mintale se comportă în acelaşi fel când mă văd, dar surprinzător, ei emit mai puţină căldură.

Tantrikas şi Mantrikas au fost răspunzători de vătămarea unui număr nespus de căutători. Ei au făcut aceasta cel mai adesea în deplină cunoştinţă a actelor lor. Tantrismul este o practică străveche care a fost reînviată prin încarnarea multor Rakshasas care erau Tantrikas. Demoni precum Ravana, Mahishasura, Madhu, Kaithaba şi Kolasura s-au născut în această Kali Yuga. Femei-demoni percum Tadika, Hidimba, Putna şi Shurpanakha s-au născut şi ele în aceste timpuri. Astfel de entităţi nu au suflet, nu au conştiinţă şi nu au sentimente. Unii dintre ei duc o viaţă foarte decăzută, practicând în intimitate pe adepţii lor metode secrete de excitare sexuală pe care decenţa mă împiedică să le detaliez. Ei sunt lacomi de avuţii, de sex şi alcool şi o distrug cu indiferenţă pe Kundalini a celorlalţi.

Să examinăm modul în care Tantrikas sunt eficienţi în controlul minţilor căutătorilor. Pentru a face acest lucru, mai întâi trebuie să înţelegem clar tărâmurile ştiute şi neştiute ale fiinţelor umane. În diagrama (vzi figura VII), personalitatea umană este portretizată în relaţie cu ambientul subtil. Pe partea stângă a personalităţii umane, dincolo de canalul Ida Nadi, se află tărâmul subconştientului colectiv care depozitează tot ce este mort. Acest canal subtil este exprimat la nivel grosier ca sistemul nervos simpatic stâng şi depozitează tot ce este condiţionat în minte prin superego. Pe partea dreaptă a personalităţii umane, dincolo de canalul Pingala Nadi, se află tărâmul supraconştiinţei colective care depozitează tot ce este viitor. El depozitează după moarte şi spiritele care au fost extrem de preocupate de viitorul lor, oamenii extrem de ambiţiosi. Fiecare din aceste două zone colective are şapte straturi ocupate de spirite de diferite tipuri de oameni morţi. Stratul cel mai de jos pe partea stângă adăposteşte pe oamenii satanici cei mai depravaţi şi cei mai decăzuţi (Pischachchas) în formă de spirit, în timp ce în stratul cel mai de jos pe partea dreaptă există spiritele demonice nesatisfăcute (Rakshasas). Sufletele realizate au locul lor în zonele superconştiinţei, localizate, în diagramă, deasupra capului Fiinţei Primordiale. Oamenii obişnuiţi există în straturile cele mi înalte în apropiere de calea centrală Sushumna, unde cel mai de jos strat de personlitate umană este expus infernului cu multele lui straturi. Când un individ îşi secătuieşte întreaga sfinţenie, el este aruncat în iad de către Shri Ganesha.

Când un căutător încearcă prima dată să folosească centrul sexului pentru meditaţie, Shri Ganesha apare în Mooladhara chakra lui pentru a-l preveni de grava lui greşeală. El aruncă valuri de căldură de-a lungul sistemului nervos simpatic al căutătorului, sugerând că, în calitate de căutător, el ar trebui să fie inocent ca un copil în privinţa sexului. Dacă căutătorul nu acordă atenţie acestei avertizări, atunci Shri Ganesha îşi arată mânia la acest comportament. Uneori căutătorul poate să vadă o scânteie de lumină care apare în Agnya chakra şi în acest centru poate să apară un ochi. Lumina indică un scurt-circuit, iar ochiul este cel al Domnului Isus Christos, Zeitatea care prezidează această chakră. La început, El îl îndrumă pe căutător în ascensiunea lui, dar mai târziu, El dispare din fiinţa aceluia dacă căutătorul continuă să folosească excitarea sexuală pentru ascensiunea sa.

Zona cea mai de sus a personalităţii umane este mintea inconştientă care este umplută cu puterea Iubirii Divine. Kundalini este o parte reziduală a aceleiaşi Puteri Divine. Prin binecuvântarea unui Satguru, sau a unui sahaja yoghin, atenţia umană este dirijată, prin trezirea lui Kundalini, spre osul fontanelei. Aici, atenţia umană devine una cu puterea atotpătrunzatoare care este conştiinţa pură (Sat Chit Ananda). Aceasta este adevărata Yoga.

În Hatha Yoga, aşa cum este descris în Patanjkali Shastras, un Satguru îşi ţinea discipolii în păduri, departe de contaminarea societăţii. Discipolii urmau şase tehnici intensive (vezi capitolul despre Hatha Yoga) pentru a se pregăti pentru ascensiunea lor. Cei căsătoriţi erau în mod special excluşi de la această

cale, erau admişi numai Brahmacharis (celibatari). Le lua multe vieţi pentru a experimenta vibraţiile divine şi mult mai multe vieţi pentru a atinge conştiinta colectivă în acest stil de yoga individuală. Oricum, în Sahaja Yoga, se obţin amândouă stările într-un timp foarte scurt, pentru că este folosită metoda inversă: mai întâi este construit domul culminativ şi mai târziu este turnată fundaţia prin efortul de curăţare al căutătorului. Eu întotdeauna mă întreb cum puteţi să vă curăţaţi egoul şi superegoul, când nu sunteţi realizaţi? De fiecare dată când un suflet neiluminat încearcă sau face efort pentru ascensiune, el poate să urce numai în sistemul nervos simpatic stâng sau drept. Acestea se termină în ego şi, respectiv, în superego. Pentru a atinge Infinitul cu mintea finită, acela trebuie mai întâi să devină iluminat prin realzarea sinelui şi apoi să se clădească cu vibraţii Divine.

Aşa cum v-am explicat înainte, Tantrismul a ajuns să însemne exact opusul adevăratului sens: în loc să se refere la Kundalini Yoga, el a ajuns să însemne mai degrabă căile de vătămare a lui Kundalini, decât ridicarea Ei. Niciodată înainte o astfel de contraindicaţie n-a fost aşa de uşor acceptată în niciun aspect al vieţii. În înţelesul modern acceptat, Tantrismul este o practică demonică şi satanică în toate practicile şi preceptele lui. Nu are nicio legătură cu Divinitatea, cu religia sau cu Dumnezeu. Este împotriva a tot ce ţine de evoluţie şi este chiar folosit pentru a zădărnici ascensiunea evolutivă a omului. Tantrikas autocertificaţi nu duc o viaţă religioasă şi nici nu împărtăşesc vreo virtute adepţilor lor. Dimpotrivă, ei sunt interesaţi numai de acumulare de avuţii şi de statutul finaciar şi social al discipolilor lor. Întregul edificiu al Tantrismului stă în înăbuşirea aspiraţiilor religioase prin metode foarte subtile şi viclene.

Una dintre cele mai viclene şi mai degradante metode folosite de Tantrikas a fost s-O distrugă pe Kundalini insultând-O. Ei au descoperit că, atunci când în faţa Zeităţii este săvârşit un act nesfânt şi păcătos, acest lucru deranja Zeitatea care apoi dispărea. Când acest lucru este făcut în templu, sau în prezenţa Zeităţilor care rezidă în centrele subtile din coloana vertebrală a fiinţelor umane, în cele din urmă, atenţia lui Dumnezeu Atotputernic care urmăreşte prin aceste Zeităţi se retrage. Mai întâi Zeitatea se înfurie pe căutătorii care sunt aşa de ignoranţi în această privinţă şi îşi exprimă mânia în valuri diferite. De obicei, individul simte valuri de căldură moderată care pot să curgă zile întregi sau uneori ani în şir. Când actele sexuale au loc în numele lui Dumnezeu, sau în prezenţa Sa, cum ar fi în temple sanctificate, Shri Ganesha face ca aceste suflete păcătoase să ardă de căldură sau chiar să facă blistere. Unii reacţionează prin sărituri ca de broască, alţii intră în transă. Ei par foarte posedaţi şi cântă şi dansează incontrolabil.

Cea care acţionează în toate aceste fenomene nu este Kundalini. În astfel de indivizi, ea îngheaţă şi în cele din urmă dispare însoţită de Shri Ganesha. Este exact ca în cazul când o reflecţie curată dintr-o oglindă dispare atunci când oglinda se murdăreşte sau este acoperită de nori. Unii căutători sunt foarte agitaţi la început. Natura umană fiind ceea ce este, cu toate indicaţiile clare de a schimba cursul, mulţi acceptă sfatul dat de aceşti 'Maeştri experţi' care îi înşeală şi-i induc în eroare făcându-i să creadă ca aceasta face parte din provocare. Prostiţi, ei continuă pe calea lor greşită. Rezultatul net este întradevăr de a le stimula un efort şi mai mare care doar insultă Divinul şi mai mult. În cele din urmă, ei sunt complet goliţi de divinitate şi de sfinţenie. Domnul Isus Christos la Agnya chakra, sau Domnul Ganesha care păzeste porţile iadului la Mooladhara chakra, dispare din fiinţa lor. În acest fel se deschid porţile iadului şi atenţia lor o ia în jos spre osânda. Spirite moarte din Ida Nadi şi din Pingala Nadi încep să intre în conştiinţa lor şi în acelaşi timp ele pun stăpânire pe mintea lor conştientă. Acum complet posedaţi, astfel de indivizi încep să acţioneze într-un fel foarte ciudat.

Unii Tantrikas angajează oameni care să se dezbrace în faţa unei mulţimi. Ceilalţi, văzând o persoană dezbrăcată printre ei, acţionează ca oile şi fac acelaşi lucru. Este pierdut complet simţul decenţei şi chiar facultatea raţionamentului este distrusă. Stăpânit mental de aceste spirite, căutătorul nu întreabă nimic mai mult. Asemeni cuiva posedat, el se supune orbeşte poruncilor unui astfel de guru care literalmente l-a hipnotizat. Psihologii utilizează hipnoza pentru multe din experimentele lor dar nu pot explica cum lucrează aceasta. Aşa cum v-am spus înainte, aceasta este, în realitate, posesiunea unui spirit, ca şi ESP în care cineva este ajutat de către spirite care sunt băgăreţe şi care le dau informaţii prin medium sau despre evenimente viitoare. În India, ele sunt cunoscute cu numele de Kamapischachas sau cele care suflă în ureche.

De la bun început, în căutarea realităţii de către om, unii căutători au făcut o greşeală naturală. Ei trebuie să fi intrat în starea de clarviziune (Asahaja), punându-şi atenţia pe aceasta. Ei trebuie să fi intrat în corpurile lor subtile, să fi privit la Mooladhara chakra lor şi să fi văzut trompa lui Shri Ganesha. Întrucât s-a crezut greşit că această chakră era sediul lui Kundalini, ei trebuie să fi comis eroarea de a confunda trompa înfăşurată a lui Shri Ganesha cu Kundalini. În acest fel s-a făcut conexiunea greşită a

lui Kundalini cu sexul. Ca greşeală, aceasta a fost una foarte gravă. Când caută oameni orbi, ei sunt capabili să ajungă la concluzii greşite, aşa cum am văzut în povestea cu cei şase orbi şi elefantul.
Fiinţele umane au fost programate pentru evoluţie în aşa fel ca jocurile sexuale să nu facă parte din aceasta. Unii căutători, degradându-se din religia lor şi aducând-o la nivel uman pentru a-şi justifica nebuniile şi slăbiciunile, au folosit aceste metode tantrice dubioase pentru ei înşişi şi pentru ceilalţi. Această greşeala ar fi putut fi ajutată şi cu concursul unor persoane demonice care, văzând progresul celor care erau inocenţi şi fiind invidioşi pe ei, le-au încurajat eroarea şi în felul acesta, pe această planetă frumoasă, s-a dezlănţuit iadul prin practicile tantrice ale acestor Rakshasas sadici. Oricare ar fi explicaţia, motivul dat de mulţi scriitori pentru juxtapunerea aberantă a Tantrismului în căutarea spirituală, este că cei care l-au profesat n-au fost la început siguri în ce intră. Mai târziu, când au devenit satanici, ei au învăţat şi au stăpânit secretele morţii şi păcatului care acum sunt instrumentele lor în comerţ.
Ca şi animalele, fiinţele umane sunt şi ele născute prin sex, dar fiind mult mai evoluate, ele sunt fiinţe superioare. Relaţiile sexuale dintre fiinţele umane ar trebui atunci să aibă loc cu o anumită temperanţă şi cu un simţ al sfinţeniei. Omul n-ar trebui să se întoarcă la stadiul de animal şi categoric să nu-şi folosească natura sexuală pentru a încerca să-şi progreseze natura spirituală. Înţelepţii antici au descoperit în meditaţie instituţia căsătoriei şi relaţiile sfinte de mamă, soră, frate şi tată. Numai la nivel uman există aceste sentimente sublime şi ele înfrumuseţează societatea umană. Încarnările au subliniat întotdeauna importanţa castităţii şi a fidelităţii care nu există în conştiinţa animală. Asemenea atribute sunt dovada că fiinţele umane sunt mult mai evoluate decât echivalenţii lor animali.

RĂDĂCNILIE TANTRISMULUI

Rădăcinile Tantrismului au aceeaşi vechime cu conştientizarea religiei, dar el devine foarte puternic în perioada 900 - 1400 AD. După venirea lui Adi Shankaracharya, marele sfânt hindus reformator, sau chiar şi mai înainte, în timpul împăratului Ashoka, forţele anti-religioase s-au construit în India ca reacţie la ascetismul extrem. Jainismul a atins înălţimea spirituală prin realizările câtorva aderenţi şi a fost îmbrăţişat de mulţi miniştri din guvern. Ei au creat un înţeles de ascetism artificial, exterior şi auster. Regii care se simţeau oprimaţi de acest stil de viaţă extrem şi nenatural au oferit sprijin regal Tantrismului. Mai târziu, mulţi alţi oficiali de la Curte au jucat şi ei rol de seamă în crearea atmosferei neceasre pentru răspândirea rapidă a Tantrismului. În retrospectivă, cam în secolul al şaselea, stilul de viaţă monastic absurd în cele trei religii oficiale - Hinduism, Buddhism şi Jainsim - i-a dus pe oameni la o lipsă de culoare, la stereotipie. În mod ironic, toate cele trei religii credeau în calea de mijloc - a virtuţii.
Regii voiau doar să se complacă în sex, in timp ce sfetnicii lor doreau puterea. Ei erau dispuşi să ceară ajutorul spiritelor supraconştiente care puteau să-i asiste în gândire, planificare şi creativitate în politică. Acesta a fost motivul pentru care sfetnicii de la Curte au acceptat ca guru pe Tantrikas sexo-yoghini care aveau controlul spiritelor de pe tărâmul supraconştientului. Aceşti guru nu foloseau sexul pentru a-şi iniţia discipolii, ci le dădeau doar o mantra sau le şopteau la ureche numele unei entităţi-spirit. Altă metodă era de a le răsuci un semn pe frunte, sau doar să spună numele potrivit. Oricare ar fi fost metoda folosită, gurul îl punea pe discipol în contact cu un spirit posesiv şi acela acţiona mai întâi ca sclav. Iniţiatul devenea dinamic, relaxat şi i se ameliora sănătatea. Era o persoană nouă, dar curând începea să manifeste o personalitate mai rea. În caz că ar fi băut, devenea alcoolic. Se complăcea în violenţă atât faţă de sine, cât şi faţă de alţii. Devenea un hoţ de foarte mare succes, dacă aceasta era înclinaţia lui. Putea dintrodată să devină şi un maniac sexual sau un Don Juan. Spiritul posesiv îşi folosea toate metodele viclene, din ce în ce mai subtile, pentru a exploata şi a se bucura de slăbiciunea gazdei pentru sex, bani sau putere. Şi, vai, după cel mult zece ani, iniţiatul ţăcănea ca o petardă uzată, sănătatea îi era distrusă şi viaţa lui era un chin.

Deşi căsătoria era celebrată ca sacrament religios, viaţa sexuală chiar a unei familii obişnuite era extrem de suprimată de convenţiile religioase. La scară mai largă, Jainismul şi în special Buddhismul a propovăduit renunţarea completă în viaţa religioasă şi cei căsătoriţi erau desconsideraţi (looked down) de către calugări şi ascetiţi. Aceşti asceţi (Sanyasini) şi-au părăsit mai târziu sălaşurile din păduri şi au devenit paraziţi ai societăţii, cerşindu-şi existenţa. Ei se bucurau de roadele muncii harncilor casnici şi se considerau chiar mai presus de păcat. Unii dintre ei au devenit miniştri şi sfetnici regali (Mantri). Ei nu erau asceţi în temeperament, nicidecum, ci mai degrabă erau ipocriţi care îmbrăcaseră veşmântul de sanyasini şi-i hărţuiau la fel de mult şi pe regi, şi pe supuşi. De asemenea, calea hindusă a celibatului (Brahmacharis) devenise acceptată ca singura cale posibilă pentru a ajunge la Dumnezeu. Ca reacţie, suprimarea dorinţei fiinţelor umane normale a dat frâu liber unei acceptări publice a Tantrismului a cărui practică nu era altceva decât celibat. După o astfel de acceptare publică, în toate templele s-a stabilit cultul fertilităţii şi aceasta a fost o pată de neşters. Tantrismul a pus stăpânire pe un mare

număr de regate în India şi mulţi intelectuali şi artişti, întotdeauna susceptibli la idei noi, l-au accceptat ca făcând parte din viaţa culturală. Artiştii au scris cărti despre Arta Tantrică. Alte cărţi au fost scrise în special pentru a arăta ştiinţa sau măiestria (Shilpashastras), în care erau descrise diferite poziţii ale actului sexual. În aceste cărţi a fost acoperită o gamă largă de stiluri de sexologie.

Artizanii simpli, inocenţi şi fundamental-religioşi (Shilpakaras), induşi în eroare, convinşi cu explicaţii şi argumente, erau puşi să creeze artă erotică. Argumentul Tantrikas suna astfel: fiecare piesă de artă ar trebui să includă o pată sau un stigmat pentru a îndepărta deochiul. Îndepărtarea deochiului era pe atunci o practică superstiţioasă obişnuită. Aceasta justifica folosirea obscenităţii în faţa artizanilor jainişti care nu erau pregătiţi pentru a decora templele jainiste cu erotismul păcătos. Aceasta a fost o pată sau un stigmat sugerat. Un alt argument a fost că, dacă arta este absolut perfecată în expresia ei, atunci oamenii ar deveni invidioşi pe ea şi pe artştii care au produs-o. O astfel de invidie ar fi atras o formulă magică demonică asupra artei şi atunci, pentru a o salva de nenorocire, arta trebuie să arate mai puţină perfecţiune.

Tantrikas au propovăduit că spiritele demonice nu se vor apropia de nicio frescă obscenă şi că aceasta era modalitatea de a face temple cu adevărat sacre. În Nepal artiştilor li s-a spus că Zeiţa Fulgerului era o fecioară şi că, pentru ca templul să nu fie afectat de ploaie, de vânt şi de fulgere, era necesar ca pe pereţii templului să aibă pe ele picture erotice. Un argument şi mai ingenios a fost că oamenii trebuiau să-şi lase pasiunile şi poftele în afara templului şi atunci tot ce era rău în om ar trebui cioplit pe pereţii exteriori ai templelor. Mai târziu, toate acestea au fost cu abilitate introduse în încăperile interioare şi multe Zeităţi erau venerate în forme erotice.

În locuri cum ar fi Konarak, Khajurahoo şi Nepal, aceste lucrări de sculptură sunt viu expimate. Se spune că în Khajurahoo regina Hemavati a comis un păcat printr-o o relaţie ilicită. În semn de pocăinţă, ea a fost obligată să facă publică relaţia ei şi să construiască un templu (Bhand Deval) ca expresie a pocăinţei sale în faţa lui Dumnezeu. Decenţa mă împiedică să spun mai mult despre metodele murdare şi distructive folosite de forţele satanice aduse de Tantrism. Este incredibil cum fiinţele umane trec mai degrabă la păcat, decat la religie! Modul cum s-a răspândit focul Tantrismului, luând locul religiei în fiinţele umane poate fi atribuită numai acestei slăbiciuni umane. Tantrikas, care erau oameni obsedaţi numai de sex, au devenit foarte cunoscuţi. Ei puneau stăpânire pe regii care erau infometaţi de sex, care erau specimene foarte jalnice ale umanităţii. Complet conştienţi de capacităţile lor, aceşti Tantrikas încercau să exploateze slăbiciunile omului în toate aspectele vieţii. Ei încercau să conectze fiecare activitate umană cu sexul în încercarea lor de a reduce conştiinţa umană la simplu obiect de sex:

Această insultă a Divinitatii a atins o asemenea înălţime încât ei au creat o imagine a Zeiţei Durga din praful călcat în picioare de prostituate.

*Ei au schimbat textele antice şi au inserat în scripturi versete erotice şi obscene ca justificare pentru actele lor. Au existat aşa de multe texte, care încălcau sacrul, scrise de aceşti intelectuali tantrici care-i conduceau pe regii licenţioşi, încât uneori este imposibil să desprinzi adevărul.

*Ei au descris focul sacru al ceremoniei (Yagna), Ashvamedha, ca ceremonie de cult al fertilităţii.

*Ei au încercat să schimbe Vedele descriind Ashvamedha Yagnya ca ceremoinie sexuală în care regele încerca să-şi învingă inamicul prin act sexual.

*Ei au făcut corelaţia prin sex dintre Domnul Shiva şi Shakti, puterea Sa. Ei comiteau o eroare, desigur, întrucât Zeităţile sunt deasupra senzaţiilor sexuale.

*Ei au compus multe poveşti lascive despre Shri Krishna, Shri Radha şi Gopis.

*Ei au scris multe cărţi orginale, precum Kamasutra şi Kamakala Yantras care au umplut bibliotecile regilor. Alte volume descriau cum să ajungi la Dumnezeu prin sex. Pentru a crea o astfel de pornografie, ei au dat pământ şi proprietăţi. Unii dintre ei au scris despre tot ce e sub soare în privinţa actului sexual.

Erau ţinute competiţii pentru artiştii care ar fi putut produce cele mai bune imagini erotice în lemn sau piatră. Toţi regii, de la un capăt la altul al Indiei, care urmau Tantrismul, deveneau complet spălaţi pe creier prin acţiunile acestor vicleni Tantrikas. Adepţii lor se simţeau în mod superstiţios angajaţi faţă de

această religie pretins-sacră şi secretă. Pe lângă literatură, ei au creat şi societăţi licenţioase cu multe festivaluri ţinute de publicul general. Ei foloseau un limbaj obscen şi cântau cântece cu conţinut vulgar şi erotic. Ei ironizau cele mai apropiate relaţii într-un limbaj foarte indecent, nu era scutită nici relaţia dintre soră şi frate de denigrarea practicată de aceşti Tantrikas faţă de tot ce era pur şi sfânt. Chiar oamenii de la ţară erau încurajaţi să devină vulgari şi în acest fel ei au avut succes în scopul lor de a reduce societatea umană la un simplu obiect de sex. Ei au creat o societate în care 'vinul, femeile şi cântecul' erau singura valoare.

În acest fel ei au controlat modelul de viaţă al omului obişnuit care altă dată fusese religios. O atitudine licenţioasă şi permisivă faţă de viaţă a creat o societate în care femeile care se prostituau deveneau importante social şi erau virtual venerate în locul soţiei devotate (Griha Lakshmi).

Cu încuviinţarea intelectualilor degradaţi din acel timp, Tantrikas dovedeau că sexul era singurul scop pentru unirea spirituală sau Yoga. Ei au propagat ideea că omul este creat în imaginea lui Dumnnezeu şi femeia în imaginea lui Shakti. Pentru a crea atmosfera ideală pentru unirea ultimă, ambii trebuiau să se împerecheze şi să încerce oricât de multe metode de împerechere. Acest lucru era de-adreptul diabolic, pentru că era o ispită pentru foarte mulţi oameni.

Adevărul este că, în fiinţele umane, Shiva care reprezintă Spiritul lui Dumnezeu Atotputernic (Atma) şi puterea Sa Shakti, care este Kundalini, sunt plasaţi împreună în fiecare personalitate. Deci pentru unirea atenţiei umane sau a conştiinţei (adică a lui Kundalini cu Atma), nu este necesară nicio altă persoană pentru a juca un rol complementar. În plus, Kundalini, aşa cum s-a afirmat deja, este Mama Gauri care încă este fecioară când s-a căsătorit cu Shiva. Legenda spune că Ea făcea baie în intimitatea Ei şi L-a plasat pe Shri Ganesha, pe care L-a făcut din crusta corpului sau şi L-a pus dincolo de uşă pentru a-l proteja castitatea (Lajja). El nu lăsa pe nimeni să intre pe uşa din spate. Alegoria acestei poveşti clarifică relaţia dintre Kundalini (Shri Gauri) şi Mooladhara chakra (Shri Ganesha) şi faptul că accesul la Ea prin sex (uşa din spate) nu este posibil.

Persoane iscusite mult mai viclene au răsturnat toate barierele culturale vechi de secole. Ei au dispreţuit toate ideile de castitate şi au pretins că erau cu toţii încarnări ale lui Shri Krishna care le dezbrăca pe Gopis. În realitate, Domnul Krishna era la vârsta inocentă de cinci ani când le şicana pe Gopis. Copil fiind, el nu era conştient de sex. Când Durodhana a încercat mai târziu să lezeze castitatea lui Draupadi, Krishna, pe atunci rege în Dwaraka, a dat fuga mai întâi la Hastinapur (în apropiere de Delhi) pentru a-l apăra onoarea.

Au existat două tipuri de Tantrikas care s-au dezvoltat din două teorii care le justificau comportamentul:
Primul grup erau numiţi Wammargi şi propovăduiau toate formele de indulgenţe. Ei au început 'Yoga indulgenţei' celor Cinci Makaras şi predicau excitarea corpului prin vin, sex şi consumul de carne de la animale mari.

Al doilea grup erau Hatha Yoghini care credeau în abstinenţa exterioară şi care au dezvoltat şcoala de sexologie. Ei foloseau poziţii din yoga pentru actul sexual şi credeau solemn că activitatea sexuală, dacă este controlată în timpul sexului, ar conduce la trezirea lui Kundalini. Mai târziu, pentru a se bucura ei înşişi de sex, îi învăţau pe discipoli că gurul trebuie să-i iniţieze pe adepţii lui prin sex. Pentru a-şi justifica în continuare comportamentul, ei îi învăţau pe discipoli că gurul nu se complace în actul sexual dacă-şi controlează curgerea seminală. Aceşti oameni fără ruşine începuseră să practice homosexualitatea şi, odată cu aceasta, toate tipurile de acte murdare nenaturale. Ei pledau deschis pentru acest stil de viaţă descris în cărţi care explicau acestea ca fiind 'mari adevăruri.'

Primul grup, Wammargis, când se complăceau prea mult în acest proces, aceasta făcea ca atenţia lor să se mişte spre Ida Nadi şi spre multe alte nadis paralele. Ei erau duşi la capătul extrem stâng al corpului uman şi se simţeau în infern. Practicanţii de poziţii sexo-yogice de la alte şcoli erau aruncaţi dincolo de Pingala Nadi până când atingeau capătul extrem drept al corpului uman şi erau în final aruncaţi în iad de Shri Ganesha.

Wammargis practicau intonarea de mantre şi foloseau simbolul mecanismului lui Kundalini (Yantras). Astfel de mecanisme erau desenate pe hârtie sau cioplite în piatră şi erau venerate. Venerarea era o formă neautorizată. Implicându-se în acte urâte şi murdare în templul unei anumite Zeităţi, după mai

mulţi ani, atenţia acelei Zeităţi se retrăgea din activitatea lor şi din templu. Atenţia Divinităţii, spiritul viu, dispărea astfel din Zeitate în astfel de temple şi locuri sfinte. În acele temple goale, Tantrikas chemau entităţi moarte de pe tărâmul subconştientului colectiv, sau de cel al supraconştientului colectiv. Ei au făcut prăpăd cu ajutorul acestor demoni, entităţi moarte. La început, ei controlau aceste spirite, dar mai târziu, au făcut boli foarte grave şi chinuitoare, din obiceiurile lor nenaturale. Când aceşti Tantrikas s-au îmbolnăvit, morţii au pus stăpânire pe ei şi aceia au avut parte de o moarte teribilă, în agonie extremă, în locuri singuratice. Unii au avut murit în condiţii neobişnuite şi misterioase, iar alţii au fost omorâţi cu pietre.

Tantrismul s-a răspândit rapid pentru că era învăluit cu abilitate în pseudo-supranatural de sexo-yoghini. Cel mai iscusit dintre ei dezvolta teorii, exprimate cu toată viclenia lor, care învăţau că sexul era singura cale care ducea la realizarea sinelui. Vizând un amestec confuz, aceşti yoghi-tantrikas au confundat Yoga cu Tantra. O altă tehnică a lor era să folosească mantre capabile de a excita puterea Zeităţilor sau trezirea lui Kundalini pentru propriile lor scopuri diabolice. Aceste mantre erau apoi cântate de către oameni depravaţi care foloseau tot felul de metode obscene de venerare. Acest lucru era păcătos şi absolut împotriva legilor lui Dumnezeu. Aceeaşi mantra acţionează asupra Zeităţii în feluri diferite şi Zeitatea dispare din astfel de locuri de venenare

Tantrikas îşi ţineau spiritele sub control în mod individual sau în grup şi le dădeau mantre ca nume codificat. Una din mnatre, de exemplu, Om Aim Rheem Kleem Chamundaya Vichai Namah este folosită corect pentru a trezi pe Adi Shakti ca Jagadamba sau Chamunda. Această mantră frumoasă şi puternică ar trebui să fie folosită numai de către sufletele realizate sub îndrumarea unui Guru. Dar aceeaşi mantră era folosită de Tantrikas în aşa fel că fiecare silabă era instrument în chemarea unui grup de spirite moarte pentru a fi îmblânzite şi folosite de ei. Este acelaşi principiu de a-i da servitorului vostru numele unei Zeităţi, cum ar fi Rama, care este un obicei foarte răspândit în India. Când vreţi, îl strigaţi pe servitor cu numele de Rama şi el este disponibil la apelul vostru. Dar Dumnezeu nu este disponibil pentru orice Tom, Dick şi Harry! Acela trebuie să fie un suflet realizat şi trebuie să aibă o autoritate pentru a-L chema pe Dumnezeu. Cei care-L cheamă fără o astfel de autoritate vor avea succes numai în chemarea serviciilor spiritelor moarte ca sclavi. Astfel de spirite moarte vor răspunde când sunt chemate cu numele Rama, dacă acesta a fost numele lor în viaţa pământească. Dumnezeu, oricum, nu are nevoie de omagiul unor astfel de sclavi.

Dincolo de Ida şi Pingala Nadi, se află domeniul morţilor şi este în afara limitelor activităţilor umane. Odată ce un căutător este tras în mocirla criminalităţii împotriva lui Dumnezeu, noului iniţiat îi este aproape imposibil să scape din ghearele acestor tantrikas. În această perioadă şi mai târziu au fost construite multe temple de către regii care îi urmau pe aceşti Tantrikas. Suprinzător, regii aveau Wammargis ca guru, iar consilierii lor îi urmau pe tantricas sexo-yoghini. Templele au fost construite sub îndrumarea acestor guru-tantrikas depravaţi şi tema lor normal că a făcut apel la aceşti regi ahtiaţi după sex.

Arta perfectă nu are nevoie de vulgaritate pentru a-şi face publicitate. În Orient în special, oamenii nu erau atraşi de nud. Ei credeau în crearea artei lui Dumnezeu prin arta omului. Dar nuditatea şi vulgaritatea erau descrise ca artă într-o carte de arhitectură scrisă de un anumit geniu al răului şi de aici acest lucru devine un model de artă pentru multe secole. Urme ale acestui stigmat au fost vizibile în peisajul spiritual al Indiei până târziu, în secolul al 15-lea. Sexul fără intimitate şi fără sanctitate îşi pierde tot farmecul. Când este făcut în public, el devine respingător pentru fiinţa Divină din interiorul fiinţei umane. Aceasta nu este o chestiune de opinie, ci o certitudine absolută. Oamenii care încă n-au evoluat mai sus de instinctele animale pot să se bucure de acest lucru, dar un exhibiţionism aşa de murdar îl umple pe un suflet realizat de dezgust. Acest lucru poate fi verificat prin lucrarea vibraţiilor Divine. Atenţia pusă pe aceste figuri erotice provoacă arsură în degte şi acest lucru înseamnă că au fost afectaţi centrii Divini (chakrele). Unele picturi murale provoacă efectiv îngheţarea lui Kundalini. În mod special un panou care prezintă un act sexual dintre Zeiţa Gauri şi Shri Ganesha, fiul Său. Un mic grup de sahaja yoghini s-au îmbolnăvit fizic la vederea acestei monstruozităţi. Este adevărat că de atunci sunt relativ puţini sahaja yoghini despre a căror reacţie nu se poate spune a fi tipică, dar ei sunt în legătura cu absolutul. Reacţiile lor ar trebui să ne dea o orientare în această lume confuză care nu poate face diferenţa între bine şi rău.

Aeste regate s-au prăbuşit în două-trei sute de ani după ce au luat fiinţă. Unele temple s-au dărâmat complet, au fost îngropate de Mama Pământ de parcă a vrut să le acopere din ruşine. Când ele au fost excavate, autorii englezi au arătat interes mai mare sculpturilor şi picturilor erotice decât arhitecturii.

Scriitorii occidentali n-au observat sau n-au apreciat din păcate lupta interioară, agitaţia şi agonia artizanilor confruntaţi cu munca păcătoasă construind acele temple. Aceşti artişti au fost forţaţi, sub o presiune intensă, să accepte ideile regilor şi ale consilierilor lor. Cu toate eforturile de a murdări gustul esteticii şi culturii indiene, ei au făcut tot ce le stătea în putinţă pentru a ascunde tot ce era urât.

În afară de Konarak, în toate aceste temple, artiştii au încercat să pună în plan secundar sculpturile erotice. Statuile îndrăzneţe şi mai sănătoase de Zei şi Zeiţe au fost aduse în prim plan, iar erotica a fost plasată de obicei în unghere sau colţuri obscure. Cu toate eforturile acestor Tantrikas, sculptorii au plasat intenţionat, în cele mai multe din aceste temple, imaginea mamei cu copilul, cea a lui Gauri cu Ganesha. Chiar şi azi, sătenii din acele aşezări, neconştienţi de materialul erotic, numesc astefi de locuri temple Kumarika. Kumarika înseamnă 'fecioare', sugestia fiind că fecioarele n-ar trebui să viziteze astfel de locuri. Templul Zeului Soare din Konark a fost construit de fapt de un rege care era un tantrika, iar arhitectul-şef era el însuşi un tantrika înrăit care-şi părăsise soţia şi fiul. În templul lui este flagrant etalat dansul nud al vulgarităţii.

Acesta este modul cum fiinţele umane îşi arătau omagiul faţă de Părinţii Primordiali, Dumnezeu- Tatăl lor şi lui Adi Shakti, Mama lor, sub influenţa acestor tantrikas. În realitate, ei comiteau un păcat împotriva virtuţii şi a castităţii. Castitatea este puterea lui Adi Shakti, Mama Primordială şi peste tot unde au guvernat tantrikas, femeile au fost insultate şi tratate în calitate de posesiune şi de jucărie pentru distracţia crudă a bărbaţilor. Imaginile erotice care distrug aceste frumoase temple n-ar trebui luate ca semn că opinia publică a acceptat. Aceasta a fost opinia câtorva persoane care hotărau sub hipnoză ce era pe atunci luat în consideraţie, care erau convinşi că ei obţinuseră eliberarea sexuală înfruptându-se din ea. Mulţi sfinţi au protestat împotriva şantajului şi a pornografiei din acele timpuri. Există dovezi istorice de răzvrătiri împotriva unor astfel de regi care au încercat să-L batjocorească aşa de rău pe Dumnezeu. În perioadele de mai târziu, mulţi poeţi curajoşi precum Kabir şi Nanak şi-au folosit talentul sriitoricesc pentru a-i flagela pe tantrikas.

Potrivit cu Markandeya, un antic uriaş al spiritualităţii şi autor al unei Purana importante, aceste forţe demonice sunt distruse de multe ori în formă fizică şi sunt trimise în iad să sufere pedepse de nespus. Cu toate aceste pedepse, acolo ei îşi continuă periplul, nu pun capăt căutărilor lor în găsirea de metode mai subtile şi mai viclene pentru a demola moralitatea fiinţelor umane care Îl caută cu adevărat pe Dumnezeu. Asemeni puşcariaşilor eliberaţi din închisoare, ei se întorc pe pământ din nou şi din nou pentru a-şi dezlănţui răutatea împotriva moralităţii care construieşte simţul religiei în om (Dharma). Dharma este susţinerea omului. Tot ce a fost creat are propria Dharma şi acel lucru există graţie acelei susţineri. Aurul, de exemplu, are Dharma de a nu se impurifica. Fiinţele umane au zece Dharme, mai frecvent cunoscute ca Cele Zece Porunci. Ele susţin viaţa umană, cel mai important fiind sfinţenia (Pavitrya). Prin trezirea lui Kundalini, noi am învăţat că tot ce este sex pervertit este diametral opus sanctităţii din om, numită Dharma şi merge împotriva progresului evoluţiei umane. Respectul propriei castităţi şi sanctităţi este o necesitate absolută, dacă fiinţa umană trebuie să se înalte şi să evolueze, să se ridice deasupra predispoziţiilor societăţii şi religiei (Gunatita şi Dharmatita).

Tantrikas aparţin tribului satanic şi se pot naşte ca despoţi, psihologi, sau ca mari oameni de ştiinţă. Ei atrag mii de oameni prin discursurile lor şi chiar induc în eroare naţiunile pentru a a duce războaie împotriva ţărilor fondate pe o bază morală sau religioasă şi spirituală. În aceste timpuri moderne, există aşa de multe peresonalităţi care s-au încarnat în India şi în Occident. Ele atrag şi hipnotizează fiinţele umane credule şi-şi folosesc puterile aşa-zis spirituale pentru a acumula bogăţie şi pentru satisfacţia sexuală. Sadici fiind, ei îi stăpânesc şi-i înrobesc pe adepţii lor mazochişti. În numele modernismului, ei fac o răsucire mortală 'vechii religii' sub masca unei noi înfăţişări. Ei predică neruşinarea, în numele permisivităţii şi au captivat multe societăţi particulare din Occident. Geniile lor creative, inteligenţa subtilă şi cunoaşterea de primă-mână a subiectului au reuşit, cu filozofiile lor vechi de indulgenţă totală şi abstinenţă ipocrită, au reuşit să zdrobească multe practici ţinute cu devoţiune. În aceste zile, oamenilor le place să citească orice sfidează ideile vechi şi acceptate. Vechile porunci ale religiei nu mai sunt acceptate de omul modern ca şi cum nu există o măsură absolută pentru ei şi nimeni nu poate dovedi validitatea lor. O astfel de atmosferă este cea mai potrivită pentru Tantrikas pentru a răspândi atacul lor infecţios asupra slăbiciunii umane prin susţinerea şi promovarea unei astfel de slăbiciuni.

Ei predică teorii absurde precum eliberarea sexuală combinată cu o aparenţă exterioară de ascetism. Aceşti autocertificaţi 'apostoli ai religiei' au scris multe cărţi pe tema religiei, dar tocmai ei sunt cei care o distrug. Cu inteligenţa crescută şi educaţia omului modern, căutarea pentru adevăr are loc prin

intermediul cărţilor. Aceste genii ale răului au fost de aceea capabile să se insinueze foarte uşor în psihicul uman prin iniţierile lor şi prin cărţile lor. Aceşti autori sunt aceiaşi Tantrikas din vechime care s-au întors cu o şi mai mare cunoaştere în metode noi de a-i prinde pe oameni în cursă. Ei fac cele mai moderne emisiuni tehnice pentru a-şi vinde marfa şi pentru a recruta noi dsicipoli. Marele lor succes până la această dată poate fi atribuit acestor tehnologoii moderne care i-au ajutat direct în răspândirea învăţăturilor şi a tehnicilor lor în toată lumea. Cu legi concepute pentru îngeri, aceasta este o sarcină uşoară pentru aceşti demoni născuţi din nou. Ei au vândut generaţia prezentă fără efort, momindu-i cu vechile lor trucuri de iniţiere, sau prin discursurile lor. Unii chiar au reactivat vechea lor artă de a-i excita sexual pe discipolii lor introducând în ei entităţi demonice care-i controlează direct. Există azi aşa de multe entităţi care planează în atmosferă, atrase de alunecarea omului spre rău, încât întreaga lume pare să se încarce cu vibraţiile lor demonice şi saturate de aceste personalităţi satanice oribile. Cele mai multe boli şi violenţe din lume pot fi stabilite la uşa acelor Tantrikas care pozează ca lideri religioşi sau mari savanţi. Savanţi autentici care nu ştiu nimic despre puterile ascunse ale spiritelor moarte au fost amăgiţi foarte uşor când li s-au arătat rezultatele experimentelor în care erau folosite spirite moarte. Oricum, lor nu li dat niciodată vreun temei pentru succesul experimentelor.

Este timpul ca oamenii să se trezească la adevărul despre ei înşişi şi despre tărâmul lor care se află în afara limitelor conştiinţei umane. Fără trezire Divină, noi nu putem pune capăt haosului psihologic creat de aceşti demoni reîncarnaţi. Aşa cum am văzut, în vechime, Tantrikas îşi exprimau puterea prin cultul fertilităţii; în timpurile moderne, ei folosesc etichete diferite pentru a camufla Tantrismul. Mulţi dintre ei s-au încarnat ca lama tibetani sau nepalezi, în afară de infamii falşi guru indieni. Ca şi Wammargis din vechime, ei îşi fac desenele (Tantras) pe care le venerează în ritualurile lor. Ei chiar repetă practicile lor învăţându-i pe discipoli în secret unde să-şi stârnească organele sexuale. Toate acestea sunt practici anti-Dumnezeu şi este excesiv de greu să ridici Kundalini celor expuşi la astfel de acte de iniţiere tantrică. Kundalini a lor nu se va ridica, sau dacă se ridică, Ea se va prăbuşi rapid în osul sacrum. Realizarea sinelui pentru astfel de căutători este cu adevărat foarte dificilă. Ar fi spre norocul lor să aibă o viziune a iadului, chiar şi în vis, ca să-i ajute să vadă la ce sunt ei împotrivă. Până şi tantrikas care practică aceste metode oribile trebuie să renunţe complet la ele, dacă e să fie salvaţi de la distrugerea finală şi absolută de la sfârşitul acestei Ere. Lor nu li se va permite să-şi primească realizarea sinelui, dar măcar pot evita să ajungă permanent în iad.

India este Ţinutul Sfânt (Yoga Bhoomi) şi provocările aduse religiei, oricâte, vor fi azi la fel de ineficiente ca şi în trecut. În cazul în care soldul de păcate trecute depăşeşte beneficiiile spirituale (Punyas) acumulate de ea, atunci India va fi făcută răspunzătoare de toate consecinţele oribile.

HATHA YOGA şI RAJA YOGA

Căutarea unor persoane pentru adevăr şi realitatea naturii lor a început în India din cele mai vechi timpuri. Strădania lor de a-L atinge pe Dumnzeu a fost împiedicată de persoane demonice care intinau ceremoniile lor în care era venerat focul (Homa) şi le zădărniceau penitenţele (Sadhana).

Oricum, eforturile lor le-au permis să obţină puteri mentale şi fizice pentru a lupta cu aceste elemente satanice şi ei au început să venereze focul şi celelalte patru elemente create de Canalul lui Mahasaraswati în Virata. Ei şi-au concentrat atenţia pe cucerirea acestor elemente. În plus, în ashramuri, exerciţiile fizice (asanas) erau învăţate în acelaşi timp cu arta tragerii cu arcul (Dhanirvidya), întrucat arcul era pe atunci singura arma eficace.

Lupta dintre forţele bune şi forţele rele a existat din vremuri imemoriale şi cei care au crezut în "bine" s-au protejat întotdeauna pentru a rămâne în viaţă. Căutătorii adevărului (Sadhus) dispăreau adesea în jungle pentru a scăpa din ghearele monştrilor demonici (Rakshasas).

Adi Shakti S-a încarnat ca Durga de o mie de ori pentru a-i proteja pe astfel de sfinţi şi în afară de aceste Încarnări complete, Ea Îşi manifestă puterile şi prin multe femei caste din India, în formă parţială (Anchavatara). Încarnarea lui Adi Vishnu ca Parashurama (Omul Puternic) a creat o conştiinţă a tehnicilor de puteri fizice şi mentale. Căutătorii au descoperit multe metode noi de meditaţie prin astfel de descoperiri.

HATHA YOGA

Canalul lui Mahasaraswati are şapte căi care sunt dispuse ca cele şapte corzi ale unui instrument muzical. Prima cale imediat după canalul central Sushumna este cunoscut ca Gayatri. Mişcarea înainte de-a lungul acestei căi a început prin plecăciune în faţa celor trei lumi (Lokas): Bhu (Pământul), această planetă cu tot ce o înconjoară, incluziv atmosfera ei; Bhurva (Cerurile), însemnând plăcerile cerurilor şi tot ce este ceresc; şi Brahma, care este forţa abstractă a creaţiei.

Mulţi sfinţi traversau în mod individual această cale primejdioasă vieţi la rând. Această cale poate fi asumată numai de către oameni care renunţă la toate celelalte preocupări şi duc o viaţă de celibat absolut sub tutela unui guru care este un suflet realizat. Toată energia vitală a unor astfel de căutători este concentrată şi canalizată de catre guru şi ei trebuie să urmeze simultan şase tipuri de practici riguroase: 1) Yama - reprimarea poftelor trupeşti şi a lăcomiei; 2) Niyama - reguli pentru o viaţă pură; 3) Pratyahara - venerarea şi metodele şi protocolul gurului; 4) Pranayama - exerciţii de respiraţie; 5) Asana - posturi fizice pentru exerciţii; 6) Manana - meditaţia.

Este foarte important de reţinut că această cale nu era deschisă pentru cei gospodari - cei cu familii şi angajamente. În timpurile moderne, mulţi gospodari, mai ales în Occident, au îmbrăţişat Hatha Yoga pentru culturism şi ameliorare fizică în viaţa lor. Yoga a devenit sinonimă cu a fi în formă şi a arăta frumos. Acest tip unilateral de indulgenţă este extrem de periculos, pentru că el creează un dezechilibru în practicant.

O astfel de persoană poate deveni în formă sub aspect fizc şi alertă mentală, dar în acelaşi timp devine ruinat emoţional. Ei devin personalităţi uscate. În plus, mişcarea extremă a atenţiei de-a lungul acestui căi îl face pe căutător foarte egoist şi crud.

Există multe exemple de hatha yoghini cruzi şi asceţi (sanyasini) în vechime. Unul dintre ei era Vishwamitra care i-a urmărit pe mulţi gospodari sinceri şi sfinti. Raja Harishchandra, un rege nobil, a fost torturat de el cu cruzime. Începând cu fiul lui Parashurama, a fost în continuare un curent constant de ascetiţi foarte irascibili. Este greu de imaginat cum astfel de oameni, lipsiţi de orice urmă de lubire Divină, pot să-şi obţină mântuirea.

Ei au respectat foarte strict abstinenţa şi n-au avut nicio legătură cu sexul. Ei nu credeau în niciun fel de legături sau implicări de familie. Dacă gurul lor era un suflet realizat, el le dădea iubirea paternă de

Kabir Nadi - Sandeha

care aveau nevoie şi aducea echilibru în ascensiunea lor. Macchinder Nath, una din Încarnările lui Dattatreya, Maestrul Primordial, a început Nath Pantha. Au continuat să existe unii guru temuţi (Avadhutas) ai acestui cult timp de decenii. Deterioarea acestui cult a început când Tantrikas s-au impus ca guru şi au preluat cultul în multe locuri. Falşii guru au fost criticaţi de marele sfânt Kabeerdas în poemele lui.

RAJA YOGA

Raja Yoga este derivată din Hatha Yoga. În acest stil de practică, guru duc o viaţă de regi. Ei poartă robă de personalitate regală şi-i conduc pe oameni. Raja Janaka, o altă Încarnare a lui Dattatreya, a fost un astfel de Raja Yogin. În viaţa lor interioară, ei erau yoghini, dar în exterior, ei duceau o existenţă regală şi, totuşi, fără ataşament. Ei nu practicau Asane sau Pranayama, dar Îl venerau pe Dumnezeu prin diferite stiluri de plecăciuni. Profetul Mohammed a fost şi El Încarnarea aceluiaşi Maestru Primordial. El s-a căsătorit de patru ori, dar în viaţa lui interioară, era complet detaşat. Încarnarea lui Shri Rama a avut loc pe acelaşi canal şi cale iluminată a Regelui Divin.

Pe acest canal a existat din nou şi din nou o mare deteriorare. Mulţi aşa-numiţi Raja yoghini frustraţi în aşteptările lor de a evolua, au trecut la practici sexuale pervertite. Ei foloseau tot felul de metode de excitaţie sexuală şi-şi activau chakrele fără a-şi curăţa propriile vieţi. Mulţi n-au acordat nicio valoare virtuţii, dimpotrivă, descopereau tipuri noi de mişcări (Mudras) ale corpului. Mudras făcute în combinaţie cu degetele nu are nicio semnificaţie dacă sunt făcute mecanic de oameni fără realizarea sinelui. În realitate, înainte de realizarea sinelui, nicio mişcare - a mâinilor, sau a picioarelor, sau plecăciune a corpului - nu are niciun înţeles. Puterea Divină este emisă numai din cel care este un suflet realizat. Atunci, doar arătând cu degetele, un individ poate dirija puterea Divină. Falşii raja yoghini execută toate tipurile de Mudre şi în starea lor frenetică, mulţi au devenit orientaţi spre sex.

Au existat mulţi hatha yoghini necopţi care au devenit cu adevărat demoni sau desfrânaţi ipocriţi. Ei i-au învăţat pe alţii poziţii sexo-yoghine ca asane şi au creat un cult al lui Kundalini în care o descriu pe Kundalini ca organ sexual feminin, sau Yoni. Nu se mai termina cu depravarea acestor perverşi! Decenţa mă împiedică să dau mai multe detalii despre practicile lor, dar aceşti şarlatani au acoperit în mare detaliu un capitol despre tantrism. Calea de ascensiune Gayatri era un proces foarte lent. Gurul îşi ajuta discipolii să se ridice treptat în conştiinţă printr-un tip lent de trezire spontană (sahaja) a lui Kundalini. Întrucât guru erau fiinţe umane, nu Încarnări Divine, ei nu puteau să ridice Kundalini cu forţa necesară pentru a străpunge Brahmarandra din creştetul capului. Puterile lor erau de aşa manieră că (energia) Kundalini putea să se ridice numai cu viteza melcului.

Aşadar, lui Kundalini îi lua mii de ani pentru a se ridica în astfel de căutători. Ei se năşteau din nou şi din nou şi plecau în căutarea de guru care să-i ajute să-şi cureţe chakrele prin cele şase practici riguroase pe care le-am enumerat deja şi încercau să-şi ridice Kundalini. Era o sarcină de-a dreptul hazardantă şi ei trebuiau să fie complet dedicaţi pentru a obţine rezultate. Guru foloseau Gayatri Mantra pentru ca ei să poată folosi această cale pentru întărirea disciplinei lor mental şi fizic. Pentru a păstra echilibrul, guru Îl venerau pe Shiva, Zeitatea care prezidează partea emoţională. De asemenea, Maestrul Primordial fiind creaţia Canalului lui Mahasaraswati, pentru a aduce echilibru în viaţa lor, hatha yoghinii O venerau pe Mahakali.

Prin venerarea focului - Homa, ei invocau pe Brahmadeva, aspectul de Creator al lui Dumnezeu Atotputernic. Din această venerare, căutătorii primeau binecuvântările lui Brahmadeva şi puterea ulterioară asupra elementelor după realizarea sinelui. Cei care nu erau suficient de norocoşi să aibă suflete măreţe ca guru se deteriorau în ascensiunea lor.

Mulţi alţii mai măreţi venerau Soarele. Ei se plecau în faţa Soarelui şi dezvoltau o piele galben-brună strălucitoare şi ochi arzători. Ei deveneaau oameni foarte irascibili şi dezvoltau puteri pentru a arunca blesteme asupra altora (Shap). Ei puteau să-i prefacă pe oameni în cenuşă doar invocând blestemele lor (Bhasmiscot). Au existat unele femei celibatare şi devotate care îi venerau pe soţii lor în calitate de Dumnezeu. Unele dintre ele evoluau, de asemenea, prin purificare şi erau înzestrate cu puterea de a blestema.

Niciunul dintre ei nu era interesat de salvarea celorlalţi. Ei îşi etalau numai puterile lor. Cei care erau în mod special frustraţi recurgeau la crimă şi violenţă. Ei au început sacrificiile de capete umane către

Zeiţa Kali. Când au murit ei înşişi, sufletele lor au intrat în tărâmul spuraconştientului plasat pe partea dreaptă a lui Virata.

SAHAJA YOGA

Ce înseamnă 'Sahaja Yoga' se poate înţelege mai bine dacă descompunem cuvântul în părţile componente: 'Saha' înseamnă 'cu', iar 'ja' înseamnă 'născut' şi 'yoga' înseamnă 'unire' sau 'tehnică.' Deci Sahaja Yoga înseamnă că acea tehnică de evoluţie este înnăscută în fiecare dintre noi. Chiar de la naştere, fără niciun efort din partea noastră, cu mâinile noastre, picioarele noastre şi conştiinţa noastră umană, deci noi suntem născuţi pentru unire spontană cu Divinul care se petrece cu noi toţi fără efort.

Multora le este greu să accepte adevărul că ei pot obţine realizarea sinelui fără efort, fără niciun efort din partea lor. Dar întrucât Sahaja Yoga este un proces de evolutie, el nu poate fi obţinut prin niciun efort uman. Aceasta este lucrarea vieţii însăşi. Când plantăm o sămânţă în pământ, ea germinează singură. Creşte dintr-o primulă minusculă şi devine un răsad, apoi creşte devenind un copac mare cu trunchi, ramuri şi frunze. Prin ce este diferit efortul uman de această creştere spontană?

Dacă realizarea sinelui înseamnă identificarea cu voi înşivă, niciun efort uman n-o poate realiza. Dacă există o mică particulă de praf, ea există. Cât efort a făcut Himalya pentru a deveni ceea ce este? Animalele iau acest lucru ca atare şi ele există fără a face niciun efort pentru a fi ele însele. Procesul evolutiv este lucrarea Mamei Natură şi Ea face lucrarea fără nicun ajutor din efort uman sau inteligenţă umană. Numai egoul omului nu-l lasă pe acesta să accepte acest adevăr simplu.

Pământul se mişcă în jurul Soarelui cu o vitează înspăimântătoare, dar El ne susţine în spaţiu cu mare iubire şi înţelegere. Soarele străluceşte pentru a ne da viaţă şi merge noaptea în cealaltă parte a lumii pentru a ne lăsa să dormim. Luna îşi joacă şi ea aici singură rolul şi stelele îşi au şi ele locul lor. O astfel de stare frumos organizată a fost creată pentru fiinţele umane fără ca omul să facă nimic în privinţa creaţiei. Lucrarea armonioasă a elementelor Creaţiei îşi exepune clar tema universală a iubirii Divine. În această unitate a Creaţiei, universurile se rotesc cu deplină armonie. Întreaga Creaţie este ca o melodie armonioasă şi este martorul impasibil la evoluţie şi la rolul fiinţelor umane în ea. În libertatea şi demnitatea lui, omul a evoluat numai pentru a învăţa cum să se bucure de stăpânirea ei. Creatorul, în calitate de conducător al acestei extravaganţe muzicale, a dat creaturilor Lui libertatea de a-şi alege rolul şi de a-şi aduce instrumentele în armonie cu instrumetul Lui Absolut.

La început, când a luat fiinţă Creaţia, a avut loc separarea dintre Dumnezeu Atotputernic (Parabrahma) şi puterea Lui (Adi Shakti). Puterea Divină, separată de Dumnezeu, a creat univers după univers în călătoria Ei înapoi spre Domnul Ei. Ea a creat sistemul solar şi planeta Pământ pentru a susţine viaţa prin diferite faze de evoluţie şi în cele din urmă a creat fiinţele umane. La acest stadiu, pentru prima dată, o bănuială de sine superior (Atma) refelectându-L pe Dumnezeu Atotputernic Însuşi a intrat în conştiinta omului. Unirea acestor două indentităţi, una umană şi finită, iar celalaltă Divină şi infinită, este posibilă numai în conştiinţa umană.

Putem înţelege aceasta mult mai clar prin analogie. În figura;
FIGURA

Putem vedea că Dumnezeu creează şi Îşi distruge Creaţia prin forţe creative şi distructive. Acestea sunt precum un creion şi o radieră în mâinile unui artist. Sau putem să vizualizăm cum Dumnezeu, ca şofer al automobilului Său, acţionează acceleratorul sau frâna. Folosind aceste forţe, El creează în cele din urmă fiinţa umană care, în timp, se ridică pentru a deveni un şofer mai învăţat. Când se întâmplă acest lucru, Dumnezeu se mută pe scaunul pasagerului, iar omul conduce maşina sub strictă supraveghere. La început, ca şofer-elev, el face numeroase greşeli, dar într-o zi el devine în sfârşit maestru în arta conducerii. Când se întâmplă aceasta, Dumnezeu Se retrage ca instructor şi lasă fiinţele umane să-l ia locul pe scaunul de şofer. Din acest punct avantajat, şoferul nou-calificat, fiinţa umană realizată, participă ca martor la utilizarea frânei şi a acceleratorului care sunt părţi componente din propria ei fiinţă.

Un alt înţeles al cuvântului 'Sahaja' este 'simplu şi spontan.' Lucrarea Sahaja Yogăi este foarte simplă, deşi operarea mecanismului ei în interiorul nostru este destul de complicată. Dacă vreţi să vă uitaţi la televizor, doar îl deschideţi de la buton. Pentru a explica toată tehnica inginerească din spatele butonului este forate dificil şi complicat. Aveţi nevoie de un inginer calificat pentru a înţelge şi a explica modul cum lucrează el. Chiar o explicaţie în termeni simpli este în realitate foarte dificilă. Cea mai bună cale pentru a te bucura de televizor este mai întâi să-l deschizi de la comutator, să priveşti emisiunea şi apoi să încerci să înţelegi ingineria lui.

Acesta este principiul cu ingineria compleaxă din spatele realizării sinelui pe care am venit să v-o dau eu. Aveţi nevoie să înţelegeţi cum lucrează ea pentru a vă bucura de beneficiile ei? Ca mamă preocupată de copiii ei, aş spune că eu am gătit pentru voi. De ce nu mâncaţi mâncarea mea fără să vă preocupe cum am pregătit-o eu? Dacă vă este întradevăr foame, voi ar trebui s-o mâncaţi. Dacă nu sunteţi înfometaţi, ci sunteţi doar iscoditori, ce pot eu să fac? Eu nu vă pot forţa să mâncaţi, nici nu pot să vă fac înfometaţi prin prelegeri sau cuvântări despre mâncare. Pot doar să las la înţelepciunea voastră dacă să mâncaţi mai întâi mâncarea, sau să discutăm despre ea până vi se face foame.

Figura de mai jos arată modul cum a avut loc descinderea şi manifestarea lui Dumnezeu în fiinţele umane. Separarea şi reunirea lui Dumnezeu Atotputernic a avut loc în următoarele serii de evenimente:
FIGURA

I. Aspectul lui Dumnezeu ca Absolut non-Fiinţă care nu s-a manifestat niciodată (Aparampara).
II. Aspectul lui Dumnezeu Atotputernic reflectat ca Spirit în fiinţele umane (Parampara).
III. Aspectul lui Dumnezeu exprimat ca Putere a Lui, Adi Shakti (Apara).
IV. Adi Shakti manifestă diferitele Ei Încarnări (Parama).

Prin infinita Ei Putere Divină (Pranava), Adi Shakti creează trei personalităţi finite pentru a-Şi îndeplini trei funcţii:
(1) ca Mahakali, Ea aduce creaţia la existenţă şi de asemenea o distruge
(2) ca Mahasaraswati, Ea creează universurile, în cele din urmă creând Pământul.
(3) ca Mahalakshmi, Ea integrează aceste două forţe şi evoluează pentru a-şi revela iubirea.

Ea organizează prin co-ordonarea de combinaţii şi permutaţii ale celor trei puteri ale Ei şi în cele din urmă evoluează fiinţele umane ca apogeu al creaţiei Sale. Aceste forţe interacţionează pentru a crea corpurile - fizic, mental, emoţional şi spiritual - ale fiinţelor umane. Primele trei corpuri sunt finite, ultimul este pentru evenimente infinite. Aceste forţe de evoluţie în primul rând dau fiinţelor umane libertatea de a alege.

În fiinţele umane, Dumnezeu Atotputernic este exprimat ca fiinţă subtilă (Sukshma), natura Lui infinită fiind reflectată ca Spirit Divin (Atma). Unirea sau yoga lui Dumnezeu ca Spirit Divin (Atma) cu Puterea divină (Kundalini) are loc în fiinţele umane prin puterea reziduală a lui Kundalni a cărei natură este finită. Expresia acestei Puteri Divine în fiinţele umane creează atenţia umană care este făcută mai fină prin trezirea lui Kundalini. În momentul realizării sinelui, această atenţie străpunge tărâmul infinit al conştiintei colective.

În procesul evolutiv, pragul uscatului trebuie să fie travesat mai întâi de un peşte înainte ca alţii să-l urmeze. Acelaşi principiu funcţionează în realizarea sinelui în masă. În fiecare salt evolutiv major al umanităţii, se naşte o încarnare pentru a îndruma cursul evoluţiei. Încarnările reprezintă diferite aspecte ale lui Dumnezeu care ia naştere pentru a îndruma umanitatea prin diferite stadii de viaţă în perioade de timp diferite (Yugas). Toate aceste stadii au fost 'sahaj' sau spontane. Întrucât ultimul este stadiul cel mai important, realizarea sinelui în masă şi descoperirea unică, Sahaja Yoga, este darul timpurilor moderne (Kaliyuga). Ele sunt apogeul comunicării dintre Dumnezeu şi om.

Inconştientul este conştiinţa lui Dumnezeu Atotputernic şi este asemeni luminii unei lămpi. Un suflet realizat trebuie să-l ilumineze pe altul exact aşa cum o lampă o poate ilumina pe alta. Prin Sahaja Yoga, un suflet îşi primeşte mai întâi realizarea şi apoi învaţă cum să dea celorlalţi realizarea. Numai prin Sahaja Yoga această cunoaştere sacră a lui Kundalini poate să fie complet învăţată.

SahajaYoga are reguli foarte simple care pot fi comparate cu abonarea la serviciul telefonic:
* dacă nu eşti conectat, trebuie să te conectezi
* dacă nu eşti conectat, nu te comporta de parcă ai fi conectat
* daca nu eşti conectat, nu suna întruna pe cineva de la acel telefon neconectat, s-ar putea să-ţi defectezi instrumentul
* dacă nu eşti conectat, sau dacă nu ai programare la un VIP (Dumnezeu Atotputernic), Îl vei plictisi foarte mult cu apelurile tale insistente.
În Sahaja Yoga adevăraţii căutători sunt judecaţi diferit faţă de de cei falşi.

Oamenii care citesc despre Dumnezeu dintr-o carte devin identificaţi cu cuvintele acelei cărţi, neînţelegând că cuvintele sunt cuvinte moarte. Dumnezeu trebuie simţit ca experienţă personală. Dacă cineva crede că el cunoşte foarte bine scripturile, acesta este semn că un astfel de om nu va primi realizarea sinelui timp de multe vieţi. Dimpotrivă, cei care se simt la capătul căutării lor intelectuale şi care nu mai află nicio bucurie în a studia sau a citi despre Dumnzeu, ei sunt cei care vor sări fără efort în tărâmul necunoscut al conştiintei colective.

Căutătorii emoţionali care-şi etalează iubirea de a căuta cu multe lacrimi şi multă penitenţă şi care cânta cântece triste de despărţire nu-L recunosc pe Dumnezeu nici măcar atunci când El stă în faţa lor.

Marele poet Tulsidas, autorul epopeii 'Ramayana', a fost incapabil să-L recunoască pe Shri Rama care apăruse în faţa lui în trei situaţii diferite.

Descrierea marelui stadiu inconştient pe care trebuie noi să-l ocupăm nu este acelaşi lucru cu a-l ocupa. Dimpotrivă, cei care creează stadiul nu sar în el uşor. Ei sunt aşa de ocupaţi şi preocupaţi cu clădirea stadiului, încât atenţia lor nu este liberă să sară în tărâmul necunoscutului pe care l-au clădit ei prin descrierile lor.

Cei care sunt foarte ocupaţi cu munci aşa-zis importante sunt şi ei, la rândul lor, incapabili de a sări în fiinţa lor infinită. Aceasta se va întâmpla numai când mintea umană îşi fixează corect priorităţile. Tot ceea ce este cu adevărat important este făcut de Dumnezeu Atotputernic, aşa că de ce insistăm noi să facem lucrarea Lui? Ne ducem noi bagajele pe cap când călătorim cu avionul sau cu trenul? Sigur că nu! Cei care se simt personal responsabili poartă acest nonsens prea departe. Astfel de oameni vor pretinde că Dumnezeu lucrează prin ei şi că ei trebuie să ducă la bun sfârşit poruncile Lui - dar sunt ei întradevăr conectaţi cu El? Cunosc ei cu adevărat mintea Lui şi dorinţele Lui? Cunosc ei Inconştientul şi pot ei decodifica informaţia transmisă prin simbolurile Lui?

Mulţi oameni depun efort extraodinar pentru a-L dobândi pe Dumnezeu. Ei recită numele Lui, dar au ei permisiunea Lui să facă aşa? Necazul cu astfel de oameni este că ei Îl iau pe Dumnezeu Atotputernic ca atare şi binecuvântările Lui ca drept din naştere. Este El destinat să le stea la dispoziţie când ei Îl cheamă? Este uimitor modul în care aceşti căutători înfumuraţi cer atenţia lui Dumnezeu de parcă Dumnezeu le-ar datora ceva sau le-ar fi îndatorat cu ceva. Ei suferă de o formă de complex de superioritate. Nedorind să recunoască Încarnările Divine în timpul vieţii Lor, ei Le crucifică sau Le ucid. Când Încarnarea a murit, ei mai întâi ridică temple sau o biserici şi cântă în slava Lor. Egoul unor astfel de oameni îi împiedică să recunoască o fiinţă în formă umană mai înaltă decât ei. Pentru că ei suferă de un complex de inferioritate, de aceea, probabil, refuză ei să accepte o Încarnare. Ei pur şi simplu nu pot să accepte că ei sunt la un nivel aşa de inferior de nu pot nici măcar să se apropie de o Încarnare.

Oamenii au credinţe potrvit cu ideile artficiale pe care le-au dobândit. O persoană bogată, de exemplu, n-ar putea să accepte o Încarnare născută în conditii de sărăcie. Şansele pentru ca un intelectual să accepte o Încarnare sunt destul de sumbre. Inteligenţa este cel mai mare obstacol pentru acceptare, pentru că fiinţele umane depind de ea în căutarea obiectivă. Ei nu sunt dispuşi să abandoneze acest instrument - inteligenţa - cu care ei au experimentat aşa de extensiv. În plus, căutătorii au idei fixe despre realizarea sinelui, despre Dumnezeu şi Încarnări, deci cum poate Dumnezeu să corespundă cu şablonul pe care l-au imaginat oamenii pentru El? El este ceea ce este şi nu poate fi făcut la comandă să corespundă cu noţiunile umane care sunt aşa de variate şi aşa de vagi.

Cei mai mari păcătoşi sunt cei care îşi deschid un magazin cu reclama "Dumnezeu de vânzare." Ceilalţi, care sunt atraşi de ei, devin într-un fel complicii lor. Ambele tipuri sunt victime ale ignoranţei. Este extrem de dificil să ridici Kundalini celor care prin efort sau din ignoranţă au acces la tărâmul subconştiinţei colective sau al supraconştiinţei colective în conştiinţa lor. Ei nu sunt conştienţi că puterile aparente de care ei se bucură aparţin altor entităţi. Aceste entităţi domină adevăratul sine şi realitatea este ascunsă în ignoranţă. Nu este uşor să-i convingi pe oameni care cred că au puteri şi care folosesc aceste personalităţi extra-senzoriale. Până când nu sunt atacaţi de aşa-zişii asociaţi de pe tărâmul subconştiinţei sau din supraconştiinţei colective, ei nu vor crede. Adepţii unor astfel de oameni sunt şi ei obligaţi să fie afectaţi. Un număr s-au întors la Sahaja Yoga pentru ajutor după ce şi-au înţeles situaţia proastă în care erau. Când în final s-a făcut lumină şi ei au înţeles că au fost păcăliţi şi prostiţi, astfel de victime au nevoie de ajutor special şi de atenţia sahaja yoghinilor. Aşa cum am spus, este greu să dai realizarea sinelui unor astfel de oameni şi poate să le ia mult timp până s-o dobândească. Dacă ei cooperează total, atunci Sahaja Yoga lucrează eliberarea lor, dacă ei nu se abandonează din inima, atunci Inconştientul îşi pierde interesul pentru ei.

Alcoolicii şi dependenţii de tot felul sunt şi ei candidaţi faorte dificili. Ei rămân blocaţi în straturile subconştientului şi devin sclavii obiceiurilor lor, nu pot ieşi din noroiul lor. Una din puterile date de Sahaja Yoga este non-implicarea şi după ce au devenit sahaja yoghini, mulţi s-au scuturat de lanţurile sclaviei lor respectându-şi propria condiţie.

Shaja Yoga nu respectă bărbaţii şi femeile care nu-şi respectă propria lor castitate. Cei care şi-au torturat corpurile în numele religiei sau care suferă ca atare, sau cei care se împăunează la nesfârşit şi care au reuşit în scopul lor de a-şi clădi corpuri frumoase, se bucură şi ei de puţin respect. Calitatea

vieţii lor nu se schimbă şi ei sunt indivizi foarte superficiali. Sahaja Yoga învaţă cum să iubeşti şi să adori corpul uman ca templu al lui Dumnezeu Atotputernic.

Sahaja Yoga este lucrarea Inconştientului şi există unii oameni foarte proşti care cred că Îl pot păcăli pe Dumnezeu. Ei sunt, în schimb, cei păcăliţi de Sahaja Yoga şi, spre surpriza lor, ei se păcălesc singuri. Jocul Sahaja Yogăi poate fi foarte poznaş creând multe evenimente miraculoase precum şi foarte mult umor.

CREAREA LUI KUNDALINI ÎN FIINŢELE UMANE

Kundalini este harpa prin care Divinul îşi cântă melodia Iubirii Sale. Ea este scara pe care păşeşte căutătorul şi trece pragul în Inconştientul insondabil. Ea este podiumul de sărituri care permite persoanei să se avânte din finit în infinit în oceanul de libertate, pace şi beatitudine. Kundalini este scopul acelui sălaş mult-râvnit, Împărăţia lui Dumnezeu Atotputernic.

Înţelepţii din vechime care au meditat şi care au atins mari înălţimi de conştiinţă au scris mult despre Kundalini. Trâind în păduri, în sălaşuri departe de lume, ei au văzut lucrarea lui Kundalini în interiorul lor în timpul meditaţiei. În afară de descrierile din scripturile indiene străvechi, Kundalini a fost descrisă şi în cărţi religioase, ca Thora, Biblia şi Koranul, ca find 'copacul de foc.' În acele cărţi există multe referiri prinse într-un limbaj secret pe care puţini l-au înţeles. Biblia vorbeşte de prima întâlnire a discipolilor cu Fecioara Maria după Crucificare. Încăperea închisă în care s-au întâlnit ei "s-a umplut de un vânt foarte puternic care a apărut deasupra capetelor lor ca limbi de foc şi ei au fost umpluţi cu Sfântul Duh. Aceasta este descrierea viziunii lui Kundalini. Diferiţi filozofi chinezi au descris-o şi ei pe Kundalini în scrierile lor, iar mitologia greacă a catalogat aceiaşi Zei şi aceleaşi Zeiţe despre care am scris eu în capitolul despre Creaţie. Religia buddhistă Zen învaţă foarte clar că baza meditaţiei buddhiste este ştiinţa lui Kundalini.

Numele 'Kundalini' a fost dat de înteleptii indieni. Dumnezeu n-a dat niciodată niciun nume pentru nimic din ce a creat El. Aceasta este o formă feminină de la cuvântul 'kunda' care în sanskrită înseamnă 'inel' sau 'colac.' Deşi scrisă într-o limba secretă, descrierea lui Kundalini în acele scripturi antice este uşor inteligibilă unui sahaja yoghin. Sufletele realizate pot vizualiza şi înţelege implicaţia subtilă din spatele semnificaţiei frazelor grosiere. Este timpul ca oamenii să compileze din aceste scripturi măreţe şi să organizeze descrierile împrăştiate despre Kundalini. Ar fi edificator pentru adepţii tuturor acestor secte religioase să înţeleagă că în fiecare religie, flacăra adevărului arde în fitilul lui Kundalini. Ea este o identitate universală în fiecare fiinţă umană. Cunoaşterea lui Kundalini este în cea mai mare parte descrisă în texte sanskrite, dar eu am încercat s-o explic folosind terminologia ştiinţifică pentru a corespunde nevoilor moderne. N-ar trebui ca cineva să fie nici măcar o clipă obsedat de ideea că cunoaşterea poate fi conţinută sau exprimată doar într-o singură limbă. Şi nici exprimarea adevărului exprimat printr-o limbă nu face în niciun fel ca altă limbă să fie mai puţin importantă. Mai târziu voi descrie în terminologia medicală pe care am învăţat-o eu cu aproape 40 de ani în urmă, creşterea şi manifestarea energiei subtile Kundalini. Dacă există vreo diferenţă între denumiri datorită nomenclaturii schimbate peste ani, n-ar trebui să vă preocupe cuvintele, ci mai degrabă să vă concentraţi pe cunoaşterea transmisă de ele.

INTRAREA LUI KUNDALINI IN FEOTUSUL UMAN

Când există ca feotus în uterul mamei, în fiinţa umană au loc două evenimente divine importante:
1) Spiritul (Atma) intră în inima feotusului care apoi începe să pulseze. Valurile acestei pulsaţii se mişcă în 3 ½ spire, aşa cum se vede în Figura 1.
2) Simultan Puterea Divină (Pranava) intră în feotus prin creier.

Închis de scalp, creirul uman este conic în formă. În punctul cel mai de sus, în zona osului fontanelei, el are un apex precum şi o bază şi trei laturi ca o prismă. Aceste trei straturi ale creirului sunt făcute din materiale diferite şi au densităţi diferite. De aceea creierul acţionează ca o prismă cu calitatea de refracţie. Când Puterea Divină intră în creier, ea se împarte în trei canale, deoarece creierul-prismă are trei laturi, ca o piramidă. Din aceste trei canale, două intră prin cele două laturi ale creierului, iar una prin apex. Ele trec prin spira primară creată de trepidaţiile inimii (Ishwari Power), interacţionaează

un fel de modern de interferență ?

una cu alta şi creează şapte chakre (vezi figura X)). Mai târziu, aceşti centri subtili se manifestă ca centri fizici grosieri în afara coloanei vertebrale. Ei sunt:

1) Sahasrara Chakra în creier

2) Agnya Chakra în punctul de intesecţie a nervilor optici. Ajna

3) Vishuddhi Chakra manifestă plexul cervical

4) Anahat sau Ridhaya Chakra manifestă plexul cardiac Svadhisthan jivan goj

5) Nabhi sau Manipura Chakra manifestă plexul solar Sthe goja

6) Swadisthan Chakra manifestă plexul aortic
7) Mooladhara Chakra manifestă plexul pelvic

Acestea sunt plexurile majore care sunt grosiere în natură, dar fiecare are subplexuri care sunt descrise în detaliu în capitolele individuale despre fiecare chakră.

Când Kundalini intră prin apexul creierului, osul fontanelei (Brahmarandra - 'Brahma' înseamnă 'Divinul', 'Randra' înseamnă 'orificiu'), Ea coboară prin creier în măduva spinării.

Din cele două laturi ale creierului, Puterea Divină curge aşa cum se arată în Figura XI , ca A1 şi A2. Acestea sunt supuse refracţiei în două puncte majore, conform forţelor paralelogramului, razele care cad pe partea laterală a creierului sunt împărţite în doua componente. O pereche iese din corp, pe care le-am numit B1 şi B2, cealaltă pereche intră în coloana vertebrală, pe care le-am numit C1 şi C2. Ultima pereche formează canalele stâng şi drept în coloana vertebrală, cunoscute ca Ida şi Pingala Nadis. Aceste două canale subtile se manifestă mai tarziu ca sistem nervos simpatic stâng şi drept.

Din apexul creierului, Puterea Divină intră şi se stabileşte ca trei puteri în fiinţa umană. Cea mai de jos este Puterea Lui Mahakali, cea de-a doua este Puterea lui Mahasaraswati, iar cea mai de sus este Puterea Lui Mahalakshmi. Aceste trei puteri creează trei perechi de Zeităţi şi Puterile lor corespunzătoare. Mai întâi, Mahakali Îl creează pe Shri Ganesha, apoi sunt create toate celelalte Zeităţi. Acestea sunt:
I) Shiva + Parvati (Durga); II. Brahma + Sarawswati; III.Vishnu + Lakshmi. Aceste Zeităţi Le manifestă, de asemenea, pe Shri Krishna cu Puterea Lui, Radha şi pe Domnul Isus Christos şi Mama Sa, Maria (Mahalakshmi Însăşi). Aceste două Zeităţi sunt Încarnările umane evoluate ale lui Shri Vishnu şi, respectiv, Shri Ganesha.

După această activitate, Pranava, care a fost împărţită în trei, intră în coloana vertebrală. Fâşia ei cea mai de jos (Mahakali, sau Puterea lui Gauri) dispare în coccis în calitate de Kundalini

Din spirala lui Kundalini, Shri Ganesha este plasat în Mooladhara Chakra care se află în afara sălaşului Ei din Mooladhara. El stă în această chakră şi păzeşte castitatea Mamei Sale, Kundalini. Fiecare fiinţă umana are o Kundalini individuală care este Mama lui şi El este singurul Ei fiu. Ea este Gauri care rezidă în stare latentă aşteptând un moment prielnic pentru a da singurului Ei copil 'cea de-a doua naştere' {Dwija) sau realizarea sinelui. Celelelate Zeităţi rămân în centrii lor diferiti:

Valea Oii - Mielului Ajna

1) Sahasrara Chakra - Adi Shakti Însăşi; 2) Agnya Chakra - Isus Christos + Mama Sa, Maria;
3) Vishuddhi Chakra - Shri Krishna + Shri Radha; 4) Anahat Chakra - Shri Rama +Shri Sita (partea dreaptă) Shri Shiva +Shri Parvati (partea stângă) Shri Jagadamba (Durga) pe centru;
manipura 5) Nabhi Chakra - Shri Vishnu + Shri Lakshmi; 6) Swadisthan Chakra - Shri Brahmadeva + Shri Saraswati;
7) Mooladhara Chakra - Shri Ganesha - Shri Gauri.

Prin prima spiră a lui Kundalini, aceste trei puteri creează în inimă un nou mecanism de transformare numit Hridyakash. Aceasta este lumina centrului cardiac, foarte cunsocut ca Inima Sacră şi este reflectat în jurul inimii ca şapte aure. Ea primeşte informaţia despre starea sau predispoziţia Spiritului Divin şi dacă Spiritului îi este sau nu pe plac jocul Mamei Primordiale (Adi Shakti). Acesta este un sistem intreţesut şi este explicat mai elaborat puţin mai departe.

Lampa lui Allah 'Dîn

A 3 dec 42 Dzzie Osborne

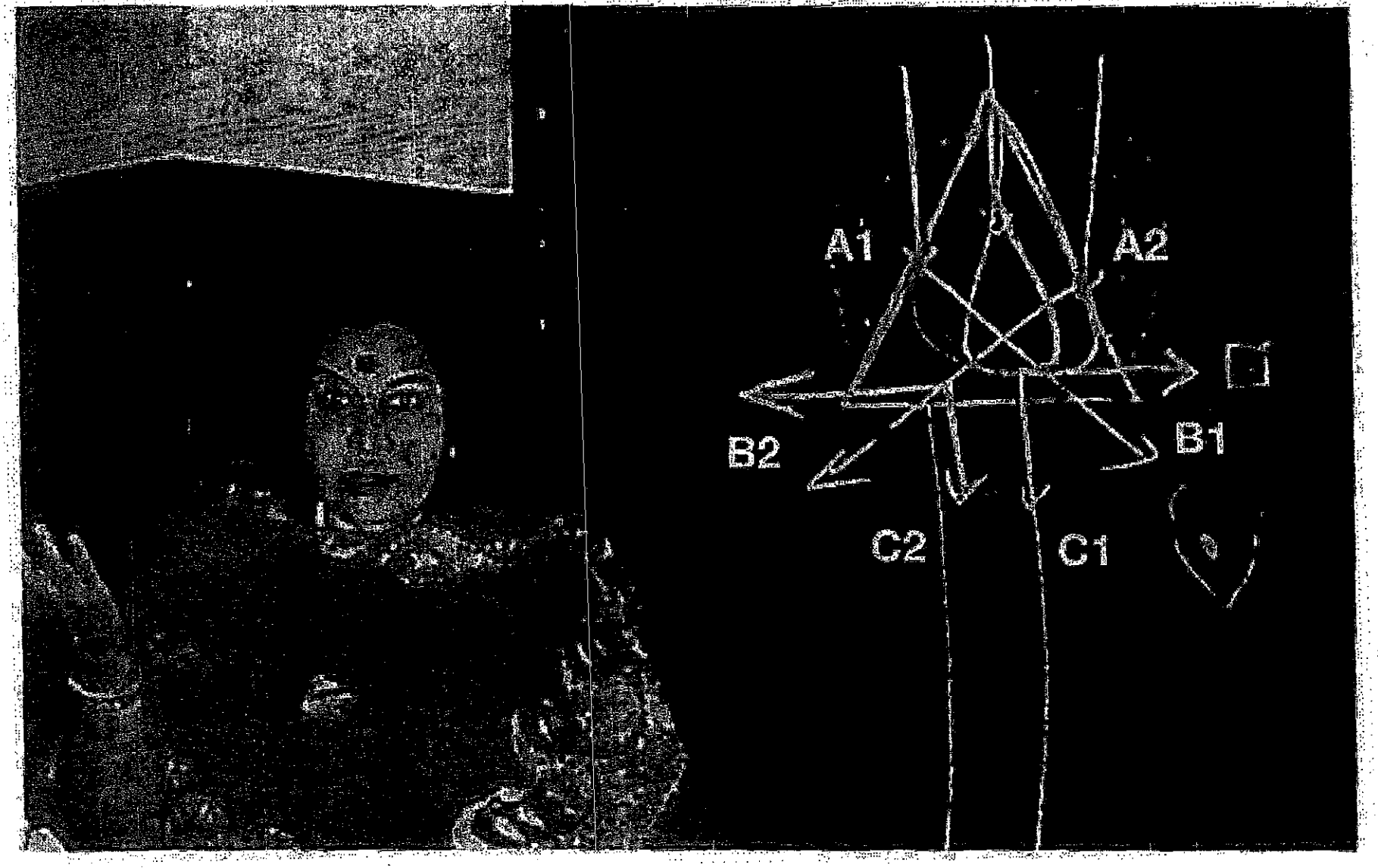

Figure X[18] (pt. 2 pag. 70)

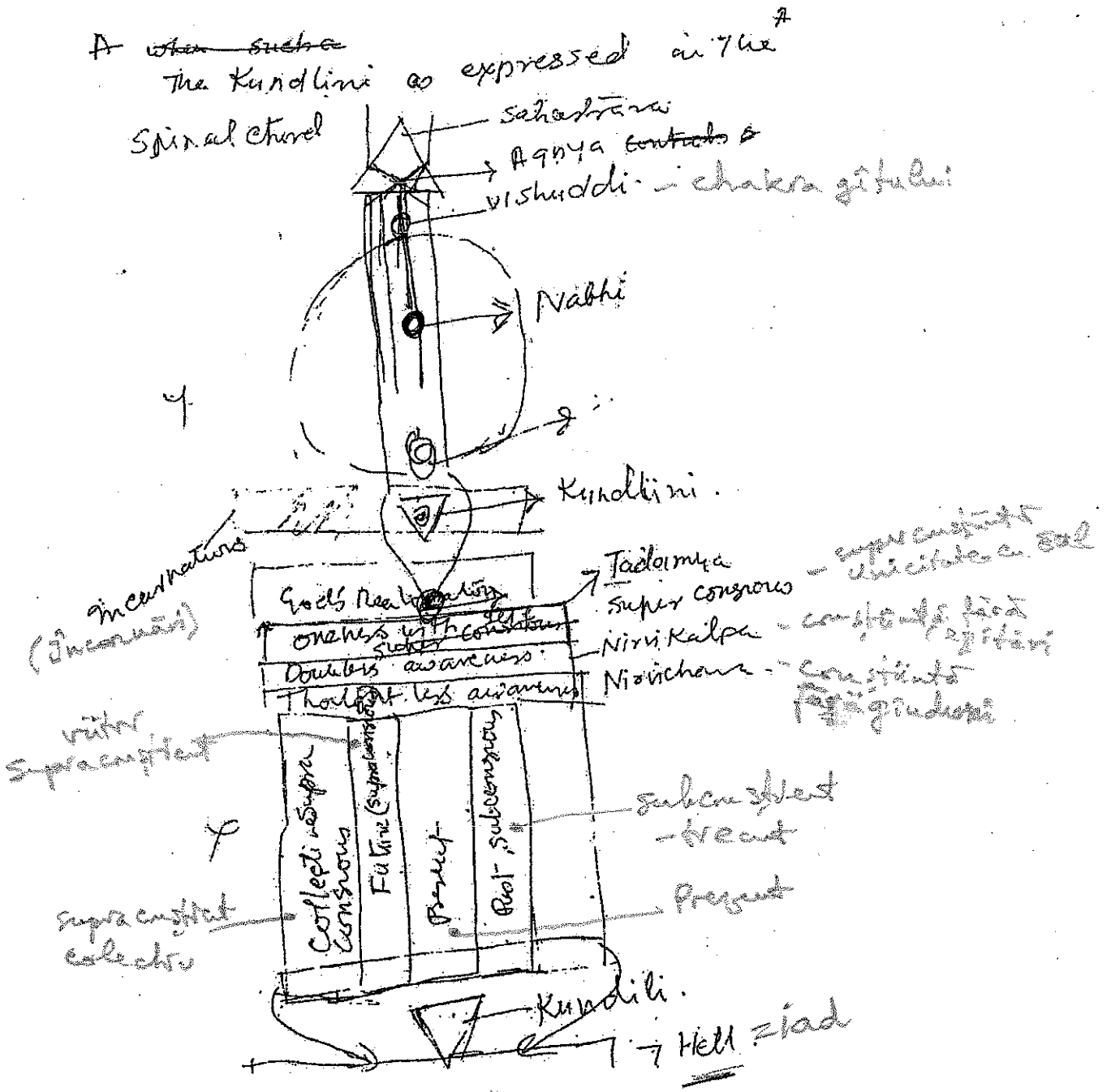

Figure XI [19]

The parasympathetic nervous system is the gross expression of the Mahalakshmi Power, which first manifests in the limbic area of the Sahasrara Chakra, and which goes on to become the vagus nerve. After this nerve a Void is created in the central channel (Sushumna Nadi) of each human being, when the Kundalini enters the triangular bone.

19 *Original drawing by Shri Mataji (added by the Editor).*

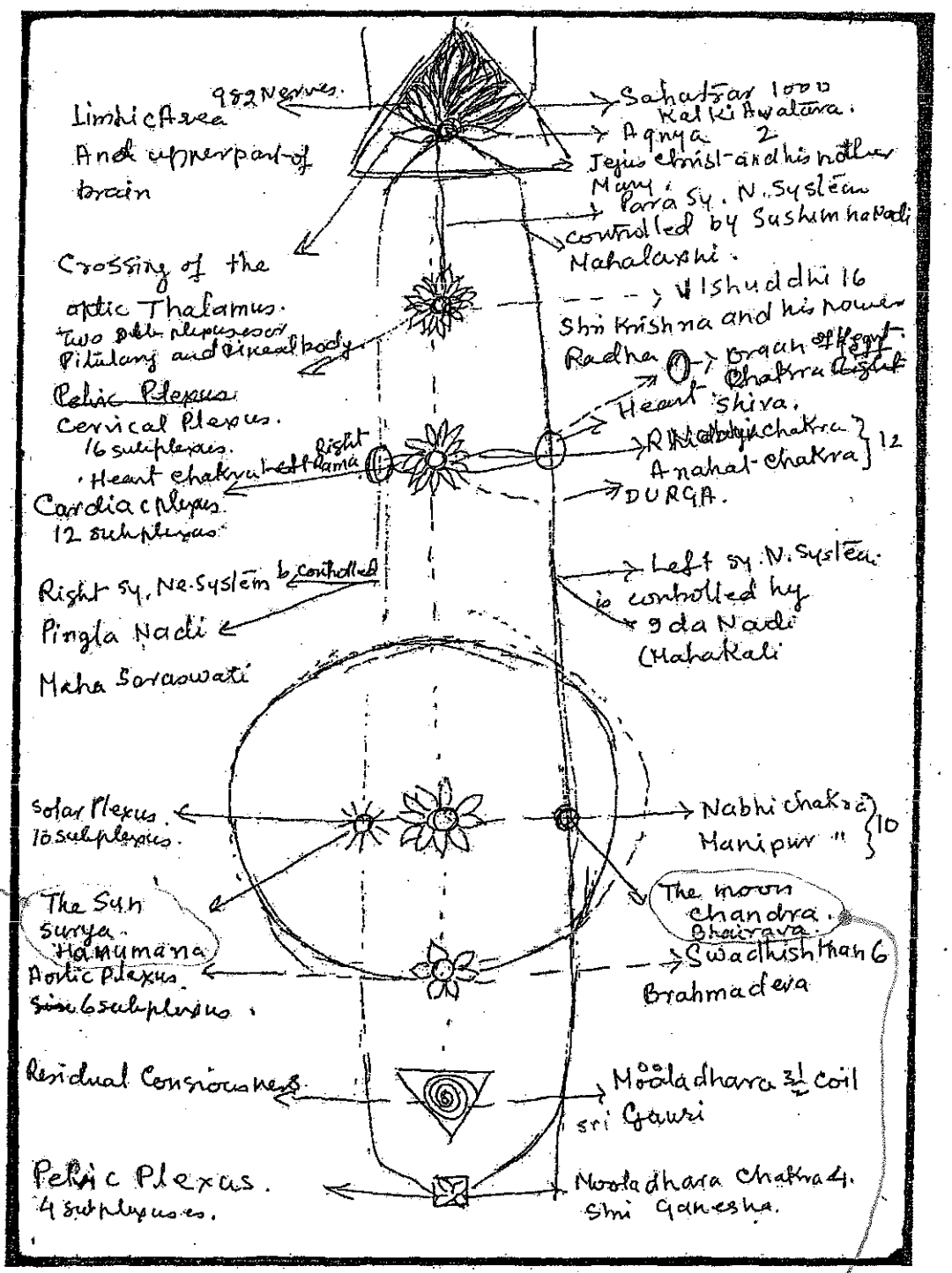

Figure XII[20]

In this Void is placed the Primordial Master (Adi Guru) formed from Brahma, Vishnu and Mahesha (Shiva). This Primordial Master

20 *Added by the Editor.*

Fâşia din mijloc (Puterea lui Mahasaraswati) iese în Vacuum sau Vid creat prin dispariţia lui Kundalini în coccis. Fâşia cea mai de sus (Puterea Lui Mahalakshmi) rămâne ca secţiune superioară a lui Sushumna Nadi şi se manifestă ca sisetem nervos parasimpatic, în timp ce cea mai de jos secţinue a canalului central rămâne ca parte a Vidului.

Prin coborârea Pranavei, toate Zeităţile sunt stabilite în chakrele lor respective, cu excepţia lui Shri Shiva. Shri Shiva se indentifică cu Spiritul Divin (Atma), care Îl însoţeşte în feotus în cazul fiinţelor nerealizate. Puterea Sa, Parvati, se identifică cu Puterea Mahakali a lui Adi Shakti. Aceasta este diferenţa de bază dintre om şi Fiinţa Primordială în plan spiritual. În felul acesta se separă Shiva şi Shakti (Parvati); când Ei Se întâlnesc din nou, se spune că are loc yoga.

Imediat ce feotusul primeşte Spiritul în inimă, în inimă se poate auzi prima trepidaţie. Shiva se stabileşte în inima sufletelor nerealizate. Parvati se manifestă ca Zeitatea Durga, independentă de Domnul Ei, pentru crearea corpului Fizic al fiecărei fiinţe. Ea se mişcă în încăperea centrală a inimii numită Inima Sacră. Domnul Vishnu se stabileşte cu Puterea şi Consoarta Sa, Lakshmi, în centrul ombilicului. Din ombilicul Său este emis centrul în formă de lotus care se roteţe în jurul Chakrei Nabhi. Aesta este Swadisthan Chakra şi Domnul Brahmadeva şi Puterea Sa, Saraswati Îşi ocupă locurile în acest centru ca Zeităţi care prezidează acest centru.

Chakra care se roteşte în cerc în jurul Chakrei Nabhi creează o zonă numită Oceanul Iluziilor (Bhavasagara) sau Vid. Domnul Vishnu, prin cele zece Încarnări ale Sale, care reprezintă zece stadii de evoluţie a Fiinţei Primodiale, traversează Vidul. Cea de-a şaptea Încarnare a fost Shri Rama care rezidă în partea dreaptă a chakrei inimii cu Puterea Sa, Shri Sita. Shri Rama S-a încarnat ca reprezentare a personalităţii care a fost fiinţa umană perfecta (Mariada Purushottama). Cea de-a opta Încarnare a Domnului Vishnu a fost Shri Krishna care, cu puterea Sa, Radha, rezidă în Vishuddhi Chakra. Shri Krishna a fost ultima expresie a Fiinţei Priomordiale (Virata) în formă umană şi ne-a învăţat să privim Creaţia ca joc (Leela) al Puterii Divine.

În creier, deasupra lui Vishuddhi, unde se interesctează nervii optici se află Agnya Chakra unde în fiecare fiinţă umană rezidă Domnul Isus Christos. El este manifestarea completă a principiului de Fiu al lui Dumnezeu. Corpul Lui a fost format din Shri Kartikeya, singurul frate a lui Shri Ganesha şi personalitate Divină. Deşi El a venit ca fiinţă umană, învierea Lui a fost posibilă prin substanţa Divină a corpului Său. El a fost creat în stadiul Vaikuntha ca Maha Vihsnu, singurul fiu al lui Shri Krishna şi Shri Radha. Ca cea de-a noua încarnare a lui Vishnu, El a fost numit Boudda sau 'Încarnarea blândă.'

Sahasrara Chakra (zona limbică a creierului) este guvernată de Adi Shakti în forma numită Mahamaya (Marea Iluzie). Ea este Puterea celei de-a zecea Încarnări şi ultima a lui Vishnu, Shri Kalki, cea a fiinţei Colective care mai e de venit.

Sistemul nervos parasimpatic este expresia grosieră a Puterii lui Mahalakshmi, care mai întâi se manifestă în zona limbică a Chakrei Sahasrara şi care merge mai departe pentru a deveni nervul vag. După acest nerv, în fiecare fiinţă umană este creat un Vid în canalul central (Sushumna Nadi), când Kundalini intră în osul triunghiular. În acest Vid este plasat Maestrul Primordial (Adi Guru), format din Brahma, Vishnu şi Mahesha (Shiva). Acest Maestru Primordial este cunonscut şi ca Dattatreya. El a avut multe naşteri ca profet şi învăţător ca: Raja Janaka, Adi Nath, Macchinder Nath, Zoroastru, Guru Nanak şi Sai Nath din Shirdi. Această Zeitate ajută fiinţele umane să-şi caute salvarea traversând Vidul sau Oceanul Iluziilor din interiorul lor.

Chakrele sunt create din cele cinci elemente (pământ, apă, aer, foc şi eter) care sunt transformate de cinci tipuri de puteri materiale. Înfăşurarea primară alui Kundalini, Puterea Ishwari şi cele trei Puteri - a lui Mahakali, a lui Mahasaraswati, a lui Mahalakshimi - creează o structură care arată ca floare în formă de clopot. Vezi figura XII. Sistemele nervoase simpatice stâng şi drept se manifestă din Ida şi Pingala Nadis în afara coloanei vertebrale. Aceste sisteme se află de-a lungul coloanei vertebrale, în afara vertebrelor şi formează un lanţ de bulbi ganglionici. Ei merg de-a lungul coloanei până la coccis, l a baza coloanei vertebrale. Puţin mai sus de capătul coccisului ei se întâlnesc unul cu altul şi formează un cerc în jurul chakrei Mooladhara. Acesta este cel mai de jos centru şi singurul plasat în afara coloanei vertebrale sau a oaselor craniene. Toţi ceilalţi centri sunt controlaţi de Zeităţile care-i prezidează şi la nivel grosier sunt exprimaţi ca ganglioni. Toate organele par a fi contolate prin ganglioni.

De la bun început trebuie mărturisit că terminologia creată de ştiinţele medicale este inadecvată pentru a explica natura Divinului. Cunoaşterea exprimată în această carte este subiectivă în natură, deci trebuie considerată din unghi subiectiv. Când eu folosesc cuvintele 'sisteme nervoase parasimpatice şi simpatice', ambele ramuri ale sistemului nervos autonom, nu înţeleg prin aceasta exact ce înţeleg ştiinţele medicale. O să merg mai departe şi spun că aceste două sisteme trebuie să fie împărţite potrivit cu funcţiile pe care le îndeplinesc ele în corp în raport cu Puterea Divină.

SISTEMUL NERVOS AUTONOM

Funcţional, sistemul nervos autonom trebuie înţeles prin natura lui Divină. Ele sunt canale grosiere pentru a exprima energia subtilă a Iubirii Divine şi în cele din urmă pentru acorda realizarea sinelui. Când Mama Primordială vrea să umple fiinţa umană cu Puterea Ei (Prana), Ea o eliberează prin activitatea parasimpaticului pentru uzul lui. Când fiinţele umane folosesc Prana pentru vreun efort sau pentru necesităţi urgente suplimentare, aceasta este o funcţie a activităţii simpaticului. Cineva poate să-şi crească ritmul cardiac, de exemplu, alergând un timp scurt. În acel caz, Prana este folosită pentru o necesitate într-o stare de urgenţă. Dar reducerea ritmului cardiac nu se poate face, întrucât aceasta se poate întâmpla numai prin activitatea parasimpaticului. Numai Adi Shakti, rezidând în creier, poate coborî ritmul cardiac.

Noi trebuie să înţelegem clar cum şi de ce chimicale precum adrenalina sau acetilcolina lucrează în moduri diferite. În funcţie de circumstanţe, una dintre acestea poate să relaxeze sau să constricţioneze (mărească) un anumit organ. Dacă, prin activitatea sistemului nervos simpatic, vasele de sangele coronariene se dilată, graţie aceleiaşi activităţi, arterele în general se constricţionează de la adrenalina secretată de către sistemul nervos simpatic. În timp ce există constricţie în muşchii bronhici prin sistemul nervos parasimpatic, există dilataţie a muschilor pe întreg. Modul de acţiune pare contradictoriu, dar dacă cele două funcţii diferite ale acestor două sisteme sunt înţelese în termenii activităţii lor, ele pot fi uşor înţelese. Sistemul nervos simpatic trimite un tip de impuls nervos, în timp ce parasimpaticul trimite impulsuri nervoase diferite. Aceste impulsuri pot constricţiona sau dilata, pot creşte sau descreşte activitatea, dar scopul sau expresia acestor două sisteme este fie de a devia, fie de a acţiona. Ele toarnă energie în organe sau folosesc energia deja prezentă în organe. Actvitatea simpaticului este adusă în jos prin efortul uman al activitaăţii conştiente şi, de asemenea, de orice acţiune extraordinară.

Deşi sistemul nervos parasimpatic pare a acţiona de sine stătător, decizia de mărire sau de costricţionare a unui organ este luată de către Zietatea care răspunde de necesităţile fiecărui organ.

Ştiinţa medicală, ca şi alte ştiinţe, este un cunoaştere obiectivă, deci este o cunoaştere parţială şi în mare măsură este vagă în privinţa acestor sisteme. Este foarte greu de arătat energile Puterii Divine care curg de-a lungul coloanei vertebrale, pentru că ele sunt subtile şi invizibile cu ochiul liber. Ele pot doar să fie percepute când cineva îşi deschide ochii Spiritului Divin (Atma).

Acest lucru poate suna foarte ezoteric. Oricum, în experimentele noastre cu Sahaja Yoga, mulţi oameni au văzut clar pulsaţia lui Kundalini în osul triunghiular numit coccis. În plus, se poate vedea mişcarea Ei ascendentă cu ochiul liber. Chiar şi cu un stetoscpo este posibil să se înregistreze pulsaţiile, chiar dacă sunt slabe. Pe creştetul capului, căutătorul însuşi simte trepidaţia lui Kundalini. Există multe astfel de dovezi fizice pe care oamenii le-au văzut cu propriii lor ochi, chiar oameni nerealizaţi. Pupilele ochilor celor a căror Kundalini s-a ridicat sunt dilataţi asemeni pupilelor copiilor mici, sugerând activitatea parasimpaticului. În cazul ochilor, dilatarea pupilelor este un subiect cotroversat pentru ştiinţa medicală în a decide dacă este activitate parasimpatică sau simpatică. În copilărie, cand egoul şi superegoul nu sunt complet dezvoltate şi când osul fontanelei este încă foarte moale, pupilele se dilată datorită activităţii parasimpaticului. Pe măsură ce copilul creşte, egoul şi superegoul se dezvoltă complet şi atunci dilatarea pupilelor devine activitate simpatetică, întrucât ele se adaptează la întuneric. Chiar constricţia pupilelor este simpatetică, pentru că nervii optici utilizează Energia Divină (Pranava). În general, sistemul nervos simpatic, uman în natură, este cel care produce orice activitate normală sau suplimentară în care sunt implicate fiinţele umane care poate fi îndeplinită de mintea lor conştientă sau subconştientă. Ori de câte ori furnizarea de energie este spontană, aceasta este Divină în natură şi intră în joc sistemul nervos parasimpatic.

DEZVOLTAREA EGOULUI ŞI SUPEREGOULUI

Aşa cum se arată în figura X , creierul este triunghiuler în formă şi razele Puterii Divine (A1 şi A2) care cad pe planul înclinat al celor două laturi suportă două fenomene fizice:

1) Mai întâi, pentru că ele cad drept pe planul înclinat şi intră în creier, aceste raze se divid, aceasta având ca rezultat o componentă intră în creier (C1 si C2), iar cealaltă forţă componentă iese din creier (B1 si B2). Acelaşi fenomen re-apare mai târziu, când aceste două linii ale forţei se încucişeaza în creier la Agnya Chakra. Încrucişarea are loc ca rezultat al refracţiei din creier graţie densităţilor diferite ale lui la diferite nivele.

2) Cele două componente care ies din creier (B1 şi B2) duc atenţia omului în afara corpului, întrucât ea reacţionează la impulsuri exterioare. Egoul şi superegoul sunt create ca reacţie. Când se naşte un copil, mama începe să alăpteze copilul prin impuls, exact aşa cum fac şi animalele. Copilul suge la pieptul mamei şi simte unitate şi bucurie. Când mama îşi mută copilul de la un sân la celălalt, copilul se simte rănit şi nefericit. Reacţia se fixează în creirul copilului în direcţii opuse. În acest fel egoul se umflă treptat în creier ca un balon. După acest comportament de împotrivire din partea copilului, cearta sau dojana mamei, această aserţiune a egoului creează condiţionare în mintea copilului. Această condiţionare creează superego şi începe să se dezvolte o structură în formă de balon pe partea stângă a creierului. Egoul pe partea dreaptă a creierului şi superegoul pe partea stângă cresc până când acoperă osul moale (fontanela) din creştetul capului. Osul fontanelei se calcifiază complet la vârsta de cinci sau şase ani.

Egoul şi superegoul sunt comtrolate de Agnya Chakra. Acest centru subtil este plasat în punctul de întâlnire al celor trei forţe, unde se întâlnesc nervii optici. Baloanele egoului şi superegoului încep să crească din Vishuddhi Chakra. Când egoul este complet dezvoltat, el se întinde pe partea dreaptă a capului, în linie cu urechea şi se mişcă spre partea din faţă a creierului. Această dezvoltare se produce din cauza gândirii şi a planificării. Mărimea şi forma creierului în fruntea unei fiinţe umane diferă substanţial de cel al unei maimuţe. Creierul unei maimuţe este oblic şi mai mic ca mărime, pentru că dezvoltarea egoului este foarte rudimentară. Activităţile de gândire şi planificare prin mintea preconştientă creează deşeuri de fum care se acumulează ca ego.

Superegoul depozitează tot ce este condiţionare în minte şi se dezvoltă în spatele urechii şi creste spre spate pe cap acoperind toată partea din spate a creierului. Toate experientele unei persoane, bune sau rele, sunt stocate în mintea subconştientă, în timp ce deşeurile de fum ale acestor activităţi emoţionale şi legate de simţuri creează superego. Astfel, mintea preconştientă (Mana) şi mintea subconştientă (Suptamana) folosesc Puterea Divină din Canalul Solar (Pingala) şi, respectiv, Canalul Lunar (Ida)

Activitatea întregului sistem nervos simpatic este alimentată cu Energia Divină care curge pe canalele drept şi stâng. Canalul drept începe pe partea stângă a creierului, iar canalul stâng începe pe partea dreaptă a creierului. Agnya chakra este plasată în punctul de încrucişare şi controlează corpurile pituitarei şi pinealei la nivel grosier. Astfel, pituitara controlează egoul, iar pineala contrloează superegoul.

Pineala, care controlează superegoul, este supradezvoltată la animale. La fiinţele umane există un echilibru între ego şi superego prin care ambele, egoul şi superegoul, vin la centru pe partea de sus a creierului, în apropierea osului fontanelei.

Acoperirea completă a creierului şi calcifierea osului fontanelei separă fiinţele umane de Puterea Divină Atotpătrunzătoare. În felul acesta fiinţele umane îşi dezvoltă 'Eul' sau propria lor identitate. Când cele două, egoul şi superegoul sunt echilibrate prin viaţa temperată şi plină de devoţiune a unui gospodar, Kundalini, trezită prin Sahaja Yoga, străpunge şi trece prin centrul creierului. Ea duce atenţia căutătorului în atenţia Puterii Atotpătrunzătoare, Inconştientul Universal.

Atenţia lui se mută pe partea stângă sau pe partea dreaptă a sistemului, potrivit cu natura acestei activităţi. Orice enrgie care este necesară pentru această activitate vine din Ida sau din Pingala Nadi, iar Zeităţile care sunt plasate în centrul chakrelor (vezi figura V) decid modul potrivit de acţiune. Cele două parabole de energie ies din cele două părţi, în Pingala şi Ida Nadi, una în sens orar, cealaltă în sens antiorar. Energia necesară este transformată de Zeităţi. Ele sunt în contact cu sediile centrilor subtili (peethas) din creier şi, de asemenea, şi cu aurele Spiritului care încercuiesc Spiritul Divin (Atma) din inimă.

ACTIVITATEA SUPRACONŞTIENTĂ

Cele mai multe interpretări despre Kundalini au ajuns până acum la noi prin înţelepţii care practicau Hatha Yoga. Cuvântul 'Hatha' derivă din 'Ha' care înseamnă 'Soare' şi 'Tha' care înseamnă 'Lună', ceea ce arată clar că erau folosite amble canale simpatice. Sistemul Hatha Yoga era în legătură nu numai cu lucrarea efortului conştient, ci şi cu efortul subconştient. Patanjali, fondatorul Mathaerugahar, a scris clar în 'Ştiinele şi Practicile' Sale că cei care vor să practice acest sistem de iluminare trebuie să-i evite pe locuitorii pădurilor. Prin diferite metode de abştinenţă (efort conştient), era posibil să fie controlate organele (Indriyas). Era în aceeaşi măsură necesar să se acorde atenţie lucrării subconştiinte (efort subconştient), care răspunde de suprimarea reflexelor cauzate de condiţionări, sau controlul puternic al dorinţelor. De exemplu, noi putem să ne abţinem în a spune minciuni controlându-ne limba, dar numai prin controlul subconştientului însuşi putem noi să prindem în faşă gândul de a spune minciuni.

Abstinenţa este calea de a stăpâni mintea conştientă, iar iubirea este medicamentul de a vindeca mintea subconştientă. Este regretabil că cei mai mulţi yoghini moderni au pierdut înţelesul adevărat al Hatha Yogăi. Nu există loc pnetru iubire în preceptele şi practicile lor. Pentru cei mai mulţi, a obţine stăpânirea forţelor fizice, precum karate, acupunctura, este raţiunea lor de a deveni hatha yoghini. Chiar în vechime, yoghinii care erau iniţial indivizi blânzi ca formare, deveneau oameni irascibili după ce urmau un timp Hatha Yoga. Ei dezvoltau o personalitate supraconştientă, pentru că acest canal drept conectează mintea cu tărâmul supraconştientului şi cu atenţia lor, ei se luptau corp la corp cu puterile supranaturale şi materiale şi dobândeau stăpânirea asupra lor. Un astfel de yoghin poate învinge forţele gravitaţiei şi poate zbura în aer oprind sau suspendând lucrarea sistemului său simpatic. El poate să-şi oprească şi bătăile inimii pentru un timp. El poate trăi în apă timp de mai multe luni, dar nu are în interior niciun pic de iubire. El devine o personalitate extrem de puternică şi egoistă şi, asemneni soarelui, arde pe oricine care-l deranjează reducându-l la o grămadă de cenuşă (Bhasmisat). În scripturile antice iscusinţa acestor aşa-zişi 'yoghini sprituali' era foarte cunoscută. Există în istorie nenumărate exemple de yoghini posedaţi care aveau o natură aşa de crudă. Ei sunt capabili să-şi concentreze atenţia pe Agnya Chakra prin Ida Nadi folosind puterea concentrării sau controlându-şi în cele din urmă viaţa sexuală.

CALEA CENTRALĂ - A SUSŢINERII

Calea centrala (Sushumna Ndi) a lui Mahalakshmi exprimă calea de susţinere (Dharma) şi există în fiinţele umane ca sistem nervos parasimpatic. Toate funcţiile subtile sunt îndeplinite prin această cale de către Adi Shakti în forma Ei de Încarnare. Aceasta este cea mai importantă funcţie!

5) Pentru a deschide calea de evoluţie prin ajutor acordat de diferite Zeităţi fiinţelor umane şi altor animale.

6) Pentru a evolua în Sahasrara (Creierul Primordial) o varietate corespunzătoare de Zeităţi şi pentru a coordona lucrarea acestor Zeităţi diferite, perfectând treptat conştiinţa fiinţelor umane, în cele din urmă conducându-le pe tărâmul vieţii Divine prin realizarea sinelui. Pe această cale, o fiinţă umană experimentează şi apreciază lucrarea lui Dumnezeu ca experienţă universală vie.

7) A lucra planurile lui Dumnezeu Atotputernic în fiinţele umane ca energie a 'originatorului' a sistemului nervos parasimpatic. Aceasta este făcută cu ajutorul Zeităţilor plasate în diferite chakre ale acestei căi centrale.

Jumătate din calea centrală, cea care iniţial a mers în jos, este aspectul de Mahakali care dispare în osul triunghiular ca Adi Kundalini. Adi Kundalini Primordială este banda înregistrată despre trecutul creaţiei şi se află în trei spire şi jumătate în Adi Mooladhara Primordială, sălaşul Ei. Ea este cunoscută ca Gauri, Mama lui Shri Ganesha şi este puterea reziduală a minţii cosmice subconştiente şi este păstrată pentru venirea unei Încarnări. Prima Incarnare a lui Gauri a creat prima Chakră, Adi Mooladhara Chakra , deci în timpul Încarnării lui Gauri, era manifestată numai o Chakră a lui Adi Shakti. Celelate Chakre erau latente.

Apoi pe acest pământ a venit Încarnarea lui Adi Vishnu şi puterea Sa, Lakshmi, a avut două Chakre active în coloana Ei vertebrală. Aceşti doi centri s-au manifestat, în timp ce celelalte chakre ale Ei erau inactive. Cel de-al doilea centru a fost Nabhi Chakra. Din ombilicul lui Adi Vishnu a apărut un lotus care a dat naştere lui Adi Brahmadeva, Domnul Creaţiei. Consoarta Sa, Saraswati, o Încarnare a lui Adi Shakti, ca şi Lakshmi, a fost generatorul pentru crearea energiei pentru Domnul Ei Brahmadeva (Prajapati).

Cel de-al doilea centru a fost Swadisthan Chakra. Adi Brahmadeva a fost cel care a creat acest univers material din cinci elemente. Saraswati a avut trei Chakre care funcţionau în coloana Ei vertebrală.

Cea de-a patra Chakră plasată pe calea centrală este numită Adi Anahat Chakra sau Centrul Inimii. El controlează plexul cardiac şi a fost numit Anahat (fără percuţie), pentru că forţa vieţii (Prana) poate fi auzită aici chiar din primul moment. În ceilalţi centri, el n-a creat un sunet care să poată fi auzit. Centrul Inimii are trei părţi:

1) Pe partea stângă a Chakrei, rezidă Parvati cu soţul Ei, Domnul Shiva. El guvernează canalul stâng, Ida Nadi.

2) Pe partea dreaptă a chakrei se află sediul domnului Rama, o Încarnare a lui Adi Vishnu şi soţia Sa, Sita, o Încarnare a lui Adi Shakti.

3) Parvati intră singură pe partea centrală a chakrei, ca Durga sau Jagadamba, Mama Lumii. Când Adi Vishnu s-a Încarnat ca Domnul Rama, această parte centrală a fost părăsita de Durga care, în rolul Ei de soţie, S-a reunit cu Domnul Shiva în încăperea din stânga, în timp ce Domnul Rama cu Sita au ocupat încăperea centrală.

Deasupra lui Adi Anahat Chakra se află Adi Vishuddhi Chakra cu 16 petale care controlează plexul cervical. Adi Vishnu a încarnat Virata ca Shri Krishna a cărui putere este Radha.

Adi Shakti = Sfântul Duh

Pe această cale, mai sus, la încrucişarea nervilor optici în creierul lui Virata, se află un centru numit Adi Agnya Chakra care controlează Pituitara Primordială şi Pineala Primordială. Ele guvernează Egoul şi, respectiv, Superegoul Fiinţei Primordiale. Acestea două se dezvoltă la capătul lui Adi Ida şi Adi Pingala Nadi. Ele se dezvoläa de cum Virata începe să se manifeste şi sunt ca nişte baloane de fum emis de coşul fabricii care are rol de gură de evacuare a excreţiei.

Ultimul şi cel mai important centru se află în partea superioară a creierukui Fiinţei Primordiale cuprinzând Zona Limbică Primordială. Aceasta este numită Adi Sahasrara Chakra care este conectată cu toţi ceilalţi centri prin şapte caneluri care se află de-a lungul căii centrale (Adi Sushumna Nadi). Chakrele sunt controlate de Adi Shakti Însăşi din sediile (Peethas) Zeităţilor din creier. Ca putere a lui Kalki, cea de-a zecea şi ultima Încarnare a lui Adi Vishnu, Ea va lua o Încarnare unică în perioada Kaliygua pentru a deschide acest ultim centru. Ea se va încarna ca personalitate a marii iluzii(Mahamaya) care va integra cele trei aspecte ale Ei (Trigunatmika) şi prin aceasta, Ea va crea personalitatea colectivă a lui Kalki. Venirea Ei a fost ţinută secretă, dar va avea loc atunci când se petrece realizarea sinelui în masă.

Susţinerea Zeităţilor şi a Chakrelor Lor

* Primul centru, Mooladhara, este guvernat de Shri Ganesha a cărui susţinere este copilăria eternă.

* Al doilea centru, Swadisthan, este guvernat de Brahmadeva, a cărui susţinere este gândirea, acţiunea şi creaţia.

* Al treilea centru, Nabhi, este guvernat de Vishnu, a cărui susţinere este susţinerea însăşi (Dharma), care este energia evoluţiei pe care o menţine şi o susţine (Dharana). Susţinerea lui Adi Vishnu este Marea Fiinţă Primordială (Virata Swarupa).

* Al patrulea centru, Anahat, este guvernat de Adi Shakti (Zeiţa) ca Durga sau Jagadamba, a cărei susţinere este iubirea maternă universală. Partea stângă a acestei Chakre, guvernată de Shiva şi Parvati, are ca susţinere existenţa, inocenţa, simplitatea şi fermitatea. Partea dreaptă a Chakrei este guvernată de Shri Rama şi soţia Sa dedicată, Sita, şi are ca susţinere maiestuozitatea şi calitatea de lider politic perfect. Acest cuplu simbolizează iubirea dintre soţ şi soţie.

* Al cincilea centru, Vishuddhi, este guvernat de Shri Krishna, a cărui susţinere este puritatea scopului (Hita) în diplomaţie şi în politică. Susţinerea acestui centru este simplitatea sensibilităţii nesofisticate, nealterate. Shri Krishna exprimă aspectul de personalitate care asistă ca martor al întregii creaţii ca simplu joc (Leela). Cel mai important factor al susţinerii acestei chakre este faptul că ea manifestă măreţia (Virata) şi caracterul complet (Poornavatara).

* Al saselea centru, Agnya, este guvernat de Domnul Isus Christos, a cărui susţinere este iertarea (Kshema) şi mulţumirea. El este prezidat de Isus Christos, care este Încarnarea lui Shri Ganesha. Eternitatea Spiritului, exprimată în 'Bhagavat Gita' a lui Shri Krishna, este arătată prin învierea lui Isus Christos.

* Al şaptelea centru, Sahasrara, este guvernat de Adi Shakti (Sfântul Duh) a cărei susţinere este conştiinţa colectivă, care este starea de beatitudine a realizării sinelui.

Calea lui Mhalakshmi îşi are originea în centrul Creierului Primordial şi are grijă de toate chakrele. Apariţia Încarnărilor pe acest Pământ a început în Vidul lui Virata, în stadiul Bhavasagara
Ele au apărut pentru prima dată în stadiul Vaikuntha coborând din Capul Fiinţei Primordiale. În stadiul Utpatti al creaţiei, când Adi Shakti a luat forma de Valaya, Ea devine Bindu şi Ardha Bindu şi intră în creierul triunghiular (Trikuti) al lui Virata. În centrul creierului, la Agnya chakra, Ea se separă în cele trei puteri ale Ei - Mahalakshmi, Mahasaraswati şi Mahakali. Deci în coborârea Ei în stadiul Vaikuntha, Ea vine ca Malakshmi, apoi ca Mahakali şi în cele din urmă ca Mahasaraswati.
ha

Aşa cum am mai arătat, aceste trei Puteri-Mamă creează Zeităţi pentru cele şase chakre. La o dată ulterioară, aceste Zeităţi se stabilesc în diferitele lor chakre corespunzătoare. Shri Ganesha, Dumnezeu-Fiul care mai târziu se încarnează în forma Lui umană ca Isus Christos, a fost creat ca prima Zeitate în stadiul Utpatti. Deci El este primul Zeu Pre-eminent. Toate celelalte Zeităţi au fost create în stadiul

Sri Ganesha, Duhul Sfânt → Jesus Christ

Vaikunta. Ascensiunea lor a avut loc în stadiul Ksirasagara, dar ele s-au încarnat pe acest pământ în stadiul Bhavasagara.

Oamenii care duc o viaţă simplă, pioasă şi vituoasă trăiesc foarte aproape de calea centrală. Cei care cred în Dumnezeu şi se ocupă de activităţi serioase şi responsabile în viaţă, care cred în protecţia Lui şi care nu se complac în pasiuni şi perversiuni sexuale, aparţin de zona căii centrale. Indivizii care duc o viaţă de familie normală, ca părinţi şi copii cu sentimente profunde, cei care îşi tratează soţiile ca Lakshmi (Zeiţa familiei) sunt în mod special binecuvântaţă pentru calea centrală a evoluţiei. Oamenii cu inima curată şi religioşi care nu au învăţat căile viclene şi egoiste ale celor de la oraş sunt şi ei primele recipiente ale ascensiunii evolutive. Cei care se simt responsabili pentru lucrarea lui Dumnezeu şi care-şi duc viata lăudându-L şi venerându-L pe Dumnezeu sunt singurii binecuvântaţi de forţele evolutive ale Pranavei. Cei care sunt oameni nepăsători, temperaţi şi care nu creează probleme altora sau care nu încearcă să-i domine pe alţii sunt membrii favoriţi ai comunităţii lui Dumnezeu. Cei care cred în Iubirea Divină şi în relaţii caste cu mama, sora, fiica, sunt consideraţi cei mai înalţi şi sunt aleşi de Pranava pentru realizarea sinelui
Cei care-L caută pe Dumnezeu nu fac paradă de religiozitatea lor şi nici nu condamnă alte Zeităţi sau Încarnări în numele lui Dumnezeu şi al religiei. Ei sunt binecuvântaţi de Iubirea Divină şi se menţin pe calea centrală marcată de toleranţă şi umilinţă. Cei care nu recurg la abstinenţă extremă, care au o aversiune naturală faţă de viciu şi care sunt spontani în reacţiile lor sunt cei mai potriviţi pentru Sahaja Yoga.

Pe de altă parte, cei care cred că ei sunt răspunzători pentru succesul lor în viaţă mai mult decât Dumnezeu şi care muncesc, gândesc şi planifică tot timpul (Ati Karmi) sunt extremişti. Ei operează pe canalul Solar al lui Brahmadeva. Dacă dedicaţia lor în muncă este un camuflaj pentru ambiţia lor, atunci ei încep să se mişte spre partea extremă a acestui Canal. Cei care Îl caută pe Dumnezeu, care nu fac paradă de religiozitatea lor, sau care nu urmeaza pe Sanyasa ipocriţi, care nu condamnă alte Zeităţi sau Înacarnări în numele lui Dumnezeu şi al religiei sunt binecuvântaţi de Iubirea Divină. Cei care nu afişează abstinenţa extremă, ci arată repulsie naturală faţă de viciu şi care sunt spontani în reacţiile lor sunt cei mai potriviţi pentru Sahaja Yoga. Ei se menţin pe calea centrală. Cei care fac paradă, care profesează o religie fără a avea relizarea sinelui sau care predică religia şi îşi arogă un statut superior, care evident este fals, aceştia acţionează sărind în Canalul Solar.

(Vezi figura VII)

Astfel de oameni sunt ulterior aruncaţi la capătul extrem al Canalului Solar ca personalităţi egoiste. În cele din urmă ei apar pe pământ ca monştri religioşi care poartă haina religiei. Cei care au o viaţă sexuală normală cu soţia lor şi care respectă căsătoria ca religie, ca lucru stabil (settled affair) (Yagnya), au atenţia pe calea centrală. Dar cei care, în numele unui experiment sau sub altă mască, se complac în perversiuni sexuale, cad în subconştientul de pe partea stângă şi în Canalul Lunar al subconştientului colectiv. Cei care mănâncă prea mult sau care se complac în dependenţă de alcool şi droguri se află şi ei în zonele extreme ale Canalului Lunar de pe partea stângă.

Dimpotrivă, cei care postesc exagerat sau care acordă prea multă atenţie condiţiei corpului lor prin dietă sau prin exerciţii fiizce de yoga cad şi ei pe canalul Solar. Pe scurt, toate tipurile de comportament extrem pe care-l au în viaţă fiinţele umane sunt fie pe Canalul Solar, fie pe Canalul Lunar. Astfel de oameni sunt candidaţi foarte dificili pentru realizarea sinelui.

Este adevărat că domeniul de gândire şi acţiune umane înainte de realizarea sinelui este un câmp de tensiune care este generat de bipolaritatea canalelor, Solar şi Lunar. Dar în cadrul acestui câmp de contradicţie, oamenii echilibraţi au căutat întotdeauna sinteza care să-i aducă aproape de calea centrală. Aceasta este calea centrală în opt trepte descrisă de Buddha.

Pentru excreţia altor activităţi fizice, mentale şi emoţionale a lui Virata, au fost create trecutul şi viitorul, Egoul Primordial şi Superegoul Primordial. Dedesubtul şi în faţa Chakrei Mooladhara Primordiale şi în afara Corpului lui Virata este proiectată zona numită Infern care are şapte straturi pe fiecare strat. Cei care merg în zona supraconştientului extrem prin Canalul Solar şi care se complac în penitenţe şi abţinere fără dorinţa de Dumnezeu şi iubirea lui Dumnezeu ajung după un timp în infern. Cei care în numele religiei încearcă să-şi expună puterile mentale din mintea supraconştienta prin posesiuni de către spirite egoiste care îi fac capabili să pună stăpânire pe alte fiinţe umane sau să-i domine şi să-i

prostească pe cei mai slabi şi mai simpli, aceştia sunt şi ei aruncaţi din procesul evoluţiei prin Canalul Solar şi cad în infern.

Canalul Solar se roteşte în sens orar, în timp ce Canalul Lunar se roteşte în sens antiorar. Cei care venerează spirite, 'maeştri' morţi şi toate aceste personalităţi subconştiente fără corp în cele din urmă cad din procesul evoluţiei şi ajung în infern. Infernul a fost creat pentru penitenţe severe şi pentru corectarea oamenilor care sunt dincolo de răscumpărare. Cei care ies din procesul evoluţiei prin ambiţii tiranice extreme sau prin poftele în care se complac sunt stabiliţi în infern timp de multe ere (kalpas). Când se încarnează din nou pe acest pământ, ei sunt numiţi demonici sau satanici (Rakshasas şi Shaitnas). Ei sunt oameni foarte depravaţi, desfrânaţi şi lacomi, egoişti şi dominatori. Cei care urmează calea unor astfel de indivizi sunt şi ei infectaţi de personalitatea lor strucurată malign şi cad şi ei în infern. Nimeni nu este aruncat în infern de Dumnezeu ca atare. Cohortele înfernului sunt alcătuite din oameni auto-numiţi care au refuzat să caute refugiu la Picioarele Divinului. Lor li se dă o şansă pentru a fi iertaţi de Dumnezeu, dar când se încarnează pe acest pământ, ei se apucă de acivităţi demonice.

Şi ei intră în psihicul uman în formă subtilă şi cer eliberarea din infern (Mukti). Când sunt suflete evoluate încearcă sa exorcizeze aceste entităţi dintr-un subiect posedat, mulţi promit o astfel de eliberare. Ei îşi primesc propria eliberare atunci când îi ucide o Încarnare. Uciderea echivalează cu pedepasa finală, în felul acesta răul din ei fiind neutralizat prin bunăvoinţa Încarnării. Aceasta este iubirea nemarginită a lui Dumnezeu Atotputernic care, ucigându-i, răscumpără aceste suflete din infern.

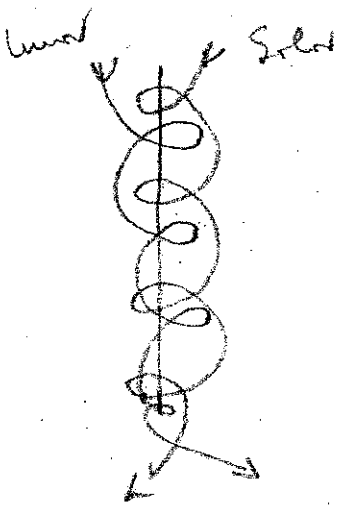

CHAKRELE ŞI SUBPLEXURILE

Mooladhara

Acest centru corespunde plexului pelvic şi are 4 petale care sunt corelate cu cele 4 subplexuri ale plexului pelvic. Acestea sunt:

Petala sub-plex	Organe guvernate
1. HEMOROIDAL INFERIOAR	Rectul

2. VEZICAL	Vezica urinară şi vasculae seminalis şi vas deference
3. PROSTATIC	Glanda prostată la bărbaţi; parte a vaginului la femei
4. UTERIN	Uterul, colul uterin şi trompele uterine la femei şi vasculae seminalis şi vas deference la bărbaţi

Swadisthan

Acest centru cu 6 petale corespunde plexului aortic cu cele 6 sub-plexuri ale lui după cum urmează:

1. SPERMATIC	Vasculae seminalis pentru crearea spermei
2. COLIC STÂNG	Colonul descendent
3. SIGMOID	Partea inferioară a abdomenului pentru excreţie, rinichi şi vezica urinară
4. HEMOROIDAL SUPERIOR	Rectul
5. MEZENTERIC INFERIOR	Aorta
6. HIPOGASTRIC	Partea superioară a ficatului şi a splinei şi colonul transversal

Manipur sau Nabhi

Acest centru are 10 petale şi cporespunde plexului solar cu cele 10 sub-plexuri ale lui, după cum urmează:

1. FRENIC	Diafragma şi glanda suprarenală care controlează respiraţia
2. HEMATIC	Partea inferioară a ficatului şi a cea a stomacului
3. SPLENIC	Partea inferioară a splinei
4. SUPERIOR GASTRIC	Vezica biliară
5. SUPRARENALĂ	Partea superioară a rinichilor
6. RENALĂ	Rinichii
7. SPERMATICĂ	Creează sperma
8. MEZENTERICĂ SUPERIOARĂ	Intestinul subţire
9. PANCREATIC	Pancreas
10.COLIC	Intestinul subţire şi o parte din intestinul gros

Anahat sau Ridhaya

Corespunde plexului cardiac cu cele 12 sub-plexuri ale lui, acest centru având 12 petale:

1. CAVITATEA CARDIACĂ DREAPTĂ	Auricului drept
2. CAVITATEA CARDIACĂ STÂNGĂ	Auricului stang

3. ANTERIOR PULMONAR	Pleura
4. POSTERIOR PULMONAR	Plămânii
5. SUPERFICIAL CARDIAC	Pericard
6. GANGLION CARDIAC (WARISBERG)	Chakra cardiacă dreaptă
7. CORONARIAN DREPT	Artere coronariene
8. VENTRICULAR	Ventriculele inimii
9. CORONARIAN STÂNG	Artera coronariană stângă
10. ENDOCARDIAC	Stratul interior al inimii
11. REMAK	Sediul Spiritului (Atma ca Domnul Shiva) în inimă
12. GANGLION BIDDERS	Conectat cu centrul chakrei plasat în inimă Exprimă simţul de securitate

Vishuddhi

Cu cele 16 petale, această chakră corespunde plexului cervical care are 16 sub-plexuri:

1. CERVICAL SUPERIOR	Conectat cu creierul
2. CAROTIDA	Carotida internă: superego; carotida externă: ego
3. CAVERNOS	Ochii, nasul, limba, gura, dinţii, nasul şi urechile
4. INTERIOR ŞI EXTERIOR	Vegas şi limba
5. FARINGE	Gâtlejul şi nasul (2) Urechile (2) Traheea (1) Esofagul (1) - cele 7 decshideri în faringe
6. LARINGEAL	Laringele (aparatul respirator)
7. SUPERFICIAL CARDIAC	Artera din spatele carotidei care merge la inimă şi la trahee
8. CAROTIDA EXTERNĂ	Artera carotidă care alimentează gura, urechile şi arterele din creier
9. SUPERIOR ŞI INFERIOR	Alimentează partea superioară şi inferioară a cervicalului mijlociu al plexului
10.CERVICAL MIJLOCIU EXTERN	Locul lui Sakshi (Puterea de Martor)
11.TIROIDA	Tiroida care controlează vezica biliară
12. MIJLOCIU CARDIAC	Spre inimă
13. SUPERIOR INFERIOR CERVICAL	Spre centrul gâtlejului
14. INFERIOR SAU SUBCLAVIAN	Spre arterele care alimentează mâinile. Provoacă insensibilitate la conştiinţa vibratorie dacă nu lucrează corect

15. INFERIOR CARDIAC — Inima şi plămânii

16. EXTERN SAU VERTEBRAL — rtere vertebrale care merg spre creier

Agnya

Acest centru care are numai două petale corespunde centrului talamusului optic:

1. PINEALA — Controlează superegoul

2. PITUITARA — Controlează egoul

Sahastrara

Lotusul cu o mie de petale, Împărăţia lui Dumnezeu în interiorul nostru

MOOLADHARA CHAKRA

Acest centru a fost primul centru creat încă de la începutul creaiei lui Kundalni în Virata. Unicul fiu al lui Adi Shakti, Shri Ganesha, simbolul copilăriei eterne, a fost aşezat aici ca Zeitate care prezidează. 'Mooladhara' derivă din două cuvinte sanskrite: 'moola' înseamnă 'rădăcină' şi 'adhara'înseamna 'suport', deci înseamnă suportul rădăcinii Creaţiei.

Întrucât fiinţele umane sunt create după imaginea lui Dumnezeu ca Fiinţă Primodială (Virata), acest centru este şi el exprimat primul la naştere în fiecare fiinţă umană. Mooladhara Chakra este plasată în regiunea cea mai de jos a trunchiului uman, cam la un inch deasupra centrului 'şezutului.' Acest centru, cel mai vital şi cel mai important, există în formă subtilă. Expresia lui grosieră în terminologie medicală este plexul pelvic care îl înconjoară.

Se spune că Dumnezeu a facut creaţia în şapte zile. Luni este ziua lui Adi Shakti şi, de asemenea, a lui Shiva. Marţi este ziua în care sufletele realizate (sahaja yoghini) ar trebui să-L venereze pe Shri Ganesha

din Mooladhara Chakra. Hanumana, care controlează mintea pre-conştientă (Chetanmana) ar trebui venerat şi El marţea.

Shri Ganesha a fost creat din elemental pământ. Manifestarea Lui diferă de la suflet la suflet, în funcţie de starea lor de evoluţie.

1) Încarnările

Într-o Încarnare Divină, această chakră are culoarea argilei şi străluceşte. Shri Ganesha arată ca un copil viu care dansează şi uneori ca un filozof înţelept maiestuos. Într-o încarnare a lui Adi Shakti, El este copilul gata-întotdeauna, supus. Corpul Lui, chipul, mâinile şi picioarele, toate menifestă personalitatea Lui dulce, delicată, heruvică. Chiar şi o privire a unui astfel de copil dedicat, inocent şi absolut puternic umple inima lui Adi Shakti cu cele mai dulci sentimente de iubire pentru copilul Ei (Vatsalaya). Dacă devotul rosteşte numele Ei în prezenţa Ei, Ea se simte foarte glorificată şi revarsă binecuvântări (Waradana) asupra unui astfel de devot.

2) Sufletele realizate

În sufletele realizate, Mooladhara Chakra străluceşte ca lumina unui neon, înceţoşată, sau portocalie Arată de parcă fitilurile Swasticii ar ilumina cu lumini frumoase şi strălucitoare. Ele arată ca limbi de foc colorate în roz-portocaliu care sunt tăcute, dar vii. Întreaga viziune este cea a unui lotus cu patru petale cu flăcări vii ca petale. Lotusul are un centru care este albastru închis sau cenuşiu înceţoşat, în funcţie de dispoziţia lui Shri Ganesha. Sufletele realizate pot privi pe furiş în acest ocean de culoare profundă, pot vizualiza topirea albastrului intens în albastru deschis şi pot vedea sclipiri care apar dintrodată ca nişte nori sau ca lumini. Această viziune răspândeşte nori frumoşi de bucurie în jurul căutătorului. Lumina este urmată de trompa lui Shri Ganesha şi după un timp, Zeitatea cu cap de elefant apare ca un copil mic. Fiecare mişcare creează un nou val de bucurie şi calm. La un stadiu mai târziu, Shri Ganesha devine o personalitate vie pentru astfel de suflete.

3) Fiinţele umane obişnuite

În fiinţele umane obişnuite (Asahaja), această chakră apare de culoarea coralului şi arată ca patru fire, sau ca patru fitiluri în formă de Swastikă.

4) Căutători induşi în eroare

În cazul căutătorilor (Sadhakas) induşi în eroare, acest centru subtil apare de culoare roşie. Într-un clarvăzător, care este indus în eroare din abuzul asupra sistemului nervos simpatic, el apare roşu-închis. Uneori, persoana poate vedea numai chakra ca o roată rotindu-se în model circular colorat în umbre variind de la roşu închis până la albastru-negru. Aceasta se întâmplă când Shri Ganesha îşi exprimă mânia împotriva acelui Sadhaka-clarvăzător. Clarviziunea este dobândită numai cu ajutorul 'spiritelor moarte' de către suflete nerealizate care lucrează prin sistemul nervos simpatic şi este tulburare neautorizată pentru el.

FIGURA XIII

Swastika din Figura XIII reprezintă cele patru dimensiuni ale conştiinţei şi punctul de întâlnire în cea de-a cincea dimensiune care se mişca pe diagonală, ridicând mai sus mişcările în sens orar şi antiorar ale chakrei. Prima linie 'A' exprimă Puterea lui Mahakali care intră în fiinţă şi iese din nou. Linia 'B' exprimă Puterea lui Mahasaraswati care intră şi este reţinută. Prin mişcare în sens orar, Shri Ganesha iniţiaza facultatea de creativitate şi esenţa esteticii, care dă bucurie artiştilor care se manifestă în creaţia lor ca artă. Mişcarea în sens antiorar este pentru distrugerea a tot ce este urât şi mort. Nevoia căutătorului este indicată prin mişcarea activităţii lui Shri Ganesha spre partea dreaptă sau spre partea stângă.

Dacă activitatea individului este de indulgentă, atunci Shri Ganesha se apleacă spre partea stângă a subiectului, dacă activitatea aceluia este abstinenţă forţată, atunci El se apleacă spre partea dreaptă. Ganesha se va apleca până la un punct. Dacă este prea multă activitate pe o parte, El se retrage în sălaşul Său abandonând activitatea de echilibrare şi în cele din urmă dispare din personalităţile

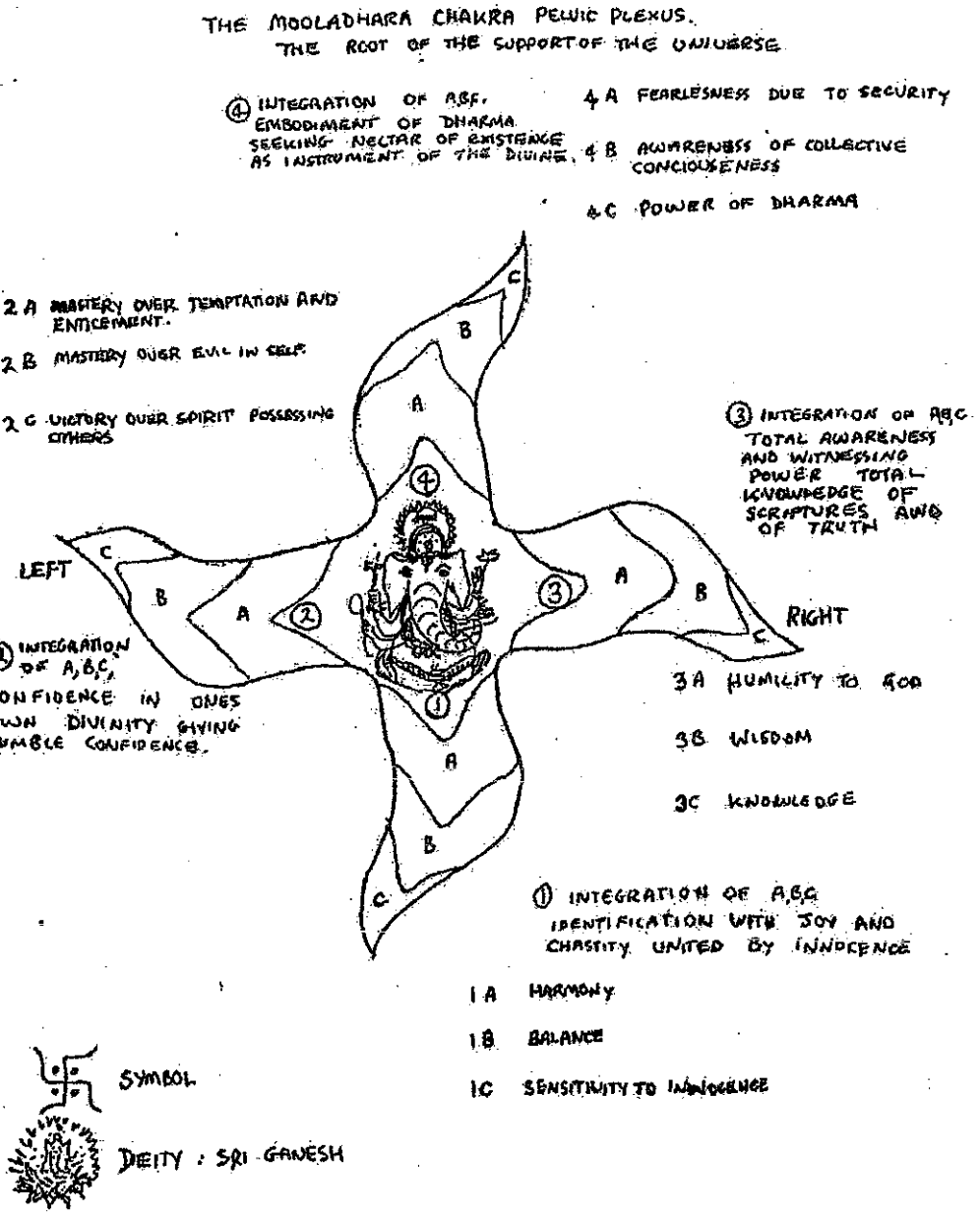
THE MOOLADHARA CHAKRA PELVIC PLEXUS.
THE ROOT OF THE SUPPORT OF THE UNIVERSE
④ INTEGRATION OF ABC. EMBODIMENT OF DHARMA SEEKING NECTAR OF EXISTENCE AS INSTRUMENT OF THE DIVINE.
4A FEARLESSNESS DUE TO SECURITY
4B AWARENESS OF COLLECTIVE CONCIOUSENESS
4C POWER OF DHARMA
2A MASTERY OVER TEMPTATION AND ENTICEMENT.
2B MASTERY OVER EVIL IN SELF
2C VICTORY OVER SPIRIT POSSESSING OTHERS
③ INTEGRATION OF ABC TOTAL AWARENESS AND WITNESSING POWER TOTAL KNOWLEDGE OF SCRIPTURES AND OF TRUTH
LEFT
RIGHT
② INTEGRATION OF A,B,C, CONFIDENCE IN ONES OWN DIVINITY GIVING HUMBLE CONFIDENCE.
3A HUMILITY TO GOD
3B WISDOM
3C KNOWLEDGE
① INTEGRATION OF A,B,C IDENTIFICATION WITH JOY AND CHASTITY UNITED BY INNOCENCE
1A HARMONY
1B BALANCE
1C SENSITIVITY TO INNOCENCE
SYMBOL
DEITY : SRI GANESH

Figure XIII [21]

By a clockwise movement, Shri Ganesha initiates the faculty of creativity and the essence of aesthetics which give joy to artists who manifest it in their creation of art. The anti-clockwise movement is for the destruction of all that is ugly and dead. The need of the seeker is indicated by whether Shri Ganesha's activity moves onto the right side or the left side.

21 *Original drawing by Shri Mataji (added by the Editor).*

depravate. Când El face aceasta, domeniul Său de conştiinţă este invadat de entităţi moarte de pe tărâmul subconştientului sau din supraconştient.

O poziţie fermă arată predominanta Dispoziţiei Satwa Guna care exprimă temperanţa. Aceasta se întâmplă atunci când individul are susţinere umană corectă şi apare atunci când Kundalini este trezită prin Sahaja Yoga. Ameliorarea fermităţii lui Shri Ganesha indică fermitatea ascensiunii sahaja yoghinului.

În materie, Shri Ganesha emite vibraţii electromagnetice. Cele patru laturi ale Swasticii acţionează ca valenţe în materie. Despre elementul care este tetravalent se spune că este neutru. Acestea sunt cele mai evoluate elemente din creaţie, în special carbonul tetravalent, care este baza chimiei organice. Viaţa este posibilă numai când carbonul este prezent într-un compus. Alte elemente cu valenţe plus sau minus au fost evaluate prin susţinerea puterii lui Shri Ganesha. Aceasta se poate înţelege mai bine din studiul legilor periodice din chimie.

În vechime, unii căutători, încercând să vizualizeze Mooladhara Chakra, au văzut o parte din trompa lui Shri Ganesha şi au fost dezorientaţi. Trompa arăta ca o înfăşurare care strălucea şi probabil ei au confundat-o cu Kundalini. Aceasta a fost o greşeala fundamentală şi a devenit o greseală foarte gravă, dupa cum vom vedea.

Shri Ganesha se află în plexul pelvic care controlează sexul. Căutătorii care o confundă pe Kundalini cu Ganesha o confundă pe Kundalini şi cu sexul. Această greşeala monstruoasă a fost motivul din care a apărut cea mai periculoasă teorie - că se poate trezi Kundalini prin sex. Kundalini este plasată într-un punct mult mai sus decât Mooladhara Chakra, în osul triunghiular al coccisului. Aceasta dovedeşte că fiecare fiinţă umană este deja născută ca personalitate sublimată. Nu este nevoie de sublimarea sexului, dar mulţi autori au emis teorii pentru a face aceasta. Întrucât relaţia castă a lui Shri Ganesha cu Mama Sa este substratul care este atotpătrunzător în creaţie, ascensiunea căutătorului va eşua inevitabil în cazul când căutarea lui se bazează pe o noţiune absurdă că yoga se poate obţine prin sex, sau prin sublimarea sexului. În realitate, acesta este un păcat de moarte pe care cineva îl poate comite împotriva celei mai sfinte relaţii. Toţi începătorii care practică deliberat astfel de nonsens riscă să fie vătămat foarte grav. Astfel de indivizi, când mor, se vor afla mai degrabă în infern decât în Împărăţia lui Dumnezeu. Shri Ganesha şi forma Sa umană evoluată, Isus Christos, nu pot ierta acest păcat în special şi iată de ce mulţi căutători au suferit foarte rău umblând la castitatea lui Kundalini.

Funcţionarea Chakrei Mooladhara

Puterea Divină (Pranava) este transformată de catre Shri Ganesha în oceanul de sfinţenie şi valurile se răspândesc de-a lungul petalelor Chakrei Mooladhara. O persoană care este într-un stadiu mult superior de realizare a lui Dumnzeu are o formaţie foarte evoluată de tipar pentru Mooladhara Chakra lui, care acţioneaza ca un organism viu şi foarte înalt evoluat.

Petalele vii ale chakrei au linii în formă de săgeată care apar ca nişte mici unde. Ele cresc treptat odată cu creşterea purităţii căutătorului. Aceasta este o identificare cu simţul demnităţii, al castităţii căutătorului prin multe vieţi. Aceste modele de săgeată prind în cutele lor Pranava care se revarsă în jos din capul unui suflet realizat ca har şi de asemenea, o astfel de persoană poate fi un artist, poate dezvolta un simţ înnăscut al bucuriei în artă, graţie valorilor estetice absolute ale acestora. Ele formează o reţea, o zonă de captare în patru direcţii. Analiza stării fiecărei persoane este făcută de Shri Ganesha însuşi care este judecătorul tuturor acţiunilor noastre.

Prima petală

Prima petală, care este îndreptată în sus, are trei astfel de săgeţi:

a) prima exprimă armonia de care se bucură căutătorul;

b) a doua exprimă simţul de echilibru;

c) a treia exprimă sensibilitatea căutătorului la inocenţă şi devenind virtuos, el respinge actele păcătoase şi exhibiţionismul

Aceste trei săgeţi sunt complet dezvoltate prin inocenţa şi castitatea căutătorului care se dedică complet lui Shri Ganesha. Căutătorul a fost stabilizat şi, prin harul Lui, are trezirea lui Shri Ganesha în el şi îşi dobândeşte ascensiunea făcând penitenţele pentru de autocultivare. Această formă de penitenţă este făcută sub îndrumarea unu Guru care are realizarea lui Dumnezeu, după realizarea sinelui, când toate tiparele sunt puse împreună. Prin această nouă realizare, căutătorul simte o identificare cu bucuria creaţiei.

A doua petală

A doua petală, care este îndreptată spre stânga subiectului, are trei modele de unde:

a) Prin prima, persoana dobândeşte stăpânirea asupra atracţiei răului

b) Prin cea de-a doua sunt învinse tentaţiile din interiorul persoanei. Aceasta sugerează că căutătorul poate să expulzeze spiritele care-l posedă, sau spiritele care se află în jurul altor fiinţe.

c) Prin cea de-a treia, când este dezvoltată, persoanei i se dă puterea victoriei spontane asupra spiritelor fără corp care-i posedă pe alţii. O persoană posedată tremura involuntar la simpla vedere a unui suflet realizat.

Când acestea sunt înfiletate într-o manifestare integrată, persoana simte întreaga glorie a propriei ei maiestuozităţi şi divinităţi. Efectele acesteia sunt vizibile la o personalitate umilă, încrezătoare în propria ei divinitate.

A treia petală

Cea de-a treia petală, care este îndreptată spre dreapta subiectului, are trei modele de unde care apar simultan sau una după alta:

a) Prin prima, persoana dezvoltă umilinţa faţă de Dumnezeu (Shraddha)

b) Prin cea de-a doua, persoana dezvoltă înţelepciunea

c) Prin cea de-a treia, persoana devine una cu cunoaşterea

Când toate acestea sunt înfiletate împreună într-o expresie sau manifestare integrată, persoana simte conştiinţa totală a acestei puteri de martor. Este ca şi cum s-ar descuia uşa fiinţei interioare şi persoana simte şi înţelege esenţa Scripturilor şi adevărul din spatele vieţilor mărete. Orice ar dori să ştie, trebuie doar să-şi pună atenţia pe acel subiect. El înoată cu mare bucurie în curentul divin care este sursa tuturor religiilor. Pe scurt, intuiţia lui se identifică cu raţiunea.

A patra petală

Cea de-a patra şi ultima petală, care este îndreptată în faţă, are şi ea trei modele de unde:

a) Prima da căutătorului neînfricarea graţie securităţii prinse în cutele ei

b) A doua îl face pe căutător conştient de conştiinţa colectivă

c) A treia acordă puterea Dharmei

Când aceste calităţi sunt complet dezvoltate, individul îşi asumă completa identificare cu susţinerea (religia) din interior. Când sunt împletite împreună, aceste elemente dau personalităţii dinamică prin care experimentează nectarul existenţei (Amruta). O astfel de personalitate este neînfricată şi nu comite nicodată păcate, ci acţioneaza ca instrument al Divinului. Fiecare mişcare şi acţiune a lui se adaugă la muzica universală a iubirii, deşi acest lucru poate părea greşit pentru ignoranţi. El este ca un interpret în orchestra divină compusă din sahaja yoghini care sunt antrenaţi şi competenţi să urmeze instrucţiunile Marelui Dirijor care este invizibil auditoriului. Acesta este motivul din care mulţi sfinţi au

suferit şi au fost batjocoriţi de societăţile oarbe în care s-au născut. Acum, cu venirea Sahaja Yogăi, această orbire dăunătoare progresului evoluţiei poate fi foarte mult minimizată.

Acest centru subtil este rădăcina tuturor centrilor subtili. El este plasat în afara coloanei vertebrale pentru a emite vibraţiile lui Shri Ganesha prin Puterea Divină a sfinţeniei şi a sublimităţii (Pranava) în forma ei pură şi integrată în Vid. Fiind expusă în afara coloanei vertebrale, acest lucru îi dă o sensibilitate mai mare la evenimente din exterior. El este sensibil şi la reacţiile altor chakre şi înregistrează experienţele captate de ele. El colaţionează toată această informaţie din Vid şi o altă funcţie a lui este aceea de a înregistra tot ce se întâmplă în lumea pământească în jurul Vidului. Evenimetele înregistrate şi problemele sunt comunicate Mamei Kundalini. Ele continuă să se acumuleze sub formă de karma, ca pe o tăbliţă de înregistrare, care este funcţia lui Chitragupta şi, când subiectul moare, următoarea lui naştere este determinată potrivit cu evaluarea karmelor lui. După consultarea cu alte Zeităţi, Shri Ganesha eliberează informaţia către subiect prin diferite sisteme de informare din mintea inconştientă, precum Id-ul şi Id poate reprezenta Ida, canalul pentru mintea subconştientă pe care o controlează El. Sediul Lui, Mooladhara Chakra, se află chiar la baza acestui canal. Shri Ganesha este Zeitatea întotdeuna trează şi alertă (Jagrut Awastha), graţie plasării Sale în afara coloanei vertebrale. Universul este încărcat cu mândria lui Shri Ganesha pentru pozitia Lui şi nimeni nu ar trebui să rişte să-L insulte!

Sufletele realizate trebuie să crească treptat abandonându-se lui Shri Ganesha. Persoanele care sunt simple şi caste precum copiii mici, cei care nu sunt dominaţi de minţi dogmatice şi fanatice, îşi obţin spontan realizarea sinelui (Sahaja Yoga) aproape imediat în apropierea personalităţilor înalt-evoluate şi care au realizarea lui Dumnezeu (Avataras). Ele simt senzaţia de bucurie în sistemul lor nervos central şi pe măsură ce conştientizarea lor creşte, ei experimentează o senzaţie de beatitudine foarte unică. Aceste senzaţii pot fi diferenţiate şi totodata recunoscute prin practică. În sanskrită există patru denumiri date celor patru tipuri de bucurie experimentate prin dezvoltarea acestor tipri de identităţi care se manifestă în valuri.

1) Paramananda

2) Sahajananda

3) Veerananda

4) Yogananda

Ele sunt create de cele patru petale care generează patru puteri numite:

Gupta

Prakasa

Karala

Vikarala

Pranava creează sunetul întrucât se mişca prin Kundalni. Când intră in cele patru petale ale Chakrei Mooladhara, el scoate patru tipuri de sunete în sanskrită care sunt auzite ca silabe (Akshara): Wham Sham, Shym şi Sam. Sanskrita este o limbă fonetică a care a izvorât din sunete şi a avut la bază silabele create atunci când Kundalini trece prin diferite chakre şi prin petalele lor. Chiar şi azi, în limba indiană, sanskrita este numită "Devanagari", sau 'limba Zeilor.'

Unele suflete realizate pot să-şi disloce şi să-şi scoată această chakră în afara corpului pentru a o curăţa şi apoi o pun la locul ei. Sahaja yoghinii nu au nevoie să folosească această metoda, întrucât pentru sahaja yoghini cea mai bună metodă pentru a-şi curăţa Mooladhara Chakra este să fie puri în inimă şi să ducă o viaţă castă, plină de gânduri bune şi fapte bune. Prin inocenţă, atenţia poate fi făcută foarte pură şi neataşată. El este un Dumnezeu viu şi tot timpul este activ. Niciun cuvânt uman nu poate descrie gloria Lui. Shri Ganesha a creat în natură focul spiritual care aprinde fiecare petală a fiecărei chakre. Gurul Lui este Tatăl Său, Dumnezeu Atotputernic. Toate celelalte Zeităţi, inclusive Mama Sa, Adi Shakti, sunt discipolii Maestrului Primordial, Dattatreya. xxxxxxxxxxxx

Shri Ganesha este mult dincolo de fiinţele umane, nici Vrahma, Vishnu şi Shiva nu se pot apropia de absolutul Lui în virtute. Shri Ganesha, în forma Lui umană ca Isus Christos are grijă de întreaga rasă umană, pentru că El este substratul (Adhara) universului. El a luat forma umană de Isus Christos ca Încarnare a sfinţeniei şi inocenţei şi este suportul lumii (Ashraya).Sediul Său este Agnya Chakra care este uşa către Împărăţia Cerurilor (Sahastrara lui Virata).

Această Mooladhara Chakra este făcută din silaba A a silabei tripartite AUM. Fiecare silabă este o mantra. Mantra A reprezintă Puterea Mahakali a lui Adi Shakti şi Mooladhara Chakra a fost creată de Mahakali ca Gauri, Mama lui Shri Ganesha. Mai târziu, Ea Îşi încredinţează copilul lui Mahalakshmi, care, ca Fecioara Maria, Îi dă naştere ca Isus Christos.

Orice efort, de abstinenţă îndărătnică sau indulgenţă excesivă, excită sistemul nervos simpatic. Cu presiunea din supraactivitate, atenţia subiectului începe să se mişte de-a lungul lui Ida sau Pingala Nadi, după cum e cazul. La început, devine vizibilă pentru individ o viziune a Chakrei Mooladhara ca roată de un roşu-închis, caleidoscopică, multi-colorată. Culoarea roşu-închis se datorează mâniei lui Shri Ganesha la sondarea neautorizată pe tărâmul Său. Această abordare neceremonioasă este un insult pentru El şi pentru Mama Lui, Kundalini. Chiar în centrul acestei roţi poate fi văzut Shri Ganesha mânios şi inflamat dacă cineva încearcă să forţeze sondarea în continuare. Un căutător indus în eroare poate chiar să aibă un şoc, să simtă o căldură teribilă în corpul lui şi să sufere o agitaţie inexplicabilă. În mod deosebit pot apărea experienţe oribile din trecut, cunoscute ca 'flashbacks.' Unii urlă şi sar ca animalele sălbatice, alţii care sunt impotenţi şi exhibiţionişti ajung adesea să se dezbrace de haine.

Toate aceste metode de inducere în eroare prin care se încearcă trezirea lui Kundalini sunt vătămătoare, întrucat ele ucid pentru totdeauna şansele trezirii adevăratei Kundalini. În loc de a se ridica pe tărâmul Inconştientului, căutătorul intră pe tărâmul trectului mort, pentru că Shri Ganesha care controlează uşa spre acesta se retrage în mânia sa. Mintea subconştientă şi conştiinţa umană se reduc la nivelul conştiinţei animalice. Omul nu pooate niciodată să se ridice la 'stadiul superuman' luându-se la întrecere cu animalele! Deci căutătorul care Îl insultă pe Maestrul Primordial este greu pedepsit de Shri Ganesha. Nimeni nu-l poate face rău, pentru că El este inviolabil sub Aura Sfântă a iubirii Mamei Sale. Indestructibilitatea Lui este dovedită în invierea lui Christos. Căutătorii care încearcă din greu să-L atingă pot să lucreze numai prin sistemul nervos simpatic şi atenţia lor se mişcă prin canalul drept sau canalul stâng întrucât sistemul nervos parasimpatic este dincolo de atingerea lor. În cele din urmă, din această insistenţă stupidă, astfel de căutători induşi în eroare sunt în mod periculos traşi în lateral şi devin clarvăzători. Atenţia lor merge numai până la franjurile Chakrei Lui şi fără niciun control şi se roteşte la periferia extremă. Uneori, astfelde indivizi descriu viziunile lor asupra acestei chakre. Aceasta pare ca şi cum mânia lui Shri Ganesha clocoteşte ca un foc roşu şi albastru care se roteşte la suprafaţa chakrei. Aceasta nu are niciun înţeles pentru aceşti oameni ignoranţi. În realitate, chakra este ca un bulb care înfloreşte asemeni unei flori în gloria ei de dimineaţă. În cazul când căutătorul îşi urmează cu încăpăţânare demersul, atunci Shri Ganesha apare roşu-fierbinte şi-l avertizeaază pe căutător să oprească sondarea neautorizată. La acest stadiu, în caz că nu renunţă, căutătorul este pedepsit de mânia lui Shri Ganesha exprimată prin senzaţie de căldură teribilă sau de arsură. Uneori apar blistere în linie parabolică începand de la ombilic şi mergând în jurul gâtului. Aceasta poate apărea fără nicio avertizare dinanite. Căutătorul poate să sară ca o pisică opărită, sau poate să experimenteze senzaţii de arsură agonizante. Toate aceste simptome se datorează insultei aduse lui Shri Ganesha şi Mamei Sale de către căutător, şi nu trezirii lui Kundalini cu care o identifică mulţi oameni proşti. Acest tip de rezistenţă fizică este aparent numai la oameni care nu acceptă mental păcatul (Adharma). Dar cei care prin karmele lor anterioare sau prin slăbiciunile lor acceptă păcatul simt că responsabilitatea lor s-a încheiat. Ei se simt relaxaţi şi entităţile care lucrează prin ele se bucură de plăceri, în timp ce ei se simt puri. De fapt, un astfel de subiect este dominat complet de aceste entităţi şi prefăcut în sclav şi într-o persoană intensivă.

Pentru căutătorii care vor cu adevărat să atingă eternul şi scopul ultim, ei trebuie să renunţe la astfel de metode de amator care sunt vătămătoare şi false. Ei trebuie să înţeleagă că vătămarea pe care o produc asupra lor înşişi nu este doar de moment: ei fac ca Kundalini a lor să se împietrească sau să îngheţe timp de multe vieţi. Un alt efect lateral este că Sushumna, calea centrală, devine alunecoasă datorită mâniei diferitelor Zeităţi. Zeităţile pot să se retragă, să adoarmă şi să-l boicoteze pe căutător dispărând în mânie. Kundalini unor astfel de oameni, când s-a trezit, alunecă în jos din osul fontanelei, după ce a urcat în cel mai înalt punct. Este o muncă epuizantă pentru sahaja yoghini să menţină Kundalini unor astfel de subiecţi vătămaţi. Este aproape imposbil ca Sahaja Yoga să lucreze în astfel de

oameni. Ei trebuie să înţeleagă că, dacă nu au simţul castităţii şi dacă nu duc o viaţă în temperanţă, ei nu-L pot păcăli pe Shri Ganesha. Nici nu pot evita pedeapsa lui Shri Ganesha care este ultimul judecător al fiecărei acţiuni. Sahaja Yoga şi Mama Primordială sunt numai martori la reacţia Lui.

Mulţi căutători par a fi oameni foarte cumpătaţi. Printre aceştia există unii care se autointitulează 'elită', care la suprafaţă arată foarte corecţi în maniere şi dau impresia de personalităţi echilibrate. Oricum, pasiunea şi pofta lor trupească este trădată de ochii lor adulteri. Flirtul este un joc foarte obişnuit practicat în grupurile la modă şi ultraavansate şi totul se face într-o manieră foarte vicleană şi discretă. Tineri şi bătrâni deopotrivă se pierd din ce în ce mai mult în acest stil de comportament uman cel mai depravat. Ochii lor se mişca neîncetat de la o persoană la alta. Chiar şi o persoană castă care prinde privirea unuia din aceşti crai poate lua infecţia.

În felul acesta s-a dezvoltat o societate cu obiceiuri foarte corupte în care simpla vedere a unei persoane de sex opus, indiferent de vârsta, generează în subiect valuri de sugestii sexuale prin entităţile moarte care de fapt lucrează prin ochii acestor oameni. El ajunge complet epuizat şi nebun. Poate să arate sexy în exterior, dar în interior este impotent şi nu se poate buucra de nicio sensibilitate fizică. Acestea sunt actele unei minţi posedate şi entităţile posesoare sunt tot timpul conectate cu mintea subconştientă colectivă în care multe spirite moarte intră în aşa-numitele reuniuni de elită. Afectat de o prea mare invazie de astfel de entităţi care vor să se bucure pe seama subiectului, astfel de suflete rămân prea des în stare nenaturală de excitaţie şi agitaţie. Ochii fiinţelor umane nu sunt prevăzuţi pentru experimente sexuale şi datorită perversiunii, oamenii care sunt prinşi în acest joc devin impotenţi prea devreme în viaţă. Cu timpul, astfel de indivizi devin cel mai bun medium pentru intrarea şi posedarea de către spirite fără corp depravate, ahtiate de sex şi impotente care sunt atrase şi care aşteaptă să intre în astfel de fiinţe umane vii condiţionate, pentru a le juca dorinţele neîmpărtăşite. Cu cât o persoană se complace mai mult în astfel de obiceiuri, grupuri de spirite se îngrămădesc să coboare asupra lui cu rezultate patetice. El duce astfel de posesiuni timp de multe vieţi şi aceasta explică de ce aşa de mulţi oameni importanţi - regi, politicieni, directori şi savanţi - sunt aşa de depravaţi din naştere.

Victimele patetice ale unei astfel de posesiuni se compromit mai întâi tăgăduind faţă de ei înşişi că ar avea un astfel de obeicei urât. Oricum, Shri Ganesha este o Zeitate veşnic trează şi îl cunoaşte pe fiecare ipocrit, aşa că nu este înţelept să încerci să-L păcăleşti. Este extrem de greu pentru Shri Ganesha să recomande pe cineva pentru realizarea sinelui fără să merite. O astfel de persoană îşi poate pierde vederea sau poate să sufere de vedere slabă. Există multe cazuri de orbire, dar acest obicei provoacă cu siguranţă înroşirea ochilor sau pierderea vederii de timpuriu în viaţă. Pierderea memoriei este o altă boală care decurge din acst obicei. În cele din urmă, aceşti oameni nu pot să se bucure de nimic altceva decât de perversiuni sexuale prin ochi. Dacă se duc la un film, la un concert muzical, la o piesă de teatru sau alt spectacol public, ei sunt aşa de ocupaţi în indulgenţa lor încât nu pot să se bucure cu adevărat de spectacol şi-şi pierd timpul. Pentru că îşi pierd toată sensibilitatea la estetică în orice artă, ei pot să se bucure numai de aşa-zisa frumuseţe care le duce atenţia în jos, în păcat şi murdărie. Ei nu sunt preocupaţi de bucuria mai profundă, eternal, a 'Sinelui.' Oamenii ai căror ochi sunt sub controlul spiritelor ar trebui să încerce să-şi ţină ochii plecaţi pentru ca entităţile să plece de la ei pentru totdeauna.

Există alţi căutători care îşi proclamă sinceritatea şi lipsa de ipocrizie. Aceştia sunt păcătoşi chiar mai mari, pentru că ei au devenit surzi la vocea tăcută şi mică a conştiinţei, nu au nicio teamă şi îşi cântă Gloria păcatului şi indulgenţa în perversiuni demonice. Singura cale posibilă pentru ca astfel de suflete înrăite să fie salvate este să se schimbe radical şi să se abandoneze lui Shri Ganesha fără ezitare şi din toată inima. Ei trebuie să-şi corecteze viaţa personală şi să-l ceară tot timpul iertare. Cu iubire mare şi din compasiune, ei trebuie să fie avertizaţi că cei care sunt mândri de viaţa lor păcătoasă şi care preferă să continue să se bucure de depravarea lor vor aluneca direct în infern prin blestemul lui Shri Ganesha, fără speranţa de a fi eliberaţi. Acesta este adevărul deschis lansat către toţi cei care se îndoiesc şi către toţi detractorii.

Capul Lui este cel al unui pui de elefant, vehicolul lui Adi Shakti şi este simbolul regalităţii şi al maiestuozităţii. În plus, capul unui animal poartă personalitatea inocentă a copilăriei eterne, pentru că într-un animal, egoul şi superegoul nu sunt dezvoltate ca în fiinţele umane. În cazul fiinţelor umane, creierul este acoperit complet de ego şi de superego, lucru care atrage calcifierea completă a osului fontanelei. În felul acesta, individul este separat şi deconectat de la cursul principal al Puterii Divine Atotpătrunzătoare şi se dezvoltă ca identitate individuală separată. Shri Ganesha, pe de altă parte, este

întotdeauna complet armonizat cu Puterea Atotpătrunzătoare şi, pentru că are cap de animal, El nu-şi rupe conexiunea cu ea.

În procesul evoluţiei, când animalele au devenit foarte mari ca dimensiuni, aşa cum au fost mamuţii, elefamtul a fost singurul animal mare dintre ele care a fost salvat prin harul lui Shri Vishnu (Gajendra Moksha). Aceasta dovedeşte că elefantul era singurul animal uriaş care era temperat şi dharmic. El este vehicolul lui Shri Lakshmi şi este cel mai inocent şi uman animal în viaţă. Întrucât animalele nu-şi dezvoltă egoul, ele nu sunt rupte de Puterea Atotpătrunzătoare, aşa cum sunt fiinţele umane.

Trompa lui Shri Ganesha este propria Lui Kundalini. El are numai două chakre care sunt situate la capătul trompei sale, absolut neprotejat, fără teamă de contaminări demonice sau păcătoase, El fiind fără cusur. Ca luptător neînfricat în lupta dintre bine şi rău, El este singura Zeitate a cărei chakra este plasată chiar în afara coprului Său, dar drept în faţa Sa. Relaţia dintre Puterea Divină Atotpătrunzătoare (Pranava) şi Shri Ganesha poate fi ilustrată printr-o analogie nu prea elegantă: în India, apa bună şi pură din gospodărie, după ce a fost folosită, este avacută ca apă uzată. Ea duce toată murdăria şi impurităţile şi curge printr-o conductă într-un canal de scurgere al casei formând o hazna în care a înflorit un lotus (Panjaka - "născut din noroi."). Personalitatea lui Shri Ganesha, inocentă, purificatoare, de necomtaminat, de neatacat, este aşezată în acelaşi fel în organismul uman. Graţie inocenţei, castităţii şi purităţii Lui unice, El există deasupra şi izolat în mijlocul impurităţilor înconjurătore. Pentru a promova dobândirea realizarii sinelui prin practicarea de activităţi în indulgenţă extremă şi perversiuni sexuale, reluând analogia grobiană, ar fi ca şi cum ţi-ai drum cu greu printr-un canal de apă murdară, impură pentru a intra în casă prin conducta de apă uzată, lucru la care Shri Ganesha reacţionează foarte violent.

Funcţiile Chakrei Mooladhara

Pentru o descriere completă a acestor subplexuri şi a functiilor lor, cititorul este îndrumat spre orice carte despre sistemul nervos autonom. Plasat în plexul pelvic, Mooladhara chakra are patru subplexuri.

1) Inferior Hemoroidal care controlează rectul

2) Vezical care controlează vezica urinară

3) Prostatic care controlează prostata care controlează organele sexuale

4) Uterin care controlează uterul la femei şi testiculele la bărbaţi

Prin însufleţirea acestei chakre, o persoană dobândeşte stăpânirea asupra ispitelor, în special asupra vieţii ei sexuale. Sexul este asemeni oricărui alt organ senzorial care dă placere. Este o parte foarte mică din viaţa umană, dar pentru că chakra este plasată în interiorul plexului pelvic grosir care se află în afara coloanei vertebrale şi pentru că activitatea sexuală este controlată de aceste subplexuri, ea are o sensibilitate mai mare la aceasta faţă de alte activităţi umane. Toate celelalte chakre îşi au centrii subtili în interiorul coloanei vertebrale, sau în creier. Prin înţelegerea corectă a lui Shri Ganesha şi prin venerarea Lui, se poate folosi sexul cu înţelepciune şi temperanţă. S-a afirmat deja foarte clar că evoluţia umană nu are nicio legătură cu plăcerile din sex. Dimpotrivă, un căutător este informat sugestiv, prin simbolul lui Shri Ganesha care apare uneori în vis în calitate de Copilul Etern, ca în timpul ascensiunii sale spirituale şi în continuare a re-naşterii lui spirituale, el trebuie să fie inocent faţă de sex, aşa cum se simte un copil faţă de mama lui. El ar trebui să se rupă de gândurile lui despre sex, sau că ar fi bărbat sau femeie, în timpul meditaţiei (Sadhana), când el este în prezenţa lui Adi Shakti în Sahaja Yoga.

Pentru un căutător care, din ignoraţă sau inducere în eroare, încearcă să intre în meditaţie prin act sexual, ar fi ca şi cum ar intra în această frumoasă casă prin acea cale de scurgere din analogia noastră. Dacă ar încerca atunci să bea apa murdară care a fost colectată în hazna, el nu poate spera să se bucure vreodată de beneficiile şi deliciul apei potabile pure. Dimpotrivă, el ar fi foarte rău vătămat şi pedepsit de Shri Ganesha care stă şi veghează în lotusul Chakrei Mooladhara. Nimeni nu poate spera să intre în camera de baie a Mamei Sale Gauri care face baie în intimtatea Sa. În India, unde doamnele fac baie la izvor, la iaz, sau în râu, este ceva foarte obişnuit ca o statuie a lui Shri Ganesha să fie ridicată cu ocazia unei Puja. El este instalat acolo pentru a proteja castitatea femeilor care fac baie. Fiecare trecător care

încearcă să arunce priviri adultere spre baia femeilor este pedepsit de Shri Ganesha. În Occident, în locuri unde se practică înotul este ceva foarte obişnuit să vezi femei nerăbdătoare să-şi expună corpul fără consideraţie sau respect pentru castitatea lor. Pretind a fi toate inocente. Chiar dacă astfel de argumente auto-înşelatoare lucrează pentru ele, ele nu Îl păcălesc pe Shri Ganesha.

Când Shri Ganesha vede pe cineva care încearcă să intre pe partea greşită, El explodează de mânie şi-şi agită trompa. Acest lucru excită sistemul nervos simpatic creând în corp valuri de căldură teribile. Arsura din corp şi toate celelalte simptome inclusiv cancer sunt cauzate de mânia Lui. Aceasta este explicaţia senzaţiilor simţite de căutătorii care au încercat să ridice Kundalini într-un fel neautorizat. Astfel de oameni au avut experienţe aşa de oribile încât până şi o simplă menţiune despre trezirea lui Kundalini îi face să tremure de frică. Nu este de mirare că astfel de oameni care citesc astfel de cărţi sunt capabili să evite ideea de meditaţie. De fapt, Kundalini este Mama voastră Divină şi voi sunteţi singurul Ei copil drag. Ea vă iubeşte mai mult decât orice altceva în univers şi este ointeresată doar să vă dea bucaria supremă prin cea de-a 'doua naştere.' Ea s-a născut din nou şi din nou cu voi şi rezidă în osul triunghiular al coccisului. Ea înregistrează problemele voastre şi aşteaptă până când întâlneşte un suflet înalt-evoluat care este Gurul sau un sahaja yoghin. Numai ei sunt cei autorizaţi să vă dea trezirea spontană. Ea va răspunde spontan numai lor şi nimănui altcuiva. Ea nu poate aduce nicio vătămare, dar dacă o persoană neautorizată încearcă să intre în intimitatea Ei, Ea se împotriveşte şi îngheaţă de ruşine. Dacă unii falşi guru depravaţi încearcă să folosească sexul asupra Ei, Ea devine foarte mânioasă în interiorul Ei şi-l lasă frâu liber lui Shri Ganesha pentru a-Şi expima mânia.

Shri Ganseha este un copil innocent şi numai Lui îi este permis să stea cu Ea în intimitatea Ei. Oamenii care au încercat să-i prostească pe căutătorii inocenţi şi să-i exploateze prin obiceiuri neetice murdare sunt permanent sortiţi să fie aruncaţi în infern. Acum câţiva ani venise să mă vadă un doctor tânăr. El frecventase cursul unuia dintre aceşti falşi guru care se autointitula Bhagavan sau Zeu. Am rămas şocată de măsura în care i se spălase creierul. El argumenta cu multă autoconvingere că nu puteţi experimenta unitatea cu realitatea (Yoga) fără actul sexual. Bhagavan îi spusese că era imposibil să primeşti realizarea sinelui şi 'a doua naştere' fără actul sexual. Ca doctor în mediciñă, el ştia că nu există naştere fără sex şi era convins că acelaşi lucru se aplica şi în re-naşterea spirituală. El a rămas surprins când eu l-am întrebat dacă fusese implicat el personal în sex pentru a se crea pe sine însuşi pentru a se naste şi ce a făcut el personal pentru a deveni el însuşi. El a acceptat că viaţa sexuală a părinţilor lui a fost aceea care l-a adus pe lume. Când eu i-am pus mai departe întrebarea dacă i-ar plăcea să discute viaţa sexuală a părinţilor lui, el n-a ştiut ce să răspundă.

Este un adevăr simplu că nu există legătură între 'a doua naştere' şi sex, dar acest lucru este foarte greu de digerat de către oameni, mai ales cei care au mers mult în jos pe acel drum de experimente în astfel de lucruri. Totuşi, orice sfat bun pentru adevărata emancipare a cuiva ar trebui imediat luat în consideraţie. În timpurile moderne, sub drapelul libertăţii sexuale, mulţi tineri au îmbrăţişat o viaţă sexuală extrem de pervertită şi depravată. În multe cazuri aceasta s-a făcut în ignoranţă, dar în altele, aceasta se datorează în principal simpomelor imorale de corupţie şi degradare a fiinţelor umane. Dacă un căutător a făcut această greşeala evidentă, atunci Sahaja Yoga îl poate ajuta alinând-o pe Kundalini a lui vătămată şi bolnavă. Dacă astfel de căutători îşi schimbă de bunăvoie obiceiurile în timp, atenţia lor, care este supraîncărcată de curiozităţi sau ocupaţii adulterine, devine apoi lumină şi treptat ei Îl pot stabiliza pe Shri Ganesha în interiorul lor. Au fost mulţi căutători care au devenit deja sclavi ai sexului şi care nu sunt siguri pe ei sau nu sunt dispuşi să se schimbe. Ei sunt convinşi că şi-au atins scopul. Oricum, acolo nu există fericire. Complăcându-se prea mult în sex, ei ajung să fie posedaţi de entităţi desfrânate şi urâte din subconştientul coletiv şi în scurt timp ajung incapabi să se mai bucure de sex.

În ultimă analiză, trebuie să se înţeleagă că sexul nu are nicio contribuţie la promovarea schemei evoluţiei. Sexul nu este în realitate o energie, este punctul în care se simte prezenţa plăcerii. Acea plăcere este o idee vagă de conştiinţă fără gânduri simţită într-un timp scurt, când Shri Ganesha sau Sushumna Nadi eliberează o milionime dintr-o particulă de Pranava. Când Pranava este simţită, ea creează conştiinţa fără gânduri pentru o fracţiune de secundă şi apare curiozitatea pentru acea bucurie. Aceasta se întâmplă în fiecare chakra în care este nevoie de Pranava. Singura diferenţă este că Mooladhara Chakra se află în afara coloanei vertebrale şi este simţită astfel eliberarea ei pentru un timp scurt, iar la celelalte chakre nu se simte. Shri Ganesha nu înţelege sexul. De fiecare dată când are loc un act sexual, el furnizează cu inocenţă Pranava. El ştie numai că Mama Lui L-a instructat să nu lase pe nimeni să intre în sacntuarul Ei pe uşa din spate.

În starea de realizare completă, întreaga zonă limbică din creier este umplută cu Pranava. S-au făcut experimente pe creier la maimuţe, excitându-li-se zona limbică. S-a descoperit că până şi o excitare foarte slabă a acestei zone le dă maimuţelor o imensă bucurie. De aceea se poate înţelege de ce sufletele complet realizate nu mai au interes pentru activităţi sexuale, fizice sau mentale. Ele sunt tot timpul scăldate în beatitudine completă, în stare eternă de bucurie când sunt martori la drama vieţii şi se bucură suprem de starea de existenţă ca atare. Toate activităţile umane după realizarea sinelui devin pline de bucurie (vezi capitolul intitulat 'După realizarea sinelui.')

Cei care se apucă de alte activităţi în viaţă, care îşi canalizează interesul în alte activităţi şi alte demersuri înalt-sublimate, experimentează treptat o stingere aparte a interesului pentru sex. Instinctul de bază este sublimat în sensul că atenţia lor se mişcă spre centrii de mai sus. Ei primesc plăcere gândind, pictând, cântând sau orice astfel de activităţi. Dar atunci acesta este rezultatul muncii sistemului nervos simpatic, deci această activitate nu le conferă bucurie, ci doar îi ţin departe de rău şi indulgenţe. Participarea excesivă la astfel de activităţi poate crea într-o persoană o atitudine egoistă. Ea poate să devină violentă în acţiuni şi în limbaj, în comportamentul ei cu alţii care depind de ea. El poate să devină o persoană agresivă, cu un temperament auto-dogmatic. Astfel de oameni sunt oribili ca şefi, prieteni, însoţitori, soţi sau soţii.

Acelaşi fenomen este manifestat de oameni care fug de sex. Cei care practică forţat celibatul, care este nenatural şi acceptat de mulţi prin logică falsă, deviază de la viaţa normală pe calea centrală. În trecut, în multe instituţii religioase astfel de oameni erau tirani şi sadici de cel mai rău tip. Ei sunt oameni bolnavi şi obtuzi. Mişcarea, artificial forţată, a atenţiei departe de sex creează goliciune sau o uscăciune în calitatea iubirii la aceşti indivizi. Ei nu se bucură de nimic şi nu îi lasă nici pe alţii să se bucure. Deci, pe de o parte, cei care pângăresc sancitatea sexului comit violenţă faţă de ei înşişi şi, pe de altă parte, cei care fug de sex comit violenţă cu ceilalţi. În ambele cazuri rezultatul net este că sexul nu dă o bucurie de durată sau o bucurie reală şi treptat, ambele tipuri devin impotente şi bolnave.

Vechile teorii ale multor psihologi care au scris despre inhibiţiile sexuale şi despre libertatea sexuală se bazează pe o înţelegere parţială a naturii finţelor umane. Ei sunt conştienţi doar de existenţa canalului simpatic stâng (Ida Nadi), cunoscut ca psihic. Dacă indulegnţa în sex ar fi satisfăcătoare, atunci activitatea sexuală şi interesul pentru ea ar scădea şi ar dispărea din mintea unor astfel de oameni. Aceasta se întâmplă cu oamenii cu căsătorii fericite care au născut copii buni. Ei nu devin impotenţi sau anormali înainte de a muri, ci mai degrabă sunt maturi şi nu se mai gândesc la sex. Psihologii nu sunt conştienţi că cei care îşi tensionează sistemul nervos simpatic stâng sau drept rup conexiunea cu calea centrală parasimpatică Sushumna.

Nu este nevoie să se facă educaţie sexuală copiilor, acest lucru ar da pur şi simplu o importanţă necuventă sexului. Animalele nu au niciun fel de educaţie sexuală şi par să ştie totul despre ea. Facultatea sexului a fost creată în principal pentru a naşte copii, şi nu numai pentru plăcerea fizică. Este ceva în care se face prea mult caz. În peridoada pubertăţii, părinţii ar trebui să explice copiilor lor totul despre sex în mod corect, în intimidate şi în mod decent. Discuţiile prea numeroase despre sex sunt răspunzătoare de distrugerea sau periclitarea inocenţei copiilor în ţările occidentale. Rezultatul se poate vedea clar în manipularea iresponsabilă şi ignorantă a inocenţei în societate.

În procesul evoluţiei, fiinţele umane primesc în actul sexual o sclipire din conştiinţa fără gânduri. Ele fac astfel cunoştiţă cu ideea de bucurie. Pentru unii oameni evoluaţi, ideea de bucurie vine din alte surse şi ei nu au nevoie deloc de sex pentru a fi un sahaja yoghin. În plus, copiii care sunt inocenţi sunt cei mai potriviţi pentrru realizarea sinelui, dovedind ca cunoaşterea sexului nu joacă niciun rol în actualizarea realizării sinelui.

Calea de injectare a simţului sublimităţii în calitatea sentimentelor naturale de iubire faţă de un copil care poate fi făcută până la vârsta de 5 ani, când egoul şi superegoul lui nu sunt complet dezvoltate. Până la această vârstă osul fontanelei nu este complet calcifiat şi el este clar mult în contact cu Puterea Sublimă Atotpătrunzătoare a Iubirii Divine. La această vârstă, dacă copilul doarme cu mama lui şi cu alte rude cum ar fi sora, mătuşa sau bunica, el dezvoltă un simţ sublimat de relaţie sfântă, care este absolout străină de orice gând de sex şi nu are nicio legătură cu sexul. Acelaşi lucru este adevărat şi pentru o fetă, şi pentru un băiat. Atenţia, fiind una cu Iubirea Divină, atinge toate zonele pure şi sublime de experienţă care construiesc în subiect înţelesul unui trecut frumos de inocenţă fericită.

Cei care se complac în desfrâu şi vorbesc depre relaţii sexuale cu mama sau cu tatăl trebuie să fi avut experienţe foarte urâte în copilarie. Astfel de indivizi suferă de perversiuni sexuale datorită influenţei părinţilor lor depravaţi sau datorită societăţii degradate în care trăiesc ei. Ei pot fi rare excepţii, dar dând o importanţă aşa de necuvenită acestor cazuri patologice, noi încercăm să facem cu ei mai degrabă regula, decât excepţia. Din nefericire, astfel de strădanii induse în eroare au condus la omul 'iluminat' în general în căi nenaturale şi lăudate grotesc de către societatea industrializată care este complet şi absolut împotriva căii de evoluţie. Cu susţinerea (Dharma) cunfuză şi perturbată, fiinţele umane se comportă mai rău ca animalele. Până şi animalele se complac în sex pentru simpla funcţie de procreare cu anumite rsetricţii, în timp ce fiinţele umane şi-au pierdut complet simţul proprietăţii şi al susţinerii.

Clişeul este adesea avansat - dacă voi vă inhibaţi dorinţele, are loc un fenomen de condiţionare (superego). Aşa cum s-a mai explicat, indulgenţa în exces în dorinţe condiţionează şi ea egoul. Partea nefericită este că conştienţa condiţinării din ego nu este evidentă pentru cel în cauză. În asfel de cazuri, egoul devine colosal şi psihologii şi pacienţii lor nu devin conştienţi de el până când egoul începe să se comporte ca un despot, sau ca un psihopat. Vătămarea provocată de condiţionarea din ego este mult mai mare decât condiţionarea din superego, cunoscută în mod obişnuit ca suprimare subconştientă.

Calea de mijloc este punctul de sprijin care stă în înţelepciune. Cunoaşterea unilaterală numai pe jumătate despre natura sexuală a fiinţei umane este cea mai periculoasă. Ba mai mult, cunoaşterea acumulată despre oameni anormali, care sunt pacienţi ai psihologilor nu poate să servească ca ghid pentru destinul fiinţelor umane normale. Nu ar trebui acceptată ca evanghelie prezumţia bazată pe descoperirile despre oameni anormali făcute de autori care se pot pretinde a fi savanţi sau psihologi. Şi ei suferă de anumite complexe ale propriei lor personalităţi pe care încearcă uneori să le justifice prin teoriile lor. Uneori, în entuziasmul lor, ei generalizează descoperirile lor despre oameni anormali de parcă ele ar fi aplicabile pe un larg spectru al umanităţii - în masă.

Psihologii au avansat foarte mult în timpurile moderne. Psihologii înţeleg josnicia perversiunii sexuale. Dar când societatea este deraiata, de către psihologii înaintaşi, de la calea realităţii şi de la Dharma, este foarte greu s-o pui înapoi pe făgaşul correct. Deraierea a mers dincolo de înţelegerea psihologilor care au cauzat-o. Ştiinţa psihologiei a avansat aşa de mult, încât azi se vorbeşte chiar despre compasiune, despre iubire şi psihosinteză. Unii psihologi vorbesc chiar şi despre 'sine inferior' şi 'sine superior' , dar predecesorii lor i-au făcut deja pe oameni sclavi ai sexului care vor fi precursori ai unei rase de violatori şi prostituate. Această cunoaştere parţială pe care o au psihologii despore fiinţele umane a distrus deja în Occident viaţa de familie şi societatea. În mare parte, graţie exeprimentelor lor novice cu cea mai frumoasă şi preţioasă creaţie, personalitatea umană, noi vom avea un mare segment de ofensatori sexuali şi de maniaci sexuali în cadrul populaţiei noastre.

În plus, pentru că psihologii sunt în cea mai mare parte în contac cu oameni patologici care sunt simple receptacule de spirite fără corp ale peersonalităţilor depravate şi desfrânate din subconştientul colectiv, pot şi ei să capteze infecţia mentală de la pacienţii lor posedaţi. Un alt motiv din care ei sunt influenţaţi şi suferă de astfel de posesiuni este că ei nu ştiu cum să se protejeze pe ei înşişi. Ei nu cunosc tehnica Sahaja Yogăi pentru a nu fi posedaţi. Nu este de mirare că ei se comportă unoeri ca genii ale răului, spre marea distracţie a pacienţior lor. Este foarte necesar pentru fiecare psiholog să devină un suflet realizat şi prin practica Sahaja Yoga să înveţe puterea de exorcizare spontană aşa cum era practicată de Isus Christos şi cum să se protejeze pe ei înşişi şi cum să-i vindece pe pacienţii lor. Este de asemenea important să studieze fiinţele umane care sunt normale în personalitatea lor subtilă multilaterală. Ei ar trebui să facă un studiu asupra sahaja ygohinilor care sunt cele mai frumoase creaturi ale lui Dumnezeu şi care au crescut pe tărâmul inconştientului colectiv.

Venind în Occident din India, eu nu pot să înţeleg de ce oamenii care trăiesc într-un climat aşa de rece au un obicei aşa de nesănătos de a se îmbrăca. Femeile occidentale caută mereu scuze pentru a-şi expune corpurile cât mai mult posibil. Şi asta într-un climat aşa de rece! Ele sunt aşa de rapide să accepte tot ce se publică în cărţi de parcă în cărţi s-ar afla adevărul gol-guluţ Este un obicei răspândit să dormi dezbrăcat, întrucât mulţi scriitori au spus că este foarte incomod să te acoperi când dormi. Nu ţine de noi să vedem ce este comod şi ce este incomod? În India nimănui nu i-ar trece prin cap să doarmă complet dezbrăcat. Nu este deloc necesar să fii nud când dormi. Din cauza acestui obicei ciudat, copiii nu au voie să intre în dormitoarele părinţilor şi dezvoltă un complex de cel mai rău tip. De la o vârstă fragedă ei au nevoie de toată mângâierea, iubirea şi răsfăţul pe care puteţi să le oferiţi. Dar occidentalii încearcă să-i disciplineze pe copii prea mult. Ei sunt părinţi foarte duri şi aşteaptă de la

copiii lor să devină oameni perfecţi încă de la naştere. Nu este de mirare că atâţia copii când cresc se apucă de droguri şi de violenţe. Inocenţa lor este complet distrusă de importanţa exagerată pe care părinţii lor o acordă sexului.

Recent în America, am întâlnit o doamnă care venise cu copilul la programul meu. Băiatul abia dacă avea 12 ani şi se apucase de droguri de mic şi devenise dependent. Inima mea a ieşit spre acel copil şi l-a umplut cu o mare iubire, l-am luat în braţe, l-am sărutat şi l-am îmbrăţişat. Lui i-a plăcut foarte mult expresia iubirii mele şi i-a zis mamei sale că ea nu l-a iubit niciodată aşa. În orice caz, el nu putea să-şi aducă aminte ca ea să fi făcut aşa. Am descoperit că acesta doamnă avea doi câini şi trei pisici cu care dormea în dormitorulm ei, în timp ce bietul copil dormea în altă cameră de când era prunc. Am întrebat-o de ce acţionează aşa de crud cu propriul ei copil. Răspunsul ei a fost că dintr-o anumită teorie de psihologie pe care a urmat-o a învăţat că ar fi dezvoltat un complex de vinovăţie dacă ar fi dormit cu fiul ei, pentru că ea dormea dezbracată. Eu am rămas uimită de lipsa de inteligenţă a acestei doamne. Acest tip absurd de înţelegere despre iubirea unei mame este dincolo de înţelegerea lui Dumnezeu Atotputernic. Există atâtea victime ale ideilor ipotetice absurde diseminate de 'psihologi eminenţi' şi doctori care au publicat cărţi după cărţi. Cât îţi ia să publici o carte? Imaginaţi-vă vătămarea provocată de astfel de autori iresponsabili semenilor lor!

În societatea umană modernă, prostituţia a atins limite diavoleşti. Fiinţele umane au trecut la liocenţiozitate în numele experimentelor. Ei cred că experimentează în afara fiinţei lor şi că nimic nu le va atinge tabernacolul interior. Nu aveţi mare grijă când conduceţi experimente cu acizi în afara voastră într-un laborator? Aţi duce acid în interior în numele experimentului? În experimentele din Sahaja Yoga poate fi foarte uşor demonstrat modul cum căutatorii care sunt sclavi ai sexului arată semne oribile ale unei Kundalini îngheţate. Chiar dacă îşi primesc realizarea sinelui, Kundalini nu stă în stare de trezire completă. De parcă a fost îngheţată, sau înfricoşată de moarte, sau insultată prin abuzz.

Datorită divorţului de realitate caracterizat prin calcifierea osului fontanelei, omul a pierdut conexiunea cu universul şi devine malign. El se simte independent şi liber să meargă în infern. Când nu există nicio relaţie de sanctitate sau de sfinţenie între bărbat şi femeie, căsnicia nu poate niciodată să fie de success. În prezent se face atâta caz de cămine distruse şi de apariţia de oameni săraci. Ca şi cum, ca răspuns la această întrebare, în întreaga societate occidentală, guvernele ar aproba legi pentru a legaliza avortul. O altă mare realizare a erei moderne care în realitate echivalează cu legalizarea crimei! Aşa cum o să explic în continuare, este foarte uşor să reglezi şi să controloezi populaţia prin practicile Sahaja Yogăi.

Licenţiozitatea de azi, deşi atribuită primilor psihologi occidentali se datorează exploatării ideilor occidentale de afacere de către oameni care doresc să facă bani folosindu-se de slăbiciunile societăţii. Valorile societăţii industriale fac viaţa omului ieftină şi vulgară şi coaptă pentru exploatare.

La o fiinţă umană normală, sexul este natural şi omul trebuie să aibă o calitate temperată naturală a vieţii. Dacă este adevărat că omul a fost la origine animal, la fel de adevărat este şi faptul că el s-a născut la un nivel de conştiinţă superior şi trebuie să devină şi mai înalt. În cursul natural al evoluţiei, el are un program implementat. El a fost în mod evident creat ca specimen mult mai rafinat şi mai cultivat faţă de moştenirea lui barbară, subumană. Felul cum ne amintim de viaţa noastră animală anterioară este de parca am fi foarte mândri să ne lăudăm cu ea. Nu întotdeauna tot ce este natural este neapărat bun. De exemplu, nimeni n-ar argumenta dacă este natural şi bun ca cineva să aibă slabiciunea de a fi irascibil. Dar dacă o persoană are slăbiciune pentru sex şi flirtează cu fiecare femeie cu care se întâlneste, acest lucru este acceptabil în societate, pentru că este un lucru 'natural' şi, potrivit tuturor normelor 'civilizate' de comprtament uman 'iluminat', n-ar trebui să obiectam. S-ar putea ca trecutul nostru să fi fost natural, dar scopul omului este acela de a aluneca înapoi în trecut? Unii violatori îşi justifică crimele invocând faptul că victimele lor au fost provocatoare şi i-au excitat. Unii bărbaţi sunt întradevar ca nişte tauri înfuriaţi care se reped la fiecare cârpă roşie. Ei sunt stârniţi de orice femeie care îşi expune fie şi un inch din corpul ei. Când vor fi bărbaţii maturi şi să-şi respecte propria lor castitate? Destinul uman are un program diferit: noi suntem destinaţi şi organizaţi să ne atingem scopul de a ne bucura de identitatea fiinţei noastre prin realizarea sinelui. Cei care nu sunt mai buni decât taurii n-ar trebui să aştepte mult de la Sahaja Yoga care este destinată intenţionat pentru un pas înainte în marşul evoluţiei şi nu înapoi stând la pândă. Fără vritute, fără credinţă şi fără abandon faţă de Shri Ganesha, nu se poate stabiliza realizarea sinelui. Nu se face niciun efort pentru a fi inocent. Efortul este necesar pentru a fi invers.

Când vorbim despre 'posesiuni' şi desre entităţi moarte care se bucură de plăcere sexuală prin noi, competenţa noastră inteligentă ne face să ne eschivăm de la responsabilitatea pentru corupţia noastre. Dacă o persoană n-ar fi avut o astfel de slăbiciune în primul rând, aceste entităţi moarte n-ar fi intrat niciodată în psihic. Ele şi-au pierdut interesul pentru fiinţele umane care-şi schimbă prin Sahaja Yoga atitudinea adulterină faţă de sex. Ele pleacă din mintea transformată a căutătorilor care nu le mai dau nici cea mai mică şansă să se bucure de stilul lor depravat de plăcere. A venit timpul ca noi să ne înţelegem nebunia. Dacă putem să acceptăm deschis acest auto-criticism, putem să ne schimbăm pe noi înşine. Comportmentul licenţios al bărbaţilor şi al femeilor a încălcat toate limitele de înţelepciune. Ei au reuşit să distrugă susţinerea fiinţei umane (Dharma) în aşa de multe feluri şi îşi folosesc inteligenţa pentru a inventa noi arme pentru a deprecia şi a degrada demnitatea noastră înnăscută.

În societatea modernă, o stripteuză a dobândit statut de zeiţă. Noi glorificăm nudul numindu-le frumuseţi pe aceste femei nude şi am devenit cu adevărat pricepuţi şi inteligenţi în justificarea devaluării demintăţii femeii. Aceste timpuri moderne sunt aşa de paradoxale. Principala problemă a industriei de publicitate este cum să portretizeze nuditatea femeii fără a cădea sub incidenţa legii privind indecenţa şi pornografia. Legile făcute de om fall very short şi intenţia parlamentarilor este uşor păcălită pe căile ocolite ale celor care folosesc femei. Legile în sine nu pot crea un mediu pentru cultivarea corectă a personalităţii umane decât făcând apel la amabilitatea de a avea respect pentru ele, pentru că nimeni nu se mai teme de ele. În lumea orientală a esteticii, nudul n-a fost niciodată identificat cu frumuseţea completă. Cultura japoneză, chineză şi cea indiană în special au crezut întotdeauna că integrarea esteticii create de om cu cea a lui Dumnezeu sau a Naturii este aceea care a creat adevărata frumuseţe.

Chimono-urile rafinate au fost concepute de chinezi şi japonezi pentru a exprima frumuseţea artistului. Ele au fost creaţii ale unor minţi umane minunate şi au exprimat frumuseţea inimii umane care îmbogăţeşte Gloria corpului uman făcut de Dumnezeu, Creatorul. Ele sunt asemenei versurilor unei poeziei şi acoperă feminitatea în femeie exact aşa cum Mama Pământ este împodobită de către Natură cu anotimpuri diferite.

Când Mama Primordială S-a încarnat ca doamnă indiană, Ea S-a prezentat în sari pentru a completa personalitatea Ei graţioasă şi maternală. Potrivit indienilor, Adi Shakti Îşi eliberează în pământ calităţile de prosperitate şi rotunjime prin pieptul Ei pe care Ea îl acoperă cu un sari. De asemenea, când este venerată, Ei I se oferă un sari pentru a-l acoperi stomacul ('Potzakne' în marathi) care poartă copilul Ei, creaţia Ei. Poeţii indieni descriu cum Mama Pământ Îşi împodobeşte corpul cu Natură pentru a-şi proteja simţul castităţii. În acest fel Ea Se sanctifică ca Mama graţioasă plină de castitate şi sfială (Lajja).

Au existat multe exemple de femei indiene care şi-au dat foc pentru a-şi salva castitatea de atac în timpul războaielor vicioase (Jouhar). În timpurile moderne, în Occident, există legi de privilegiu pentru protecţia femeilor faţă de violatori. Deci până şi azi cuvântul castitate nu este un lucru aşa de mort. Aceasta ar trebui să ne dovedească că, în mod înnăscut, fiinţele umane au simţit că sexul are nevoie de sanctitate şi până nu este sanctificat, el nu este pe gustul sau acceptabil pentru că fiinţele umane să simtă bucuria completă.

Teoriile avansate de unii dintre primii psihologi, pe la începutul acestui secol, au fost acceptate de-a gata în aşa fel că ele au redus personalitatea umană la obiect de sex. De parcă omul a venit în această lume pur şi simplu pentru a se bucura de sex! Nu e de mirare că mulţi oameni care nu ştiu mult despre realizările psihologilor îi urăsc şi-i consideră ca fiind demonici. Degradarea şi înjosirea demnităţii umane a atins un astfel de punct încât omul simte că acest pământ curat a fost prefăcut într-un infern vesel. Unii poeţi şi autori dramatici au depăşit limita sugerând că iubirea dintre Christos şi Mama Sa a fost ilicită. Cât de jos pot oamenii să se coboare pentru a face astfel de acuzaţii ultragioase şi false şi să fie luate în serios de aşa de mulţi oameni inteligenţi? Este timpul ca noi să punem definitiv capăt tuturor acestor asalturi asupra frumuseţii susţinerii umane. Nu este decât agresiune infantilă şi nebunească în numele libertăţii de expresie dirijată de către oamenii perverşi împotriva inocenţei oamenilor virtuoşi şi credincioşi.

Sufletele credincioase şi virtuoase nu au loc în societăţile avansate în care ei sunt consideraţi ca fiind obtuzi şi inferiori. Refuzul politicos de a bea la recepţie este considerat ca apogeu al proastelor maniere; trebuie să minţi în privinţa ta, altfel cei care beau sunt ofensaţi. Dacă ar fi să flirtezi la aceeaşi recepţie, nimeni nu s-ar simţi ofensat, în niciun caz. La astfel de petreceri trebuie să ai mare grijă să nu

spui mai ales niciun cuvânt referitor la sfinţenie, la Divinitate. Ei au făcut o ştiinţă a băutului. După felul cum fiinţele umane au slăvit obiceiul dăunător de a bea, nimeni nu poate pune nicio întrebare privind judecata lor sănătoasă. Ei au conceput forme diferite de pahare pentru fiecare tip de băutură. Trebuie să fii foarte atent şi să-ţi aduci aminte de diferitele etichete ale acestei societăţi alcoolice şi de de sanctitatea ei. Nu-ţi trebuie multă inteligenţă să înţelegi că alcoolul ne reduce conştiinţa şi deci este împotriva susţinerii umane sau a Dharmei. Starea societăţii este întradevăr tristă: un păcătos îl trage pe altul în mocirla dezmăţului şi a desfrâului. În primii ani de viaţă, o persoană credincioasă este vocea în opoziţia ei faţă de un astfel de comportament, dar în cele din urmă recade în tăcere ca orice persoană care crede că este mai înţelept să accepte totul de parcă el ar fi acela care este internat la un spital de boli mentale.

Astfel de practici degradante prosperă şi prind rădăcini foarte uşor în societate. Cei mai mulţi oameni care suportă licenţiozitatea pur şi simplu vor să-şi justifice slăbiciunile. Acesta este singurul mod în care pot ei să trăiască cu nebuniile lor. O justificare raţională pentru modul lor de gândire pervertit se presupune a crea un compromis suficient de bun pentru a le permite să trăiască în pace cu mărăcini şi ghimpi, după cum este versiunea lor despre spiritualitate.

Pana şi în India au existat regi foarte perverşi care au costruit monumente pentru pervrsiunile lor. Aceste monumente sunt din nefericire descrise de oameni cu aceleaşi idei ca opre de artă şi siturile lor sunt numite temple ale lui Dumnezeu. Din vechime omul a fost foarte ingenios să dea nume frumoase lucrurilor urâte, dar în acele timpuri numărul de oameni pervertiţi era foarte mic şi la intervale foarte mari. Dacă s-a întâmplat ca unul dintre ei să devină rege, el a avut mare grijă, ca orice megaloman din istorie, să imortalizeze perversiunile neîmplinite în monumente. Desigur, aceste clădiri antice şi frumoase au fost costruite de mari artişti. Estetica artei statuare, figurile şi designul complet al acestor structuri sunt foarte măreţe; mişcarea, dispoziţia şi armonia sunt foarte bogate estetic. Dar nu este nevoie să se folosească sexul sau nudul pentru a îmbogăţi arta sau pentru diferitele ei forme ca temă de bază a expresiei. De fapt, expresia activităţii sexuale contrastează cu serenitatea placidă şi delicateţea lucrării de artă. Artei care recurge la vulgaritate îi lipseşte încrederea în ea însăşi. Vulgaritatea sau expunerea publică a sexului spoliază echilibrul frumuseţii în artă. Atunci când un artist simte nevoia de a-şi exprima arta prin vulgaritate, acesta este semn sigur de slăbiciune sau de necesitate în estetica expresiei sale. În aceste zile o astfel de artă a ajuns să fie universal considerată ca cea mai înaltă în expresie şi în valoarea de piaţă.

Dacă un fotograf de piese de artă n-ar include şi o femeie goală sau scene bolnăvicioase de excitare erotică, marii critici şi cunoscători de artă ar declara că are carenţe în 'estetica avansată.' Numai Dumnezeu poate înţelege ce au aceşti oameni ahtiaţi de sex ca criterii estetice ale lor. Inconştientul Universal judecă arta după vibraţii. Valorile estetice curente se vor schimba drastic în viitor sub Sahaja Yoga. Pentru ca astfel de lucrări de artă universală aclamate vor emite vibraţii foarte fierbinţi exact cum se simt de la pacienţii care suferă de grave boli mentale şi un sahaja yoghin poate să facă blistere pe degetele lui. Aceasta este judecata directă comunicată a Inconştientului.

Dacă bucuria înseamnă unirea completă cu beatitudinea, atunci actul sexual trebuie respins ca practică inestetică. Estetica sexului este exprimată numai când are loc în intimitate cu o persoană cu legături emoţionale şi sociale foarte profunde. În felul acesta sunt savurate toate faţetele iubirii, fie separat, fie împreună şi muzica iubirii cântă tot timpul. Dacă cineva îşi dăruieşte inima altei persoane, nu poate s-o ia înapoi. Dar câşi au inimi de dăruit?

Actul sexual în sine trebuie îndeplinit într-un fel sacru, aceasta înseamnă prin recunoaşterea publică a unei persoane ca soţ, sau soţie. Relaţia prin căsătorie trebuie să fie binecuvântată de către cei în vârstă şi de societate. Sexul este magic dacă este secretul cel mai intim. În afară de bucuria completă trăită de cuplu în acest curs, copiii unor astfel de părinţi sunt cereşti. Aceste idei pot părea foarte vetuste pentru 'minţile avansate ale oamenilor absolut moderni.' Dar în viitorul apropiat, când adevărul realităţii devine aparent prin Sahaja Yoga, oamenii vor realiză că aceasta este cea mai ultra-modernă revelaţie a Inconştientului. Inconştientul ne-a revelat multe secrete prin inspiraţie şi iată de ce noi am insituit căsătoria. Sahaja yoghinii cunosc deja prin vibraţiile lor soarta celor care au încălcat legile Inconştientului şi modul cu Shri Ganesha are grijă de astfel de transgersori ai legilor lui Dumnezeu. Cei care se compalc în toate practicile de acest fel suferă fizic şi mental înainte de realizarea sinelui şi dacă devin suflete realizate, lor li se acordă o perioadă de tranziţie pentru a rezolva aceste lucruri. Desigur, cu o practică corectă a Shaja Yogăi, Shri Ganesha poate fi trezit prin căinţă şi temperanţă. El îndrumă astfel de suflete în faza lor de corectare.

Fără căsătorie, actul sexual dă placere incompletă. Cineva ar putea întreba de ce este nevoie de căsătorie? Dacă cineva este aşa de evoluat şi nu vrea să se căsătorească, acela nu are nevoie. Dar dacă cineva se complace în relaţii sexuale fără căsătorie, atunci aceasta este împotriva Dharmei. Căsătoria este cea mai veche instituţie descoperită de către Înteleptţi cu mii de ani în urmă prin meditaţie profundă. Un cuplu căsătorit înseamnă o relaţie de o viaţă între un bărbat şi o femeie şi este aprobată de societate. Ea exprimă o sancţiune colectivă şi un suport social pentru căsnicie. Funcţia căsătoriei în sine este o acceptare colectivă a societăţii evidenţiată prin particpare socială şi bucurie: bucuria care are loc în timpul nunţii face viaţa sexuală intima sublimă, nobilă şi graţioasă.

Pentru a intra în Împărătia Cerurilor (Sahastrara), un căutător trebuie să devină din nou copil (Shri Ganesha). Datorită artificialităţii, este foarte greu pentru fiinţa umană să ducă o viaţă simplă, onestă şi cinstită. Noi ne-am facut aşa de complicaţi, încât lucrurile foarte simple sunt foarte grele pentru noi. Dacă vrem să salvăm lumea de la pieire, noi nu avem nevoie să stăm în cap sau să îndeplinim fapte extraordinare. Nu este suficient să fii în cadrul legii în privinţa posesiunilor materiale, ci să te supui legilor de 'susţinere umană.' N-ar trebui să fie foarte greu pentru oameni de înţelepciune şi de voinţă să accepte următoarele sugestii:

1) Ei ar trebui să ducă o viaţă de temperanţă, religiozitate şi virtute.

2) Ei trebuie să aibă respect pentru părinţii lor şi pentru societatea în care s-au născut.

3) Ei ar trebui să aibă relaţii frăţeşti sublime cu celelalte femei cu excepţia soţiei lor.

4) Ei trebuie să ducă o viaţă de abstinenţă înainte de căsătorie şi să rămână credincioşi soţiilor lor după căsătorie.

Daca o femeie care este soţie şi mamă începe să ducă viaţă de prostituată, ce se va întâmpla cu copiii ei? Omenii care nu se identifică cu copiii lor văzându-i ca viitor, sunt părinţi anormali în privinţa susţinerii umane. Până şi animalele îşi pun puii mai presus de orice altceva, vlăstarele umane au nevoie de mult mai multă iubire şi demniatate decât animalele. În Shaja Yoga noi am văzut că cei care îşi primesc realizarea sinelui şi ating mari înălţimi sunt oameni a căror copilărie a fost trăită în familii bune şi iubitoare. Ei primesc foarte multă afecţiune de la mamele lor virtuoase, de la taţii lor şi de la alte rude. În plus, ei sunt în principal oameni care au idei sănătoase despre onoarea castităţii lor. Este foarte uşor pentru astfel de oameni cu simţul securităţii să progreseze în evoluţia lor.

Magia fantastică a căsătoriei se declanşează atunci când nunta are loc într-un loc sacru, cum ar fi biserica, templul sau chiar într-o casă privată. Orice loc public sau privat de acest egen este acceptat de membrii societăţii ca sacre. Iubirea Divină trimite tot timpul inspiraţia prin idei şi vise. Când căsătoriile au loc într-o adunare de largă participare, persoana primeşte sanctitatea şi binecuvântările Iubirii Divine. Părinţii noştri fizici reprezintă iubirea Părinţilor Primordiali. În timpurile moderne, desigur, există foarte puţini părinţi care au grijă cu adevărat de copiii lor. Forţa Divină a Inconştientului face colectivul în astfel de căsătorii. Consimţământul societăţii şi binecuvântarile părinţilor se adaugă la favoarea şi sanctitatea acelei ocazii. Dacă nunta are loc fără consimţământul părinţilor, cuplul nu se simte fericit cu adevărat, pentru că ei sunt parte componentă a acelei societăţi, ca şi părinţii lor. Acesta este un fapt biologic şi nu poate fi ignorat de către sinele interior care se bucură de bincuvântările Inconştientului. Căsătoria ideală ar fi aceea care-i face pe toţi fericiţi.

Au avut loc multe atrocităţi prin căsătorii severe impuse de oameni înguşti la minte şi egoişti. Astfel de legi trebuie rectificate, dar nu există niciun motiv să renunţăm la ele complet. De-a lungul istoriei, nuamai oamanii care sunt suflete realizate s-au încadrat în ritualurile şi ceremoniile care le-au asigurat binecuvântările Inconştientului.

Iubirea ca forţă de legătură a cuplului n-ar trebui să fie confundată cu infatuarea care este o stare efervescentă i temporară. Pentru un suflet nerealizat nu este posibil să simtă vibraţiile altei persoane. Deci a judeca compatibilitatea cuiva cu o parteneră cunoscând-o numai superficial este o sarcină imposibilă. Chiar experimentele avute prin curtare şi întâlniri nu pot da unui bărbat nicio idee despre viitoarea lui soţie, întrucât amândoi acţioneaza în circumstanţe de simulare sau infatuare. Ceea ce numesc ei iubire este aşa de superficial încât ea ar putea dispărea odată cu schimbarea culorii părului.

Să depinzi în iubire de produse artificiale şi sintetice poate doar să ucidă iubirea care este complet spontană.

Semnificaţia profundă a viitoarei relaţii de cuplu nu se poate baza pe judecata care se bazează pe sistemul de valori artificiale al timpurilor moderne. Un cuib de iubire adevărată nu se poate clădi pe fundaţii aşa de şubrede. Doar ţese un vis care rareori devine adevărat. În plus, dacă un astfel de cuplu nu are binecuvântările părinţilor religioşi şi ai bătrânilor înţelepţi ai societăţii, unirea nu va fi niciodată sprijinită de vibraţiile binecuvântărilor spirituale ale Inconştientului.

Căsătoria este o verigă în lanţul unităţii universale. Este o relaţie unică care trebuie savurată în intimitate completă. Dacă o persoană înţelege secretul căsătoriei, este foarte uşor să exploateze toate favorurile minunate ale acestei binecuvântări cereşti. În această perioadă, Kaliyuga, când există multe suflete măreţe care aşteaptă să se nască, un cuplu sahaj poate furniza cei mai buni părinţi spirituali pentru aceste suflete înalt-evaluate. De aceea este necasar ca un sahaja yoghin să se căsătorească cu un alt sahaja yoghin.

S-ar putea pune întrebarea de ce divorţul este tot timpul ridicat în ţările în care oamneii îşi aleg singuri partenerii de căsătorie. Aceasta este pentru că alegerea unui partener se bazează mai degrabă pe factori lumeşti, de personalitate fizic-expusă, decât pe fiinţa interioară. În principal în tările orientale, în care sunt consultaţi părinţi religioşi, graţie iubirii pentru copiii lor, Zeităţile din chakrele lor ajută şi ele în procesul de luare a deciziei. Aceasta nu este o decizie calculată, ci o decizie spontană, pentru că părinţii nostri au fost aleşi de noi. Când ei mor, cei care sunt religioşi şi temperaţi trăiesc în subconştientul colectiv (Paraloka) şi decid toate....

Părinţii..... nu au interes pentru copiii lor şi-i lasă să înfrunte şi să lupte singuri cu toate vicisitudinile vieţii. Desigur, părinţii găsesc o scuză pentru indiferenţa lor. Ei susţin că încearcă să-i facă pe copiii lor puternici. Veţi vedea că rezultatul net este că ei trăiesc de capul lor şi devin instigatori la razboi. De fapt, modul cum părinţii se eschivează de la responsabilitatea lor are un motiv istoric. Părinţii de azi au fost tineri în timpul celui de-al doilea război mondial. Războiul le-a distrus valorile şi le-a deteriorat personalităţile. Ei au experimentat bucuria 'iubirii' unui cămin în adăposturi şi atitudinea faţă de copiii lor a fost foarte rigidă şi austeră.

Era nn tânar pe care-l cunosc şi care lua LSD. Când am descoperit acest lucru, i-am spus să înceteze să mai ia acest drog. A trebuit să ţin post o singură zi înainte ca acest băiat să cedeze la lubirea mea. Mai târziu a devenit un sahaja yoghin foarte dinamic.

Enigma problemei este că nu oricine are dreptul la instituţia sacră a căsătoriei. Cei cărora le place sexul cu mai mulţi parteneri în afara căsătoriei sau în cadrul unei căsătorii pot continua cu viaţa lor greşită. Dar dacă Sahaja Yoga nu lucrează pentru ei, ei nu se pot plânge. Chiar 'treziţi', ei nu pot să meargă mai departe pe calea realizării sinelui. Ei trebuie să ia o decizie privind castitatea lor odată pentru totdeauna. Numai după aceea pot ei să evolueze şi numai aceştia sunt singurii care ar trebui să aibă copii. Cei care nu-şi respectă părinţii nu vor avea respect din partea propriilor lor copii. În multe cazuri, în numele libertăţii, noi fugim de părinţii noştri şi de casele noastre şi pierdem protecţia plină de beatitudine a moştenirii noatre divine. Există un singur lucru care este important în această creaţie şi acesta este unirea cu Dumnezeu, Yoga, în timpul evoluţiei în formă umană. Pentru aceasta voi trebuie să vă eliberaţi din propria voastra sclavie, nu a altcuiva. Cei care nu-i respectă pe părinţii şi pe bătrânii lor au întotdeauna o Mooladhara slabă când vin în Sahaja Yoga. Ei au de asemenea şi Centrul Inimii Drepte (Anahata Chakra), locul unde rezidă Shri Rama cu soţia Sa, Shri Sita, foarte slab. Dacă ei nu sunt buni în mod special cu mamele lor, atunci Inima lor Dreaptă şi Centru sunt foarte slabe. De aceea noi trebuie să înţelegem cât de importtanţi sunt părinţii noştri şi cum se menţine legătura spirituală în fiinţa interioară a personalităţii. Părinţii noştri îşi au rădăcinile în Părinţii Primordiali şi căsătoria îşi are rădăcinile în relaţia primordială şi eternă a lor. Cei care nu-şi respectă căsătoria, sau care nu se bucură de Gloria castităţii lor suferă şi ei de Inima Centru şi Mooladhara chakra foarte slabe. La astfel de oameni fără ruşine, obsedaţi de sex, Kundalini pur şi simplu nu se ridică.

Azi căsătoriile sunt uşor ruinate şi viaţa de familie eşueaza prin idei absurde privind libertatea personală. Căminul este dumbrava sacră în care cresc copiii, cea mai frumoasă creaţie a lui Dumnezeu. Ei sunt ca nişte flori delicate care sunt expuse aşa de crud orbirii fatale a societăţii civilizate. Căminele bune sunt fundaţia unei societăţi bune. Dacă nu este asigurat refugiul necesar pentru vlăstarele Divinului, atunci personalităţile demonice se vor încarna în numar mare, în timp ce sufletele virtuoase şi

religioase vor ezita să se nască, ele neputând să prevadă un mediu potrivit pentru progresul lor evolutiv ulterior.

În aceste zile noi suntem aşa de preocupaţi de reproducerea vacilor de rasă şi a animalelor, dar suntem aparent mult mai puţin preocupaţi de reproducerea fiinţelor umane. Valorile vieţii umane devenind mercantile, se degenerează rapid. Cei născuţi ca fiinţe umane sunt mai mult animale în formă umană fie stupizi, nebuni, sau sadici cruzi în principal. Mintea sensibilă a unui copil are nevoie de grija iubitoare a părinţilor şi a bunicilor. El are nevoie să crească într-o societate în care să se bucure de pace spirituală şi de linişte. Degradarea conştiinţei umane s-a extins pe pământ într-o stare brutală în care spiritele depravate ale fiinţelor insensibile, cu instincte şi susţinere animale s-au născut ca fiinţe umane. Un alt motiv pentru care pe pământ se încarnează mai mult animale ca fiinţe umane în această perioadă Kaliyuga este că poluarea genetică şi mentală se apropie de saturaţia maximă. Prezenţa de spirite demonice aşa de numeroase face ca (această) Kaliyuga să bâzâie cu forţă demonică. Atmosfera pe acest pământ va trebui să fie mult-mult mai potrivită pentru a permite coborârea spiritelor umane sensibile şi nobile. Când se întâmplă aceasta, automat rata natalităţii va scădea astfel ca un număr limitat de suflete umane înalt-evoluate să se nască pentru evoluţia lor, în timp ce sufletele apropiate de nivel animal nu vor fi aşa de potrivite pentru a lua încarnare umană în aceste circumstanţe alterate. Există foarte puţine suflete care au susţinerea nivelului uman. Creşterea populaţiei se datorează faptului că fiinţele inferioare cum sunt animalele şi demonii (Rakshasas) nu au fost activate să se nască în formă umană. Ele există în număr foarte mare. Odată ce Era de Aur (Satya Yuga) sau Era Vărsătorului, cum o numiţi, se stabileşte pe acest Pământ, aceste suflete umane neautorizate vor dispărea în subconştiinta colectivă (Paraloka). Există foarte multe suflete măreţe care aşteaptă să se nască, dar nu pot găsi posibilităţile necesare în termeni de părinţi evoluaţi potriviţi şi o societate fizică curată şi atmosferă sfântă necesară pentru a se încarna. Până şi sufletele umane obişnuite care aşteaptă să se reîncarneze în familia liniei lor se tem să se nască, pentru că părinţii lor potentiaţi ar putea fi orientaţi spre bani şi egoişti. Cine ar vrea să se nască la părinţi care-şi ucid copiii pentru a putea cheltui banii economisiţi pe propriile lor plăceri, ca băutura şi drogurile?

Modul cum societăţi mari şi mijlocii sunt deja distruse între naţiunile bogate, oricine ar fi îngrozit la âandul de a se întoarce la tendinţa de sănătate şi bun-simt. Din nefericire, există o rază de speranţă, întrucât cu venirea Sahaja Yogăi, în fiinţele umane se va forma un nou simţ de prioritate şi ele îşi vor reevalua existenţa printr-o conştiinţă nouă si o atitudine nouă. Există multe suflete realizate care s-au născut pe acest pământ în ultimele două decenii. Eu personal am cunoscut sute şi ele sunt singura speranţă pentru aceste timpuri altminteri fără speranţă.

Este dincolo de obiectul acestei cărţi să fie date detaliile privind sanctificarea sistemului de căsătorii prin Sahaja Yoga.

Când un căutător persistă intens în experimente greşite şi perverse, Shri Ganesha devine inactiv şi în cele din urmă dispare. Imediat cum El devine indiferent sau adoarme în Mooladhara Chakra, forţele satanice din infern curg în subconştientul colectiv. Ele se revarsă în subconştient şi iau locul şoferului în mintea umană. Un suflet astfel posedat nu are înţelesul de bine şi rău şi simte că el este pur şi innocent, în timp ce se complace liber în toate tipurile de păcate sexuale. În acest fel inexplicabil l este etalat comportamentul sexual anormal şi intră în circulaţie criminalii şi infractorii sexuali. Maniacii sexuali pervertiţi luptă pentru drepturile lor şi legile sub-umane sunt aprobate de stat pentru a face pe placul acestor votanţi care sunt cu adevărat anumale în haină umana şi care se adună în număr foarte mare pentru a dobândi astfel de privilegii dubioase.

În această Kaliyuga, unii guru, vrând să controleze sufletele slabe, excită Mooladhara Chakra şi le captează mintea. Aceasta este una din cele mai sigure căi de a introduce o entitate-spirit în Mooladhara Chakra discipolului. În mod normal, Shri Ganesha luptă cu un astfel de intrus, dar dacă în cautator El este deja adormit, atunci nu esistă protecţie la-ndemână.

Când Kundalini este trezită în osul sacru, Ea trece prin cele şase chakre de deasupra Ei, dar nu prin Mooladhara Chakra care se află dedesubt. Shri Ganesha poate fi atins numai prin sălaşul lui Adi Shakti. Până acum, nici măcar Brahma, Vishnu şi Shiva nu au putut să Se identifice cu El. Deşi Shri Ganesha se identifică parţial cu toate celelalte Zeităţi, niciunul dintre Ele nu a putut să dobândească inocenţa Lui şi dedicaţia Lui completă faţa de Mama Sa. El poate fi văzut (Saloka Samadhi) şi apropierea Lui poate fi simţită (Sampiya Samadhi), dar identificarea cu El este imposibilă.

Calea centrală (Sushumna) este ca pasajul unei case cu şapte uşi. Aceste uşi sunt păzite din interior de şapte Zeităţi diferite. Divinitatea a planificat aceasta, pentru că intrarea în acest pasaj nu este posibilă din exterior prin sondaj. Singura intrare este prin trezirea lui Kundalini care se ridică şi traversează acest pasaj de-a lungul nucleului central. În timpul ascensiunii Ei din chakră în chakră, Ea informează toate Zeităţile. Când unul dintre centri este slab, atunci Zeităţile respective nu sunt trezite şi ascensiunea Ei spre vârf este astfel blocată de Ele. Numai când sunt trezite, Ele Îi dau voie să treacă şi O binecuvântează cu iubirea Lor. Fenomenul cauzează sau atrage atenţia (Chitta) subiectului în interior. Când Kundalini străpunge în cele din urmă Brahmarandra în creştetul capului, atenţia umană devine una cu Puterea Atotpătrunzătoare a Inconştientului, care este infinită în natură. Subiectul experimentează un calm de nedescris şi bucuria Spiritului. Toate chakrele sunt străpunse după ce fiecare Zeitate a curăţat centrul respectiv, deci căutătorul nu vede nicio Zeitate în cursul ascensiunii. Dintre toate, Mooladhara Chakra joacă cel mai mare rol, pentru că toate chakrele îşi au elementele provenite din emanarea sfinţeniei sau radierea din cele patru petale ale Chakrei Mooladhara.

După realizarea completă prin Sahaja Yoga, un căutător poate să-şi ducă atenţia în creştetul capului şi devine familiarizat cu Zeităţile care protejează fiecare chakră. Sahaja Yoga lucrează ca şi cum mai întâi se construieşte domul şi apoi se consolidează fundaţia. Pentru a dobândi intrarea prin Shri Ganesha este în orice caz peste putinţă chair a marilor înţelepţi. Numai cei care au dobândit o foarte mare înălţime în conştiinţă şi care se identifică complet cu inocenţa, asemeni lui Isus Christos, forma umană a lui Shri Ganesha, pot face aceasta.

In Sahaja Yoga s-a vazut că Shri Ganesha reacţionează numai pentru a se asigura că protocolul Mamei Sale, Adi Shakti, este respectat în totalitate. De exemplu, Isus Christos nu i-ar ierta pe cei care au spus fie şi un cuvânt împotriva castităţii Mamei Sale, dar i-a iertat pe cei care L-au crucificat. Cu practica asiduă a Sahaja Yogăi, căutătorul devine mai pur şi prin înţelegerea profundă a Sahaja Yogăi, el Îl va stabiliza pe Shri Ganesha. O astfel de personalitate pur şi simplu devine un simplu martor la jocul sexului. El nu este nici ataşat, nici implicat în actul sexual.

Prin harul lui ShrinGanesha, un căutător se bucură de toate tipurile de afecţiune ale lui şi de toate aspectele frumoase ale acestora cu rezultat în mnifestarea personalităţii lui asemeni unui copac uriaş cu părţi diferite: mama lui care, ca rădăcina a personalităţii sale în forma copacului, îi dă însăşi existenţa şi asistenţa necesară pentru a-l îndruma şi a-l întări în creşterea personalităţii; soţia lui care îl sprijină ca trunchi al copacului, întrucât ea duce şi împarte greutatea responsabilităţilor pe umerii ei; afecţiunea surorii lui ca ramuri ale copacului, mândră de realizările lui şi întotdeauna rugându-se pentru protecţia fratelui iubit; şi dulcile fiice ca flori, cărora el poate să-şi arate dragostea de tată. Expresia emoţională a lui este completă când această dragoste este exprimată către nepoţi. Ei sunt rodul copacului şi în această relaţie minunată cu nepoţii lui, el îşi arată propria lui iubire inocentă. Atunci el se simte cu adevărat sublim şi măreţ ca un rege. Aceasta se aplică în timp fiilor lui în aceeaşi manieră.

Există multe poveşti frumoase care exprimă dulceaţa delicată a relaţiei pure de iubire. În altă parte eu v-am spus povestea cu Alexandru cel Mare şi soţia indiana pe care a avut-o când a fost în India. Ea a salvat viaţa lui Alexandru după ce el a fost capturat de un rege indian pe nume Puru, adoptându-l pe regele Puru ca soră Rakhi a lui. Aceasta l-a făcut pe soţul ei inviolabil. Acest act mărunt a avut un efect aşa de puternic încât, în urma eliberării din captivitate, Alexandru a părăsit India fără alte cuceriri sau distrugeri.

Shri Ganesha însuşi produce iluzia (Maya) în creier prin ego şi superego. Aşa cum Puterea Divină (Apa Vieţii) când curge în sol, se ascunde în noroi, el creează nămolul iluziei (Maya) pentru a-i testa pe dicipolii lui Adi Shakti, pentru a verifica sinceritatea căutării lor, în scopul de a-i elimina dintre ei pe ipocriţi şi pe cei cu mintea demonică.

Corpul lui Shri Ganesha este creat din elementul pământ şi dacă forma Lui este modelată din pământ, ea se dizolvă foarte uşor în apă. Imersia unei forme a lui Shri Ganesha în mare îi dizolvă rapid corpul şi fiinţa Lui sanctifică apele al căror Domn este de asemenea bunicul Lui. Elementul pământ (Mama Mamei Lui, sau Bunica) este şi Ea vibrată când lutul corpului Său ajunge pe fundul mării. Relaţia este foarte subtilă si esrte savurată prin inocenţa lui Shri Ganesha.

Prin vibraţiile Lui, El transformă elementul pământ într-o diversitate de lucruri pământeşti şi creează iluzia frumuseţii. Esenţa cauzală a elementului pământ este parfumul şi în felul acesta Shri Ganesha se manifestă prin toate parfumurile naturale, penetrând Inconştinetul Attpatrunzător prin parfumul florilor

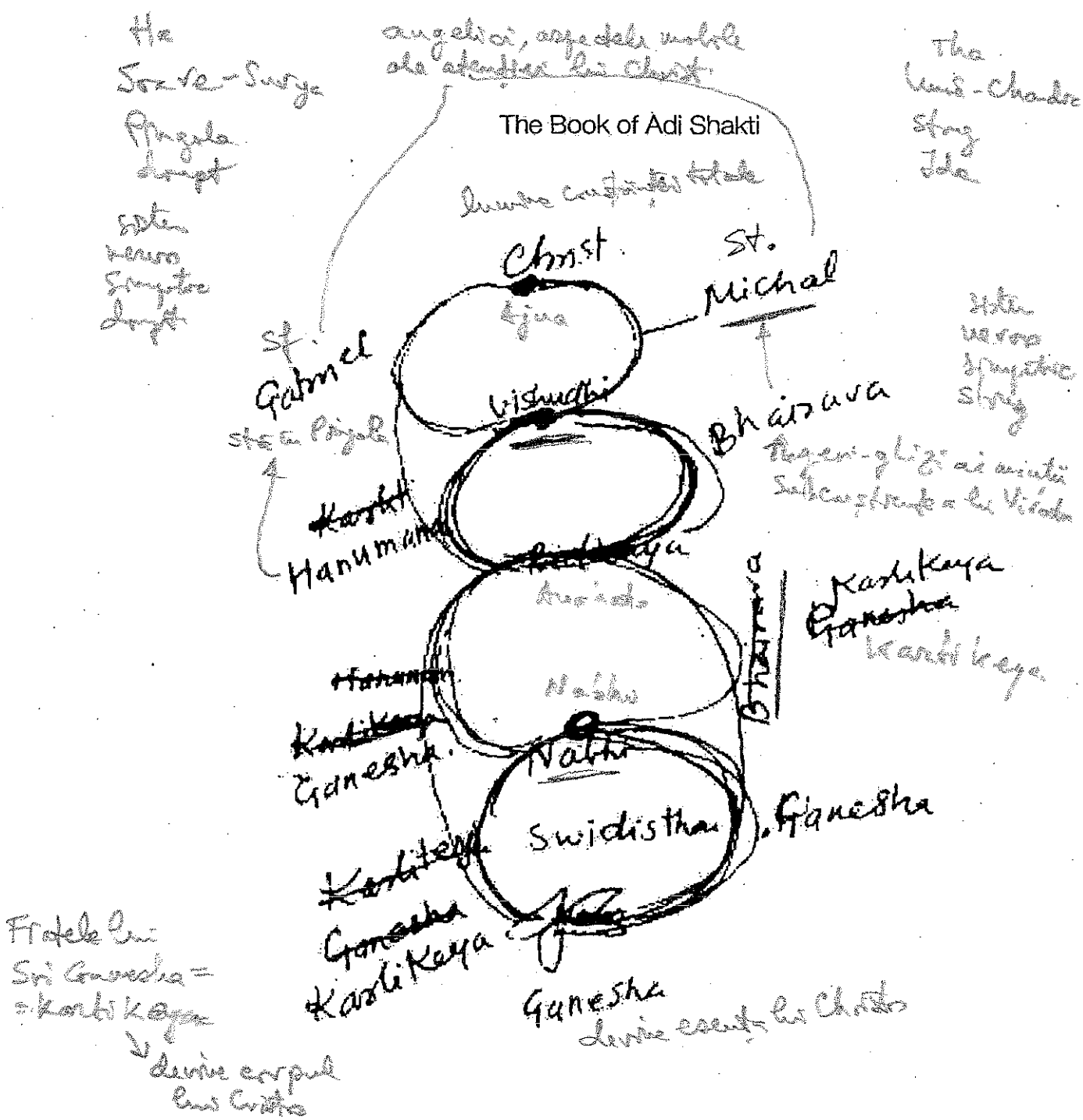

Figure XIV[24]

On the left-hand channel of Ida, above the Nabhi Chakra, arises the Deity Bhairava, who is the guiding angel of the subconscious mind of the Virata. This manifests as the left sympathetic nervous system. Above the Vishuddhi, again following the Incarnation of Shri Krishna, He takes the form of St. Michael. These are the aspects of the Lord Jesus Christ: Kartikeya becomes Christ's body; Ganesha becomes Christ's essence; and St. Gabriel and St. Michael become angelic, the mobile aspects of Christ's attention.

24 Added by the Editor.

şi toate celelalte parfumuri. În acest fel vibraţiile sfinţeniei şi inocenţei sunt neîntrerupt emise prin El. Parfumul este esenţa cauzală a elementului pământ, deci toate tipurile de parfum îi sunt foarte dragi lui Shri Ganesha. Un suflet realizat are întotdeauna un corp parfumat, în timp ce corpul unei Încarnări emite nori de parfum de multe tipuri de flori care dau înţelepciune şi viziune interioară fiinţelor umane. Tot ce este viclean şi abil este redus prin înţelepciunea Lui pentru a părea foarte prostesc şi nebunesc în ultimă analiză şi fiinţele umane, după experienţa acestui fenomen, se înalţă în inocenţa şi puritatea lor.

Una dintre datoriile lui ShriGanesha este de a avea grijă de protocolul Mamei Sale. Deşi este o Zeitate iertătoare, El nu poate tolera păcatul împotriva Mamei Sale. El intră în intelectul uman şi depozitează acolo calităţile de reverenţă. Când intelectualii egoişti se pleacă în faţa inocenţei Sale, El iluminează în ei înţelepciunea. Când este rugat de oameni care sunt condiţionaţi şi oprimaţi, El intră în superegoul lor. El ucide forţele demonice şi diavoleşti care încearcă să pună stăpânire pe căutători. El are o armată de îngeri şi înţelepţi sub comanda Sa, dar există mult mai mulţi îngeri care se mişca în privirea Sa. El este respectat şi venerat de toţi Zeii şi propria Sa Mamă, Adi Shakti, Îl venerează ca cel mai înalt.

FIG. XIV :

Shri Ganesha înconjoară partea stângă a cercului Vidului, în timp ce fratele Său, Kartikeya, înconjoară partea dreaptă a cercului. Ei se re-unesc la Chakra Inimii. Din acest punct, Zeul-Maimuţă Hanumana, care a fost creat pentru a fi înger călăuzitor al minţii preconştiente a lui Virata, stă în canalul drept Pinagala care se manifestă ca sistemul nervos simpatic drept. Această Zeitate ia forma Sfântului Gabriel deasupra chakrei Vishuddhi urmând Încarnarea lui Shri Krishna.

Pe canalul stâng, Ida, deasupra chakrei Nabhi, apare Zeitatea Bhairava care este îngerul călăuzitor al minţii subconştiente a lui Virata. Acesta se manifestă ca sistemul nervos simpatic stâng. Deasupra lui Vishuddhi, din nou urmând Încarnarea lui Shri Krishna, El ia forma Sfântului Mihail. Acestea sunt aspectele Domnului Isus Christos. Kartikeya devine corpul lui Christos, Ganesha devine esenţa lui Christos; iar Sfântul Gabriel şi Sfântul Mihail devin angelici, aspectele nobile ale atenţiei lui Christos.

Ganesha este cea mai măreaţă dintre toate Zeităţile create de Adi Shakti. Deşi este Mama Primordială, Ea Se minunează de fiul Său şi-l acordă mare respect. Nu există cuvinte să poată descrie natura atotcuprinzătoare a lui Shri Ganesha. Proporţiile copului Său creează un coeficient care face ca vibraţiile să fie emise. Acesta este identic cu coeficientul Putrerii Divine (Pranava). Deci El este actualizarea Pranavei sau a Iubirii Divine şi este puterea totală a lui Adi Shakti. Când ia formă (Vyakta) ca Isus Christos, El simboloizează lumina conştiinţei totale, dar ca Shri Ganesha, El este sămânţa conştiiţei.

O piatră care a fost vibrată prin atingerea unei personalităţi înalt-realizate, sau lutul care a primit harul piciorelor unei Încarnări, sau scoarţa unui copac care a fost binecuvântat de o Zeitate sau de un Guru Măreţ pote fi transformate sau puse în proporţiile corecte în termenii acestui coeficient şi pot să dobândească un coeficient foarte apropiat de coeficientul Pranavei şi apoi să emită vibraţii. Dar dacă piatra este în forma lui Shri Ganesha, atunci Pranava este complet identificată cu acea piatră. În India există opt astfel de Zeităţi ale lui Shri Ganesha (Ashta Vinayaka) în forma de 'statui naturale' (Swayambhu) localizate în diferite locuri. Ele au fost dezgropate de înţelepţii din vechime şi vibraţiile emise din aceste imagini formate natural nu pot fi simţite sau captate de fiinţe umane obişnuite. De aceea valoarea lor nu este apreciată de cei mai mulţi oameni. Unii oameni nechibzuiţi şi cu înclinaţii materialiste se roagă la ele pentru prosperitate materială şi uneori sunt răsplătiţi. Căutătorii adevăraţi cer înţepelciune supremă şi inocenţă prin cunoaşterea sinelui. Realizarea sinelui ca drept al nostru din naştere se obţine cel mai bine dacă noi suntem inocenţi asemeni lui Shri Ganesha. Cel mai mare obstacol al nostru pentru a obţine aceasta este marea mândrie în abilitatea noastră şi înteligenţa pe care o avem în măsură aşa de mare încât mulţi sunt convinşi că pot chiar să-L trişeze pe Dumnezeu şi să termine cu El.

În afară de aceste imagini ale lui Shri Ganesha create în imaginea Lui de către Mama Pământ (?)...
.....de către o persoană care nu este elevată spiritual şi care nu este pură în inimă, vibraţiile lor vor fi viciate sau distruse. Vibraţiile sunt Inteligente în sine, fiind Divine şi de aceea sunt conştiente de toate. Shri Ganesha este fratele mai mare al tuturor sahaja yoghinilor, pentru ca El a fost creat ca cel dintâi Fiu al lui Adi Shakti. El este modelul de bază al copiilor Ei care dă acestora re-naşterea în Kaliyuga şi sunt cunoscuţi ca sahaja yoghini. Aceasta se face prin 'cauza fără cauză' (Sankalpa), prin care Ea creează personalităţi puternice cu cunoaşterea sinelui. În forma Sa umană evoluată ca Isus Christos, El îndeplineşte rolul de 'Cancelar al Universităţii Sahaja Yoga.' El are responsabilitatea de a judeca

competenţa căutătorilor pentru admitere şi le dă permisiunea Sa pentru a se înscrie în Universitatea Lui Divină. După trecerea lor prin cele patru nivele - chakrele Nabhi, Swadistha, Anahata şi Vishuddhi - în calitate de Cancelar, El acordă fiecărui căutător o diplomă. La acest punct, căutătorul este ridicat la starea conştientă.
După ce traversează Agnya Chakra, atenţia căutătorului intră în zona limbică a creierului numită Sahastrara. Când este străpuns osul fontanelei din creştetul capului şi are loc Yoga, El acordă fiecărui căutător diploma de absolvire. Aceasta este realizarea sinelui. După ce s-a realizat intrarea în mintea inconştientă, treapta superioara trebuie şi ea autentificată de Shri Ganesha. De asemenea, ceremonia de absolvire este acordată de Adi Shakti Însăşi, deşi Shri Ganesha trebuie să binecuvânteze pe fiecare absolvent.

Deasupra personalitîţii umane se află locul lui Sadashiva şi, întrucât Shri Ganesha este întotdeauna abandonat la Picioarele Părinţilor Săi Divini, în locul cel mai râvnit, El stă în poala lui Sadashiva în calitate de cel mai măreţ şi adorabil copil. Deasupra scaunului lui Sadashiva, pe capul Domnului Shiva, Shri Ganesha formează semiluna ca Ardha Bindu din cupa căreia Pranava se revarsă în jos în toate părţile. La acest stadiu de Bindu (Punct), El devine absolut subtil în aşa fel ca să poată intra în punctul care nu are lungime şi lăţime, ca densitate totală a conştiinţei concentrate însăşi. În cele din urmă, El este linia circulară care limitează Puterile lui Adi Shakkti ca Valaya, sau starea completă (Poorna Stithi). Adi Shakti este Puterea lui Dumnezeu Atotputernic (Parameshwara), dar Puterea Ei este Shri Ganesha. El rezidă ca inconştient şi dupa relaizarea sinelui, ca conştiinţă (Pranava) în fiecare particulă a creaţiei.

SWASTIKA şi CRUCEA

Simbolul Lui este Swastika care se roteşte în sens orar când creează şi în sens antiorar când distruge. Când evoluează, ea acţionează cu forţe egal-opuse, dând stabilitate. Cele patru linii ale Swasticii sunt asemenei braţelor lui Shri Ganesha care poartă simbolic arme şi accesorii în fiecare termninaţie. În viaţa lui Isus Christos, Swastika este simbolizată în formă de cruce. De fapt, crucea este forma evoluată a Swasticii (Vyakta). Punctul de interescţie a celor două braţe ale crucii este mai înalt decât în Swastika, pentru că Isus Christos a venit la acest punct când creaţia era într-un punct mai înalt de evoluţie şi fiinţele umane erau născute cu o conştiinţă mai înaltă.
Shri Ganesha are patru braţe. Armele şi accesoriile Sale sunt retrase în corpul lui Isus Christos, astfel că crucea simbolizează că Isus Christos este neacoperit. Aceste arme sunt:

1) Mâna dreaptă superioară poartă Parashu. Arma lui Ganesha (Ayudha) devine iertarea (Kshama) în Isus Christos. Aceasta este cea mai puternică armă pentru fiinţele umane.

2) Mâna stângă inferioară poartă ca accesoriu bolul Zeiţei Hranei (Annapoorna). Bolul conţine bulgăraşi de dulciuri (...odaka) care devin una cu corpul lui Christos. În viaţa lui Christos, El a arătat că a putut învinge foamea şi a putut satisface foamea celorlalţi. El a postit timp de 40 de zile şi nici macar.... nu L-a putut ispiti. În Predica de pe Munte, El a satisfăcut foamea a mii prin miracolul cu pâinile şi peştii.

3) Mâna dreaptă inferioară o ţine pe Kundalini în forma unui mic şarpe. El controlează Kundalini a universului. Kundalini a mulţi a fost trezită prin venirea lui Christos şi ei îşi vor primi cu toţii realizarea sinelui în această Kaliyuga prin Sahaj Yoga. Cu iubirea Lui, El are influenţă şi asupra Mamei Sale. El O alină prin slujirea Lui (Seva) şi creând în Ea împlinirea maternă (Vatsalaya), El Îi dă o imensă satisfacţie (Prasannata).
Toţi Sahaja yoghinii trebuie să ştie cum să-L venereze pe Shri Ganesha în aşa fel ca să-L ţină trezit în ei şi ei să poată rămâne în beatitudinea eternă a Inocenţei Sale.

MANIPURA

SWADISTHAN CHAKRA

Swadisthan Chakra este plasată deasupra Mooladharei, Sălaşul sau sediul lui Kundalini. În fiinţele umane, acest centru subtil controlează manifestarea cunoscută ca Plexul aortic. Această chakra a fost creată dupa Nabhi Chakra (centrul plexului solar). Ea a apărut ca un lotus din Nabhi şi se roteşte în centrul Vidului. În timp ce Swadisthan Chakra are şase petale, Plexul Aortic are şase sub-plexuri corespondente. Aceasta creează prin cele şase petale ale ei.....

Cei care nu creează probleme altora sau care nu-i domină pe alţii sunt membri favorizaţi ai organizaţiei lui Dumnezeu. Cei care cred în Iubirea Divină şi în relaţii caste cu mama, sora, sau fiica sunt cei mai respectaţi şi sunt aleşi de Pranava pentru realizarea sinelui. Căutătorii de Dumnezeu nu ştiu să-şi arate

religiozitatea, nici nu condamnă alte Zeităţi sau Încarnări în numele lui Dumnezeu. Ei sunt binecuvântaţi de Iubirea Divină şi se menţin pe calea de mijloc caracterizată prin toleranţă şi umilinţă. Cei care nu practică abstinenţa forţată, care au o aversiune naturală faţă de viciu şi care sunt spontani în reacţiile lor sunt cei mai potriviţi pentru Sahaja Yoga.

Pe de altă parte, cei care cred că pentru succesul lor în viaţă sunt răspunzători mai mult ei decât Dumnezeu şi care lucrează, gândesc şi planifică tot timpul (Ati Karmi) sunt extremişti. Ei operează pe canalul Soarelui al lui Brahmadeva. Dacă dedicaţia lor în muncă este un camuflaj pentru ambiţia lor, atunci ei încep să se mişte spre partea extremă a acestui canal. Căutătorii de Dumnezeu care nu-şi arată religiozitatea, nici nu devin Sanyasa ipocriţi în exterior şi nici nu condamnă alte Zeităţi sau Încarnări în numele religiei, ei sunt binecuvântaţi de Iubirea Divină. Cei care nu manifestă abstinenţă extremă, ci manifestă repulsie naturală faţă de viciu şi sunt spontani în recaţiile lor sunt cei mai potriviţi pentru Sahaja Yoga. Ei se menţin pe calea de mijloc. Cei care se etalează şi profesează o religie fără realizarea sinelui sau care predică despre religie şi care-şi arogă un statut superior care categoric este fals, acţionează sărind pe canalul drept, Canalul Solar. (Vezi figura VII).

Astfel de oameni sunt mai târziu aruncaţi la capătul extrem al Canalului Solar ca pesonalităţi egoiste. În cele din urmă ei apar pe pământ ca monştri religioşi în veşmânt religios. Cei care au o viaţă sexuală normală cu o singură soţie în viaţa lor şi care consideră căsătoria ca fiind un fapt religios şi stabilit (Yagnya) au atenţia pe calea centrală. Dar cei care în numele experimentului sau sub orice alt pretext se complac în perversiuni sexuale cad pe partea stângă, pe canalul Lunar, în subconştient şi în subconştientul colectiv. Cei care mănâncă prea mult, ca şi cei care se complac în dependenţe de alcool şi droguri se află şi ei în zonele extreme ale Canalului Lunar de pe partea stângă.

Dimpotrivă, cei care ţin post în mod exagerat sau dacă dau prea multă atenţie condiţiei corpului lor prin dietă sau exrciţii fizice de yoga cad şi ei pe Canalul Solar. Pe scurt, toate tipurile de comportament extrem în viaţă pe care le au oamenii pun în mişcare valuri de bucurie estetică în sinele interior. Aceste bucurii au frecvenţe şi vibraţii diferite. Nu este nevoie să fie disecate, dar având în vedere diferitele petale ale acestei chakre, o să încerc să explic tipurile de bucurii prezente pe tărâmul creativităţii prin iluminarea Divină.

Această putere a creativităţii se încarnează în calitate de consoartă (Shakti) a lui, numită Saraswati. Ea este Zeiţa cunoaşterii şi a învăţării. Ea apare uneori singură în această chakră şi imaginea Ei pare să transmită fiinţelor umane semnificaţia reală a întregii cunoaşteri. Într-una din mâini Ea ţine veena simbolizând că cel care are cunoaşterea (Gyani) trebuie să fie o persoană care cunoaşte muzica Divinului. Muzica indiană clasică are la bază Sunetul Primordial originar (Brahma Nadi) pe care l-am descris în capitolul despre Creaţie. Deci la această chakra, Zeiţa apare cu o veena sugerând că, dacă sunteţi învăţaţi, atunci voi trebuie să aveţi şi cunoaşterea muzicii. În plus, un învăţat n-ar trebui să fie o personalitate uscată, ci cineva care se bucură de frumuseţea creativităţii (Madhurya).

În altă mână ea ţine un şirag de mătănii sugerând că un căutător, după cunoaştere, trebuie să fie un devot al lui Dumnezeu şi să aprecieze iubirea Lui eternă. De aceea căutătorul trebuie să fie bine versat în aspectul devoţional al învăţării. Scopul principal al studiilor lui trebuie să fie căutarea adevărului etern. Acesta este semnul unui adevărat bhakti: cel care caută înţelepciunea, şi nu doar cunoaştere superficială. În cea de-a treia mână, Zeiţa Saraswati poartă cărţile cunoaşterii pentru a sugera că învăţatul trebuie să creeze cărţi din adevărurile eterne descoperite în timpul demersului său în cunoaştere.

Sarawswati poartă un sari alb cu bordură rosie cu terminaţie lucrată în aur. Vehicolul Ei (Vahana) este un păun (Mayura), pasărea naţională în India. Acesta este o pasăre fabuloasă cu penaj magnific. Alegerea păunului sugerează că un învăţat trebuie să fie dăruit cu un simţ estetic desăvârşit. Când apar nori pe cer, păunul începe să danseze, acesta fiind un obicei aparte etalat de această pasare. El interpretează acest dans în semn de înştiinţare pentru viitoarele binecuvântări, exact aşa cum fermierii simt bucuria la vederea unei ploi iminente. Păunii şi fermierii sunt uniţi în conştiinţa colectivă a acestei manifestări în natură. Păunul este exact ca un învăţat care vede Harul lui Dumnezeu apărând ca nori de bucurie pe cer şi dansează cu bucurie după ce are această viziune a dorinţei lui pe cer. Simbolul păunului mai sugerează că un învăţat ar trebui să fie vizionar ca păunul. Femela-păun este cea care dansează, nu bărbăţuşul. Păuniţele sunt dezgustate când îi văd pe păuni luptându-se între ei şi ea este cea care trebuie să aleagă pe învingător într-o asemenea luptă. Aceasta sugerează că învăţaţii nu trebuie să se lupte asupra dogmelor, aceasta fiind acţiunea unor oameni nedemni.

Swadisthan Chakra are în responsabilitate creativitatea în fiinţele umane. Ea acţionează în plan fizic şi-l ajută pe om să schimbe forma materiei pentru bucuria lui artistică. În plan mental, ea îi dă idei noi de creativitate, planuri de producţie, tablouri şi imagini. De asemenea, expune mintea umană la idei abstracte, făcându-le strălucitoare în mintea lui conştientă. Creierul ştiinţific care captează inovaţii şi invenţii originale privind materia şi diferitele ei procese - chimice şi fizice - primeşte impulsurile ei din această chakră.

În Virata, această chakră este responsabilă de creaţia materială completă. Aceasta este miniatura sau şablonul universului complet în forma lui finală. El conţine un program implementat pentru expansiune completă a universului, precum şi toate detaliile lui intime. Toate calităţile dătătoare de bucurie ale creaţiei sunt simţite prin iluminarea Zeităţilor în această chakră. Fiinţele umane pot să re-creeze orice a fost creat de Brahmadeva, dar ele nu pot să creeze materia originară a creaţiei însăşi. După realizarea sinelui, persoana care se concentrează pe această chakră poate să devină pe neaşteptate poet sau un mare artist. Prin harul lui Brahmadeva şi al lui Saraswati, au fost create şi universal apreciate multe lucrări de artă de natură formală sau abstractă de-a lungul timpului. Harul lui Brahmadeva se revarsă asupra oamenilor ca răsplată pentru serviciile aduse Consoartei Sale, Saraswati, fie în vieţile anterioare, fie în viaţa prezentă. Literlamente, astfel de oameni văd dintr-odată estetica şi frumuseţea materiei moarte. Cunosc un domn din Africa care avea o bucată uriaşă de jad. După ce şi-a primit realizarea, el a simţit că acea piatră emitea vibraţii. A simţit că jadul avea trei culori: verde, roz şi alb în stratruri circulare. A făcut un vas de flori unic din acea bucată de jad care era de culoare albă cu un model de frunze verzi şi flori roz. Pietre absolut obişnuite pot fi transformate prin sensibilitate artistică în astfel de lucrări nepreţuite de artă prin harul puterii lui Saraswati.

Nu există temple dedicate lui Brahmadeva, pentru că El nu este niciodată prezent la Puja sau la venerare. El este prea ocupat să aibă grijă de creaţia care Îl reprezintă şi care este puterea de martor a Lui în evoluţia umană. Dar activitatea principală a acestei Zeităţi este să creeze frumuseţea absolută: frumuseţea emisă printr-o varietate de texturi, culori, linii şi forme în materie. Varietatea este esenţa frumuseţii şi armonia acestor varietăţi creează o beatitudine care este simţită de o minte trezită. Ea este totodată simţită, mult mai mult, ca bucurie. Artistul produce o lucrare pentru a exprima bucuria pe care el a simţit-o văzând frumuseţea creaţiei. Mulţi artişti care au suflete măreţe şi care O venerează pe Saraswati au adăugat la creaţia materială a lui Brahmadeva, stabilind o nouă comunitate de fiinţe umane mai subtile numite artişti. Bucuria revărsată în Natură de Mama Primordială este savurată de artişti şi revelată într-un limbaj universal de culori, linii şi forme pe care ei le folosesc pentru a o exprima. Ei umplu vieţile oamenilor cu creaţii rafinate de muzică, artă, dans şi alte forme de artă. Toate acestea sunt binecuvântarea Zeiţei Saraswati care este în imaginea lui Mahasaraswati, Zeitatea din Pingala Nadi. Acest canal este răspunzător de furnizarea Pranavei pentru eforturile de creaţie ale tuturor fiinţelor umane. Trebuie să tragem concluzia că toată activitatea creativă umană ar trebui să se finalizeze în crearea de frumuseţe subtilă a acelei activităţi pentru aprecierea şi bucuria noastră.

Înainte de O venera pe Zeiţa Saraswati care acordă căutătorului puterea de a crea, trebuie să fie venerat mai întâi Shri Ganesha. El binecuvântează cu inocenţă şi-l îndrumă pe căutător să urmeze protocolul Zeiţei. În felul acesta, binecuvântat cu înţelepciune, toate obstrucţiile din calea lui sunt îndepărtate de Shri Ganesha, ale cărui binecuvântări acţionează ca energie corectoare pentru artist. Inocenţa este singura putere curăţitoare care poate să elibereze din sclavia sexului. Un artist implicat în activitate sexuală ilicită va crea o artă de această factură pentru a-şi justifica comportamentul. O persoană cufundată în perversiuni sexuale nu poate avea măiestrie în arta lui, chiar dacă este recunoscut ca "maestru." El îşi va pierde o astfel de măiestrie din pierderea treptată a concentrării. În plus, o persoană care şi-a îngustat sau şi-a canalizat mintea în activitate sexuală nu se poate bucura de întreaga manifestare a creaţiei. Aceasta este expresia realităţii universale a lui Saraswati în plethora ei de splendori. Dacă o astfel de persoană se duce la un concert, de exemplu, ea va căuta sau va jindui după excitaţie josnică din chipul sau corpul muzicianului şi va fi incapabilă conştient să se bucure de vreun fel de muzică. Muzicianul nu-l va satisface şi nu-i va da nicio bucurie prin prestaţia lui. Pentru a-şi satisface nevoile josnice, ochii lui vor căuta de jur împrejur chipuri şi corpuri.

Fără sfinţenie, cei care încearcă orice lucrare creativă de fapt creează vibraţii negative şi anti-evolutive cu arta lor. Aceasta conduce la dezintegrarea a tot ce înseamnă frumuseţe în acea lucrare. Arta adevărată stă în exprimarea Spiritului Divin manifestat care creează beatitudine, calm, pace interioară şi bucurie în artist şi auditoriu. Există multe lucrări de artă care au în ele un element legat de sex. Dacă acel element ar lipsi din acele lucrări, ele ar fi devenit lucrări romantice de excepţie. Shri Ganesha nu

aduce doar umilinţă, ci şi eliberarea din sclavia condiţionărilor superegoului. Dacă un scriitor sau un pictor exprimă prin arta lui frustrările personale şi mâhnirea lui, Shri Ganesha poate poate elibera o astfel de viaţă de întuneric, după realizarea sinelui, prin raze luminoase de speranţă în forma beatitudinii. În felul acesta, astfel de scrieri sau picturi întunecate emit vibraţii care merg împotriva adevăratei libertăţi şi împotriva evoluţiei. Acestea produc reverberaţii satanice care distrug familii, societăţi şi chiar naţiuni. Astfel de reverberaţii distrug însăşi baza creaţiei în artă, care ar trebuie să fie pentru dezvoltarea, îmbogăţirea şi, în cele din urmă, pentru evoluţia tuturor fiinţelor umane. Ele nu permit înmugurirea gloriei lui Dumnezeu şi de aceea sunt aruncate din procesul evoluţiei. În felul acesta, pe termen lung, ele sunt cauza dezintegrării unităţii unei creaţii omogene prin crearea urâtului. Astfel de creaţii artistice sunt nereligioase (adharmice), chiar în grad şi mai înalt când astfel de lucrări par integrate. Când este dobândită o astfel de integrare, numai atunci o lucrare creată de om poate să dobândească acea stare de absolut care este frumuseţe şi care este eternă. Aceasta este captată atunci când artistul, prin realizarea sinelui, este în cea de-a patra dimensiune a conştiinţei. În timp ce Mooladhara Chakra, primul centru, reflectă sfinţenia şi inocenţa, Swadisthan Chakra exprimă creativitatea frumosului.

Additional Figures by Shri Mataji

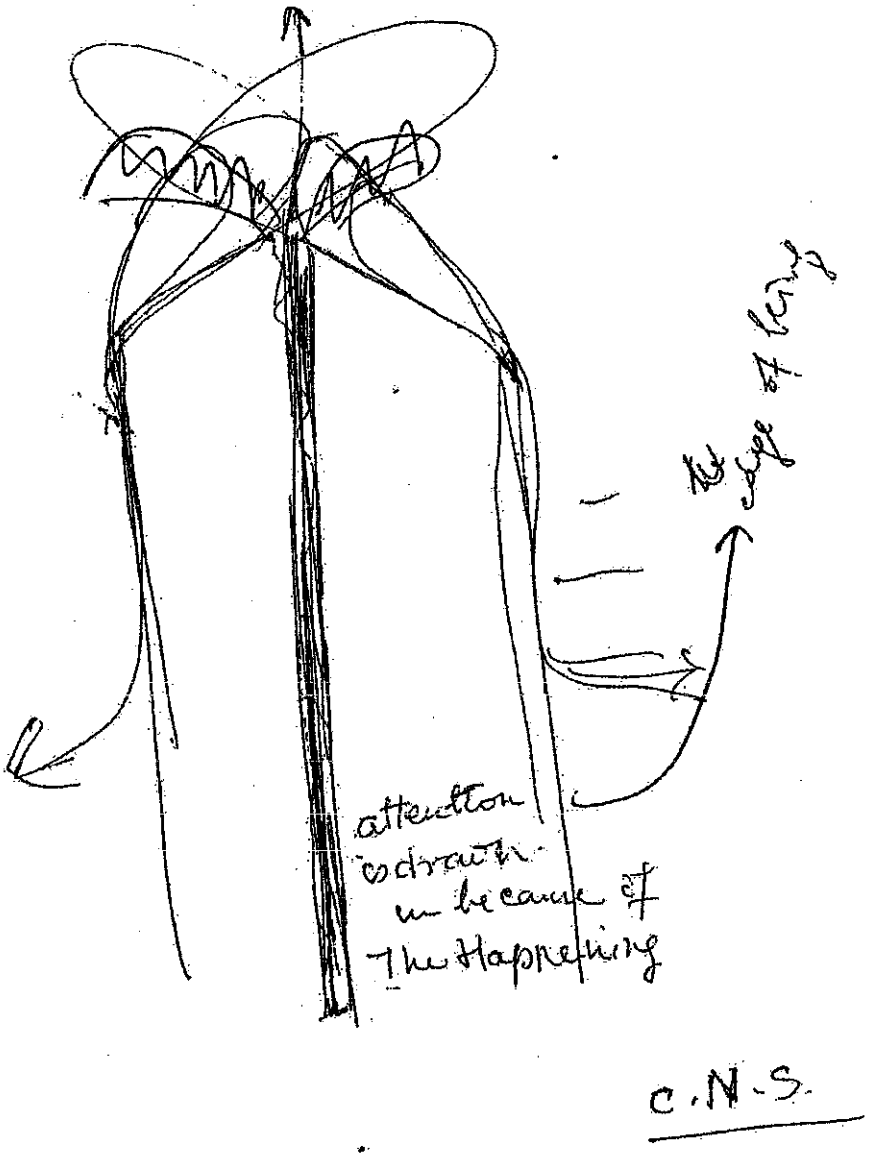

Fig-XV Drawing of the Agnya

Shri Mataji explained that the Kingdom of God opens for us in the present moment when the pillars of the ego and superego are pushed back by the ascending Kundalini, and the attention in the Agnya Chakra is liberated (Hurst Green, UK, 1975)

Agna

Additional Figures by Shri Mataji

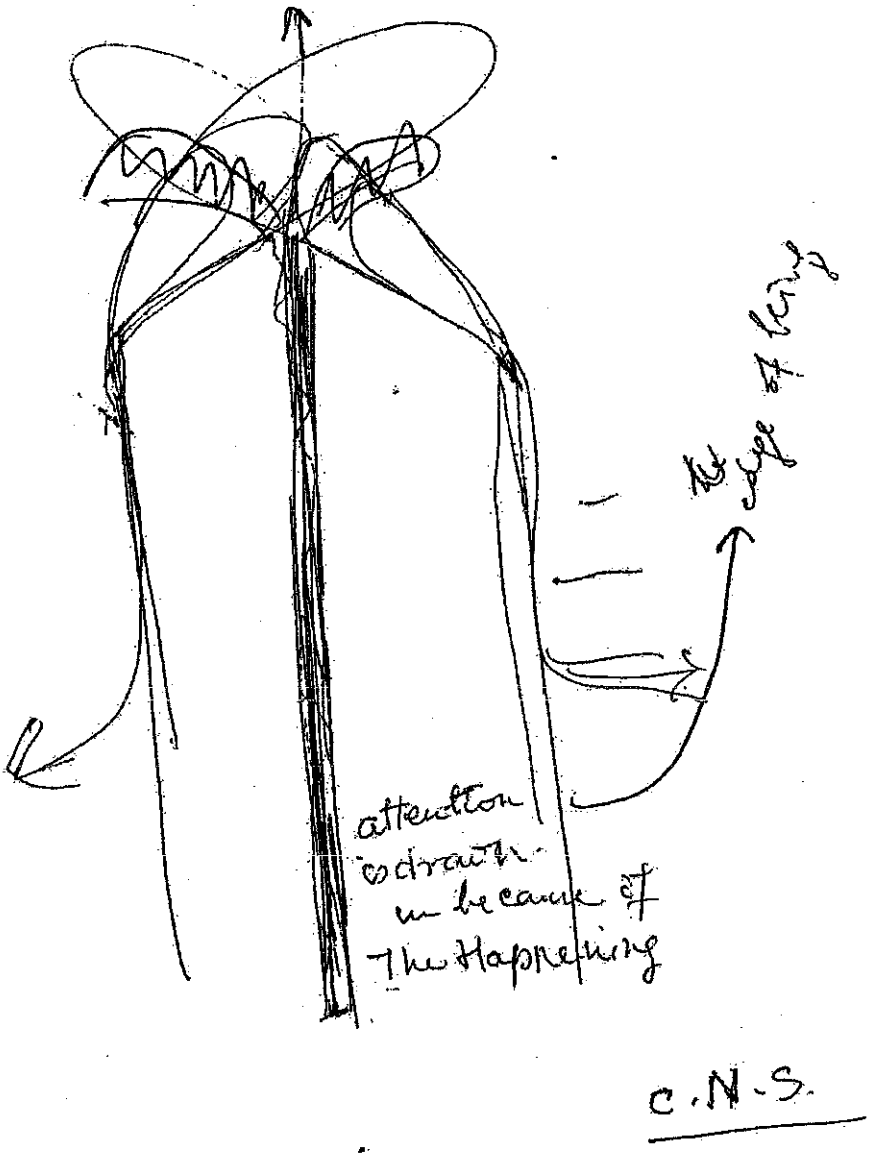

Fig-XV Drawing of the Agnya

Shri Mataji explained that the Kingdom of God opens for us in the present moment when the pillars of the ego and superego are pushed back by the ascending Kundalini, and the attention in the Agnya Chakra is liberated (Hurst Green, UK, 1975)

Agna

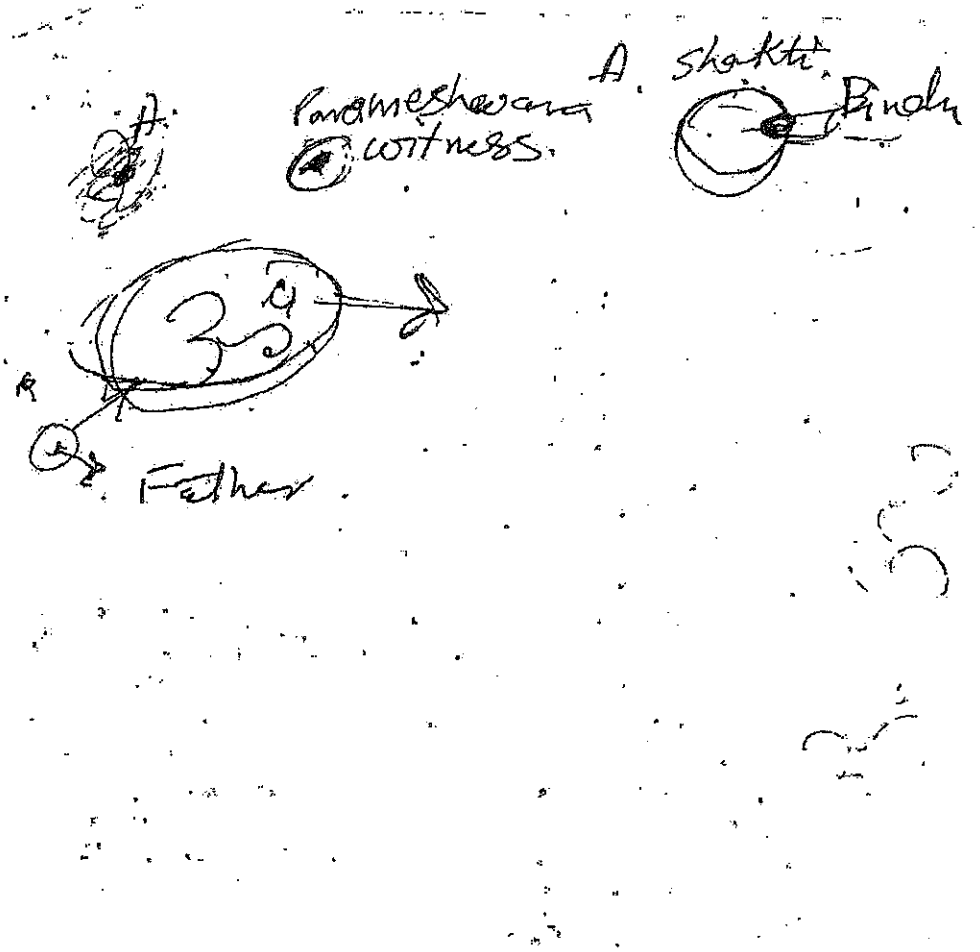

Fig-XVI Drawing of the AUM

Shri Mataji explained how the Aum was formed out of the elliptic movement that Adi Shakti is creating when She is invited to separate from the Father to initiate the play of the creation. (Hurst Green, UK 1975)

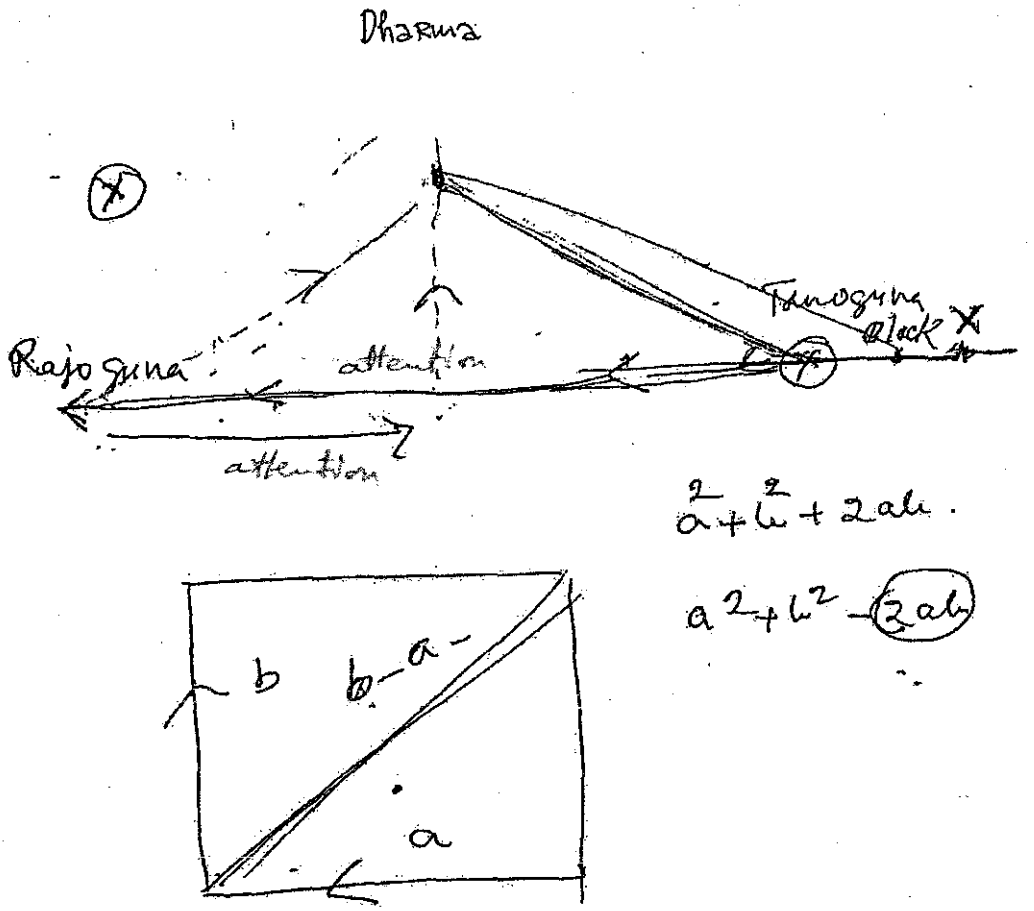

Fig-XVII Drawing of the movement of the attention towards left and right

In explaining this drawing, Shri Mataji reveals that, when our attention crosses the middle channel of dharma and goes too far on the right (Rajo Guna), it needs a double strength to be pulled back to that centre in order to ascend (Hurst Green, UK, 1975)

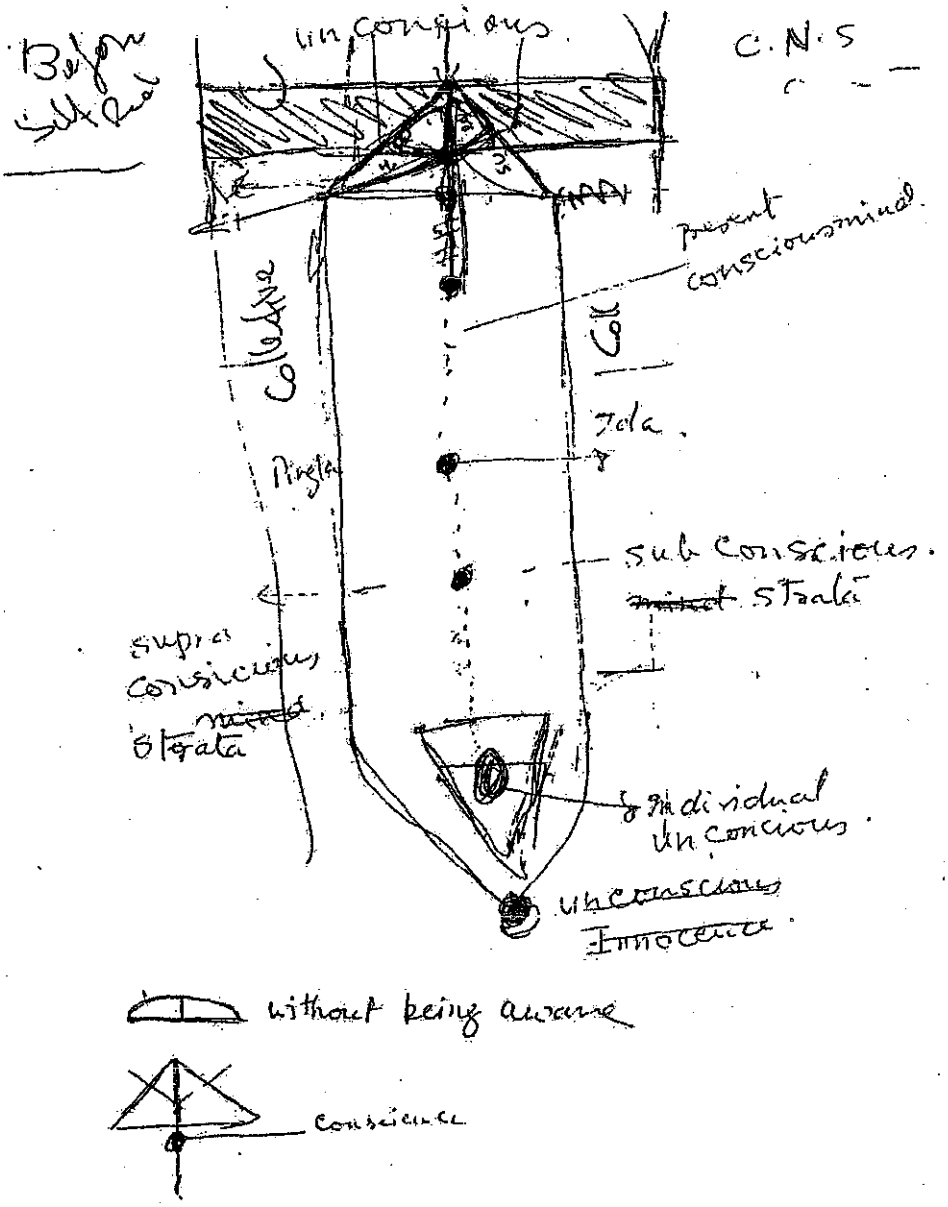

Fig-XVIII Drawing of the subtle system

In this drawing Shri Mataji explained that man, the microcosm, is designed on the pattern of the Virata, the macrocosm, flanked by the provinces of the supraconscious and the subconscious, with the Kundalini carrying through the ages the code and records of the individual consciousness (Hurst Green, UK 1975)

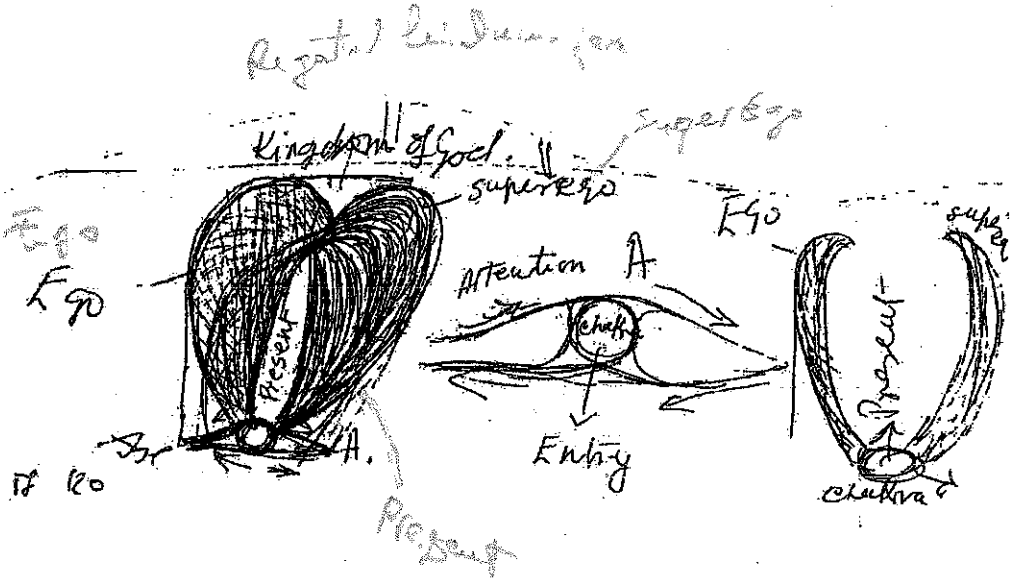

Fig-XIX Back side of the drawing of the subtle system showing the opening of the ego and superego

Shri Mataji explained how the attention is sucked within the Brahma Nadi (innermost channel) of the Sushumna by the happening of the rising of the Kundalini, so that we do not any longer float at the edge of our being (Hurst Green, UK 1975)

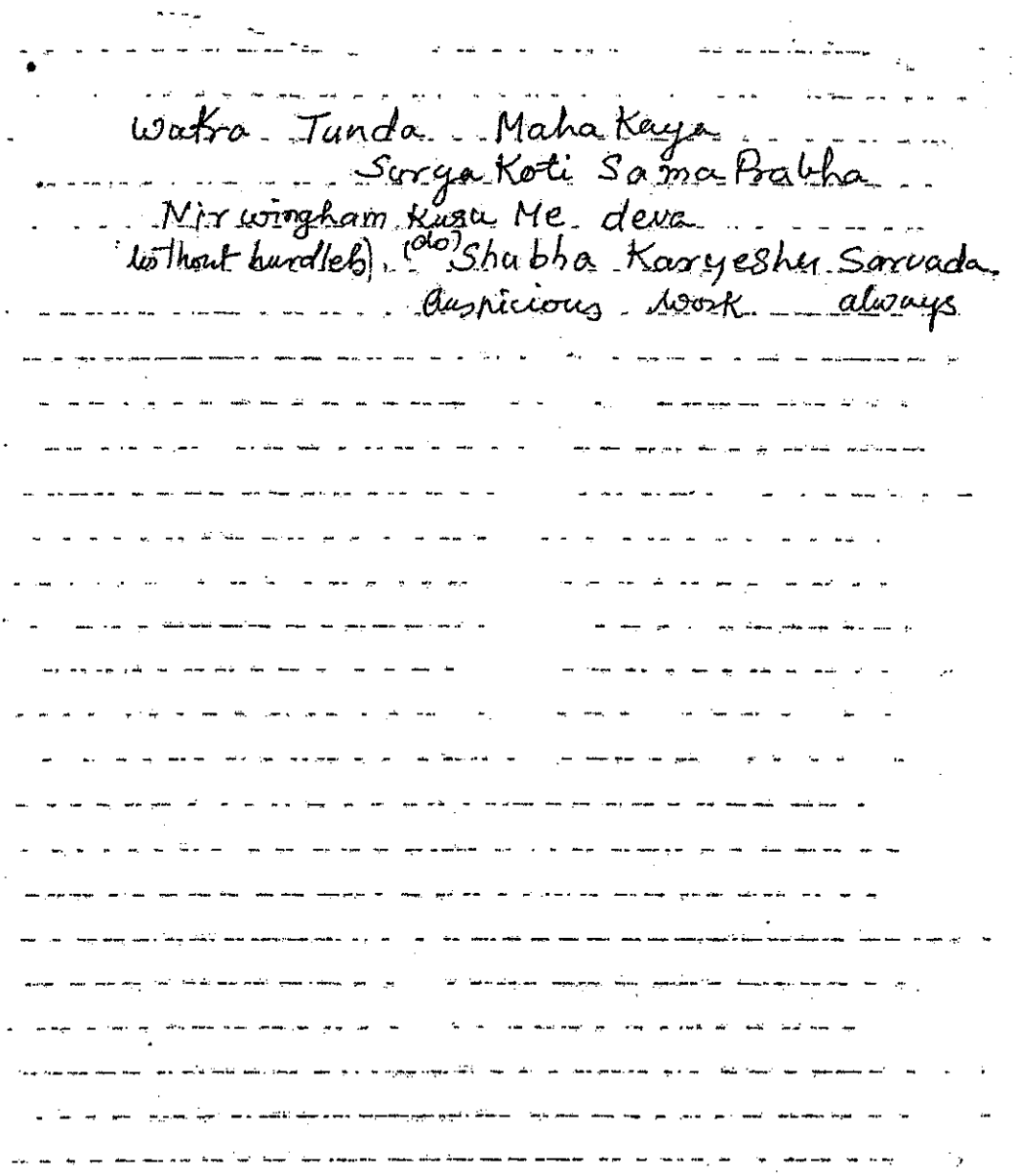
Vakra Tunda Maha Kaya
Surya Koti Sama Prabha
Nirvighnam Kuru Me deva
(without hurdles) (do) Shubha Karyeshu Sarvada
Auspicious work always

Fig-XX Ganesh Stuti Mantra

This was a mantra given by Shri Mataji with a view to remove all obstacles (Hurst Green, UK, 1975)

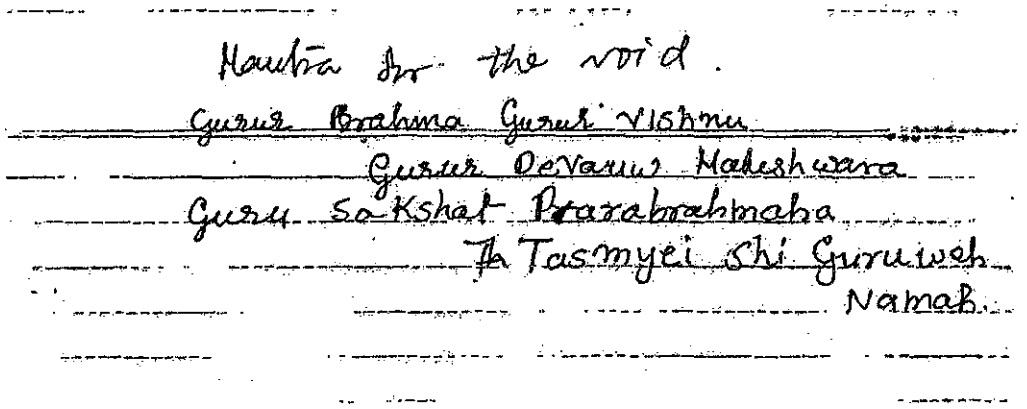

Fig-XXI Void Mantra

Shri Mataji emphasised the importance of this mantra as the guru aspect takes us through the confusion (Bhavasagara) of the modern world (Hurst Green, UK, 1975)

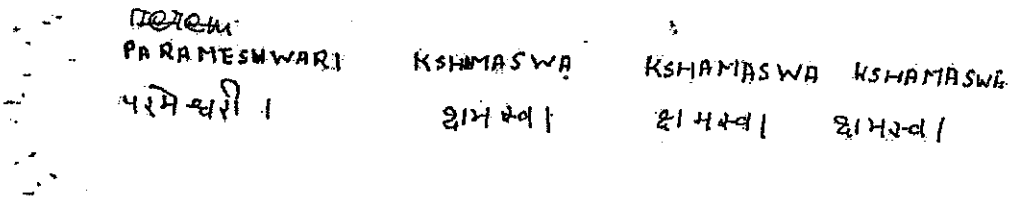

Fig-XXII Mantra to forgive

A disciple had asked Shri Mataji how to ask for forgiveness, and in response She wrote this mantra. (Hurst Green, UK 1975)

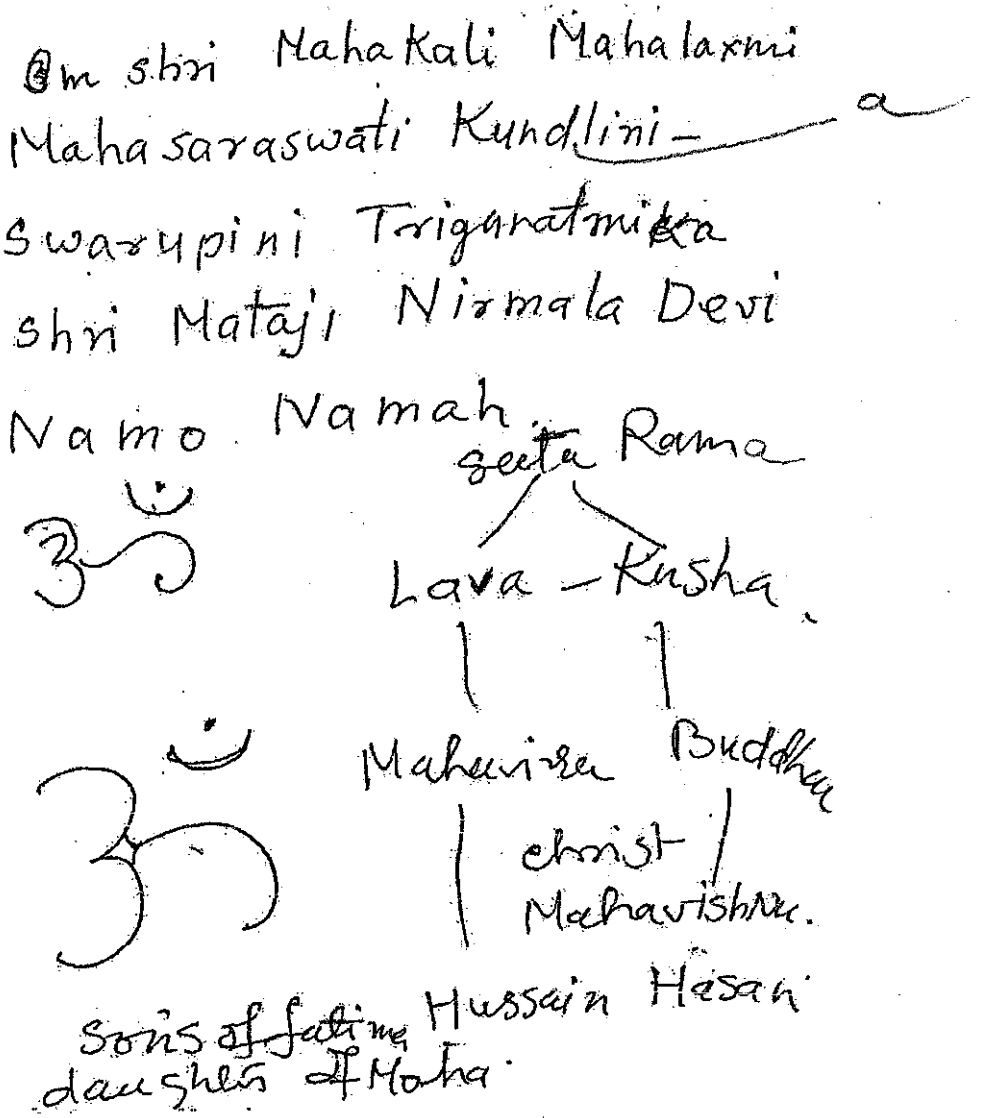

Fig-XXIII Sahasrara Mantra and the breakdown of Lav and Kush

Shri Mataji wrote the Trigunatmika mantra and also indicated the successive births from Lava and Kusha, sons of Shri Sita and Shri Rama, to Hussein and Hassan, sons of Shri Fatima and Shri Ali (Hurst Green, UK 1975)

NIRMALA DEVI SRIVASTAVA

2, PARKLANDS,
ICE HOUSE WOOD,
OXTED,
SURREY.

My dear Sahaja Yogis,

I left you with a heavy heart and the silent sorrow in your expression made me feel helpless. How rich you are in your feelings! As if the sea of Love was rising and its every crest wept in your hearts. I could feel the tempest of my Kundlini. How can words express the sorrow which was witnessed by us in silence.

The three months passed away so fast. The only record of all the eventful moments is the deep feeling of gratitude for all of you who did so much to acquire a place for Sahaja Yoga. How much you worked day and night and in such a short time achieved your target. This is the miracle of Sahaja Yoga working through you my beautiful dearest children.

You are not like other people who have gone away from the field of kuruskshetra. Some are not even yet born to take the load of the future building of Sahaja Yoga. Your task is tremendous and worthy of great glory. May God bless you all.

All such adventures are to be treated like sports (लीला). Your metal will be judged and your power of love will be tested. Do not get entangled in the webs of Maya that reduces your शुद्धा . Please calm down and humble down your self before the Lord. Sharpness of language does not behove a Sahaja Yogi. First develope a sweet tongue and then try to clean your hearts. Some people have a very clean heart but an excitable nature. Now with Sahaja Yoga try to calm down your excitibility. Bhajan singing will help you a lot. Bhakti will calm your hearts. After realization you all had lots of knowledge (ज्ञान) about Kundlini and Sahaja Yoga but without Bhakti you cannot achieve the balance. You have to get lost in Bhakti. Bhakti enriches your feelings. Try to feel the other Sahaja Yogis without criticizing them. I am enjoying your beings the beauty and glory that you are. I wish you all could dissolve and feel like a drop in the ocean of love thus becoming the ocean itself. Bhakti will dissolve your angularities and impediments in the collective oneness. I do not know how to thank you individually.

I will be writing to you later.

With all my blessings to self.

Your Mother - Nirmala.

To

THE LIFE ETERNAL TRUST (BOMBAY)

Dear Trustees,

This is to inform you, that Shri. Mataji Nirmala Devi has suggested some of the student Sahaj Yogis to form an Association called "International Sahaj Students Association for spreading Sahaj Yoga.

We are very greatful for the blessings of our H.H. Shri Mataji Nirmala Devi and we hope your Trust will reader us help and support.

Enclosed is a copy of our constitution alongwith the letter. Look forward for your early approval and confirmation.

Thanking you,

Yours Very Truly,

Sandhya
(L.Sandhya)
& other Student Sahaj Yogis

Approved by :(H.H.Shri Mataji Nirmala Devi)

(Mataji Nirmaladevi)

Address for Correspondence : 47, Friends Colony
New Delhi - 110065

Approved on behalf of The Life Eternal Trust
Rajesh V Shah
Asst Secretary

Yin,
Hipotalamus,
Nutriționarea corpului;
auto-reglare. Când se
regăsește spiritul, el
locuiește în hipotalamus

Aici Christ

Thalamus

Yang
centru sexual secundar
Glanda pineală
• Epifiza, spre planuri
superioare, sufletul
Secretă melatonină

cerebelum

Glanda pituitară,
• Hipofiza, șeful
endocrină, personalitatea
pt. hormonii corporali

Palatul de cristal

Prin meditație și relaxare
acestea vibrează în unison
regulă câmp magnetic
se activează cel de-al
3-lea ochi

pituitara – Ego
pineala – Super ego

Ajna (Agnya) chakra controlează
Pituitara Primordială și – Adi Jda ?
Pineala Primordială – Adi Pingala ?